

Ministerie van Justitie
en Veiligheid

**Selectielijst van het
Ministerie van Justitie en Veiligheid
en rechtsvoorgangers
vanaf 5 mei 1945**

Versie	1.0
Datum	9 april 2021
Status	vastgesteld.
Vastgesteld door	Staatscourant 12 april 2021, nr. 17848.

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	2
Colofon.....	6
Versiebeheer.....	7
Leeswijzer	8
Toelichting op de selectielijst (deel I).....	8
Lijst met processen en waarderingen (deel II).....	8
Deel I: Toelichting	10
Hoofdstuk 1 Inleiding.....	10
1.1 Doel en aanleiding.....	10
1.2 Achtergrond	10
1.3 Reikwijdte van de selectielijst.....	12
1.3.1 Binnen de reikwijdte.....	12
1.3.2 Buiten de reikwijdte.....	14
1.3.3 Bestuursrechtelijk kader	15
1.4 Ingangsdatum en intrekking oude selectielijsten	16
Hoofdstuk 2 Contextuele informatie	20
2.1 Inleiding.....	20
2.2 Taken en organisatie van Justitie en Veiligheid.....	20
2.2.1 Missie en doelstelling.....	20
2.2.2 Beknopte geschiedenis, 1945-2020	20
2.2.3 Structuur en taken per 1 januari 2020	24
2.2.4 Besluitvormende overleggen van JenV	31
2.2.5 Relatie van JenV met andere organisaties.....	32
2.2.6 Cruciale processen van JenV	34
2.2.7 (Basis)registraties van JenV	35
2.3 Archiefsystemen en ordening.....	35
2.3.1 Archiefsystemen.....	35
2.3.2 Ordening.....	36
2.3.3 Verhouding papier-digitaal.....	37
Hoofdstuk 3 Verantwoording selectielijst.....	38
3.1 Waardering en selectie	38
3.2 Selectiedoelstelling en -methodiek.....	38

3.3 Archiefwet 1995 en gegevensbescherming	39
3.4 Verantwoording van de waarderingen.....	41
3.4.1 Risicoanalyse JenV	41
3.4.2 Steemanalyse JenV.....	41
3.4.3 Steekproeven en voorbeelddossiers.....	43
3.4.3.1 Inleiding.....	43
3.4.3.2 Steekproefmethodieken	43
3.4.3.3 Steekproeven opgenomen in de selectielijst.....	44
3.4.3.4 Voorbeelddossiers opgenomen in de selectielijst.....	45
3.4.3.5 Archief PI Veenhuizen.....	46
3.5 Criteria voor het maken van uitzonderingen	46
3.5.1 Hotspots JenV.....	46
3.5.1.1 Definitie	46
3.5.1.2 Criteria	46
3.5.1.3 Proces.....	47
3.5.2 Andere uitzonderingen.....	47
3.6 Verslag besluitvorming	47
3.7 Afspraken en vooruitkijken	47
Deel II: Categorieën van te bewaren en vernietigen archiefbescheiden	49
<i>Cluster 1: Besturingsfuncties</i>	49
Organisatie en reorganisatie	49
Management.....	49
Ondernemingsraad.....	50
Benoemingen.....	51
Jaarplannen en jaarverslagen.....	51
Planning en control	52
Begroting	52
Bestuursdwang	52
<i>Cluster 2: Primaire bedrijfsfuncties</i>	53
Primair beleid	54
Ondersteunend beleid	54
Beleidsadvisering buiten JenV	54
Maken en evalueren wet- en regelgeving	55

Advisering wet- en regelgeving.....	55
Uitvoeringsbepalingen wet- en regelgeving	55
Publieksvoorlichting	56
Informatieverzoeken	56
Klachten Nationale Ombudsman.....	56
Opsporing, straf- en rechtsvordering en civielrechtelijke taken	57
Forensisch onderzoek.....	67
Ten uitvoer leggen strafrechtelijke beslissingen en strafbeschikkingen	72
Gedragskundig onderzoek en observatie	77
Ten uitvoer leggen van vrijheidsstraffen en vrijheidsbenemende maatregelen	78
Gratie.....	83
Internationale rechtshulp	84
Migratie.....	87
Beveiligen samenleving.....	89
Subsidies.....	91
Vergunningen kansspelen	91
Klaag- bezwaar- en beroepschriften	92
Kinderbescherming	93
Benoemingen.....	98
Screening.....	98
Rechtspersonen.....	101
Burgerlijke stand.....	103
Erkenning EU beroepskwalificatie	104
Passief kiesrecht.....	104
Vertegenwoordigen minister of Staat.....	106
Betrekkingen en samenwerkingsverbanden	107
Crises, calamiteiten en rampen	108
<i>Cluster 3: Onafhankelijke functies.....</i>	<i>109</i>
Kennis en advies.....	109
Toezicht	112
<i>Cluster 4: Ondersteunende functies.....</i>	<i>114</i>
Personeel.....	114
Informatie en ICT	114

Organisatie	115
Financiën	115
Facilitaire diensten	116
Interne communicatie.....	116
Huisvesting.....	116
Juridische ondersteuning.....	116
Bijlagen.....	117
Bijlage 1 Lijst van afkortingen.....	117
Bijlage 2 Verslag overleg (conform Archiefbesluit 1995)	124

Colofon

Contactgegevens Ministerie van Justitie en Veiligheid
Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag

[persoonsgegevens]

Auteur(s)

Eindredacteur(s)

Met de selectielijst JenV doen wij recht aan de waarde van informatie.

[persoonsgegevens]plaatsvervangend secretaris-generaal, ministerie van Justitie en
Veiligheid

*Wat wij bewaren bepaalt ook het beeld dat toekomstige generaties van onze tijd zullen hebben.
Kiezen met het oog op een onbekende toekomst is een fascinerende en verantwoordelijke taak,
maar niet een makkelijke.*

[persoonsgegevens] algemene rijksarchivaris

Versiebeheer

Versie	Datum	Opmerkingen
0.1	21-11-2018	Aanpassingen Nationaal Archief verwerkt
0.2	29-1-2019	Aanpassingen Nationaal Archief verwerkt
0.3	13-2-2019	Aanpassingen Nationaal Archief verwerkt
0.4	27-3-2019	Commentaar Expert Meeting JenV verwerkt
0.5	20-11-2019	Opbouw document conform Belangen in Balans
0.6	13-12-2019	Commentaar Justis, WODC, IND, NCTV verwerkt Nummering werkprocessen (deel II) aangepast
0.7	16-1-2020	Aanpassingen Nationaal Archief verwerkt
0.8	25-2-2020	Aangevuld met informatie uit onderzoek naar en gesprekken met het Nederlands Forensisch Instituut (NFI), de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V), de Raad voor de Kinderbescherming (RvdK), het Centraal Justitieel Incassobureau (CJIB), de Justitiële Informatiedienst (JustID), het Bureau Adviescollege verloftoetsing tbs (BAvt), het secretariaat van de Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken (secretariaat ACVZ), het College voor de Rechten van de Mens (CRM), het secretariaat van de Raad voor de Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming (secretariaat RSJ), en het secretariaat van de Commissie Schadefonds Geweldsmisdrijven (CSGM)
0.81	30-4-2020	Opmerkingen Nationaal Archief op deel I verwerkt
0.82	15-5-2020	Besproken in de Privacy Board JenV
0.83	26-6-2020	Aanpassingen Openbaar Ministerie, aanscherping onderbouwing deelname particuliere justitiële inrichtingen, aanvullingen Justis, NCTV, DJI
0.9	2-6-2020	Finale review ten behoeve van het Nationaal Archief
0.91	9-6-2020	Aanvullingen diverse JenV onderdelen
0.92	12-6-2020	Aanvullingen diverse JenV onderdelen
0.93	1-7-2020	Geschoond en voorzien van opmerkingen Nationaal Archief
0.94	6-7-2020	Bespreking in het overleg "Migratieketen Archivering" en in de "Stuurgroep Stukken Beter"
0.95	10-7-2020	Geschoond en voorzien van opmerkingen Nationaal Archief
0.96	15-7-2020	Aanvullingen van NFI, NCTV, CJIB
0.97	20-7-2020	Bespreking in het VSIP (voorportaal CIO-Raad)
0.98	12-8-2020	Bespreking in de CIO-Raad, na verwerking reacties VSIP
0.99	26-8-2020	Verwerking reacties CIO-Raad
0.991	1-9-2020	Ter advisering naar de externe deskundige
0.992	14-12-2020	Ter vaststelling naar het Strategisch Informatie Overleg
0.993	22-12-2020	Bestemd voor terinzagelegging
1.0	9-4-2021	Bestemd voor vaststelling en publicatie

Leeswijzer

Deze selectielijst bestaat uit twee delen: een toelichting (deel I) en de lijst met werkprocessen en waarderingen (deel II).

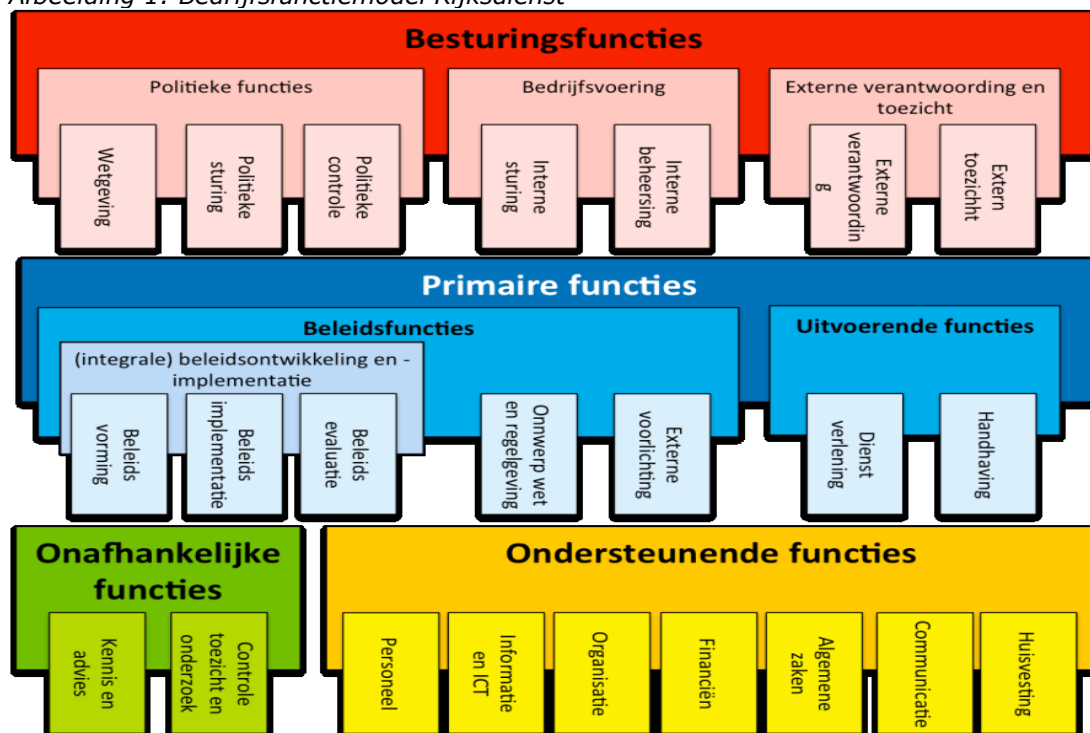
Toelichting op de selectielijst (deel I)

Hoofdstuk 1 bevat het doel en de aanleiding voor het maken van een nieuwe selectielijst voor het ministerie van Justitie en Veiligheid (JenV). Daarbij is kort ingegaan op de politieke, maatschappelijke en praktische achtergronden om te komen tot een nieuwe selectielijst en tevens op de reikwijdte van de lijst. Hoofdstuk 2 geeft een schets van de organisatorische en inhoudelijke context, zoals de taken en verantwoordelijkheden van het ministerie JenV, de aanwezige archiefsystemen en ordening in die systemen. Ten slotte komen in hoofdstuk 3 de inhoudelijke totstandkoming van de selectielijst en een verantwoording van de waarderingen aan de orde.

Lijst met processen en waarderingen (deel II)

Deel II vormt het hart van de selectielijst. Het bevat de gestructureerde opsomming van werkprocessen en de waarderingen (bewaartermijnen) van de informatie in relatie tot processen. Informatie komt na bepaalde tijd voor vernietiging in aanmerking of is blijvend te bewaren. De werkprocessen kennen waar mogelijk een hoog abstractieniveau. De indeling van de lijst is gebaseerd op het bedrijfsfunctiemodel uit de Enterprise Architectuur Rijksdienst (EAR). Dit model is een organisatie-onafhankelijke beschrijving van de taakgebieden (bedrijfsfuncties) van de Rijksdienst.

Afbeelding 1: Bedrijfsfunctiemodel Rijksdienst

De bedrijfsfuncties zijn onderverdeeld in vier cluster:

- Cluster 1: Besturingsfuncties (politieke functies, bedrijfsvoering, verantwoording en toezicht);
- Cluster 2: Primaire bedrijfsfuncties (beleid en uitvoering);
- Cluster 3: Onafhankelijke functies (kennis en advies, controle, toezicht en onderzoek);
- Cluster 4: Ondersteunende functies (PIOFACH).

De categorieën werkprocessen uit het Generiek Waarderingsmodel Rijksoverheid (GWR 2.0) zijn vervolgens ondergebracht in vier clusters van bedrijfsfuncties uit de EAR. De processen en waarderingen uit dit model zijn als vertrekpunt gebruikt voor deze selectielijst.

Afbeelding 2: Categorieën (GWR 2.0) per bedrijfsfunctie (EAR)

Cluster 1: Besturingsfuncties (politieke functies, bedrijfsvoering, verantwoording, toezicht)	
Categorie 1	Maken en uitvoeren van afspraken betreffende de inrichting en besturing van de organisatie
Categorie 2	Het (mede-) opstellen van de Rijksbegroting en de ramingen voor de volgende jaren
Categorie 3	Het uitoefenen van toezicht op overheidsorganisaties
Cluster 2: Primaire bedrijfsfuncties (beleid en uitvoering)	
Categorie 4	Het maken, verantwoorden en uitdragen van beleid
Categorie 5	Het maken van wet- en regelgeving
Categorie 6	Het geven van voorlichting en het verstrekken van informatie aan burgers, bedrijven en instellingen
Categorie 7	Het controleren op de naleving van wet- en regelgeving en de handhaving daarvan
Categorie 8	Het leveren van producten en diensten aan personen, bedrijven, instellingen en (lagere of andere) overheden
Categorie 9	Het vertegenwoordigen van de Minister of de Staat in bestuursrechtelijke procedures voor (inter-)nationale gerechtelijke instanties
Categorie 10	Het onderhouden van (internationale) betrekkingen en samenwerkingsverbanden
Categorie 11	Het leveren van overheidsdiensten bij crises en calamiteiten
Cluster 3: Onafhankelijke functies (kennis en advies, controle toezicht en onderzoek)	
Categorie 12	Het (laten) verrichten van onderzoeken en het rapporteren hierover
Cluster 4: Ondersteunende bedrijfsfuncties (PIOFACH)	
Categorie 13	Het verlenen van ondersteunende diensten

Elke categorie bestaat uit een aantal werkprocessen. Voor elk werkproces vermeldt de selectielijst:

- een uniek volgnummer;
- een procesomschrijving;
- een (wettelijke) grondslag;
- de producten uit het proces;
- de waardering en de grondslag voor de waardering, met verwijzing naar de criteria indien archiefbescheiden voor blijvende bewaring in aanmerking komen;
- een eventuele toelichting op het proces en de waardering, voorzien van voorbeelden.

Een voorbeeld:

Volgnummer	1.1
Werkproces	Het inrichten van de organisatie
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 1.1
<i>Product(en)</i>	Instellings- en opheffingsbesluiten, onder andere van agentschappen en zelfstandige bestuursorganen, adviesorganen en commissies, directies van JenV.
<i>Waardering</i>	SA-B1
<i>Toelichting</i>	Onder deze categorie valt alle neerslag met betrekking tot de inrichting van de organisatie, zoals bijvoorbeeld het instellen van dienstonderdelen of het reorganiseren van dienstonderdelen.

De waardering 'SA-B' betekent blijvend bewaren en overbrengen naar een archiefbewaarplaats. Het bijhorende nummer verwijst naar het Systeem Analyse – Bewaarcriterium dat van toepassing is.

De waardering 'V x jaar', of in enkele gevallen 'V x maanden', moet (tenzij anders aangegeven) gelezen worden als 'vernietigen na x jaar of x maanden na sluiting van het desbetreffende dossier'. Bij sommige processen kan de waardering 'V x jaar' na (een bepaalde activiteit)' staan. De vernietigingstermijn start dan na de betreffende activiteit.

Deel I: Toelichting

Hoofdstuk 1 Inleiding

1.1 Doel en aanleiding

Overheidsorganen zijn niet alleen verplicht de onder hen berustende archiefbescheiden in goede, geordende en toegankelijke staat te brengen en te bewaren, maar dienen ook te zorgen voor de vernietiging van de archiefbescheiden die daarvoor in aanmerking komen.¹ Archiefbescheiden die als te bewaren zijn aangemerkt, dienen op termijn naar een archiefbewaarplaats te worden overgebracht. Het begrip archiefbescheiden is ruim: het gaat niet enkel over documenten die onder beheer zijn gebracht ('gearhiveerd'), maar om alle informatie die ambtenaren vanuit hun functie opmaken of ontvangen, in de context van het handelen van het overheidsorgaan. De vorm is niet van belang: e-mail, twitter en berichtenapps bijvoorbeeld vallen ook onder dit begrip.

De minister van JenV, tevens de zorgdrager zoals genoemd in de Archiefwet 1995, is belast met het ontwerpen en opstellen van selectielijsten voor zijn ministerie. De selectielijst geeft een opsomming van de taken van een overheidsorgaan en een systematisch overzicht van de categorieën archiefbescheiden met vermelding van bewaartermijnen. De selectielijst is het juridische instrument om selectie uit te kunnen voeren: zonder een vastgestelde selectielijst, mogen overheidsorganen niet overgaan tot vernietiging of overbrenging van archiefbescheiden.

Het ministerie van JenV had om verschillende redenen behoefte aan een nieuwe selectielijst:

- De moeizame toepassing van de bestaande selectielijsten, de nodige herijking van de processen en waarderingen en de behoefte aan een versnelde aanpak voor het wegwerken van papieren archieven;
- De mogelijkheid om bij de opname van digitale informatie in de systemen van JenV bewaartermijnen *vooraf* toe te kennen en in te regelen.

Deze twee concrete aanleidingen zijn gelegen in de volgende politieke, maatschappelijke en praktische achtergrond die herziening noodzakelijk maakt.

1.2 Achtergrond

Aanvankelijk beschikte het ministerie van Justitie over een vernietigingslijst² uit 1956, waarop werd aangegeven welke informatie voor vernietiging in aanmerking kwam. De overige informatie was blijvend te bewaren en werd naar een archiefbewaarplaats overgebracht. Selectie vond in feite op documentniveau plaats en was daardoor erg bewerkelijk. Een relatie tussen de selectielijst en de ordening was er toen niet.

Momenteel is op JenV een groot aantal, rond de laatste eeuwwisseling opgestelde 'Basis Selectie Documenten' van toepassing, bestaande uit 'handelingen'³ waaraan bewaartermijnen zijn toegekend. Het huidige selectie-instrumentarium is echter verouderd, onvolledig en lastig toepasbaar vanwege de grote aantallen specifieke handelingen. Er is behoefte aan een beter toepasbaar en onderhoudsvriendelijk selectie-instrument. Dit is dringend van belang om de nog aanwezige papieren archieven van naar schatting ruim 130 kilometer, waarvan ongeveer de helft achterstanden van vóór 2006, eenvoudig en versneld te kunnen bewerken.

Voorts was de aandacht tot nu toe vooral gericht op het bewaren van archiefbescheiden over de totstandkoming van het beleid, en op het vernietigen van informatie over de uitvoering van het beleid. De Raad voor Cultuur heeft diverse malen gewezen op het belang van het bewaren van

¹ Art. 3 Archiefwet 1995 (Aw). De selectielijst is genoemd in art. 5 Aw en in art. 5 Archiefbesluit 1995 (Ab).

² Lijst van voor vernietiging in aanmerking komende stukken vastgesteld bij gemeenschappelijke beschikking van de Minister van Justitie en de Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen d.d. 8 september 1956 (...) en 6 oktober 1956 (...); gewijzigd bij gemeenschappelijke beschikkingen van de Minister van Justitie en de Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk d.d. 4 juni 1965.

³ Handeling (BSD): een complex van activiteiten ter vervulling van een taak of op grond van een bevoegdheid.

(steekproeven van) dossiers over personen die in aanraking zijn gekomen met Justitie⁴. Dit strookt met de breed gedragen opvatting onder wetenschappelijk onderzoekers dat juist aan informatie over de uitvoeringspraktijk, en dus de individuele casuïstiek, belang moet worden gehecht. Voorts zijn de belangen van verantwoording en onderzoek zwaarder gaan doorwegen. Te denken valt aan het werk van door het parlement ingestelde commissies die de afgelopen jaren onderzoek hebben verricht naar kwetsbare groepen uit de samenleving die onder verantwoordelijkheid van de overheid zijn geplaatst.⁵ Onder meer door onderzoek in de archieven van JenV hebben dergelijke commissies nieuwe inzichten kunnen opleveren. De minister van JenV heeft na advies⁶ daarover besloten om verpleegdedossiers, in het kader van de tenuitvoerlegging van de maatregel terbeschikkingstelling met dwangverpleging, te bewaren.⁷ In deze selectielijst wordt dit besluit verwerkt. Daarnaast wordt in deze selectielijst ook voor enkele andere processen uit de uitvoeringspraktijk gekozen voor een ruimer bewaarbeleid. Hieraan lag het interne adviesrapport *Archief in bewaring*, waarmee de hoofddirectie van de Dienst Justitiële Inrichtingen in 2018 heeft ingestemd, mede ten grondslag.

Deze beleidswijzigingen voor JenV staan niet op zichzelf. Met het rapport *Gewaardeerd verleden*⁸ heeft het Nationaal Archief een koerswijziging in de archiefselectie voor het Rijk ingezet. Vanuit het programma *Informatie op Orde* hebben de departementen in samenwerking met het Nationaal Archief het Generiek Waarderingsmodel Rijksoverheid (GWR) ontwikkeld.⁹ Dit model is het startpunt van het ontwikkelen van een nieuwe methode voor waarderen en selecteren die 'efficiënter is dan de bestaande en aansluit op de digitale ontwikkelingen'. Het GWR is bedoeld om het aantal selectielijsten binnen het Rijk drastisch terug te dringen, om de toepassing daarvan te vereenvoudigen en om eenduidigheid in de archiefwaardering en -selectie te bevorderen. Ook draagt het bij aan het voorkomen van dubbele bewaring door afspraken over het bewaarniveau.

In 2010 is de Tweede Kamer door de staatssecretaris van OCW en de minister van BZK geïnformeerd over de hoofdlijnen van het nieuwe beleid voor waardering en selectie van archieven.¹⁰ In *Belangen in balans* heeft het Nationaal Archief dit beleid uitgewerkt tot een nieuwe methodiek voor waardering en selectie.¹¹

Daarnaast is in de huidige, vrijwel geheel digitale informatiehuishouding, een goede selectielijst van wezenlijk belang om de juiste informatie veilig te stellen en te voldoen aan de aangescherpte eisen vanuit privacywetgeving. Het toekennen van bewaartermijnen al bij de creatie van informatie voorkomt nieuwe achterstanden in selectie achteraf. Dit is mede van belang in het licht van de verwachte nieuwe Archiefwet, die de overbrengingstermijn terug zal brengen naar tien jaar.

⁴ Bijvoorbeeld: Reactie op de *Ontwerp-selectielijst archiefbescheiden op het beleidsterrein "Gevangeniswezen en terbeschikkingstelling"* (27 juli 2006, arc-2006.03029/5); *Verzameladvies over selectielijsten uit de periode augustus 2007 tot en met december 2008* (17 juni 2010, bca-2010.05817/1, p. 8-9); *Selectie: Een kwestie van waardering. Verzameladvies 3 2009-2012* (Den Haag, 25 april 2013, Casus Gevangeniswezen en TBS, p. 28).

⁵ De Commissie Geweld Jeugdzorg (Commissie-De Winter, 2016-2019) en de Commissie Onderzoek seksueel misbruik van minderjarigen die onder verantwoordelijkheid van de overheid in instellingen zijn geplaatst (Commissie-Samson, 2010-2013) onderzochten geweld en seksueel misbruik vanaf 1945 tot heden; de Commissie evaluatie regelgeving (2013-2015) heeft onderzoek laten verrichten naar therapeutische castratie en andere psychiatrische behandelingen van zedendelinquenten, 1920-1970.

⁶ *Ad hoc commissie bewaarbeleid tbs-dossiers, Over tien jaar over gisteren. Tbs-dossiers: bewaren of vernietigen?* (Den Haag, 2016).

⁷ Art. 32, tweede lid, Reglement verpleging ter beschikking gestelden.

⁸ Commissie waardering en selectie (Nationaal Archief), *Gewaardeerd verleden. Bouwstenen voor een nieuwe waarderingmethodiek voor archieven* (Den Haag 2007).

⁹ www.earonline.nl/images/earpub/a/a7/Generiek_Waarderingsmodel_Rijksoverheid_2_0_def_pdf.pdf.

Het GWR is gebaseerd op het Model Architectuur Rijksoverheid (MARIJ 1.0), dat inmiddels is opgenomen als bedrijfsfunctiemodel in de Enterprise Architectuur Rijksdienst (EAR).

¹⁰ *Kamerstukken II, 2010-2011*, 29362, nr. 186.

¹¹ Nationaal Archief / Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, *Belangen in balans. Handreiking voor waardering en selectie van archiefbescheiden in de digitale tijd* (versie 1.0, maart 2015).

1.3 Reikwijdte van de selectielijst

1.3.1 Binnen de reikwijdte

De selectielijst is allereerst van toepassing op de dienstonderdelen van het ministerie van JenV en wel vanaf 5 mei 1945. In het huidige Organisatiebesluit Ministerie van Justitie en Veiligheid¹² zijn deze onderdelen, met taken op het terrein van onder meer de ontwikkeling en uitvoering van wet- en regelgeving, beleid en onderzoek, als volgt beschreven:

De clusters en directies van het ministerie van JenV:

- het cluster secretaris-generaal (SG-cluster);
- het cluster plaatsvervangend secretaris-generaal (pSG-cluster);
- het directoraat-generaal Straffen en Beschermen (DGSenB);
- het directoraat-generaal Politie en Veiligheidsregio's (DGPenV);
- het directoraat-generaal Rechtspleging en Rechtshandhaving (DGRR);
- het directoraat-generaal Migratie (DGM);
- de Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid (NCTV);
- de Inspectie Justitie en Veiligheid (IJenV).

De diensten van het ministerie van JenV:

- de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V);
- de Justitiële Informatiedienst (JustID);
- de Raad voor de Kinderbescherming (RvdK);
- het Nationaal Cyber Security Centrum (NCSC);
- het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (WODC).

De baten-lastenagenschappen van het ministerie van JenV:

- het Centraal Justitieel Incassobureau (CJIB);
- de Justitiële Uitvoeringsdienst Toetsing, Integriteit, Screening (Justis);
- de Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI);
- de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND);
- het Nederlands Forensisch Instituut (NFI).

Daarnaast vallen de volgende organisaties met taken op het terrein van Justitie en Veiligheid binnen de reikwijdte van de selectielijst¹³:

De sui generis organisaties van het ministerie van JenV:

- het Openbaar Ministerie (OM).

De ZBO's zonder rechtspersoonlijkheid die vallen onder van het ministerie van JenV:

- College van toezicht auteursrechten en naburige rechten (CvTA);
- Commissie schadefonds geweldsmisdrijven (SGM);
- College voor de Rechten van de Mens.

De commissies en adviescolleges die vallen onder het ministerie van JenV, zoals:

- Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken (ACVZ);
- Adviescollege Verloftoetsing tbs (Avt);
- Landelijke Adviescommissie Plaatsing Langdurige Forensisch Psychiatrische Zorg (LAP);
- Adviescollege Weigerende Observandi;
- Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming (RSJ).

Forensisch Psychiatrische Centra (FPC) en Forensisch Psychiatrische Klinieken (FPK), momenteel:

- FPC Dr. S. van Mesdag (Groningen);
- FPC Van der Hoeven Kliniek (Utrecht);
- FPC De Kijvelanden (Poortugaal);
- FPC De Rooyse Wissel (Oostrum);

¹² <https://wetten.overheid.nl/BWBR0040293/2020-01-01>.

¹³ Deze reikwijdte is bepaald in overleg met de betreffende organisaties.

Selectielijst van het ministerie van Justitie en Veiligheid vanaf 5 mei 1945

- FPC Pompestichting (Nijmegen en Zeeland, Noord-Brabant);
- FPK De Beuken / Trajectum (Boschoord);
- FPK Inforsa (Amsterdam);
- FPK GGZ Drenthe (Assen);
- FPK De Woenselse Poort (Eindhoven).

Deze particuliere inrichtingen¹⁴ vallen voor de tenuitvoerlegging van de maatregel terbeschikkingstelling met bevel tot verpleging van overheidswege op basis van de Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden¹⁵, zoals omschreven in proces 7.40, onder de reikwijdte van de voorliggende selectielijst omdat de minister van JenV hiervoor eindverantwoordelijk is. Meer concreet houdt dit in dat de voorliggende selectielijst van toepassing is op het verpleegdedossier zoals omschreven in artikel 19 van de Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden en in hoofdstuk 9 van het Reglement verpleging ter beschikking gestelden.¹⁶

Particuliere justitiële jeugdinrichtingen (JJI), momenteel:

- Juvaïd (Veenhuizen)¹⁷;
- JJI Lelystad;
- Teylingereind (Sassenheim).

Deze particuliere inrichtingen¹⁸ vallen, voor de tenuitvoerlegging van een aan de jeugdige opgelegde vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel¹⁹ op basis van de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen, zoals omschreven in proces 7.36, onder de reikwijdte van de voorliggende selectielijst omdat de minister van JenV hiervoor eindverantwoordelijk is. Meer concreet houdt dit in dat de voorliggende selectielijst van toepassing is op het dossier van de jeugdige zoals omschreven in artikel 63 van de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen en in hoofdstuk 12 van het Reglement justitiële jeugdinrichtingen.

Diensten op de BES-eilanden

Het ministerie van JenV is inhoudelijk verantwoordelijk voor het invoeren en het uitvoeren van beleid van JenV op Bonaire, Sint Eustatius en Saba (BES). De Rijkdienst Caribisch Nederland (RCN), onderdeel van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijkrelaties, is de schakel tussen de ministeries die aanwezig zijn op de BES-eilanden. JenV wordt ondersteund door de centrale dienstverlening van de RCN, zoals het formele werkgeverschap, facilitaire zaken, huisvesting, ICT, personeelszaken en opleidingen. De Nederlandse Minister van Justitie en Veiligheid is eindverantwoordelijk voor het gevoerde beleid en de uitoefening van de volgende justitiële taken op de BES-eilanden:

- Openbaar Ministerie BES;
- Voogdijraad Caribisch Nederland;
- Schadefonds Geweldsmisdrijven;
- Justitiële Inrichting Caribisch Nederland;
- Immigratie- en Naturalisatiedienst Caribisch Nederland (IND-CN).

¹⁴ De minister van JenV wijst instellingen aan voor de verpleging van ter beschikking gestelden. Dit betreft zowel particuliere als rijks justitiële inrichtingen als bedoeld in artikel 90quinquies, tweede lid, Wetboek van Strafrecht. Een particuliere inrichting wordt door de minister van JenV gesubsidieerd, een rijksinrichting wordt door de minister van JenV in stand gehouden.

¹⁵ Ter beschikking gestelde: een ter beschikking gestelde ten aanzien van wie een bevel tot verpleging van overheidswege als bedoeld in artikel 37b van het Wetboek van Strafrecht of artikel 6:6:10, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering is gegeven.

¹⁶ Het is mogelijk dat – hoofdzakelijk oudere – verpleegdedossiers ook particuliere stukken bevatten. Deze vallen uit praktische overweging eveneens onder de reikwijdte van de voorliggende selectielijst.

¹⁷ Dit geldt in verband met sluiting van de inrichting tot en met 31 december 2020.

¹⁸ De minister van JenV wijst instellingen aan ten behoeve van de uitvoering van een aan een jeugdige opgelegde vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel. Dit betreft zowel particuliere als rijks justitiële inrichtingen als bedoeld in artikel 3a van de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen. Een particuliere inrichting wordt door de minister van JenV gesubsidieerd, een rijksinrichting wordt door de minister van JenV in stand gehouden.

¹⁹ Vrijheidsstraf: jeugddetentie en vervangende jeugddetentie; vrijheidsbenemende maatregel: voorlopige hechtenis, vreemdelingenbewaring en gijzeling voor zover de leeftijd van achttien jaren nog niet is bereikt, plaatsing in een inrichting voor jeugdigen, alsmede de tenuitvoerlegging van een machtiging in een geval als bedoeld in artikel 6.2.2, tweede lid, van de Jeugdwet.

1.3.2 Buiten de reikwijdte

De selectielijst is niet van toepassing op de volgende ZBO zonder rechtspersoonlijkheid:

- Nederlands Register Gerechtelijk Deskundigen (NRGD).

Deze reikwijdte is bepaald in overleg met de NRGD.

De selectielijst is niet van toepassing op de volgende ZBO's met eigen rechtspersoonlijkheid:

- Autoriteit Persoonsgegevens (AP);
- Bureau Financieel Toezicht (BFT);
- Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA);
- Instituut Fysieke Veiligheid (IFV);
- Kansspelautoriteit (Ksa);
- Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO);
- Onderzoeksraad voor Veiligheid (OvV);
- Politieacademie;
- Raad voor Rechtsbijstand.

De selectielijst is niet van toepassing op de volgende *sui generis* organisaties die onder JenV vallen:

- Nationale Politie;
- Raad voor de rechtspraak;
- Hoge Raad der Nederlanden.

Voor een aantal overheidsorganen die betrekking hebben op de beleidsterreinen van Justitie en Veiligheid geldt dat er een eigen zorgdrager is, niet zijnde de minister van JenV. Bij de Nationale Politie is de korpschef zorgdrager. De korpschef is een bestuursorgaan van de krachtens publiekrecht ingestelde rechtspersoon '**politie**' (bestuursorgaan *sui generis*). De korpschef is geen zelfstandig bestuursorgaan in de zin van de Kaderwet ZBO's. Dat betekent dat de minister volledige politieke verantwoordelijkheid draagt voor alle facetten van het functioneren van de korpschef.

Als gevolg van de stelselwijziging rechtelijke organisatie maken **gerechten** sinds 1 januari 2002 geen deel meer uit van het ministerie van JenV. Omdat noch de Archiefwet 1995 noch de Wet op de rechtelijke organisatie een specifieke zorgdrager voor de archiefbescheiden aanwijst, volgt uit artikel 41 van de Archiefwet 1995 dat de besturen van de gerechten (de rechtbanken, de gerechtshoven, de Centrale Raad van Beroep en het College van Beroep voor het Bedrijfsleven) belast zijn met de zorg. Binnen de Rechtspraak is de zorgdrager de president van de rechtbank en van het gerechtshof. De Raad voor de Rechtspraak is het overkoepelend orgaan voor de gerechten.

De Hoge Raad der Nederlanden valt niet onder het bereik van de Raad voor de Rechtspraak en heeft een bijzondere positie in het Nederlands staatsbestel. In een convenant is de relatie tussen het ministerie van JenV en de Hoge Raad op het terrein van de bedrijfsvoering, waaronder het archief, nader geregeld. Het Nationaal Archief heeft bevestigd dat de Hoge Raad namens het ministerie van JenV gemandateerd is voor het zorgdragerschap van haar archief.²⁰

De minister van JenV is slechts gedeeltelijk verantwoordelijk voor het **politie- en brandweerkorps Bonaire, Sint Eustatius en Saba** (zie Veiligheidswet BES): onder het zorgdragerschap van JenV vallen de processen van beleid en financiering vanuit het departement, niet de uitvoerende processen van de korpsen. Daarnaast heeft de directeur-generaal Politie van het Ministerie van Justitie en Veiligheid een mandaat om bepaalde beheerstaken te vervullen zoals het benoemen, bevorderen, schorsen en ontslaan van politieambtenaren. Het Korps Politie Caribisch Nederland (KPCN, tot 1 januari 2011 Korps Politie Bonaire, Sint Eustatius en Saba) is organisatorisch gezien een onderdeel van het directoraat-generaal Politie van het Ministerie van Justitie en Veiligheid. Er bestaat weliswaar een nauwe samenwerking tussen de politie in Nederland en de politie op de BES-eilanden, maar het openbaar lichaam BES heeft een eigen politiekorps met

²⁰ Brief van het Nationaal Archief aan de Hoge Raad, 15 sep. 2011, 8193; Mandaatregeling beheer Hoge Raad 21 feb. 2005; Convenant, organisatieregeling beheer Hoge Raad 21 feb. 2005.

een eigen korpschef. Het programma internationale en Caribische aangelegenheden heeft tot opdracht om het Caribisch politie- en brandweerkorps op zodanig niveau te brengen dat ze hun inhoudelijke beleids- en beheertaken zelfstandig kunnen uitvoeren.

Naast de organisatorische afbakening is er ook een inhoudelijke afbakening. De voorliggende selectielijst is niet van toepassing op de processen op personeelsgebied, die betrekking hebben op individuele personeelsleden. Deze processen worden uitgevoerd door **P-Direkt** en de archiefbescheiden worden opgeslagen in de applicaties van P-Direkt. Hiervoor blijft gelden het 'Basisselectiedocument P-dossier is Mens-en-werk, 1945-' (*Stcrt.* 2016, nrs. 61351 en 61358).

1.3.3 Bestuursrechtelijk kader

In de Archiefwet 1995 is vastgelegd dat elk overheidsorgaan²¹ een zorgdrager kent. Een zorgdrager is degene die bij of krachtens de wet belast is met de zorg voor de archiefbescheiden binnen de organisatie. Dit betekent dat de minister van JenV als zorgdrager bestuurlijk verantwoordelijk is voor de informatie van het ministerie van Justitie en Veiligheid.

Om inzicht te geven in de voor het Ministerie van JenV te onderscheiden organisatieonderdelen, en daarmee in de reikwijdte van de selectielijst, wordt gekeken naar de typen onderdelen, hun verantwoordelijkheid en verhouding tot de minister. Binnen het ministerie zijn meerdere constructen geïntroduceerd om - vanuit het perspectief van verantwoording ten aanzien van (de uitvoering van) publieke taken en/of van financiën en bedrijfsvoering - autonomie en daarmee afstand te creëren voor organisaties binnen het departement. Het enorme aantal publieke taken en besluiten dwingt tot een mandatering van een bestuursorgaan naar taakorganisaties. Daarnaast is de scheiding van wetgevende, uitvoerende en rechterlijke macht van belang. Ook is er sprake van functie- en taakscheiding, bijvoorbeeld tussen beleid en uitvoering, eigenaar en opdrachtgever, maar ook in de relatie tot specifieke publieke taken om potentieel conflicterende taken als executie en toezicht, of het nemen van een besluit en het behandelen van een bezwaar te scheiden.

Onderscheiden naar rechtsvorm gaat het om de volgende typen organen²²:

- dienstonderdeel: directie, cluster of dienst, valt onder de hiërarchie van de minister;
- agentschap: intern verzelfstandigd dienstonderdeel, in de vorm van een baten-lasten- of verplichting-kasstelsel-agentschap, zonder eigen rechtspersoonlijkheid en dus volledig vallend onder de staat;
- zelfstandig bestuursorgaan (ZBO)²³: een bestuursorgaan van de centrale overheid dat met openbaar gezag is bekleed, en dat niet hiërarchisch ondergeschikt is aan een minister, in de vorm van (a) een rechtspersoon krachtens publiekrecht ingesteld (a-orgaan) en (b) een persoon of college zonder eigen rechtspersoonlijkheid en dus volledig vallend onder de staat (b-orgaan);
- rechtspersoon met een wettelijke taak (RWT): organisatie met eigen rechtspersoonlijkheid, dus niet vallend onder de rechtspersoon 'Staat der Nederlanden';
- *sui generis*: enig in zijn soort (voor JenV: Openbaar Ministerie, Raad voor de Rechtspraak, Hoge Raad der Nederlanden, Nationale Politie en Politie- en brandweerkorps Bonaire, Sint Eustatius en Saba). De verantwoordelijkheden en sturingsmodellen zijn uniek per organisatie en opgenomen in respectievelijk de Wet op de Rechtelijke Organisatie en de Politiewet 2012.

De minister is in beginsel verantwoordelijk voor de uitvoering van publieke taken. Door delegatie en mandatering kunnen publieke taken door een ander orgaan worden uitgeoefend. Delegatie vereist een wettelijke grondslag, waarbij het oorspronkelijke orgaan de bevoegdheid tot uitoefening van de taak verliest. Bijvoorbeeld: de delegatie van de publieke taak 'het dragen voor de organisatie van alsmede de verlening van rechtsbijstand' aan de Raad voor de Rechtsbijstand. Bij mandatering wordt een bevoegdheid namens het bestuursorgaan uitgevoerd door een andere organisatie. Dit wijzigt niet de ministeriele verantwoordelijkheid. Bijvoorbeeld: het laten uitgeven

²¹ Een overheidsorgaan is (1) een orgaan van een rechtspersoon die krachtens publiekrecht is ingesteld, of (2) een ander persoon of college met enig openbaar gezag bekleed; artikel 1, onder b, Archiefwet 1995.

²² <https://www.rijksfinancien.nl/verzelfstandigingen>.

²³ Op 1 februari 2007 is de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen in werking getreden. Hierin zijn de organen opgenomen waaraan de minister of de staatssecretaris van Justitie de eerste verantwoordelijkheid overdraagt.

en beheren van het strafrechtkenummer (SKN) door de Justitiële Informatiedienst namens het directoraat-generaal Rechtspleging en Rechtshandhaving.

Het zorgdragerschap van de minister van JenV strekt zich uit over de taken van de dienstonderdelen en agentschappen, maar ook door ZBO's of adviescolleges zonder rechtspersoonlijkheid en andere organisaties die onder de bestuurlijke verantwoordelijkheid van JenV vallen, zoals het Openbaar Ministerie (OM).

1.4 Ingangsdatum en intrekking oude selectielijsten

Deze selectielijst gaat met terugwerkende kracht in vanaf 5 mei 1945 – datum van het einde van de Tweede Wereldoorlog - en is vanaf publicatie in de Staatscourant maximaal 20 jaar geldig. De selectielijst start in 1945, omdat er nog archief uit de periode vanaf 1945 bewerkt moet worden. De selectielijst is na vaststelling hierop van toepassing. De archieven die onder reikwijdte van deze selectielijst vallen, maar al in bewerking zijn, bewerkt zijn of al overgebracht zijn naar het Nationaal Archief, zullen niet opnieuw bewerkt worden op basis van deze selectielijst.

De volgende selectielijsten²⁴ worden voor alle handelingen ingetrokken voor zover van toepassing op het Ministerie van JenV en vastgesteld voor de minister van JenV:

Tabel: ingetrokken selectielijsten voor het ministerie van JenV

BSD nr.	Selectielijst	Publicatiedatum en -nr in de Staatscourant
001	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie Coördinatie algemeen regeringsbeleid vanaf 1945.	18-03-2009/53
002	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Medische Beroepen en Opleidingen over de periode vanaf 1945.	19-03-2009/54
003	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Oorlogsgetroffenen vanaf 1945.	24-05-2007/98
004	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie Beleidsterrein Telecommunicatie en Post in Nederland vanaf 1945-1990.	11-03-2009/43, 48, 68
006	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Planning Voorzieningen gezondheidszorg vanaf 1945.	29-05-2007/100
007	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Bekostiging en verzekering van de gezondheidszorg vanaf 1941.	28-11-2006/232
008	Selectielijst neerslag handelingen Minister Justitie beleidsterrein Vaststelling van tarieven in de gezondheidszorg vanaf 1945.	15-11-2007/222
010	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Gefinancierde Rechtsbijstand vanaf 1945.	10-03-2008/49
010	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein zorg voor de rechtspleging 1945-2002.	17-03-2008/54
011	Rectificatie selectielijst voor de neerslag handelingen Minister van Justitie en de onder hem ressorterende actoren op het beleidsterrein Nationaliteiten over de periode vanaf 1945' vastgesteld 17 maart 2003	27-04-2011/7152
011	Selectielijst neerslag handelingen beleidsterrein Nationaliteiten over de periode vanaf 1945.	06-05-2003/86
012	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Kwaliteit van de Nederlandse wetgeving vanaf 1945.	14-02-2007/32
015	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Beheer van de Rijksbegroting vanaf 1945.	11-09-2006/176
015	Basis Selectie Document beleidsterrein beheer van de rijksbegroting 1945-1993.	08-10-2001/194
016	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Burgerluchtvaart vanaf 1945.	02-09-2008/169
020	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Militair materieel vanaf 1945	24-04-2007/79
021	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Scheepvaart en maritieme zaken over de periode vanaf 1945.	07-07-2008/128
023	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Toelating Vreemdelingen vanaf 1945.	09-02-2010/1754

²⁴ De website van het Nationaal Archief bevat een actueel overzicht van vastgestelde selectielijsten: <https://www.nationaalarchief.nl/archiveren/kennisbank/vastgestelde-selectielijsten>.

Selectielijst van het ministerie van Justitie en Veiligheid vanaf 5 mei 1945

023	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie en onder hem ressorterende actoren op beleidsterrein toelating vreemdelingen 1945-1993.	23-05-2002/95
032	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Flora en Fauna vanaf 1945.	21-02-2007/37 Rect. 01-03-2007/43
035B	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Pachtaangelegenheden vanaf 1945.	14-07-2008/133
040	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein regulering en toezicht bank- en kredietwezen vanaf 1940.	26-11-2007/229
042	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Studiefinanciering vanaf 1945.	04-06-2006/127
045	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein rijkshuisvesting vanaf 1945.	26-07-2007/142
046	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Voorlichting van de rijksoverheid , 1945-	14-06-2007/112
047	Selectielijst neerslag handelingen Minister Justitie beleidsterrein Inkomens- en arbeidsvoorwaardenbeleid vanaf 1945.	16-02-2007/34
050	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Militaire Operatiën vanaf 1945.	05-03-2007/45
054	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Gewasbescherming vanaf 1945.	11-12-2006/241
056	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Nationale ombudsman (1964) 1982-	23-10-2007/204
067	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Toezicht Verzekeringsbedrijf vanaf 1940.	01-04-2008/63
068	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Constitutionele Zaken vanaf 1945.	21-06-2007/117
071	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Kunsten vanaf 1945.	30-05-2007/101
072	Selectielijst voor de neerslag van de handelingen van de Minister van Justitie als vakminister en de onder hem als vakminister ressorterende actoren op het deelbeleidsterrein arbeidsverhoudingen bij de overheid over de periode 1945-1995 (1997).	16-10-2001/200
073	Selectielijsten deelbeleidsterrein Arbeidsvoorwaarden voor ambtenaren en arbeidscontractanten in de sector Rijk in de periode 1945-1996.	16-10-2001/200 17-10-2001/201
074	Selectielijst neerslag handelingen van de Minister van Justitie beleidsterrein Buitensectorale Arbeidsvoorwaarden 1945 tot heden.	30-10-2007/210
075	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie deelbeleidsterrein formatiebeleid, arbeidsmarktbeleid en personeelsontwikkeling en mobiliteit .	16-10-2001/200 17-10-2001/201
076	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie deelbeleidsterrein Arbeidsomstandigheden bij de overheid 1945-1996.	16-10-2001/200 17-10-2001/201
077	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie deelbeleidsterrein Personeelsinformatievoorziening en -administratie 1945-1996.	16-10-2001/200 17-10-2001/201
078	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Herverzekering van export- en importkredieten en investeringsgaranties vanaf 1945.	12-07-2007/132
087	Selectielijst neerslag handelingen Stichting Reclassering Nederland op het beleidsterrein Reclassering over de periode 1948-1999.	21-07-2004/137
089	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Sociale Voorzieningen 1940-2004.	11-04-2006/72
090	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Wapens en Munitie periode 1945-1997.	24-11-2005/229
092	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Overheidsinformatievoorziening over de periode 1945-1999.	29-07-2004/143
094	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Milieubeheer vanaf 1945.	24-04-2009/78
095	Selectielijst neerslag handelingen van het Ministerie van Veiligheid en Justitie en taakvoorganger op het beleidsterrein Toezicht Rechtspersonen , over de periode vanaf 1945.	02-07-2012/13216
098	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie en onder hem ressorterende actoren op beleidsterrein weerkorpsen en beveiligingsorganisaties .	06-07-2000/128
100	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Politie 1945-1993.	06-11-2007/215
101	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Adelsbeleid, adelsrecht en decoratiestelsel vanaf 1945.	05-12-2007/236

Selectielijst van het ministerie van Justitie en Veiligheid vanaf 5 mei 1945

104	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Beroepenkwaliiteit vanaf 1940 (1945).	18-10-2007/202
106	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Bescherming van Persoonsgegevens 1968–	16-04-2007/73
107	Selectielijst neerslag handelingen beleidsterrein Gezondheid en welzijn van dieren over de periode vanaf 1945.	31-03-2003/63 01-04-2003/64
108A	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Prijsbeleid , vanaf 1945.	23-10-2007/205
111	Selectielijst handelingen beleidsterrein Aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen over de periode 1964–2000.	04-06-2011/104
112	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Sanctiebeleid over de periode 1991–2001.	10-01-2006/7
116	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Internationale Rechtshulp in strafzaken vanaf 1945.	22-05-2006/99
117	Selectielijst neerslag handelingen Minister Justitie beleidsterrein Voeding- en productveiligheid vanaf 1945.	07-03-2007/47
118	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Auteursrecht periode (1912) 1945–2000.	29-11-2005/232
119	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Gratie vanaf 1945.	05-12-2006/237
123	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Verslavingsbeleid 1945–	26-02-2007/40
124	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Rechterlijke macht periode vanaf 1950.	08-01-2007/5
125	Selectielijst neerslag handelingen beleidsterrein Cultuurbeheer over de periode 1945–2000: Ministerie van Justitie.	28-10-2004/208
129	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Patiëntenbeleid 1945–	09-08-2007/152
130	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Kansspelen 1945–2000.	19-07-2007/137
131	Selectielijst neerslag handelingen beleidsterrein Emancipatie en gelijke behandeling over de periode vanaf 1965.	28-07-2004/142
131	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Emancipatie en Gelijke Behandeling 1945 tot heden.	12-11-2007/219
135	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Gevangeniswezen en Terbeschikkingstelling vanaf 1945.	25-02-2008/39
138	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Bevolkingsadministratie en reisdocumenten vanaf 1945.	05-04-2007/68
139	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Friese taal vanaf 1945.	12-04-2007/71
140	Selectielijst neerslag handelingen Minister Justitie beleidsterrein Lijkbezorging vanaf 1948.	01-02-2007/23
142	Selectielijst neerslag handelingen minister van Justitie beleidsterrein Bestuurlijk en financiële organisatie lagere overheden vanaf 1945.	30-01-2007/21
143	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Organisatie Rijksoverheid vanaf 1945.	15-10-2007/199
144	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Zondagswet 1945–	12-02-2007/30
145	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Buitenlandse Economische Betrekkingen vanaf 1945.	10-10-2006/197
148	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Industrie- en technologiebeleid vanaf 1945.	17-10-2006/202
150	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Regionaal en Ruimtelijk Economisch Beleid 1945–	05-10-2007/193
151	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Geldzuivering , over de periode 1942–1986.	25-10-2007/207
152	Selectielijst voor neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Justitiële Jeugdzorg 1945–2000.	27-02-2006/41
153	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Beleid Openbaar Ministerie periode vanaf 1950.	02-12-2005/235
154	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Vermogensrecht vanaf 1945.	25-03-2008/58
155	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Voedselvoorziening en agrarisch markt- en prijsbeleid (1934) 1945–2000.	12-10-2007/198

Selectielijst van het ministerie van Justitie en Veiligheid vanaf 5 mei 1945

156	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Binnenvisserij 1945–1999.	20-03-2006/56
157	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Landbouwkwaliteit en voedselveiligheid en kwaliteit uitgangsmateriaal en biotechnologie vanaf 1945	21-05-2007/95
160	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Media, Letteren en bibliotheken vanaf 1945.	26-03-2008/61
162	Selectielijst neerslag handelingen beleidsterrein Natuurlijke Personen vanaf 1945.	13-02-2008/31
163	Selectielijst neerslag handelingen Minister Justitie beleidsterrein Justitiële documentatie en verklaringen omtrent het gedrag vanaf 1945.	01-08-2007/146
170	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Toerisme vanaf 1945.	28-02-2007/42
172	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Notarissen vanaf 1945.	13-11-2007/220
182	Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Gerechtsdeurwaarders vanaf 1945.	10-03-2008/49
188	Selectielijst neerslag handelingen minister Justitie beleidsterrein Gefinancierde Rechtsbijstand en Rechtshulp vanaf 1975.	08-01-2009/348
	Selectielijst voor het Schadefonds Geweldsmisdrijven over de periode vanaf 1976 (actualisatie 2014).	09-12-2015/44312
	Selectielijst ingediend door het ministerie van Justitie voor de neerslag van de handelingen van het Nederlands Forensisch Instituut over de periode vanaf 1945.	16-11-2009/17122
	Selectielijst, ingediend door het Ministerie van Veiligheid en Justitie voor de administratieve neerslag van het handelen van het Centraal Justitieel Incasso Bureau (CJIB) over de periode vanaf 1990 –	16-12-2011/22764

Hoofdstuk 2 Contextuele informatie

2.1 Inleiding

In dit hoofdstuk is vanuit een historische en hedendaagse context beschreven waartoe het ministerie van Justitie en Veiligheid in het leven is geroepen. Het werk dat sinds 5 mei 1945 door het ministerie wordt verricht, is benaderd vanuit de missie, de taken en de organisatie van het departement en de andere onderdelen. Daarbij wordt ingezoomd op de relatie van JenV met andere organisaties, de besluitvormende overleggen, de cruciale processen en de basisregistraties. Daarnaast komen de gebruikte archiefsystemen en de ordening van de informatie, zowel in papieren als digitale vorm, aan bod. Door het in kaart brengen van deze structuren kan worden bepaald welke informatie nodig is om de activiteiten van JenV op hoofdlijnen te kunnen blijven reconstrueren. Met behulp van een dergelijke beschrijving van de context (een 'systeemanalyse') kan worden bepaald welke informatie uit welke processen in aanmerking komt voor blijvende bewaring.

2.2 Taken en organisatie van Justitie en Veiligheid

2.2.1 Missie en doelstelling

Het ministerie van Justitie en Veiligheid is verantwoordelijk voor de rechtsorde in Nederland, zodat mensen in vrijheid kunnen samenleven, ongeacht hun opvattingen of levensstijlen. JenV werkt bovendien aan een veiliger en rechtvaardiger samenleving door mensen rechtsbescherming te geven en waar nodig in te grijpen in hun leven. Soms is dat een ingrijpende maatregel, soms worden nieuwe perspectieven geopend. Altijd zijn het ingrepen die alleen JenV kan en mag doen.

2.2.2 Beknopte geschiedenis, 1945-2020

JenV is momenteel het grootste ministerie van Nederland. Dat komt hoofdzakelijk doordat het ministerie naast het maken van beleid ook de uitvoering daarvan onder zich heeft. Het ministerie is dus veel breder dan het departement: tal van organisaties ressorteren eronder. Een geschiedenis van het ministerie omvat dus ook meer dan de geschiedenis van het departement alleen. Deze zal hier beknopt in thema's uiteengezet worden.²⁵ Allereerst zal een globale schets van het ministerie in de naoorlogse jaren vanaf 1945 gegeven worden. In deze jaren ligt de focus op de opsporing en berechting van misdaden die tijdens de Tweede Wereldoorlog begaan zijn en ligt de ontwikkeling op andere beleidsterreinen nagenoeg stil. Vanaf de jaren vijftig verschuift de focus van het ministerie terug naar de beleidsthema's waar het zich voor de oorlog ook mee bezig hield: handhaving en rechtspleging, tenuitvoerlegging van sancties en resocialisatie, jeugd en vreemdelingenbeleid. De ontwikkelingen binnen deze beleidsterreinen zullen apart belicht worden. Tot slot zal worden ingegaan op de recente geschiedenis van twee naamswijzigingen van het ministerie, die, voortkomende uit de ontwikkelingen op alle beleidsterreinen, maatschappelijke reactie hebben opgeroepen, maar gelijktijdig kunnen worden gezien als een samenvatting van de terreinen waar het ministerie zich altijd al mee bezig heeft gehouden: justitie en veiligheid.

2.2.2.1 Naoorlogse ontwikkelingen

Formeel is Nederland op 5 mei 1945, na vijf oorlogsjaren, bevrijd van de Duitse bezetter. Al op 17 april kwam Apeldoorn, waar het departement van Justitie in de oorlog naartoe verhuisd was, in geallieerde handen. Een terugkeer naar het departementsgebouw waar het ministerie tot de verhuizing naar Apeldoorn in gezeten had, aan het Plein 2B in Den Haag, zat er nog niet in. Den Haag zou namelijk pas een kleine maand later, op 8 mei, bevrijd worden.

In mei '45 werd een begin gemaakt met de terugkeer van het ministerie uit Apeldoorn naar Den Haag. In juni en juli keerden uit zowel Londen als Apeldoorn steeds meer ambtenaren en materieel terug naar Den Haag. Dit gold ook voor de departementale bibliotheek en de archieven. Het ministerie is vanaf dat moment nooit meer uit Den Haag weggeweest.

Na de bevrijding lag de prioriteit bij de rechtsvervolgung van NSB'ers en andere mensen die misdaden in het kader van de oorlog begaan hadden. Op 1 november werd bij Koninklijk Besluit het Directoraat-Generaal Bijzondere Rechtspleging (DGBR) opgericht, dat per 1 januari 1946 zou beginnen. De eerste jaren na de oorlog heeft het ministerie van Justitie zich hoofdzakelijk hiermee beziggehouden, waarbij meer dan 130.000 mensen op grond van de bijzondere rechtspleging zijn

²⁵ Deze paragraaf is geschreven door Vincent Lageweg, historicus en medewerker van JenV. De paragraaf "Naoorlogse ontwikkeling" is ontleend aan Marcel Verburg, *Geschiedenis van het ministerie van Justitie 1940-1945* (Amsterdam, 2016), p. 377-399, aangevuld met informatie uit correspondentie en mondeling overleg met de heer Verburg, als historicus verbonden aan JenV.

vastgehouden. Dit blijkt uit het feit dat meer dan de helft van het budget voor Justitie naar dit DG ging. Het DGBR was opgericht om zichzelf weer op te heffen. Zodra het klaar was met de bijzondere rechtspleging zou het in etappes opgeheven worden. Zo werden de speciale rechercheafdelingen begin 1948 bij de gemeentepolitie geïntegreerd en werd de verantwoordelijkheid van de gevangenen- en interneringskampen ondergebracht bij het gevangeniswezen. De bijzondere rechterlijke instanties werden uiteindelijk begin jaren vijftig, ongeveer zeven jaar na de oprichting, definitief opgeheven. Alle dossiers over de bijzondere rechtspleging zijn inmiddels in het bezit van het Nationaal Archief.²⁶ Echter, soms worden er nog documenten uit deze periode teruggevonden.

Vanaf de jaren vijftig kreeg het normale justitiebedrijf weer de overhand en kwam de focus van het beleid op de thema's waar het ministerie zich voor de oorlog ook al mee bezig hield.

2.2.2.2 Handhaving en rechtspleging

Rechtspleging, met het Openbaar Ministerie als belangrijkste organisatie daarin, is altijd onderdeel geweest van het ministerie. Over handhaving is echter sedert de vorming van de eerste politiekorpsen discussie gevoerd of dit terrein op lokaal of nationaal niveau belegd moet worden en of dit onderdeel bij Justitie of bij Binnenlandse Zaken belegd zou moeten zijn. Deze discussie werd in 2010 voorlopig beslecht. Deze paragraaf gaat daar aan de hand van de ontwikkeling van de politie en het Openbaar Ministerie nader op in.

Politie

Secretaris-Generaal Van Angeren was tijdens de oorlog al van mening dat de minister van Justitie meer invloed zou moeten krijgen in het politiebureau. Hierover verschilden echter velen van mening. Voor de Staten-Generaal in 1945 weer actief werden, voerde Van Angeren daarom nog tijdens het Militair Gezag het Politiebesluit 1945 in. Hiermee kreeg de politie een duaal karakter, waarbij grotere gemeenten beschikten over gemeentepolitie en de overige handhaving verzorgd werd door een rijkspolitie. Deze rijkspolitie kwam te vallen onder de minister van Justitie. Het handhaven van de openbare orde viel onder de verantwoordelijkheid van de burgemeesters. De gemeentepolitie werd ondergebracht bij Binnenlandse Zaken. Het Politiebesluit 1945 werd pas in 1957 tot wet verheven (Politiewet 1957). Hiermee werd formeel geregeld dat de gemeentepolitie onder Binnenlandse Zaken viel, terwijl de rijkspolitie onder Justitie bleef ressorteren.

De druk van de sociale veranderingen van de jaren zestig en zeventig liet ook de politie niet ongemoeid. Er kwamen steeds meer stemmen op om de Politiewet 1957 te herzien en te actualiseren. De ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie stelden begin jaren tachtig voor om de organisatie van de politie voortaan op provinciaal niveau te beleggen. Net als in de periode 1945-1957 waren er veel stemmen – zoals de burgemeesters – tegen deze reorganisatie gekant. Door de tegenstand besloten de ministers de wet niet te vervangen, maar alleen aan te passen. In 1988 kwam hierdoor een aangepaste Politiewet tot stand waarbij de organisatiestructuur grotendeels intact bleef. Deze samenwerking tussen Justitie en BZK leidde uiteindelijk in 1993 wel tot een nieuwe Politiewet, waarbij 25 regiokorpsen werden opgericht en de gemeente- en rijkspolitie *de facto* gefuseerd werden. De rijkspolitie bleef echter als een soort overkoepelend orgaan bestaan, als Korps Landelijke Politiediensten (KLPD). Uiteindelijk werden ook deze eenheden samengevoegd door de Politiewet 2012, waarbij de 25 regiokorpsen werden samengevoegd tot het Korps Nationale Politie, geheel vallende onder de verantwoordelijkheid van de minister van Justitie en Veiligheid. De politie kreeg echter wel een sui generis status,²⁷ ook vanuit archiefwettelijk oogpunt (zie subparagraaf 1.3.2).

Openbaar Ministerie

Het Openbaar Ministerie (OM) heeft in wezen altijd dezelfde kerntaak vervuld: de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde en andere taken die in de wet geregeld zijn. Mét monopolie op strafrechtelijke vervolging en de tenuitvoerlegging van straffen. Het heeft daarbij altijd onder de minister van Justitie geressorteed. In 1956-1957 werd het OM gereorganiseerd. Bij deze reorganisatie werden de ambtenaren van het OM die bij de kantongerechten werkzaam waren in een arrondissement samengevoegd met de rechtbanken en de hoven. Alle ambtenaren van het OM kwamen dus te werken in een arrondissement bij een rechtbank.²⁸

²⁶ Onder dit DG vielen 126 gevangenkampen, 67 opsporingsorganen, 19 tribunalen, vijf hoge autoriteiten, vijf bijzondere gerechtshoven en de Bijzondere Raad van Cassatie. Het archief over de bijzondere rechtspleging bevindt zich sinds 2000 volledig in het Nationaal Archief te Den Haag, zie ook: Sjoerd Faber en Gretha Donker, *Bijzonder gewoon. Het Centraal Archief Bijzondere Rechtspleging (1944-2010) en de 'lichte gevallen'* (3^e druk, geactualiseerd en uitgebreid, Zwolle/Den Haag 2010).

²⁷ Politieacademie, *Canon politiegiedenis*, raadpleegbaar via:

<https://www.politieacademie.nl/thema/Politiageschiedenis/canonpolitiengeschiedenis/Pages/1750-1880.aspx>

²⁸ Op basis van e-mailcorrespondentie met de heer Verburg.

Net als bij de politie onderging ook het OM veranderingen door de sociale verschuivingen van de jaren zestig. Het OM werd echter niet verder gereorganiseerd. Door toenemende druk op de rechtbanken kreeg het OM meer mogelijkheden om zelf strafvorderingen op te leggen, zoals bij kleine overtredingen, verkeersovertredingen en lichte misdrijven. De grootste verandering voor het OM was het wijzigende maatschappelijk perspectief op de verhouding tussen de minister en het OM. Tot de jaren zestig werd vanzelfsprekend aangenomen dat het OM onder de verantwoordelijkheid van de minister diende te vallen en dat zij afhankelijk van de uitvoerende macht was. De minister is immers tot vandaag de dag constitutioneel verantwoordelijk voor het OM. Hier kwam bij dat door deze idee de onafhankelijke positie van de rechters werd versterkt. In de jaren zestig verschoof dit beeld en ging het OM onafhankelijker van het ministerie opereren. Deze dualistische en diffuse organisatievorm bestaat tot op de dag van vandaag: het OM opereert met grote onafhankelijkheid, maar blijft als dienstonderdeel onder de directe verantwoordelijkheid van de minister vallen.²⁹

2.2.2.3 Tenuitvoerlegging van sancties en resocialisatie

Het gevangeniswezen maakte, net als andere onderdelen van Justitie, na de oorlog veranderingen door. Het tot dan toe bestaande cellulaire stelsel, waarin gevangenen alleen opgesloten zaten in een cel, maakte plaats voor een stelsel dat meer gericht was op resocialisatie. In de beginselenwet op het gevangeniswezen van 1951 werd het cellulaire stelsel definitief afgeschaft. In de loop van de twintigste eeuw werd ook het resocialisatie-ideaal langzaam losgelaten. Begin jaren tachtig stegen de criminaliteits- en recidivecijfers enorm. Een groot deel van de gevangenen bleek lastig te resocialiseren. Halverwege de jaren negentig werd dan ook besloten om gevangenen sober en doelmatig in te richten, met nadruk op arbeid en drukking van de kosten. Straf op zich bleek als resocialisatiemiddel niet te werken.³⁰

Een bijzondere strafoplegging die zich na de oorlog steeds verder ontwikkelde was de maatregel terbeschikkingstelling (tbs). Deze in 1928 ingevoerde maatregel had enerzijds als doel om de maatschappij te beschermen tegen mensen die minder toerekeningsvatbaar zijn én een gevaar voor de samenleving vormen, maar anderzijds ook de patiënt in kwestie te behandelen en de kans te geven op terugkeer in de maatschappij. Omdat de toestroom van patiënten gestaag steeg, werd in 1947 de 'psychopatenwet' ingevoerd. Deze wet zorgde ervoor dat alleen ernstige delicten nog voor tbs in aanmerking kwamen. Ook kwam het vanaf de jaren vijftig steeds meer voor dat rechters kozen voor een gevangenisstraf met daarnaast tbs. Sinds 1988 kan de rechter bij specifieke delicten tbs met dwangverpleging opleggen. Echter, omdat deze maatregel zeer ingrijpend is, werd het vanaf 1997 mogelijk om bij mildere delicten te kiezen voor tbs met voorwaarden in plaats van een opname in een gesloten setting. Tegenwoordig zijn veel tbs-klinieken in particuliere handen en koopt Justitie behandelplaatsen in.³¹

De idee van resocialisatie had ook zijn uitwerking op de reclassering. Tot en met de Tweede Wereldoorlog werd deze vooral verricht door kerkelijke of particuliere instellingen. Met de Reclasseringsregeling van 1947 kreeg Justitie meer te zeggen over de reclassering. Deze werd onder overheidsverantwoordelijkheid geprofessionaliseerd. Vanaf 1965 werd deze zelfs geheel door de overheid gefinancierd, waardoor er meer mogelijkheden kwamen voor intensieve begeleiding en verdere professionalisering. In 1976 fuseerden alle losse reclasseringseenheden tot één orgaan, de Algemene Reclasseringsvereniging. In de jaren tachtig werd, met het resocialisatie-ideaal op zijn retour, de reclassering dichter bij het departement getrokken en direct onderdeel van de strafrechtketen. Tot op de dag van vandaag werken de stichting Reclassering Nederland, het Leger des Heils Jeugdbescherming & Reclassering en de Stichting Verslavingsreclassering GGZ intensief samen met het OM en de Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI, agentschap sinds 1995).

2.2.2.4 Jeugd

De jeugdbescherming en het jeugdstrafrecht vormden sinds begin twintigste eeuw onderdeel van Justitie. Net als de politie, het OM en het gevangeniswezen ging de organisatie rondom jeugdigen in de jaren vijftig op de schop. Tot dan toe hadden vooral voogdijraden bestaande uit vrijwilligers de kwestie van kinderverwaarlozing op zich genomen en zij adviseerden rechters over het uit huis plaatsen van kinderen. Vanaf 1956 gingen de voogdijraden op in Raden voor de

²⁹ P.B. Cliteur, 'Het Openbaar Ministerie in zijn historische ontwikkeling', in: C.J.H. Jansen en M. van de Vrugt, *Recht en geschiedenis* (Nijmegen, 1999).

³⁰ S. van Ruller, 'Geschiedenis van de vrijheidsbeneming', in: E.R. Muller en P.C. Vegter, *Detentie. Gevangen in Nederland* (Alphen aan den Rijn, 2005).

³¹ *Ad hoc commissie bewaarbeleid tbs-dossiers, Over tien jaar over gisteren. Tbs-dossiers: bewaren of vernietigen?* (Den Haag, 2016).

Kinderbescherming. Elk gerechtelijk arrondissement kreeg een raad. Deze bestond nog steeds deels uit vrijwilligers, maar hier werd een bureau aan toegevoegd dat onderzoek deed naar de situatie van het kind.

In de jaren zeventig en tachtig kwam er kritiek op het functioneren van de raden. Met de Wet op de Jeugdhulpverlening werd besloten dat het adviserende deel voor kindbescherming en de zorg voor kinderen uit elkaar gehaald moesten worden. Het kind moest namelijk centraler komen te staan. De adviserende rol kwam bij de raden te liggen. Zo ging bijvoorbeeld de advisering over ondertoezichtstelling, maar ook het toezicht op adoptie een steeds belangrijkere rol spelen. Vanaf 1995 werd de uitvoering van ondertoezichtstelling definitief naar gezinsvoogdijinstellingen overgeheveld. De Raden voor de Kinderbescherming fuseerden tot één Raad voor de Kinderbescherming. Tegenwoordig valt dus nog alleen de jeugdbescherming onder het beleidsterrein van Justitie. De verantwoordelijkheid voor de jeugdzorg is bij VWS belegd.

2.2.2.5 Migratie en naturalisatie

Het verkrijgen van het Nederlanderschap door naturalisatie vond altijd al plaats onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Justitie. Daarnaast werd de Rijksvreemdelingendienst opgericht (1939), die eveneens rechtstreeks onder de minister van Justitie kwam te hangen. Deze dienst werd belast met de doorlating van vreemdelingen, de verblijfsontzeggingen, de centrale registratie van hier verblijvende en van ongewenste vreemdelingen en het machtigen van consulaire ambtenaren in het buitenland. Nadat deze dienst tijdens de Tweede Wereldoorlog een slapend bestaan had gekend, werd het onderwerp migratie begin jaren vijftig actief opgepakt. De taak werd achtereenvolgens belegd bij het Bureau Rijksvreemdelingendienst van de Directie Politie (tot 1956), de Hoofdafdeling Vreemdelingenzaken en Grensbewaking (1956-1976), de Directie Vreemdelingenzaken (1976-1994) en de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND, 1994-heden).³² In 2007 werd de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V) opgericht om de terugkeer van vreemdelingen te bevorderen. Voorafgaand aan een uitzetting kan een vreemdeling die onrechtmatig in Nederland is en niet uit zichzelf vertrekt, als uiterste middel in bewaring worden gesteld in een van de drie onder de DJI vallende detentiecentra. Samen met het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA) valt deze migratieketen, die niet onder het strafrecht maar onder het bestuursrecht valt, in zijn geheel onder Justitie en Veiligheid.

2.2.2.6 Naamswijzigingen

Tot 2010 heette het ministerie het Ministerie van Justitie. Bij het aantreden van kabinet Rutte I werd besloten het gehele politieapparaat onder de minister van Justitie te hangen. Tot dusver was de politie altijd verdeeld geweest over Justitie en Binnenlandse Zaken. Het Directoraat-Generaal Veiligheid (voorheen Directoraat-Generaal Openbare Orde en Veiligheid), dat onder andere belast was met het handhaven van de openbare orde (zie paragraaf 'politie'), en de Inspectie Openbare Orde en Veiligheid (IOOV) werden onderdeel van het Directoraat-Generaal Politie.³³ Omdat het ministerie zich nu niet meer alleen bezig hield met de rechtspleging en rechtshandhaving maar ook met de openbare orde, werd besloten dat de naam het Ministerie van Veiligheid en Justitie beter van toepassing was. Deze naam was eveneens gevoelsmatig meer in lijn met de taken die de Raad voor de Kinderbescherming en DJI uitvoeren.

Daarbij kwam dat vanaf oktober 2010 het beleidsterrein migratie/vreemdelingenzaken als gevolg van diezelfde departementale herindeling van Justitie naar Binnenlandse Zaken verschoof. Het voormalige Directoraat-Generaal Internationale Aangelegenheden en Vreemdelingenzaken onder Justitie werd opgeheven waardoor onder BZK het nieuwe DG Vreemdelingenzaken werd ingesteld. Het DG Vreemdelingenzaken is per 5 november 2012 onder Rutte II weer teruggebracht bij Veiligheid en Justitie. Zo heeft dus bijvoorbeeld de IND twee jaar onder BZK geressorteed.³⁴ Met het aantreden van het kabinet Rutte III werd de naam van het ministerie wederom gewijzigd. De naam Veiligheid en Justitie deed voorkomen dat het ministerie Veiligheid liet prevaleren boven Justitie. Om de nadruk meer op dat deel van het ministerie te leggen, werd besloten de naam te wijzigen in het Ministerie van Justitie en Veiligheid.

Het ministerie heeft in 75 jaar geschiedenis drie namen gekend, Justitie, Veiligheid en Justitie en het huidige Justitie en Veiligheid. Sedert de Tweede Wereldoorlog heeft het zich echter continu met dezelfde vijf grote beleidsterreinen beziggehouden: (1) handhaving en rechtspleging, (2) tenuitvoerlegging van sancties en resocialisatie, (3) jeugdbescherming, (4) migratie en naturalisatie en (5) veiligheid.

³² Nationaal Archief, *Inventaris van het archief van de Rijksvreemdelingendienst (RVD) en taakvoorgangers van het Ministerie van Justitie, 1918-1945 (-1981)*. Versie: 18-06-2018, p. 11.

³³ Nationaal Archief, Actorenregister, Directoraat-Generaal Openbare Orde en Veiligheid (BZK).

³⁴ Nationaal Archief, Actorenregister, Directoraat-Generaal Vreemdelingenzaken (BZK, V&J).

2.2.3 Structuur en taken per 1 januari 2020

In deze subparagraaf is een overzicht opgenomen van de onderdelen die op 1 januari 2020 onder het ministerie van JenV ressorteren. De beschrijving van de organisatie is gebaseerd op het recent gewijzigde *Organisatiebesluit Ministerie van Justitie en Veiligheid* (zie hierboven, [subparagraaf 1.3.1](#)). Voor de vroegere organisatiestructuur van het ministerie vanaf 1945 wordt verwezen naar eerdere beschrijvingen, met name in rapporten institutioneel onderzoek (RIO), die zijn opgesteld voor de reeds vastgestelde basiselectiedocumenten.

De politieke leiding op het ministerie is in handen van de minister van Justitie en Veiligheid, de minister voor Rechtsbescherming en de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid. Het ministerie bestaat uit de secretaris-generaal, de plaatsvervangend secretaris-generaal, de clusters, de diensten en baten-lastenagentschappen en het secretariaat van het Schadefonds Geweldsmisdrijven. Ook het Openbaar Ministerie (OM) valt, als *sui generis*, onder het ministerie. Verder worden in deze subparagraaf drie ZBO's zonder rechtspersoonlijkheid beschreven, een aantal adviesorganen dat nauw samenwerkt met JenV en particuliere justitiële inrichtingen, die onder deze selectielijst vallen.

2.2.3.1 Het cluster secretaris-generaal (SG-cluster)

De Secretaris-Generaal is ambtelijk verantwoordelijk voor de volgende dienstonderdelen: de clusters op het departement, de diensten en de baten-lastenagentschappen. Daarnaast vervult de Secretaris-Generaal de rol van eigenaar als bedoeld in de Regeling agentschappen en de circulaire 'Governance ten aanzien van zbo's', voor de dienstonderdelen en de zelfstandige bestuursorganen.

Het SG-Cluster heeft taken op de terreinen van wetgeving, Europese en internationale, alsook civielrechtelijk aangelegenheden, onderzoek, strategievorming, innovatie, voorlichting, communicatie, financiën en bestuurlijke en parlementaire ondersteuning.

Het SG-Cluster bestaat uit de volgende dienstonderdelen: de Directie Wetgeving en Juridische Zaken (DWJZ), de Directie Europese en Internationale Aangelegenheden (DEIA), de Centrale Eenheid Strategie (CES), de Directie Bestuursondersteuning (DBO), de Directie Communicatie (DCOM), de Directie Financieel-Economische Zaken (DFEZ), het Innovatieteam, het Project-, Programma- en Adviescentrum (PPAC) en het bureau Adviescollege Verloftoetsing tbs (Avt).

2.2.3.2 Het cluster plaatsvervangend secretaris-generaal (pSG-cluster)

Het pSG-cluster bewaakt en coördineert de aanlevering van stukken aan de bewindslieden en de secretaris-generaal, maar ook aan het parlement, de Algemene Rekenkamer en internationale instanties. Het pSG-cluster verricht daarnaast taken op het terrein van de bedrijfsvoering van het ministerie, in het bijzonder op het gebied van personeel, informatievoorziening, organisatie, automatisering, huisvesting en faciliteiten. Het pSG-cluster zorgt onder meer voor voldoende en gekwalificeerd personeel, ict-apparatuur en applicaties, passende huisvesting en vergaderruimtes. Een andere taak is afstemming van de inbreng van JenV in overleg met andere departementen op het gebied van bedrijfsvoering. Het pSG-cluster is tevens belast met de advisering en ondersteuning van de secretaris-generaal ten aanzien van de eigenaarsrol van de SG bij het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers, de Commissie Schadefonds Geweldsmisdrijven, het Instituut Fysieke Veiligheid, de Onderzoeksraad voor Veiligheid en de Raad voor Rechtsbijstand.

Het pSG-cluster bestaat uit de directie Personeel en Organisatie (DP&O), de directie Informatievoorziening en Inkoop (DI&I), het Dienstencentrum (DC), de directie Huisvesting en Faciliteiten (DHF) en de directie Eigenaarsadvisering (DEA).

2.2.3.3 De directoraten-generaal

Alle directoraten-generaal houden zich bezig met beleid op een specifiek beleidsterrein. Ze zijn belast met het (laten) ontwikkelen, implementeren en in zeer beperkte mate met de uitvoering van beleid. Hieronder wordt per directoraat-generaal aangegeven met welk beleidsterrein zij zich bezig houdt. Naast stafondersteuning bestaan de directoraten-generaal uit verschillende directies. Deze onderdelen worden hier kort genoemd (meer gedetailleerde informatie is te vinden in het eerder genoemde *Organisatiebesluit*).

Het directoraat-generaal Straffen en Beschermen (DGSenB)

Het DGSenB houdt zich bezig met de bescherming en begeleiding van jeugdigen in onveilige opvoedsituaties en een persoonsgerichte en groepsgerichte aanpak van jeugdigen die in aanraking komen of dreigen te komen met politie en Justitie. Daarnaast beschermt het DGSenB personen en instellingen tegen criminaliteit en begeleidt het slachtoffers van geweld en criminaliteit. Het beleid

richt zich tevens op het voorkomen van recidive en onveiligheid en op een effectieve en integrale tenuitvoerlegging van straffen en maatregelen, inclusief de regie op dit deel van de taken binnen de strafrechtketen.

Het directoraat-generaal bestaat uit de directie Sanctietoepassing en Jeugd (DSJ), de directie Beschermen, Aanpakken en Voorkomen (DBAenV) en de directie Coördinatie Financiën, Bedrijfsvoering en Juridische Zaken (CBJ).

Het directoraat-generaal Politie en Veiligheidsregio's (DGPenV)

Het DGPenV is belast met de verantwoordelijkheid voor het functioneren van de politieorganisatie en het leveren van kwalitatief goede politiezorg. Daarnaast richt het DGPenV zich in samenspraak met de Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid (NCTV) op het preventief afwenden van gevaar en het voorkomen of het beperken van de gevolgen van een ramp of crisis. Dit laatste houdt onder meer in de deelname aan overleg over crisisbeheersing en operationeel advies bij nationale en internationale incidenten.

Binnen de portefeuille van het DGPenV vallen Politieorganisatie en -middelen, Politiebeleid en taakuitvoering, Veiligheidsregio's, Crisisbeheersing en Meldkamer en het Landelijk Operationeel Coördinatie Centrum (LOCC). Ook het korps politie en het brandweerkorps op de eilanden Bonaire, Sint Eustatius en Saba vallen binnen de portefeuille van het DGPenV.

Het directoraat-generaal Rechtspleging en Rechtshandhaving (DGRR)

Het DGRR is belast met het beleid voor het tegengaan van onveiligheid en criminaliteit. Zij doet dit door voorwaarden te scheppen voor een slagvaardig, toegankelijk en doelmatig werkend rechtsbestel en voor een effectieve en doelmatige rechtshandhaving. Verder draagt het DGRR bij aan de internationale samenwerking op justitieel gebied. Voorts is het directoraat-generaal belast met de behandeling van uitvoeringsvraagstukken in de strafrechtketen waar een specifieke verantwoordelijkheid van de bewindspersoon aan de orde is. Aandachtsgebieden van DGRR zijn onder meer de bescherming van privacy en van mensenrechten in brede zin in Nederland, in samenwerking met respectievelijk de Autoriteit Persoonsgegevens (ZBO) en het College voor de Rechten van de Mens (onderdeel van deze lijst).

Het directoraat-generaal bestaat uit de directie Rechtshandhaving en Criminaliteitsbestrijding (DRC), de directie Rechtsbestel (DRb), de directie Financiën, Bedrijfsvoering en Control (FBC), de directie Juridische en Operationele Aangelegenheden (DJOA), de directie Veiligheid en Bestuur (DVB) en de directie Strafrechtketen (DSK).

Het directoraat-generaal Migratie (DGM)

Het DGM is belast met het beleid voor het uitvoeren van de vreemdelingenwetgeving en van de Rijkswet op het Nederlanderschap. Hieronder vallen toelating van vreemdelingen tot Nederland, een verblijf in en vertrek uit Nederland terugkeer van vreemdelingen. Het directoraat-generaal is voorts belast met het voeren van regie op de toegang, toelating, toezicht en terugkeer van vreemdelingen. Het DGM adviseert de regering over het vreemdelingenrecht en het -beleid en over het naturalisatie- en nationaliteitsrecht.

Het DGM bestaat uit de directie Migratiebeleid (DMB), de directie Regie Migratieketen (DRM), het bureau Internationaal Migratiebeleid (BIM) en het secretariaat van de Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken (ACVZ).

Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid (NCTV)

De Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid (NCTV) heeft tot taak om de nationale veiligheid te versterken, te voorkomen dat de maatschappij ontwricht wordt door dreigingen voor de vitale belangen van de samenleving te identificeren en door de weerbaarheid en bescherming van de maatschappij te versterken. De dreigingen liggen op het terrein van terrorisme, statelijke dreigingen en cybersecurity. Daarnaast richt de NCTV zich op crisiscoördinatie.

Inspectie Justitie en Veiligheid (IJenV)

De Inspectie Justitie en Veiligheid (Inspectie JenV) bestaat sinds januari 2012. Ze is ontstaan uit een samenvoeging van de Inspectie Openbare Orde en Veiligheid (IOOV) en de Inspectie voor de Sanctietoepassing (ISt). In 2014 zijn de taken van de Commissie Integraal Toezicht Terugkeer bij de inspectie ondergebracht. In de loop van het jaar is het toezicht van de Inspectie JenV verbreed naar de gehele vreemdelingenketen. Vanaf januari 2015 heeft de Inspectie er taken bijgekregen vanuit de Jeugdwet. Hiermee houdt de Inspectie toezicht op het brede domein van justitie en veiligheid, variërend van politie tot sanctietoepassing, jeugd, nationale veiligheid en migratie. De IJenV bestaat uit de volgende, thematisch opgedeelde directies: de directie Strategie, Kwaliteit en Bedrijfsvoering (DSKenB), de directie Toezicht Rechtsbescherming en Executie (DTRE), de directie Toezicht Politie en Crisisbeheersing (DTPC) en de directie Toezicht Migratie, Cyber en Security (DTMCS).

2.2.3.4 Diensten

Diensten zijn zelfstandige organisatieonderdelen binnen een departement. Zij hebben een bepaalde mate van autonomie, maar de ministeriële verantwoordelijkheid - en daarmee het gezag van de politiek - is niet ingeperkt.

De **Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V)** is belast met de uitvoering van wetgeving rondom het vertrek en de uitzetting van vreemdelingen. De DT&V regisseert het vertrek van vreemdelingen die geen recht hebben op verblijf in Nederland. Samen met andere overheidsdiensten en maatschappelijke organisaties streeft de DT&V er naar dat vreemdelingen zelfstandig en met perspectief terugkeren.

De **Justitiële Informatiedienst (Justid)** is belast met de centrale voorziening voor de registratie en het beheer van justitiële gegevens en de verstrekking daarvan aan daartoe bevoegde personen en instanties. Justid faciliteert de informatie-uitwisseling in de keten en biedt een actieve ondersteuning aan ketenwerkprocessen. Zij beheert en onderhoudt hiervoor diverse systemen, zoals het Justitieel Documentatiesysteem (JDS), waarin misdrijven en overtredingen worden geregistreerd (uittreksel justitiële documentatie of het strafblad). Daarnaast onderhoudt Justid in opdracht van het DGRR de Strafrechtketendatabank (SKDB), het gegevensoverzicht (identiteitsstaat) van veroordeelden. Justid stelt gegevens beschikbaar aan onderdelen van JenV en andere partijen in de strafrechtketen. Tevens legt Justid de inzage in gegevens vast.

De **Raad voor de Kinderbescherming (RvdK)** is belast met de bij of krachtens wet opgedragen taken. Deze taken omvatten onder meer het onderzoek naar het belang en de positie van het kind in beschermingszaken, strafzaken en gezag- en omgangszaken. De raad kan om kindbeschermingsmaatregelen verzoeken bij een rechtbank en coördineert de uitvoering van taakstraffen, voert casusregie in strafzaken en doet onderzoeken ten behoeve van het verkrijgen van een beginseltoestemming voor interlandelijke adoptie.

Het **Nationaal Cyber Security Centrum (NCSC)** is, met het oog op het voorkomen en beperken van maatschappelijke ontwrichting door cyberdreigingen en -incidenten en het versterken van de digitale weerbaarheid van de samenleving, belast met het verrichten van analyses van dreigingen en technisch onderzoek. Daarnaast informeert en adviseert het NCSC de rijksoverheid en vitale aanbieders in geval van dreigingen en incidenten en levert advies en bijstand met betrekking tot hun netwerk- en informatiesystemen. NCSC is centraal contactpunt, zoals bedoeld in de Wet beveiliging netwerk- en informatiesystemen en bevordert de publiek-private samenwerking op het gebied van cyber security.

Het **Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (WODC)** is belast met het (laten) verrichten van onderzoek naar het evalueren van beleid en beleidsprogramma's. Voorts adviseert het WODC over het voorgenomen beleid en beleidsprogramma's. Hiertoe verzamelt en beheert het WODC data. Het WODC is het kennisinstituut voor wetenschappelijke publicaties op het terrein van Justitie en Veiligheid.

2.2.3.5 Baten-lastenagentschappen

Agentschappen zijn een bijzondere vorm van diensten, die vooral opgericht zijn voor een doelmatiger uitvoering van overheidstaken. Het zijn uitvoerende onderdelen van het ministerie die intern verzelfstandigd zijn en een eigen administratie en een resultaatgericht sturingsmodel hebben. Behalve de ministeriële verantwoordelijkheid wordt het budgetrecht van de Tweede Kamer evenmin ingeperkt door de instelling van agentschappen.

Het **Centraal Justitieel Incassobureau (CJIB)** is belast met het innen van administratieve sancties en administratiekosten op grond van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften, waaronder de incasso van verkeersboetes. Het CJIB is tevens verantwoordelijk voor de ondersteuning van het Openbaar Ministerie en de departementsleiding bij de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen en administratieve sancties, inclusief de verwerking en het beheer van de daarvoor benodigde gegevens. Het CJIB is tot slot belast met door de bewindspersoon aangewezen andere werkzaamheden ter ondersteuning van het Rijk bij de uitvoering zijn taken, waaronder de incassowerkzaamheden voor de aangewezen onderdelen van het Rijk alsmede voor zelfstandige bestuursorganen.

Justis is belast met het namens de bewindspersoon nemen van besluiten en verwerken van informatie ter bevordering van een betrouwbare, veilige en rechtvaardige samenleving in sectoren

met kwetsbare belangen. Daartoe beoordeelt Justis aanvragen voor vergunningen en verklaringen op grond van de Wet wapens en munitie (Wwm), de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus (Wpbr) en de Wet controle op rechtspersonen (Wcor; Track). Ook geeft Justis Verklaringen Omtrent het Gedrag (VOG) en Gedragsverklaringen Aanbesteden (GVA) af. Justis behandelt aanvragen over opsporingsbevoegdheid van een buitengewoon opsporingsambtenaar (boa) en stelt de bekwaamheid en betrouwbaarheid van bijzondere opsporingsambtenaren (bod) vast. Om fraude bij faillissementen tegen te gaan, voert Justis de garantiestellingsregeling curatoren (GSR) uit. Ook worden verzoekschriften om gratie behandeld. Ten slotte beoordeelt Justis ook aanvragen voor trouwen bij volmacht (als een van beide partners niet aanwezig kan zijn), huwelijksdispensatie (trouwen met familie) en naamswijziging. Het Landelijk Bureau Bibob (LBB) is onderdeel van Justis. Het verzamelt en analyseert informatie afkomstig uit diverse bronnen over een persoon of organisatie en vormt aan de hand daarvan een oordeel over zijn of haar integriteit. Op basis van deze informatie wordt de gevraagde vergunning of verklaring al dan niet verleend of alsnog ingetrokken. Het bureau adviseert bestuursorganen en rechtspersonen met een overheidstaak over de mate van gevaar van misbruik van vergunningen, subsidies, aanbestedingen en vastgoedtransacties. Daarnaast geeft het bureau voorlichting en advies over de implementatie en toepassing van de Wet Bibob.

De **Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI)** is belast met de tenuitvoerlegging van vrijheidsstraffen en vrijheidsbenemende maatregelen, die door een rechter zijn opgelegd, en tevens met het voorbereiden van de aan de zorg van de minister toevertrouwde personen op hun succesvolle terugkeer naar de maatschappij, binnen of buiten Nederland. Hieronder valt ook de behandeling van internationale rechtshulpverzoeken voor overdracht en overname van de tenuitvoerlegging.

De insluiting vindt plaats in verschillende soorten instellingen: huizen van bewaring en gevangenissen (penitentiaire inrichtingen), justitiële jeugdinrichtingen, forensische psychiatrische centra voor (tbs-) patiënten en detentiecentra voor vreemdelingen zonder verblijfsvergunning. De Justitiële Inrichting Caribisch Nederland locatie Bonaire (JICNB) is zowel een huis van bewaring als een gevangenis voor Bonaire, Sint Eustatius en Saba en valt vanaf 10 oktober 2010 onder het beheer van DJI. Naast rijksinrichtingen heeft DJI een subsidiërelatie met particuliere instellingen. DJI kent een aantal landelijke diensten, waaronder de Dienst Vervoer en Ondersteuning (DV&O), de Dienst Geestelijke Verzorging (DGV) en het Nederlands Instituut voor Forensische Psychiatrie en Psychologie (NIFP). De DV&O is verantwoordelijk voor het vervoer van justitiabelen, beveiliging van deze personen en van justitiële gebouwen en elektronische monitoring. De DGV geeft invulling aan het recht van justitiabelen om hun godsdienst en levensbeschouwing te praktiseren. Het NIFP, waaronder het Pieter Baan Centrum, stelt rapportages pro Justitia op en verricht indicatiestelling en wetenschappelijk onderzoek. DJI vraagt bij de tenuitvoerlegging advies aan onder meer het Adviescollege verloftoetsing tbs (Avt) en aan de Landelijke Adviescommissie Plaatsing Langdurige Forensisch Psychiatrische Zorg (LAP)

De **Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)** is belast met de uitvoering van de vreemdelingenwetgeving en van de Rijkswet op het Nederlanderschap. De IND beoordeelt alle verzoeken van mensen die in Nederland verblijf willen aanvragen of die Nederlander willen worden. Dit betreft aanvragen voor visa voor kort verblijf (visa), aanvragen van vreemdelingen die de Nederlandse overheid om bescherming vragen tegen bijvoorbeeld vervolging in hun land van herkomst (asiel) en aanvragen voor de verlening van de Nederlandse nationaliteit (naturalisatie). De IND beschikt over specialistische kennis op het gebied van internationale wetgeving (documenten) en analyseert fraudesignalen ter voorkoming van misbruik van procedures.

Het **Nederlands Forensisch Instituut (NFI)** is belast met het verrichten van forensisch en ander DNA- en sporenonderzoek, onder meer met het oog op de waarheidsvinding in strafzaken. Dit betreft onderzoek op overwegend technisch, medisch-biologisch en natuurwetenschappelijk gebied. Het NFI brengt vervolgens verslag uit over het onderzoek. Het NFI is voorts belast met de ondersteuning bij de hulpverleningstaak van de politie. Daarnaast ontwikkelt en implementeert het NFI nieuwe onderzoeksmethoden en technieken ter bevordering van kennis op het gebied van forensisch onderzoek. Het NFI is het nationaal en internationaal kennis- en expertisecentrum op het gebied van forensisch onderzoek.

2.2.3.6 Sui generis: Openbaar Ministerie

De minister van Justitie en Veiligheid is ook verantwoordelijk voor het Openbaar Ministerie (OM). Deze *sui generis*³⁵ organisatie van JenV heeft een grote autonomie op zijn werkterrein. Het OM is belast met de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde en andere bij wet vastgestelde taken. Het OM bepaalt wie voor de strafrechter moet verschijnen en voor welk strafbaar feit. Het is de enige instantie die kan besluiten een persoon strafrechtelijk te vervolgen. Deze hoofdtaak valt in drie taken uiteen:

1. de opsporing van strafbare feiten: het OM heeft de eindverantwoordelijkheid voor de rechtmatige opsporing van strafbare feiten door de politie en de bijzondere opsporingsdiensten;
2. de vervolging van strafbare feiten: het OM kan besluiten een zaak voor de rechter te brengen, een strafbeschikking uit te vaardigen of een transactie aan te bieden, of niet te vervolgen (te seponeren);
3. de executie van straffen: het OM houdt toezicht op de uitvoering van straffen en maatregelen opgelegd door rechters én op de uitvoering van transacties aangeboden door het OM (boetes moeten worden betaald, gevangenisstraffen uitgezeten, maatregelen nageleefd en taakstraffen goed uitgevoerd).

Tevens behandelt het OM civielrechtelijke verzoeken om zaken voor de rechter te brengen. Voorbeelden hiervan zijn voogdijzaken, laattijdige geboorteaangifte ten behoeve van wijziging Basis Registratie Personen (BRP), onder toezichtstelling en uithuisplaatsing minderjarigen.

Het OM legt enerzijds verantwoording af aan de rechter. Het OM doet zijn werk onafhankelijk en staat in voor de rechtmatigheid van opsporing en vervolging. De officieren van justitie zijn – samen met de rechters – onderdeel van de onafhankelijke rechterlijke macht.

Aan de andere kant legt het OM verantwoording af aan de minister van JenV. De minister is politiek verantwoordelijk voor het handelen van het OM. De minister kan algemene en bijzondere aanwijzingen geven betreffende de uitoefening van taken en bevoegdheden van het OM. Deze verantwoordelijkheid krijgt vooral gestalte bij het door het OM gevoerde opsporings- en vervolgingsbeleid. De minister kan volgens daarvoor vastgestelde procedures het OM een aanwijzing geven om in een concrete strafzaak tot vervolging over te gaan, of juist niet. Dergelijke aanwijzingen moeten openbaar gemaakt worden. De beheersverantwoordelijkheid voor het OM is binnen het departement belegd bij de Directeur-Generaal Rechtspleging en Rechtshandhaving. De beleidsverantwoordelijkheid is niet gemandateerd aan DGRR, en ligt bij de Minister van JenV.

Het College van procureurs-generaal heeft de landelijke leiding van het OM en bepaalt, samen met de minister van JenV, het landelijke opsporings- en vervolgingsbeleid.

Het College van Procureurs-Generaal wordt ondersteund door een ambtelijke staf: het Parket-Generaal (PaG), onder leiding van de hoofdofficier van justitie, en de concerndirecteuren. Het OM is een landelijke organisatie met parketten verdeeld over tien arrondissementen. Daarnaast vormen het Landelijk Parket (LP), het Functioneel Parket (FP) en het Parket Centrale Verwerking OM (CVOM) de landelijke OM-onderdelen. Voorts zijn er vier ressortparketten. Andere onderdelen van het OM zijn de Dienstverleningsorganisatie (DVOM) en de Rijksrecherche.

De Rijksrecherche onderzoekt strafbare feiten en gedragingen die de integriteit van de overheid ernstig kunnen aantasten. Het gaat bijvoorbeeld om omkoping van een ambtenaar of het lekken van vertrouwelijke informatie door een ambtenaar. De Rijksrecherche doet daarnaast onderzoek naar incidenten met vuurwapengebruik of ander ernstig geweldgebruik door de politie.

2.2.3.7 ZBO's zonder rechtspersoonlijkheid

Schadefonds Geweldsmisdrijven (SGM)

Het Schadefonds Geweldsmisdrijven (SGM) is er voor slachtoffers van geweldsmisdrijven, die hierdoor ernstig lichamelijk en/of psychisch letsel hebben opgelopen. Het SGM verstrekt een eenmalige uitkeringen aan hen. Ook verstrekt het Schadefonds uitkeringen aan nabestaanden van slachtoffers die door een geweldsmisdrijf of door een schulddelict zijn overleden. De uitkering is een maatschappelijke uiting van solidariteit en een blijk van erkenning van het onrecht en leed dat

³⁵ Sui generis organisaties staan in een bijzondere verhouding tot de minister: de termen eigenaar, opdrachtgever en opdrachtnemer zijn niet van toepassing en er geldt specifieke wet- en regelgeving. Naast het OM betreft dat de Hoge Raad der Nederlanden, de Raad voor de Rechtspraak en de Nationale Politie.

een slachtoffer of nabestaande is overkomen. De tegemoetkoming is bedoeld om het geschade vertrouwen enigszins te herstellen.

College voor de Rechten van de Mens

Het College voor de Rechten van de Mens beschermt, belicht en bevordert de mensenrechten in Nederland. Dat doet het College onder andere door onderzoek, advies en voorlichting. Het gaat daarbij om mensenrechteneducatie, discriminatie op de arbeidsmarkt, mensenrechten op lokaal niveau en bijvoorbeeld speciale aandacht voor mensen met een handicap (VN-gehandicaptenverdrag). In individuele gevallen oordeelt het College (op verzoek) of er sprake is van discriminatie. Ook rapporteert het jaarlijks over de situatie in Nederland op het gebied van mensenrechten. Het College neemt deel aan de overleggen binnen de VN-Mensenrechtenraad en andere toezichthoudende organen van de VN. Het College startte in 2012 door overname van de taken van de toenmalige Commissie Gelijke Behandeling (1994).

College van Toezicht Auteursrechten (CvTA)

Het College van Toezicht Auteursrechten (CvTA) is op grond van de op 15 juli 2003 in werking getreden Wet toezicht collectieve beheersorganisaties auteurs- en naburige rechten belast met het toezicht op een aantal collectieve beheersorganisaties.

Veel auteurs, musici, maar bijvoorbeeld ook voor toneeluitgevers of bedrijven die digitale informatie of computerspelletjes op de markt brengen laten het claimen van hun auteursrechten over aan een collectieve beheersorganisatie. Een van de bekendste daarvan is Buma Stemra, die de belangen van musici behartigt. Het College ziet er onder meer op toe dat dit soort collectieve beheersorganisaties een overzichtelijke (financiële) administratie bijhouden, de verschuldigde vergoedingen voor het gebruik van auteursrechtelijk beschermde werken op rechtmatige wijze en tegen redelijke beheerskosten innen en tijdig verdelen onder rechthebbenden, transparante tariefstructuren hanteren en voldoende zijn uitgerust om hun taken naar behoren uit te voeren.

Jaarlijks brengen de bovengenoemde Colleges en het Schadefonds van de door hen verrichte werkzaamheden verslag uit aan de Eerste en Tweede Kamer.

2.2.3.8 Adviesorganen

Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken (ACVZ)

De Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken is een onafhankelijk adviescollege. Zij adviseert de regering en parlement over migratiebeleid en vreemdelingenrecht. Dit kan zowel gevraagd als ongevraagd advies zijn. Wijzigingen in de vreemdelingenwet worden standaard aan de ACVZ voorgelegd.

Elk jaar stelt het ACVZ een werkprogramma op, waarin wetsadviezen voor en onderzoeksrapporten worden opgenomen. De ACVZ verricht onderzoek en stelt aansluitend een onderzoeksrapport op. De onderzoeksrapporten zijn openbaar en worden gepubliceerd op de website van de ACVZ. Voorheen werden die in papieren vorm verspreid, maar de laatste jaren worden die alleen nog gepubliceerd op de website.

Adviescollege verloftoetsing tbs (Avt)

In het instellingsbesluit is de taak van het Adviescollege Verloftoetsing tbs als volgt omschreven: "Het inhoudelijk beoordelen van alle verlofaanvragen inzake ter beschikking gestelden of anderszins verpleegden die in inrichtingen waar tbs met verpleging ten uitvoer wordt gelegd verblijven en daarover gemotiveerd advies uitbrengen aan de Minister" (art. 4, eerste lid, Besluit Adviescollege Toetsing tbs, 27 september 2007).

In de praktijk vragen klinieken verlof aan voor tbs-gestelden en overige verpleegden. Die aanvragen komen binnen via de DJI. De aanvraag van de kliniek wordt vergezeld door een rapportage van het NIFP en rechtbankstukken. Over de aanvraag en rapportage geeft het Avt advies en dat gaat terug naar DJI die daaropvolgend een besluit neemt namens de minister.

Landelijke Adviescommissie Plaatsing Langdurige Forensisch Psychiatrische Zorg (LAP)

De LAP heeft tot taak de Minister te adviseren over de afdoening van aanvragen tot plaatsing of beëindiging van plaatsing van ter beschikking gestelden in een longstay-voorziening van de langdurige forensische zorg. Tevens adviseert de LAP de Minister elke drie jaar over de voortzetting van de plaatsing. In de praktijk vraagt DJI advies aan de LAP voor plaatsing op longstay afdelingen. Het LAP beoordeelt vervolgens deze aanvraag.

Adviescommissie Weigerende Observandi

Van een weigerende observandus is sprake als een verdachte van een tbs-waardig delict weigert mee te werken aan pro Justitia-onderzoek. De commissie adviseert over de bruikbaarheid van

persoonsgegevens van de betrokkene. Dit om vast te kunnen stellen of een weigerende observandus tijdens het begaan van het ten laste gelegde een mogelijke gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van geestvermogens had en dus verminderd toerekeningsvatbaar is. Na het verzoek om een advies brengt de commissie binnen dertig dagen gemotiveerd advies uit aan de officier van Justitie.

Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming (RSJ)

De Raad toetst als beroepsrechter beslissingen die zijn genomen over personen die een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel ondergaan. Justitiabelen die het niet eens zijn met beslissingen die over hem of haar zijn genomen kunnen daartegen in beroep bij de RSJ. Justitiabelen en jongeren bevinden zich in een afhankelijke positie. Zij hebben daarom bescherming nodig tegen te ver gaande inbreuken op hun (grond)rechten of een willekeurige toepassing daarvan door de staat. De overheid is namelijk primair verantwoordelijk voor de zorg van justitiabelen en jongeren die onder de jeugdbescherming vallen. De RSJ ziet toe op een humane en rechtvaardige toepassing van sancties. Deze rechtspraak geschiedt volledig onafhankelijk. Het dossier blijft evenwel vallen onder de verantwoordelijkheid van het secretariaat van de RSJ.

Daarnaast adviseert de Raad de ministers van Justitie en Veiligheid en van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over beleid en wetgeving op het gebied van straffen, maatregelen en jeugdigen. Dit zijn adviezen die of op verzoek van de ministers of op eigen initiatief worden uitgebracht op de domeinen. Bij beide taken houdt de RSJ rekening met de positie van justitiabelen, de veiligheid van de samenleving en de positie van slachtoffers en nabestaanden.

Adviescollege Levenslanggestraften

Het Adviescollege Levenslanggestraften (ACL) oordeelt of een gedetineerde die veroordeeld is tot een levenslange gevangenisstraf, na 25 jaar detentie kan starten met activiteiten die zijn gericht op een mogelijke terugkeer in de samenleving. Het adviescollege, dat sinds 1 juni 2017 aan het werk is, brengt zijn onafhankelijke advies uit aan de minister voor Rechtsbescherming. De minister besluit over het wel of niet starten van deze activiteiten voor re-integratie, met inbegrip van verlof. Het bureau dat het adviescollege ondersteunt is gehuisvest in Arnhem bij het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden. Het adviescollege betreft alle relevante onderzoeken en dossiers bij de voorbereiding van het advies, zoals het penitentiair dossier, het straf dossier, de rapportage pro Justitia en gratiedossiers. Gratie is het wettelijk instrument om te beoordelen of met het voortzetten van de tenuitvoerlegging van de levenslange gevangenisstraf nog een legitiem doel wordt gediend en dus of de door de rechter opgelegde levenslange gevangenisstraf kan worden verkort (art. 19 Gratiewet). De minister neemt namens de Kroon een beslissing over gratie.

2.2.3.9 tbs-klinieken

Een Forensisch Psychiatrisch Centrum (FPC) of een Forensisch Psychiatrische Kliniek (FPK) is een gesloten instelling ("tbs-kliniek") waar ook patiënten verblijven aan wie de maatregel terbeschikkingstelling met verpleging van overheidswege is opgelegd. In een tbs-kliniek worden mensen met een psychiatrische aandoening behandeld en verpleegd, die een ernstig strafbaar feit hebben begaan. Een kliniek biedt een intensieve behandeling en verpleging aan in een hoog beveiligde omgeving, die is gericht op het verminderen van delictgevaar. Het doel is dat de verpleegde op een veilige manier resocialiseert.

De tbs kan momenteel ten uitvoer worden gelegd in één van de twee rijks Forensisch Psychiatrische Centra (FPC De Oostvaarderskliniek en CTP Veldzicht) of in een daarvoor aangewezen particuliere inrichting. Momenteel zijn dat het FPC Dr. S. van Mesdag (Groningen), FPC Van der Hoeven Kliniek (Utrecht), FPC De Kijvelanden (Poortugaal), FPC De Rooyse Wissel (Oostrum), FPC Pompestichting (Nijmegen en Zeeland, Noord-Brabant), FPK Hoeve Boschoord (Boschoord), FPK Inforsa (Amsterdam), FPK GGZ Drenthe (Assen), FPK De Woenselse Poort (Eindhoven). De minister van JenV subsidieert hiervoor jaarlijks zorgplaatsen bij particuliere instellingen via een subsidieovereenkomst. Hierin zijn de voorwaarden voor verpleging en behandeling vastgelegd.

2.2.3.10 Justitiële jeugdinrichtingen

In Nederland zitten jongeren tussen de 12 en 18 jaar die zijn veroordeeld volgens het jeugdstrafrecht in een justitiële jeugdinrichting (JJI). Jeugdigen kunnen in een JJI komen als ze verdacht worden van het plegen van een strafbaar feit of als de (kinder)rechter hier een straf of maatregel voor oplegt. Daarnaast kunnen jeugdigen er ook preventief worden geplaatst, in afwachting van hun rechtszaak.

De tenuitvoerlegging van straffen en maatregelen staat ten dienste van de begeleiding van de jeugdige in diens ontwikkeling en terugkeer in de maatschappij. Bij ernstige delicten en zware (psychische) problematiek van een twaalf- tot achttienjarige dader kan een zogenaamde PIJ-maatregel met opname in een behandelingsrichting worden opgelegd. Bij de particuliere jeugdinrichtingen subsidieert de minister van JenV de plaatsen in de justitiële jeugdinrichting via een subsidieovereenkomst. In de subsidievoorwaarden zijn de voorwaarden voor de begeleiding van jeugdigen en behandeling vastgelegd.

Nederland heeft momenteel één Rijks Justitiële Jeugdinrichting die bestaat uit drie locaties (RJJJ De Hartelborgt, RJJJ Den Hey-Acker, RJJJ De Hunnerberg) en drie particuliere jeugdinrichtingen: Juvaïd, JJI Lelystad en Teylingereind.

2.2.4 Besluitvormende overleggen van JenV

Ministerstaf

De ministerstaf is het wekelijks overleg tussen de politieke en ambtelijke leiding. Het doel van het overleg is te zorgen voor afstemming tussen de politieke en ambtelijke leiding. In de ministerstaf komen onder meer aan de orde: actualiteiten, de terugkoppeling en de voorbereiding van vergaderingen van het parlement en de ministerraad, de beantwoording van Kamervragen, werkbezoeken en andere activiteiten van de bewindslieden.

Stafoverleg

Wekelijks zijn er afzonderlijke stafoverleggen van de Directeuren-Generaal met de bewindspersonen. In de staven worden actualiteiten, gevoelige zaken, parlementaria en reguliere stukken besproken.

Bestuursraad en Brede Bestuursraad

De secretaris-generaal (voorzitter), de plaatsvervangend secretaris-generaal, de directeuren-generaal en de Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid vormen samen de bestuursraad. De bestuursraad formuleert de ministeriebrede en gemeenschappelijke kaders en bewaakt dat de activiteiten en het beleid van de onderscheiden clusters daarbinnen blijven. De voorzitter van het College van procureurs-generaal, de hoofd directeur van de Dienst Justitiële Inrichtingen, de hoofd directeur van de Immigratie- en Naturalisatiedienst en de korpschef van de Nationale Politie nemen als toehoorder deel aan de bestuursraad (Brede Bestuursraad).

Beleidsoverleg

Het Beleidsoverleg (BO) geeft de bewindspersonen en ambtelijk Justitie en Veiligheid de gelegenheid om met elkaar van gedachten te wisselen over (DG-overschrijdende) onderwerpen die om een (meer) uitgebreide discussie vragen. Reden daarvoor kan zijn dat er belangrijke keuzes voorliggen van strategische, politieke of financiële aard. De onderwerpen die in het BO aan de orde komen, worden geselecteerd en gepland door Directie Bestuursondersteuning in overleg met de leden van de Bestuursraad (BR). In principe nemen de bewindslieden en de SG altijd deel aan het BO en hebben de andere leden van de Ministerstaf een vaste uitnodiging. De overige deelnemers (maximum acht) verschillen, afhankelijk van het onderwerp dat aan de orde is.

DG-DBO stafoverleg

De stafmedewerkers van de Directeuren-Generaal (DG's) overleggen wekelijks met de adviseurs van de afdeling Advies en het (plaatsvervangend) hoofd Directie Bestuursondersteuning. Het overleg vindt doorgaans iedere week plaats, tenzij geen onderwerpen zijn aangemeld.

In dit overleg komen doorgaans de volgende onderwerpen aan de orde:

- Terugkoppeling uit Ministerstaf en Bestuursraad;
- Justitiebrede procedures en procedurewijzigingen;
- Voorbereiding van onderwerpen die in de Bestuursraad aan de orde komen;
- Voorbereiding van grotere processen, zoals de Begrotingsbehandeling;
- Kamervragen, moties, toezeggingen en schriftelijke Kamervragen.

Strategisch Bestuurlijk Beraad (SBB)

Het strategisch Bestuurlijk Beraad (SB) wordt door de SG gevoerd met de directeuren van de vijftien grootste uitvoeringsorganisaties.

Strategische Bedrijfsvoeringsraad (SBR)

In de Strategische Bedrijfsvoeringsraad (SBR) worden bedrijfsvoeringsvraagstukken op tactisch en strategisch niveau besproken met als doel de primaire en ondersteunende processen van Justitie en Veiligheid goed op elkaar aan te laten sluiten. Tevens vindt er in de SBR een dialoog plaats over de koers van de bedrijfsvoering binnen JenV en worden de bedrijfsvoeringskaders vastgesteld. De SBR kan worden beschouwd als een voorportaal van de Bestuursraad. Het verslag van de SBR wordt dan ook vastgesteld in de daaropvolgende Bestuursraad.

De deelnemers aan de SBR zijn de plaatsvervangend secretaris-generaal (voorzitter), de directeuren / hoofden bedrijfsvoering van de directoraten generaal, de dienstonderdelen en de directeuren pSG cluster, Financieel Economische Zaken en Dienstencentrum. De Nationale Politie en het COA zijn agendalid.

CIO-raad

Vanaf de invoering van het CIO-stelsel bij het Rijk in 2009 beschikken de meeste onderdelen van JenV over een Chief Information Officer (CIO). Aan de hand van een opgestelde informatiestrategie en informatieplanning geeft JenV richting aan de ontwikkeling van haar informatievoorziening. Besluiten over het gemeenschappelijke deel worden genomen door de CIO-raad JenV.

Besluitvormende organen van de dienstonderdelen

De afzonderlijke hoofddirecties van de diensten en baten-lastenagentschappen nemen besluiten voor hun organisaties, gehoord hebbende hun interne raden en voorportalen.

Besluitvormende organen in geval van crises

Het Nationaal Kernteam Crisiscommunicatie (NKC) bij de NCTV fungeert tijdens een crisis of incident als informatieknooppunt voor de Rijksoverheid op het gebied van pers- en publiekscommunicatie. Het NKC maakt onderdeel uit van de nationale crisisstructuur. Het kan worden opgeschaald bij nationale crises, maar ook bij incidenten waarbij er fysiek weliswaar (nog) geen sprake is van een crisis maar die wel tot maatschappelijke onrust leiden. Het NKC is belast met adviseren van Interdepartementaal Afstemmingsoverleg (IAO), de Interdepartementale Commissie Crisisbeheersing (ICCb) en de Ministeriële Commissie Crisisbesluitvorming (MCCb) over de te volgen communicatiestrategie en de communicatieve gevolgen van (voor)genomen besluiten.

2.2.5 Relatie van JenV met andere organisaties

De onderdelen van JenV werken, veelal in ketens, met elkaar samen en/of met andere organisaties buiten JenV. Te denken valt aan de strafrechtketen of de migratieketen (zie volgende paragraaf). Daarnaast is er sprake van internationale samenwerking.

2.2.5.1 Nationale samenwerking

Het nationale netwerk is breed en betreft (inter)departementale samenwerking, samenwerking met lagere overheden en met particuliere organisaties. Onder aan deze paragraaf staan de organisaties op de beleidsterreinen van Justitie en Veiligheid opgesomd die autonomie hebben ten opzichte van de minister van JenV en intensief met het departement samenwerken.³⁶

Daarnaast is er samenwerking op thema's. JenV is betrokken bij verschillende publiek-private initiatieven op het gebied van cyber security en de aanpak van cybercrime. Zo neemt het OM deel aan de Cyber Security Raad (CSR), het Nationaal Cyber Security Centrum (NCSC) en de Electronic Crimes Task Force (ECTF). Naast cybercrime zijn slachtofferhulp en mensenhandel andere thema's waarbij JenV intensief samenwerkt met andere partijen. Zo kunnen slachtoffers van een misdrijf of ongeluk met al hun vragen terecht bij Slachtofferhulp Nederland. Tevens is er een ketenbreed (digitaal) Slachtofferportaal waarin Slachtofferhulp Nederland, het OM, het CJIB, het Schadefonds Geweldsmisdrijven en de Nationale Politie samenwerken.

Tijdens en na detentie heeft JenV samenwerking met veel partijen. In het kader van resocialisatie heeft de DJI contact met gemeenten en Reclassering van belang: waar gaat een voormalig gedetineerde wonen, hoe komt hij aan werk en wat is nodig voor het functioneren van het gezin.

Stichtingen

JenV heeft momenteel een samenwerkingsrelatie met zestien stichtingen, waarvan de Geschillencommissies voor Consumentenzaken de oudste is (1970). Het Rijk is in veel gevallen

³⁶ Bronnen: Voor de grondslagen wetten. [overheid.nl](http://www.rijksoverheid.nl). Voor de organisaties, activiteit en aansturing de Rijksbegroting 2019 http://www.rijksbegroting.nl/2019/voorbereiding/begroting,kst248428_35.html

medeoprichter van de stichtingen die belangen van bepaalde doelgroepen vertegenwoordigen. Zo zijn er stichtingen op het gebied van reclassering: Stichting Reclassering Nederland (SRN), Verslavingsreclassering (GGZ), Leger des Heils Jeugdbescherming en Reclassering (LJR), HALT. Op het terrein van slachtofferhulp zijn ook diverse door JenV gesubsidieerde stichtingen actief: Stichting Perspectief Herstelbemiddeling (St. PH), Expertisebureau Online Kindermisbruik (EOKM), Slachtofferhulp Nederland, Nidos (jeugdbescherming voor vluchtelingen) en Coördinatiecentrum Mensenhandel (CoMensha).

Op het gebied van criminaliteitsbestrijding acteren de volgende stichtingen met subsidie van JenV: Centrum voor Criminaliteitsbestrijding en Veiligheid (CCV), Aanpak Voertuigcriminaliteit (AVC), Aanpak Financieel-Economische Criminaliteit in Nederland (SafeCin), Centrum Internationale Kinderontvoering (CIK).

Daarnaast subsidieert JenV Stichting Donorgegevens Kunstmatige bevruchting (SDKB), Stichting Arbeidsmarkt en Opleidingsfonds Politie (SAOP), Stichting NL Confidential (St. NLC), Stichting Recht en Overheid (St. RenO), Stichting Adoptievoorzieningen (St. AV), Expertisecentrum Forensische Psychiatrie (EFP) en Maatschappelijke Alliantie (MA).

ZBO en RWT

Naast de stichting zijn er begrotingsgefinancierde zelfstandige bestuursorganen en rechtspersonen met een wettelijke taak, waarmee JenV verbonden is, zoals: het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA), de Raad voor Rechtsbijstand (RvR), het Instituut Fysieke Veiligheid (IFV), de Onderzoeksraad voor Veiligheid (OVV), de Autoriteit Persoonsgegevens (AP), het Bureau Financieel Toezicht (BFT), de Politieacademie (PA), het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO), het Nederlands Register Gerechtig Deskundigen (NRGD), de Raad voor de rechtshandhaving, de Particuliere jeugdinstellingen (cluster) en de Particuliere forensisch psychiatrische centra (cluster)

JenV heeft ook een relatie met sommige niet-begrotingsgefinancierde zelfstandige bestuursorganen en rechtspersonen met een wettelijke taak, zoals: de Kansspelautoriteit (Ksa), het Keurmerkinstituut BV (Certificatie-instelling voor jeugdbescherming en jeugdreclassering).

Subsidierelaties

Op het werkkterrein van JenV bewegen zich ook organisaties met een wettelijke taak en/of subsidie, die geen zelfstandige bestuursorganen en/of rechtspersonen met een wettelijke taak zijn, zoals de Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie (KNB)/ cluster notarissen, de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG)/ cluster gerechtsdeurwaarders, de Nederlandse Orde van Advocaten (NOvA), de Stichting Coördinatiecentrum Mensenhandel (CoMensha), de Stichting Centrum Internationale Kinderontvoering (CIK) en de Stichting Expertisecentrum Forensische Psychiatrie (EFP). Deze lijst is hier verre van volledig.

Adviescolleges

De bewindsliden van JenV laten zich over bepaalde onderwerpen adviseren door vaste en ad-hoc adviescommissies. Voorbeelden van dergelijke vaste adviescommissies zijn de Raad voor de Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming (RSJ), de Nationaal Rapporteur Mensenhandel en Seksueel geweld tegen kinderen, De Centrale Toetsingscommissie (CTC), Bureau Adviescommissie Verloftoetsing tbs-gestelden (BAVT), Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken (ACVZ), de Landelijke adviescommissie plaatsing longstay Forensische Zorg (LAP).

Andere, eenmalige adviescolleges betreffen de Adviescommissie voor burgerlijk procesrecht (AC-BP), de Adviescommissie vennootschapsrecht en rechtshandhaving (AC-VR), de Adviescommissie auteursrecht (AC-AR), de Adviescommissie voor aangelegenheden betreffende burgerlijke staat en nationaliteit (AC-BSenN), de Commissie van toezicht bescherming persoonsgegevens Bonaire Eustatius en Saba (CvT BP-BES) en de (tijdelijke) Adviescommissie Experiment gesloten coffeeshopketen en de Adviescommissie Evaluatie Politiewet. Ook dit is geen volledig overzicht van eenmalige commissies vanaf 1945.

2.2.5.2 Internationale samenwerking

In bepaalde gevallen is internationale samenwerking vereist. Te denken valt aan cybercrime, die niet aan landsgrenzen gebonden is. Verder is internationale samenwerking vereist voor bijvoorbeeld de overdracht van strafvonnisen of de terugkeer en het vertrek van vreemdelingen uit Nederland naar het land van herkomst.

De beleidsdirecties van het departement van JenV zijn in het buitenland vertegenwoordigd. Te denken valt aan de afdeling Justitie en Veiligheid van de Permanente Vertegenwoordiging bij de Europese Unie (PV EU). Een ander voorbeeld zijn de attachés Justitie en Veiligheid op Nederlandse ambassades en andere permanente vertegenwoordigingen in het buitenland.

Daarnaast zijn er internationale organisaties waar JenV een bepaalde subsidieverhouding mee heeft, zoals de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM), die migranten assisteert die vrijwillig willen terugkeren naar het land van herkomst en hen ondersteunt bij hun duurzame re-integratie.

2.2.6 Cruciale processen van JenV

Overkoepelende cruciale processen:

- Het maken, verantwoorden en uitdragen van het primaire beleid op de beleidsterreinen die onder de verantwoordelijkheid van JenV vallen;
- Het maken van wet- en regelgeving;
- Het verstrekken van informatie aan burgers, bedrijven, instellingen en andere overheden;
- Het vertegenwoordigen van de Minister of de Staat in internationale gerechtelijke procedures;
- Het aangaan en onderhouden van internationale betrekkingen en samenwerkingsverbanden;
- Het verstrekken van en verantwoording geven over subsidies;
- Het voorbereiden, (laten) uitvoeren van onderzoek en het publiceren van de onderzoeksresultaten met betrekking tot de beleidsterreinen van JenV.

Specifieke cruciale processen

JenV heeft zich sinds 5 mei 1945 in wezen altijd met vijf grote beleidsterreinen beziggehouden: (1) handhaving en rechtspleging, (2) tenuitvoerlegging van sancties en resocialisatie, (3) jeugdbescherming, (4) migratie en naturalisatie en (5) veiligheid. Veelal zijn de processen bij JenV in ketenverband³⁷ georganiseerd. Aldus vinden we cruciale processen in de vijf domeinen:

1. de strafrechtketen (handhaving en rechtspleging);
2. de executieketen (tenuitvoerlegging, feitelijk een onderdeel van de strafrechtketen);
3. de jeugdbescherming;
4. de migratieketen (migratie en naturalisatie);
5. het veiligheidsdomein.

Deze ketens zijn juridisch gereguleerd en de regelgeving is ketengewijs opgezet. De keten bepaalt de taken, bevoegdheden en daarmee ook de verantwoordelijkheden. Ketens worden ook wel als de ankerpunten van de rechtsstaat beschouwd³⁸. We beschrijven hier kort de belangrijkste processen van JenV binnen deze ketens. De cruciale processen zijn meestal gewaardeerd als (deels) blijvend te bewaren.

Strafrechtketen

De strafrechtketen omvat het opsporen, het vervolgen en het berechten van verdachten, het ten uitvoer leggen van rechterlijke beslissingen en het re-integreren van justitiabelen. Tot deze keten wordt tevens het jeugdstrafrecht en de forensische zorg gerekend. Ook de slachtofferketen, waarin niet de verdachte maar het slachtoffer centraal staat, is onderdeel van de strafrechtketen. Hierin spelen de volgende cruciale processen:

- Het opsporen en vervolgen, zoals het vergelijken van DNA-profielen of het laten uitvoeren van klinische onderzoeken naar de geestegesteldheid van justitiabelen.

Executieketen

De executieketen omvat het tenuitvoerleggen van rechterlijke beslissingen en het re-integreren van justitiabelen. Tot deze keten wordt tevens het jeugdstrafrecht gerekend. Hierin spelen de volgende cruciale processen:

- Het ten uitvoer leggen van vrijheidsstraffen en vrijheidsbenemende maatregelen, voor onder andere jeugdigen, volwassenen, terbeschikkinggestelden, waaronder ook het verlenen van verlof en medische zorg aan justitiabelen.

Jeugdbescherming

Jeugdbescherming betreft de jeugdzorg die verplicht wordt opgelegd door de rechter op grond van het Burgerlijk Wetboek. Overige jeugdzorg gaat buiten justitie om. Hierin spelen de volgende cruciale processen:

³⁷ Hier wordt de volgende definitie gevolgd: 'Een keten is een sequentieel proces waarin diverse, onderling in bestuurlijk opzicht onafhankelijke actoren werken aan een gemeenschappelijk resultaat', uit: Wim Borst, *De verdachte in de ketens. Informatie delen in ketens en netwerken* (Boombestuurkunde 2019), p. 24.

³⁸ Borst, *De verdachte in ketens*, p. 31.

- Het beschermen van jeugdigen, zoals beslissingen over het ouderlijk gezag en adoptieverlening.

Migratieketen

De migratieketen (voorheen: vreemdelingenketen) omvat processen over migratie, naturalisatie (Nederlanderschap) en vreemdelingenbewaring. Hierin spelen de volgende cruciale processen:

- Het toe- of afwijzen van aanvragen van migranten tot permanent verblijf in Nederland en het behandelen van aanvragen voor het verkrijgen van het Nederlanderschap.

Veiligheidsdomein

Het veiligheidsdomein betreft de (inter)nationale samenwerking om Nederland te beschermen tegen dreigingen van binnenuit en van buitenaf. Hierin spelen de volgende cruciale processen:

- Het voorkomen van aanslagen door het bestrijden van extremisme en terrorisme;
- Het beschermen van Nederland tegen statelijke actoren, ook op het gebied van cyber security;
- Het leveren van overheidsdiensten bij crises, calamiteiten, rampen.

2.2.7 (Basis)registraties van JenV

Binnen JenV worden onder de verantwoordelijkheid van de minister van JenV grootschalige registraties aangelegd en bijgehouden. Het gaat momenteel om de volgende registraties:

- Het Openbaar Ministerie is belast met het beheer van strafvorderlijke gegevens in het Geïntegreerd Processysteem Strafrecht (GPS) en in het Nieuw Appel Systeem (NIAS);
- de Strafrechtsketendatabank (SKDB), identiteitsvaststelling in de strafrechtketen;
- het Justitieel documentatiesysteem (JDS), In JDS worden alle misdrijven en een groot aantal overtredingen (Justitiële Documentatie) geregistreerd aangaande natuurlijke en rechtspersonen, zoals benoemd in de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (Wjsg);
- het Informatieportaal Justitiabelen (Injus), gegevensuitwisseling over gedetineerden tussen de Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI) en gemeenten;
- het Generiek Casus Ondersteunend Systeem (GCOS), waarmee gegevens over jeugdigen met complexe casussen worden uitgewisseld tussen de Veiligheidshuizen en andere partijen binnen de Justitiële Jeugdketen voor een gezamenlijke analyse en plan van aanpak voor kindbescherming en het voorkomen en terugdringen van jeugdcriminaliteit;
- de Basisvoorziening Vreemdelingen (BVV), in de BVV worden biometrische en andere gegevens verwerkt die op grond van de Vreemdelingenwet 2000 zijn afgenomen. Tevens wordt er een uniek nummer per vreemdeling in de BVV gegenereerd;
- Bij de DJI wordt het register bijgehouden voor de inschrijving van justitiabelen gedurende hun verblijf in een inrichting;
- Binnen de IND worden het register van Erkende Referenten en het Nationaliteitenregister bijgehouden en beheerd in het Centraal Digitaal Depot.

2.3 Archiefsystemen en ordening

2.3.1 Archiefsystemen

In de periode van 1945 tot 1975 werd ongeveer elke inkomende en uitgaande brief en elk memo geregistreerd. Door de groeiende omvang van de informatiehuishouding werd de registratiegraad lager. In de jaren '90 werd nog slechts een deel van de inkomende en uitgaande informatie geregistreerd. Dit gebeurde in diverse document management systemen, onder andere in Postdos en Decos-Join. Maar met name de snel in omvang toenemende stroom e-mail werd niet geregistreerd en ging vrijwel geheel buiten het officiële registratiesysteem om. Veel informatie werd ook opgenomen op persoonlijke en gemeenschappelijke netwerkschijven, zonder in een registratiesysteem te zijn vastgelegd. Een deel van die informatie werd 'geschoond' als de schijfruimte vol dreigde te raken, of als er een bepaalde periode verstreken was. Daarnaast werden binnen de bedrijfsvoering ook applicaties gebruikt, waarvan sommige voldeden aan archiverings-eisen en andere niet.

In de periode vanaf 1945 tot aan 2014 was het archiefsysteem van JenV fysiek. Elk organisatieonderdeel vormde en beheerde zijn eigen papieren archief. Postdos is op het departement in gebruik geweest vanaf 1990 tot 2014. In deze applicatie werden documenten niet digitaal opgenomen, maar wel vanaf binnenkomst vastgelegd, inclusief de registratie van de

distributie naar de behandelende afdeling / ambtenaar en de bewaking van de voortgang van de behandeling. Na afhandeling kwamen de stukken in het fysieke archief terecht..

De processen voor beleidsvorming, besluitvorming en besturing door de onderdelen van het departement worden sinds 2014 digitaal ondersteund met het document managementsysteem (DMS) DigiJust. Ook de hoofdkantoren van de dienstonderdelen maken voor deze processen gebruik van de applicatie of hebben een aansluiting gemaakt. De onderdelen hebben de keuze om hier van af te wijken (*comply or explain*).

Centraal Digitaal Depot

Het bewaren van archiefbescheiden geschiedt bij een dienstonderdeel, tenzij het beheer is ondergebracht bij een interne of externe dienstverlener. De permanent te bewaren archiefbescheiden dienen te worden geplaatst in het Centraal Digitaal Depot (CDD+) beheerd door de Justitiële Informatiedienst. De Bestuursraad heeft in november 2007 besloten het CDD+ aan te wijzen als instrument binnen het ministerie voor de opslag van langdurig te bewaren archiefbescheiden, vooraf aan het overbrengen naar het Nationaal Archief.³⁹

De dossiers kunnen handmatig worden gevuld, maar ook automatisch via een koppeling tussen CDD+ en informatiesystemen van de gebruikers. DJI maakt bijvoorbeeld gebruik van het CDD+ voor dossiers over justitiabelen. Daarnaast wordt de archivering en uitwisseling van informatie in de migratieketen ondersteund door het CDD+. Organisaties die hier onder meer van gebruik maken zijn de IND, de DT&V en de DJI. Momenteel is een koppeling tussen DigiJust en het CDD+ in de maak. Daarmee wordt beoogd om informatie over de besturing, beleids- en besluitvorming duurzaam toegankelijk te beheren.

Leonardo en Exact

Daarnaast wordt op het departement Leonardo gebruikt. Dit is de naam van het (Oracle) applicatie-landschap voor financiële administratie en inkoop voor de meeste onderdelen van JenV en tevens voor de arbeidsadministratie van DJI. Het CJIB maakt gebruik van Exact.

Webarchieven

Voor webarchieven gelden de eisen uit de Richtlijn archiveren overheidswebsites (Nationaal Archief, december 2018). Openbare websites van JenV zijn opgenomen in het Webregister Rijksoverheid. Dagelijks wordt deze website geharvest via een Rijksbrede voorziening.

2.3.2 Ordening

Qua archief- en ordeningssystematiek heeft JenV na 1945 in principe altijd het dossierstelsel (ook wel: zaaksgewijze ordening) gehanteerd. Dit houdt in dat dossiers zoveel mogelijk zijn gevormd over een zaak (zaakdossier) of in een serie over soortgelijke zaken (seriedossier). Dossiers werden veelal aangelegd door archiefmedewerkers op basis van een vooraf bepaalde ordening. Deze ordening kwam voornamelijk neer op zogenaamde A-dossiers (zaaksdossiers) en C-dossier (seriedossiers), waarvoor jaarlijks een actuele lijst werd gemaakt. In de basis hanteerde het hele ministerie dezelfde nummeringssystematiek.

Met de introductie van DigiJust is deze werkwijze min of meer aangehouden. Ambtenaren dienen tegenwoordig zelf hun documenten in DigiJust op te slaan. Als ordening worden in DigiJust categorieën uit het GWR model gebruikt, deels zonder dat de behandelende ambtenaren dit merken. Deze ordeningscategorieën zijn in de loop der jaren aangevuld. De gehanteerde lijst geldt als de voorloper voor voorliggende selectielijst.

Met de vaststelling van de voorliggende selectielijst zal de nummering van de daarin opgenomen werkprocessen als ordening worden gehanteerd. Daarmee worden zaken / dossiers in DigiJust vooraf gekoppeld aan een werkproces met een bewaartermijn, voor zover die in DigiJust worden opgenomen (zoals eerder uiteengezet worden lang niet alle documenten opgenomen in DigiJust: het betreft met name informatie over beleids- en besluitvorming en PIOFACH).

³⁹ Uitvoeringsregeling archiefbeheer Veiligheid en Justitie 2014, <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/stcrt-2014-17939.html>.

2.3.3 Verhouding papier-digitaal

JenV werkte tot de laatste eeuwwisseling hoofdzakelijk op papier. Van 2000 tot ongeveer 2014 bestonden de archieven van JenV deels uit papier en grotendeels ook uit digitale bestanden. Dit noemen we hybride archieven. Nu werkt JenV zoveel mogelijk digitaal. Het huidige selectiebeleid voor digitale archieven kent hoofdzakelijk twee sporen. Digitale archieven worden geselecteerd nadat een systeem is afgesloten en vervangen door een nieuwe applicatie (legacy-systeem). Afhankelijk van de informatie in een systeem kan dan besloten worden op procesniveau te selecteren of (als alle informatie in een systeem als te vernietigen geldt) integraal te vernietigen. Selectie achteraf blijft in dat opzicht in een digitale omgeving lastig en soms uit efficiencyoverwegingen, grofmazig. Daarnaast zal bij aanschaf en inzet van nieuwe applicaties de archief functie *by design* in worden gericht. DigiJust is daar een eerste voorbeeld van.

Hoofdstuk 3 Verantwoording selectielijst

3.1 Waardering en selectie

In de archiefwet- en regelgeving is aangegeven wat in de selectielijst wordt geregeld en waar een selectielijst aan moet voldoen om te kunnen worden vastgesteld. De selectielijst JenV volgt deze aanwijzingen en ook de elementen waarop in de handreiking *Belangen in balans* is voortgebouwd.⁴⁰

Bij het ontwerpen en vaststellen van selectielijsten moet een zorgdrager rekening houden met een aantal aspecten dat is beschreven in artikel 2 van het Archiefbesluit 1995. Daarin is aangegeven dat bij waardering van archieven moeten worden meegewogen:

- de taak van het desbetreffende overheidsorgaan;
- de verhouding van dit overheidsorgaan tot andere overheidsorganen;
- de waarde van de archiefbescheiden als bestanddeel van het cultureel erfgoed, en
- het belang van de in de bescheiden voorkomende gegevens voor overheidsorganen, recht- of bewijszoekenden en historisch onderzoek.

Alles bewaren is geen optie. Het doel van waarderen en selecteren is dat archiefbescheiden beschikbaar zijn voor zolang als nodig is voor taakuitvoering en verantwoording, en vernietigd worden zodra het belang is verstreken of wanneer daartoe een principiële noodzaak bestaat. Daarnaast worden archiefbescheiden geïdentificeerd die in aanmerking komen voor blijvende bewaring en overbrenging naar een archiefbewaarplaats. Overheidsorganen zullen zelf de belangen en keuzes moeten formuleren en expliciteren, waarbij kennis van de processen van de eigen organisatie de basis vormt. De belangenafweging voor bewaartermijnen vindt plaats in overleg met de proceseigenaars, met onafhankelijke deskundigen en met de algemene rijksarchivaris.

3.2 Selectiedoelstelling en -methodiek

In 2010 heeft het toenmalige kabinet naar aanleiding van de voortschrijdende digitalisering en het feit dat als gevolg daarvan overheden minder grip hebben op de informatiehuishouding een nieuwe selectiedoelstelling geformuleerd voor blijvend te bewaren archief. Deze doelstelling is een aanvulling op of verbijzondering van de bovenstaande aspecten en luidt: "Waardering, selectie en acquisitie van archieven heeft tot doel het bijeenbrengen en veiligstellen van bronnen die het voor individuen, organisaties en maatschappelijke groeperingen mogelijk maken hun geschiedenis te ontdekken en het verleden van staat en samenleving (en hun interactie) te reconstrueren. Daartoe dienen de archieven of onderdelen van archieven veilig gesteld te worden die (1) representatief zijn voor wat in de samenleving is vastgelegd, (2) representatief zijn voor de activiteiten van personen en organisaties van een samenleving en (3) door waarnemers als belangrijk, bijzonder of uniek worden beschouwd omdat ze de belangrijke, bijzondere en unieke maatschappelijke ontwikkelingen, activiteiten, personen en organisaties in een bepaalde periode weerspiegelen."⁴¹

Het Nationaal Archief heeft met het oog op operationalisering van deze selectiedoelstelling een nieuwe waarderingsmethodiek ontwikkeld, die in 2015 vorm kreeg in de handreiking *Belangen in Balans*. Deze methode omvat de toepassing van drie instrumenten: de risicoanalyse, de systeemanalyse en de periodieke hotspot-monitor. Ieder instrument hanteert een eigen invalshoek. De resultaten van de systeemanalyse en de risicoanalyse zijn vastgelegd in de voorliggende selectielijst. Deze selectielijst wordt aangevuld met een periodiek en afzonderlijk gepubliceerde hotspotlijst, het resultaat van de uitvoering van de hotspotmonitor.

Risicoanalyse

Aan de hand van de risicoanalyse kan worden bepaald hoe lang de informatie ten minste bewaard dient te blijven, dan wel wanneer deze vernietigd moet worden. Het doel van deze analyse is om een bewaartermijn en vooral het belang van een proces en de informatie die daarin omgaat vast te stellen. Dit gebeurt vanuit het perspectief en het oordeel van de procesverantwoordelijke. Informatie moet beschikbaar zijn voor de uitvoering van een proces en zodat de overheid zich daarover kan verantwoorden. Te denken valt aan risico's die een minister loopt wanneer bepaalde

⁴⁰ *Belangen in balans*, pp. 28-32 (bijlage 2: wettelijk kader; bijlage 3: procedure selectielijst).

⁴¹ Kamerbrief over de selectieaanpak archieven, Kamerstukken, vergaderjaar 2010–2011, 29 362, nr. 186.

informatie ontbreekt of onvindbaar is. Informatie kan langdurig of zelfs blijvend van betekenis zijn, bijvoorbeeld vanwege mogelijke schade of vanuit veiligheidsoverwegingen. In bijzondere wet- of regelgeving op sectoraal, Europees of internationaal niveau (verdragen) kan zijn bepaald dat gegevens verplicht vernietigd moeten worden of voor een bepaalde tijd bewaard moeten blijven. Een risicoanalyse zal doorgaans ook worden uitgevoerd vanuit de perspectieven van informatiebeveiliging en van gegevensbescherming. Voor JenV is dit uitgewerkt in onderdeel 3.4.1.

Systeemanalyse

Het doel van de systeemanalyse is om basisinformatie over het functioneren van de overheid te identificeren. Op grond hiervan wordt informatie aangewezen die altijd bewaard dient te blijven, ongeacht het risicoperspectief voor de zorgdrager. De analyse hanteert een institutionele invalshoek en identificeert de te bewaren informatie vanuit het perspectief van de missie, doelstellingen en kerntaken van de organisatie. De systeemanalyse is het fundament dat onder de andere twee analyses ligt. De analyse brengt in kaart bij welke onderdelen zich informatie over de kerntaken van een organisatie bevindt (informatieknooppunten). Bijvoorbeeld: Kamervragen en antwoorden komen bij elkaar bij het Bureau SG in definitieve vorm.

Om dit te kunnen bepalen zijn vijf Systeem Analyse - Bewaarcriteria (SA-B) geformuleerd:

- SA-B1: processen die betrekking hebben op de besluitvorming;
- SA-B2: processen die betrekking hebben op besluitvorming die de organisatie overstijgt;
- SA-B3: processen die betrekking hebben op (tijdelijke) cruciale ontwikkelingen c.q. procedures;
- SA-B4: processen die betrekking hebben op verslaglegging, plan- en beleidsvorming;
- SA-B5: processen die betrekking hebben op (basis)registraties.

Voor JenV is dit uitgewerkt in onderdeel 3.4.2.

Periodieke hotspotmonitor

Met de hotspotmonitor worden gebeurtenissen en kwesties in de samenleving geïdentificeerd die veel maatschappelijke beroering hebben veroorzaakt en die grote invloed hebben gehad op de activiteiten van de organisatie. Het doel van dit instrument is om er voor te zorgen dat periodiek en vanuit het perspectief van de samenleving archiefbescheiden die betrekking hebben op hotspots worden aangewezen voor blijvende bewaring. Een hotspot is gedefinieerd als 'een gebeurtenis of kwestie die leidt tot een opvallende of intensieve interactie tussen overheid en burgers of tussen burgers onderling'.

De hotspotmonitor is een aanvulling op de systeemanalyse: naast basisinformatie die structureel van blijvende waarde is, wordt periodiek gekeken naar de actualiteit en het incidentele. Het gaat om het identificeren van archiefbescheiden die het mogelijk maken om het verleden en de interactie van staat en samenleving te reconstrueren. Dit levert een waardering op die weliswaar kort na de vorming van archiefbescheiden beschikbaar is, maar vaak nog niet direct bij de vorming bekend is.

Een hotspotlijst per zorgdrager wordt niet vastgelegd in de selectielijst. In het toelichtende deel van de selectielijst worden wel de gevolgde procedure en criteria beschreven en vastgelegd. Op deze manier wordt inzichtelijk gemaakt hoe selectiebeslissingen tot stand komen. Voor JenV is dit uitgewerkt in onderdeel 3.5.1.

3.3 Archiefwet 1995 en gegevensbescherming

Gegevensbescherming is een belangrijk aspect van het begrip privacy. Eenieder heeft recht op bescherming van zijn persoonsgegevens. Gegevensbescherming is ook onder de bescherming van de persoonlijke levenssfeer gebracht.⁴² Een persoonsgegeven is niet alleen een identificerend gegeven, maar 'elk gegeven betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon' (art. 4, onder 1, AVG; art. 3, onder 1, Rgbs).

⁴² Dat kreeg vooral vorm in Europees verband vanaf eind jaren zestig, zoals in: art. 8 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM); Verdrag van Straatsburg, 28 januari 1981; Verdrag van Lissabon 2007; art. 8 Handvest van de grondrechten van de EU, 2009; art. 10 Grondwet.

Voor alle gegevens en documenten van de overheid geldt dat zij na afloop van de bewaartermijn ofwel moeten worden vernietigd ofwel moeten worden overgebracht naar een archiefbewaarplaats. Hoe verhoudt de Archiefwet en in het bijzonder de selectielijst zich tot de regels over gegevensbescherming, die onlangs vanuit de Europese Unie zijn aangescherpt? Hoe regelen we dat we de juiste informatie bewaren en tegelijkertijd de gegevensbescherming in acht nemen?⁴³

Kader voor gegevensbescherming

De Algemene verordening gegevensbescherming (AVG, EU 2016/679) gaat over het rechtmatig omgaan met persoonsgegevens. De AVG is niet van toepassing op de verwerking van persoonsgegevens door de bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, met inbegrip van de bescherming tegen en de voorkoming van gevaren voor de openbare veiligheid (art. 2, tweede lid, onder d, AVG). Voor die verwerkingen geldt de Richtlijn gegevensbescherming strafrecht (Rgbs, EU 2016/680). De dienstonderdelen van JenV voeren taken uit die, voor wat betreft de verwerking van persoonsgegevens, ofwel onder de richtlijn vallen of onder de AVG. De AVG laat op een aantal punten ruimte voor nationale keuzes. Deze zijn in Nederland uitgewerkt in de Uitvoeringswet Algemene gegevensbescherming (Uavg) van 16 mei 2018. De regels van de richtlijn hebben geleid tot wijzigingen in de Wet politiegegevens en de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (Wjsg) en de daaronder vallende besluiten.

De regels over gegevensbescherming gaan over de verantwoordelijkheid voor het verwerken van persoonsgegevens. Persoonsgegevens mogen alleen worden verzameld voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden. Daarvoor is een concrete en duidelijk omschreven grondslag nodig. Zij mogen in sommige gevallen voor een ander doel worden gebruikt dan waarvoor zij zijn verzameld mits dat niet onverenigbaar is met het oorspronkelijke doel.

Bewaartermijnen

De Rgbs en de AVG verplichten verwerkingsverantwoordelijken om een register bij te houden dat, indien mogelijk, de beoogde termijnen bevat waarbinnen de verschillende categorieën van persoonsgegevens moeten worden gewist (art. 24 Rgbs en art. 30, eerste lid, onder f, AVG). Het wissen gebeurt op het moment dat de gegevens niet meer noodzakelijk zijn voor het doel waarvoor deze zijn verzameld. In de Wjsg zijn wel bewaartermijnen opgenomen. Hiervan kan alleen afgeweken worden ten behoeve van archivering in het algemeen belang.

Persoonsgegevens kunnen 'met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt en blijvend worden bewaard mits de vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen' (art. 5, eerste lid, onder e, AVG). Persoonsgegevens mogen onder de condities in deze bepaling met het oog op archivering voor langere perioden worden opgeslagen.

In het kader van de Rgbs en de AVG is 'archivering in het algemeen belang' en daarmee het permanent bewaren van persoonsgegevens verenigbaar met de oorspronkelijke rechtmatige doeleinden waarvoor ze zijn verzameld. De belangenafweging en motivatie tot het permanent bewaren moet zijn neerslag vinden in de selectielijst, waarover, desgevraagd, verantwoording moet kunnen worden afgelegd.

Dit betekent dat er afstemming moet zijn tussen de bepaalde termijnen in een verwerkingsregister en de bewaartermijnen op de selectielijst. Dit kan bijvoorbeeld door een koppeling te maken tussen de selectielijst JenV en het verwerkingsregister van elke organisatie van JenV (zie bijvoorbeeld het online raadpleegbare AVG-verwerkingsregister van JenV⁴⁴). Een koppeling valt niet altijd eenduidig te maken, vooral omdat de Archiefwet 1995 betrekking heeft op archiefbescheiden en de Rgbs / AVG op persoonsgegevens.

⁴³ Zie ook: *Weten of vergeten? Handreiking voor het toepassen van de algemene verordening gegevensbescherming in samenhang met de Archiefwet in de dagelijkse praktijk van het informatiebeheer bij de overheid*, werkgroep AVG, april 2020.

⁴⁴ www.AVGregisterrijksoverheid.nl/organisatie/ministerie-van-justitie-en-veiligheid

3.4 Verantwoording van de waarderingen

3.4.1 Risicoanalyse JenV

Bij het opstellen van deze selectielijst is gebruik gemaakt van een risicoanalyse. De risicoanalyse houdt in dat per proces gekeken is wat een passend bewaartermijn is voor de processen indien deze niet voor blijvende bewaring in aanmerking komen. De volgende overwegingen zijn meegenomen:

- Er is eerst uitgezocht welke bijzondere wet- en regelgeving op sectoraal, Europees of internationaal niveau (verdragen) van toepassing is op JenV. Daarin kan zijn geregeld of voldaan moet worden aan bepaalde bewaartermijnen. Bij de categorieën in deel II van deze selectielijst wordt verwezen naar de relevante wetsartikelen. Het gaat onder meer om de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (Wjsg), de Vreemdelingenwet 2000, de Wet opnemings buitenlandse kinderen ter adoptie, de Wet DNA-onderzoek bij veroordeelden of de Penitentiaire beginselenwet.
- Als leidraad voor de termijnen is daarnaast gebruik gemaakt van de 'default waarderingen' zoals opgenomen in het Generiek Waarderingsmodel Rijk.
- Ook is een analyse gemaakt van de bewaartermijnen in de bestaande selectielijsten.
- Een van de belangrijkste componenten van de risicoanalyse is dat procesverantwoordelijken hebben aangegeven hoe lang informatie ten minste beschikbaar moet zijn voor de uitvoering van de werkzaamheden en om zich te kunnen verantwoorden. Dit is in aparte sessies met vertegenwoordigers van afdelingen, directies en diensten gebeurd. Bij elke categorie archiefbescheiden is met procesverantwoordelijken gekeken naar hoe lang informatie nodig is, zowel voor de taakuitvoering als vanuit de politieke, financiële, juridische (wettelijke) en maatschappelijke (recht- en bewijszoekende burger) belangen.
- Verwerkingsregisters zijn gebruikt die in het kader van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Richtlijn gegevensbescherming strafrecht (Rgbs) zijn opgesteld

De risicoanalyse JenV heeft verschillende bewaartermijnen opgeleverd. Het streven van JenV is om het aantal bewaartermijnen tot enkele te beperken, met name: V5, V10 en V20. Andere bewaartermijnen zijn hierop een uitzondering of zijn harde termijnen uit wet- en regelgeving. De meeste termijnen volgen uit wet- en regelgeving, zoals informatie over Europese subsidieverstrekking (vernietigen na 13 jaar, V13) of de termijnen uit de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (V12, V20, V30, V50, V80).

Op basis van de actualiteit zal de risicoanalyse periodiek worden herhaald. Als deze nieuwe inzichten opleveren, zullen deze leiden tot een aanpassingen van de waardering in de selectielijst (zie [paragraaf 3.7](#)).

3.4.2 Systemanalyse JenV

In hoofdstuk 2 zijn de missie, doelstellingen en kerntaken en tevens de organisatiestructuur en de taakuitvoering van het ministerie van JenV beschreven. Deze analyse is uitgevoerd op het niveau van de directoraten-generaal, stafdiensten, agentschappen en andere dienstonderdelen, zoals adviesraden en inspecties. De onderdelen waaruit de organisatie is opgebouwd en hoe de werkzaamheden zijn ingericht, zijn in kaart gebracht.

Vervolgens zijn de besluitvormingsprocessen binnen de organisatie in beeld gebracht, met de nadruk op besluiten met een naar buiten gericht gevolg, zoals het effect op een andere afdeling binnen JenV, een ander orgaan of een bepaalde doelgroep in de samenleving. Een belangrijk hulpmiddel voor de reconstructie van de besluitvorming is DigiJust, het systeem waarin de 'parafenlijn' - de werkstroom voor besluitvorming - op digitale wijze is ingericht. Steeds meer onderdelen van JenV maken hiervan gebruik.

Naast de besluitvormende organen op het directieniveau van onderdelen zijn ook de ambtelijke voorportalen en adviesgremia als informatieknooppunten van belang. Op dergelijke punten worden de belangrijkste beslissingen genomen en komt de meeste informatie samen, die voor blijvende bewaring in aanmerking komt.

Behalve besluitvorming kunnen bepaalde plannen en verslagen een goed beeld vormen van de resultaten, de ambities en de ontwikkelingen van JenV. Ook komt informatie uit (tijdelijke) cruciale processen en (basis)registraties voor blijvende bewaring in aanmerking.

Welke processen beschouwd worden als kerntaak wordt bepaald door de missie en kerntaken van een organisatie als uitgangspunt te nemen. In de onderstaande afbeelding is weergegeven wat op basis van de systeemanalyse voor blijvende bewaring in aanmerking komt.

Afbeelding 3: systeemanalyse JenV

Selectie criterium	Toelichting
<p>SA-B1 Processen die betrekking hebben op de besluitvorming</p>	<p>Hieronder wordt verstaan de neerslag van de belangrijkste besluitvormingsorganen en -routes die betrekking hebben op de kerntaken/ doelen en de inrichting van JenV. Te denken valt aan structurele overleggen op hoog ambtelijk niveau, maar ook aan cruciale besluitvorming die langs andere wegen verloopt, bijvoorbeeld via ambtelijke voorportalen.</p> <p>Met name besluitvorming op de hoogste politieke en ambtelijke niveaus komt in aanmerking voor blijvende bewaring. In het algemeen geldt dat besluitvormingsorganen in aanmerking komen voor blijvende bewaring als:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ze van belang zijn om het handelen van de organisatie op hoofdlijnen te kunnen reconstrueren; 2. sprake is van een belangrijk informatieknoppunt. <p>NB: Voor overleggen geldt dat de besluitvorming alleen gereconstrueerd kan worden als ook de stukken op grond waarvan de besluiten zijn genomen als onderdeel van het proces gearchiveerd worden. Juist de aanwezigheid van deze stukken maakt dat een overleg beschouwd kan worden als een informatieknoppunt.</p>
<p>SA-B2 Processen die betrekking hebben op de besluitvorming die de organisatie overstijgt</p>	<p>Een deel van de besluitvorming ligt buiten de organisatie, maar wordt wel binnen de organisatie voorbereid of door de organisatie geadmistreerd. Specifiek voor JenV kan bijvoorbeeld rekening gehouden worden met:</p> <ul style="list-style-type: none"> • interdepartementaal overleg: wanneer het departement het secretariaat voert en het gaat om overleg op hoog ambtelijk niveau (SG, CIO, DG); • internationale besluitvorming: de voorbereiding van besluitvorming binnen de Benelux, EU, NAVO en VN komt in aanmerking voor bewaring als JenV verantwoordelijk is voor de coördinatie van de Nederlandse inbreng.
<p>SA-B3 Processen die betrekking hebben op (tijdelijke) cruciale ontwikkelingen c.q. procedures</p>	<p>Hieronder wordt verstaan de (tijdelijke) processen die als cruciaal worden beschouwd, omdat ze een goed beeld geven van nieuwe initiatieven, koerswijzigingen en belangrijke ontwikkelingen. Tevens valt het toezicht op deze processen en evaluatie hiervan onder dit selectie criterium.</p> <p>Hierbij kan gedacht worden aan beleid op bepaalde terreinen (kerntaken), wetgeving op bepaalde terreinen, maar ook aan bijzondere commissies die voor een bepaald onderwerp worden ingesteld en reorganisatietrajecten. Uitvoerende, repeterende processen zullen in de regel niet in aanmerking komen voor bewaring.</p>

<p>SA-B4 Processen die betrekking hebben op verslaglegging, plan- en beleidsvorming</p>	<p>Verslagen en plannen die een goed beeld geven van de ontwikkeling en planvorming op een van de beleidsterreinen van de organisatie of de ontwikkeling binnen de organisatie zelf.</p> <p>In geaggregeerde vorm wordt in verslaglegging en planvorming vaak veel vastgelegd over het actuele functioneren, de inrichting en de doelen van de organisatie. Niet alle rapportages en plannen komen in aanmerking voor bewaring, maar alleen die verslagen en plannen die betrekking hebben op de hele of een groot deel van de organisatie, op een kerntaak of een belangrijk beleidsterrein. Daarbij wordt wel bepaald of alleen het eindproduct in aanmerking komt voor blijvende bewaring of heel het proces. Met name bij planvorming op een bepaald beleidsterrein zal het proces mogelijk ook van belang zijn. Tevens valt het toezicht op het gevoerde beleid en de beleidsevaluatie onder dit selectie criterium.</p>
<p>SA-B5 Processen die betrekking hebben op (basis)registraties</p>	<p>Hieronder wordt verstaan de grootschalige registraties die een waardevolle bron zijn voor toekomstig historisch onderzoek, statistische analyse enzovoort. Hoewel het bijhouden van een (basis)registratie niet altijd een kerntaak is, kan het zijn dat de registratie zulke waardevolle informatie bevat dat deze voor blijvende bewaring in aanmerking komt.</p> <p>Wanneer het gaat om registraties waarin persoonsgegevens voorkomen, wordt op voorhand bepaald of de data als dusdanig of in geanonimiseerde of gepseudonimiseerde vorm bewaard worden. Dat is afhankelijk van andere wetgeving. Dat een register persoonsgegevens bevat is op zich geen reden om het te vernietigen. Het is wel reden om met de beschikbaarstelling van deze informatie zeer zorgvuldig om te gaan.</p>

3.4.3 Steekproeven en voorbeelddossiers

3.4.3.1 Inleiding

Bij sommige processen op de selectielijst is er voor gekozen om niet alle neerslag ervan te vernietigen, maar een deel van het bestand blijvend te bewaren. De Raad voor Cultuur heeft in zijn advies op de concept-selectielijst Gevangeniswezen en terbeschikkingstelling in 2006 gewezen op het belang van het bewaren van steekproeven van de uitvoering van beleid⁴⁵. In het rapport *Archief in bewaring*, dat de hoofddirectie DJI in 2018 heeft vastgesteld, is het trekken van steekproeven en voorbeelddossiers voor het bewaren van een deel van bestanden nadrukkelijk genoemd.

In deze selectielijst is er voor gekozen om uit de neerslag van sommige processen steekproeven te trekken en in andere gevallen enkele voorbeelddossiers te bewaren. Bij een steekproef bepalen de parameters van de steekproef (Wat wil je ermee laten zien of berekenen?) de hoeveelheid die van een bestand bewaard dient te worden. Soms is een bestand zo klein dat het trekken van een representatieve steekproef niet efficiënt is, of wordt diepgravend onderzoek in een bestand niet verwacht, maar is het wel van belang enige achtergrond over een proces te bewaren en/of de inhoud ervan te illustreren. In zulke gevallen is het bewaren van enkele voorbeelddossiers voldoende.

In deze paragraaf wordt kort aangegeven van welke bestanden steekproeven of voorbeelddossiers worden bewaard en wat daarmee wordt beoogd. In deze selectielijst wordt de methode uit de *Handleiding steekproeven* (Nationaal Archief)⁴⁶ gevolgd, waarbij gekozen is voor de toepassing van de eenvoudige aselechte steekproef. Hoe de steekproeven worden getrokken en voorbeelddossiers worden aangewezen, staat ook vermeld bij het betreffende proces in deel II van de selectielijst.

3.4.3.2 Steekproefmethodieken

In de *Handleiding steekproeven* wordt een praktische handreiking gedaan om een steekproef te kunnen trekken. De handleiding geeft aanwijzingen voor het periodiek trekken van een relatief eenvoudige aselechte steekproef⁴⁷ met standaard parameters op homogene bestanden met

⁴⁵ Zie noot 3.

⁴⁶ <https://www.nationaalarchief.nl/archiveren/waardering-en-selectie/handleiding-steekproeven>.

⁴⁷ Aselechte steekproef: steekproef waarbij elk element uit een populatie op basis van toeval dezelfde kans heeft om in de steekproef te worden opgenomen.

uitvoeringsinformatie. Voor het trekken van een dergelijke steekproef is het niet nodig om een statisticus in de arm te nemen. Bij de aselecte steekproef is de omvang van het bestand van wezenlijk belang voor de representativiteit. Uitgangspunt voor deze selectielijst is dat er complete bestanden zijn, waaruit dergelijke steekproeven kunnen worden getrokken.

De standaardmethode voorziet overigens in een 'veiligheidsklep': bij minder dan duizend dossiers per jaar wordt veiligheidshalve alles bewaard. Zo nodig kan dan bij een actualisering van de selectielijst nog worden bijgestuurd.

3.4.3.3 Steekproeven opgenomen in de selectielijst

Bestanden waaruit periodiek een eenvoudige aselecte steekproef wordt getrokken:

- Het tenuitvoerleggen van vrijheidsstraffen en vrijheidsbenemende maatregelen opgelegd aan volwassenen, het penitentiair dossier (proces 7.37);
- Het behandelen van en het beschikken op verzoekschriften om gratie (proces 7.45);
- Het behandelen van aanvragen van migranten tot permanent verblijf in Nederland (afwijzen) (proces 7.54);
- Het organiseren van vreemdelingenbewaring en het vertrek van migranten uit Nederland (proces 7.56).

De tenuitvoerlegging van vrijheidsstraffen en vrijheidsbenemende maatregelen opgelegd aan volwassenen - penitentiair dossier (proces 7.37)

De bewaartermijn van de penitentiaire dossiers van volwassenen justitiabelen, die een straf of maatregel opgelegd hebben gekregen, is V40 na de invrijheidsstelling, met steekproef SA-B3. Deze penitentiaire dossiers kunnen van belang zijn voor criminologisch en historisch onderzoek na 40 jaar. Ze kunnen onderzoekers inzage geven in de gevangenispopulatie, zeker in combinatie met de inschrijfregisters. Dit kan van belang zijn voor bijvoorbeeld gedragswetenschappelijk onderzoek.

Met de steekproef wordt beoogd om per jaar op landelijk niveau een representatief beeld van de gedetineerdenpopulatie te bewaren. Bij het trekken van de steekproef wordt geen onderscheid gemaakt per regio, per inrichting of naar strafmaat. De jaarlijkse instroom van justitiabelen is ongeveer 37.000.

De steekproef wordt toegepast op de penitentiaire dossiers die vanaf 2008 digitaal worden gearchiveerd. Dit betreft een homogene serie van een voldoende grote omvang, waaruit jaarlijks een aselecte steekproef wordt getrokken. De steekproef zal in het jaar voordat de dossiers voor vernietiging in aanmerking komen (veertig jaar na het einde van de detentie) worden uitgevoerd.

Het behandelen van en het beschikken op verzoekschriften om gratie (proces 7.45)

Het gaat bij gratieverlening om toepassing van een discretionaire bevoegdheid van de minister van JenV. Bij collectieve gratieverlening en gratieverlening aan levenslang gestraften geldt dat deze dossiers permanent worden bewaard. Van de overige dossiers over gratieverlening wordt, vanuit het belang van historisch en wetenschappelijk onderzoek naar toepassing van gratiebeleid per tien jaar een aselecte steekproef bewaard.

Het behandelen van aanvragen van migranten tot permanent verblijf in Nederland met afwijzing tot gevolg (proces 7.54)

Migratie is een mondiaal vraagstuk. Wereldwijd zijn er naar schatting 25 miljoen vluchtelingen. Mensen hebben volgens het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en het VN-Vluchtelingenverdrag het recht om asiel aan te vragen in Europa. Door het Verdrag van Dublin ligt de verantwoordelijkheid bij het land waar de vluchteling aankomt. Het Europese vluchtelingenbeleid kan in de (Nederlandse) publieke opinie en politiek gevoelig liggen. Zorgvuldigheid is dus heel belangrijk. Het is denkbaar dat de Europese Unie op termijn wil onderzoeken hoe lidstaten zijn omgegaan met mensenrechten en het mensenrechtenbeleid hebben uitgevoerd.

De dossiers van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) die zijn gevormd naar aanleiding van het afwijzen van aanvragen van migranten tot permanent verblijf in Nederland zijn een bron van informatie voor wetenschappelijk onderzoek, met name vanuit historisch en sociologisch perspectief. Uit de jaarverslagen van de IND over 2017 en 2018 blijkt dat de IND ongeveer 30.000

asielaanvragen per jaar behandelt, waarvan in 2017 ongeveer de helft (54%) werd afgewezen. De steekproef zal jaarlijks worden getrokken op basis van het vreemdelingsnummer en de vertrekdatum uit de BVV.

Het organiseren van vreemdelingenbewaring en het vertrek van migranten uit Nederland (proces 7.56)

Dit proces volgt op proces 7.54 en wordt uitgevoerd door de Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI) en door de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V). De vreemdelingenbewaring duurt meestal relatief kort: het is de bedoeling dat een uitgezette vreemdeling in het land van herkomst een nieuw leven opbouwt. De vraag is of dat lukt: veel vreemdelingen keren terug. Van de dossiers wordt een aselechte steekproef bewaard. De steekproef zal jaarlijks worden getrokken op basis van het vreemdelingsnummer en de datum van vertrek uit de BVV.

3.4.3.4 Voorbeeldossiers opgenomen in de selectielijst

Van sommige processen is het van belang om enige achtergrond te bewaren en/of het verloop van een specifiek (deel)proces te illustreren. Hieruit worden per jaar aselekt vijf dossiers als voorbeeld bewaard. Het is geen doel om uitspraken over de oorspronkelijke populatie te kunnen doen. daarom is gekozen voor voorbeeldossiers en niet voor een steekproef.

Bestanden waaruit voorbeeldossiers worden bewaard:

- Het behandelen van overige informatieverzoeken (proces 6.3);
- Het indienen van een verzoek tot uitlevering of overlevering, of het beslissen over een ingediend verzoek tot uitlevering of overlevering (proces 7.46);
- Het overnemen of overdragen van de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen van en naar het buitenland (proces 7.50);
- Het uitbrengen van onafhankelijk advies over individuele casuïstiek op de beleidsterreinen van Justitie en Veiligheid (proces 12.5);
- Het op aanvraag beschikken op een verzoek om een (aanvullende) uitkering uit het Schadefonds Geweldsmisdrijven (proces 12.6) en Het behandelen van bezwaar- en beroepschriften naar aanleiding van een door het Schadefonds Geweldsmisdrijven vastgestelde beschikking (proces 12.7);
- Het ten uitvoer leggen van vrijheidsstraffen en vrijheidsbenemende maatregelen opgelegd aan volwassenen (proces 7.37).

Het behandelen van overige informatieverzoeken (proces 6.3)

Met burgervragen (informatieverzoeken) wordt vaak een verzoek gedaan om een toelichting op het beleid, wordt een mening gegeven over het beleid of om een beleidswijziging gevraagd. Deze uitingen zijn immers ook in groten getale te vinden op sociale media en bijvoorbeeld als ingezonden brieven of opiniepagina's van kranten en tijdschriften (proces 6.2). Per jaar worden vijf voorbeeldossiers van burgerbrieven bewaard, omdat die enig inzicht geven in de interactie tussen de burger en de overheid en in hoe beleid in de praktijk uitwerkt.

Het ten uitvoer leggen van vrijheidsstraffen en vrijheidsbenemende maatregelen opgelegd aan volwassenen (proces 7.37)

In het inrichtingsdossier wordt de overige op de gedetineerde betrekking hebbende informatie, die niet valt onder het penitentiair dossier, opgenomen. Om te laten zien wat dit dossier in de praktijk bevat, worden per jaar vijf voorbeeldossiers bewaard.

Het indienen van een verzoek tot uitlevering of overlevering, of het beslissen over een ingediend verzoek tot uitlevering of overlevering (proces 7.46)

Bij uitlevering gaat het om de overdracht van een persoon naar een andere staat, op verzoek van die staat. Doel van die uitlevering is dat de verzoekende staat deze persoon strafrechtelijk kan vervolgen en/of een strafvonnis kan laten ondergaan. Bij overlevering gaat het om uitlevering tussen lidstaten van de Europese Unie (EU). Om te laten zien hoe dit proces in de praktijk werkt, worden per jaar vijf voorbeeldossiers bewaard.

Het overnemen of overdragen van de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen van en naar het buitenland (proces 7.50)

Bij dit proces gaat het om Nederlanders die in het buitenland zijn veroordeeld tot gevangenisstraf, waarvoor de Nederlands overheid zich inzet om hen hun straf in Nederland uit te kunnen laten zitten. Daarnaast gaat het ook om buitenlanders die in Nederland zijn veroordeeld tot gevangenisstraf en die in hun thuisland uit willen zitten. Om te laten zien hoe dit proces in de praktijk werkt, worden hiervan vijf voorbeeldossiers per jaar bewaard.

Het uitbrengen van onafhankelijk advies over individuele casuïstiek op de beleidsterreinen van Justitie en Veiligheid (proces 12.5)

Dit werkproces omvat de advisering over individuele casuïstiek inclusief de bemiddeling en behandeling van klaagschriften. De uitgebrachte adviezen worden 20 jaar bewaard door de desbetreffende adviesorganen. De adviezen waar door JenV besluiten over zijn genomen, worden bewaard door de dienstonderdelen van JenV. Hiervan worden per jaar vijf voorbeelddossiers bewaard.

Het op aanvraag beschikken op een verzoek om een (aanvullende) uitkering uit het Schadefonds Geweldsmisdrijven (proces 12.6) en Het behandelen van bezwaar- en beroepschriften naar aanleiding van een door het Schadefonds Geweldsmisdrijven vastgestelde beschikking (proces 12.7)

Het Schadefonds Geweldsmisdrijven (SGM) verstrekt eenmalige uitkeringen aan mensen die door een geweldsmisdrijf ernstig lichamelijk of psychisch letsel hebben opgelopen. Ook verstrekt het SGM uitkeringen aan nabestaanden van slachtoffers die door een geweldsmisdrijf of door een schulddelict zijn overleden. Hiervan worden per jaar vijf voorbeelddossiers bewaard. Hiertegen kan beroep en bezwaar aangetekend worden. Hiervan wordt per jaar één voorbeelddossier bewaard.

3.4.3.5 Archief PI Veenhuizen

Het rapport *Archief in bewaring* schetst de waarde van het archief van de Penitentiaire Inrichting Veenhuizen en stelt dat het integraal bewaard zou moeten worden. De PI Veenhuizen heeft een lange, veelzijdige geschiedenis en kent een bijzonder gevarieerde populatie. De informatie in de processen die als te vernietigen zijn gewaardeerd, wordt in dit geval bewaard. Het gaat hierbij niet alleen om informatie over justitiabelen, maar ook om het reilen en zeilen van een penitentiaire inrichting in de praktijk, waarbij onder meer gegevens worden bijgehouden over het bewaken en vervoeren van justitiabelen (zoals bezoekerslijsten), de bedrijfsvoering (de bevoorrading van de inrichting, financiën, personeel en huisvesting), de afdeling arbeid en de geestelijke verzorging.

3.5 Criteria voor het maken van uitzonderingen

In bijzondere gevallen kunnen archiefbescheiden die in de selectielijst staan gewaardeerd als te vernietigen toch worden aangemerkt als te bewaren, zonder de lijst daarop te moeten aanpassen.⁴⁸ De aangehaalde waarderingmethodiek voorziet in een periodieke hotspotmonitor. Voorwaarde is dat in de selectielijst de criteria voor het maken van uitzonderingen worden opgenomen. Daarnaast moeten andere uitzonderingsvoorwaarden, indien van toepassing, worden genoemd.

3.5.1 Hotspots JenV

3.5.1.1 Definitie

De hotspotmonitor JenV is gericht op het periodiek identificeren van gebeurtenissen en kwesties in de samenleving die zorgen voor een opvallende of intensieve interactie tussen JenV en de samenleving en/of tussen burgers onderling. Het doel van de monitor is om er voor te zorgen dat alle relevante archiefbescheiden die betrekking hebben op een hotspot van JenV worden aangewezen voor blijvende bewaring.

3.5.1.2 Criteria

Een hotspot voldoet aan een of meer van de volgende criteria, die ook zijn beschreven in de methodiek uit *Belangen in balans*: er is sprake van een (schokkende) gebeurtenis op de beleidsterreinen van Justitie en Veiligheid die (1) voor veel maatschappelijke beroering en emotie zorgen en waarvoor uitzonderlijk veel aandacht bestaat in de media, of die (2) belangrijke principiële tegenstellingen tussen burgers aan het licht brengt, of (3) aanleiding is voor een intensief publiek debat over het functioneren van het ministerie van JenV, of er is sprake van (4) een politieke kwestie waardoor de positie van onze minister of het kabinet ernstig is bedreigd. De criteria zijn betrekkelijk subjectief; op het moment van signaleren zijn langetermijneffecten niet altijd te overzien. Daarom betreft JenV meerdere experts bij het signaleren van hotspots.

⁴⁸ Op grond van artikel 5, eerste lid, onder e, van het Archiefbesluit 1995.

3.5.1.3 Proces

De hotspotmonitor JenV bestaat uit het periodiek signaleren, adviseren, besluiten en publiceren van hotspots. Het proces wordt meegenomen in de bestaande planning- en controlcyclus van het ministerie. JenV zal jaarlijks een hotspotmonitor uitvoeren en beziën of nieuwe hotspots kunnen worden geïdentificeerd op basis van de bovengenoemde criteria. Deze zogenaamde longlist wordt opgesteld onder regie van de Directie Informatievoorziening en Inkoop (DI&I) en in samenwerking met een informatieadviseur van een organisatieonderdeel waarop een mogelijke hotspot betrekking heeft. De longlist kan ter advisering worden voorgelegd aan de Commissie advies informatiehuishouding. De regisseur bij DI&I maakt op basis van de longlist en aan de hand van de criteria een keuze en levert een onderbouwde lijst op. Deze lijst wordt aan het Nationaal Archief voorgelegd voor advies. Eventueel kan de adviseur van het Nationaal Archief ook aanschuiven bij de bespreking in de Commissie. Daarna stelt het SIO de hotspot vast.

Na vaststelling wordt het besluit binnen JenV bekend gemaakt (CIO-Raad, Bestuursraad) en worden er maatregelen genomen om er voor te zorgen dat de voor een hotspot relevante archiefbescheiden worden geïdentificeerd en veilig gesteld. De verantwoordelijkheid voor de bekendmaking ligt bij DI&I en voor de implementatie en uitvoering bij de CIO van het betreffende organisatieonderdeel.

Het resultaat van de jaarlijkse hotspotmonitor wordt niet telkens vastgelegd in de selectielijst JenV, maar ten behoeve van de burger wel gepubliceerd op de website van het Nationaal Archief.

3.5.2 Andere uitzonderingen

In de hieronder vermelde gevallen kunnen archiefbescheiden eveneens van vernietiging uitgezonderd worden:

- a. zaken of gebeurtenissen met een voor het eigen werkgebied uniek of bijzonder karakter;
- b. personen, die op enig gebied van bijzondere betekenis (geweest) zijn⁴⁹;
- c. dubbelen (kopieën/afschriften) van teloor gegane blijvend te bewaren archiefbescheiden;
- d. archiefbescheiden, die bij daadwerkelijke vernietiging de logische samenhang van de te bewaren archiefbescheiden zouden verstoren;
- e. dossiers over panden die om bouwkundige of historische redenen bijzonder zijn.

3.6 Verslag besluitvorming

In december 2020 is de conceptselectielijst ingediend bij het Nationaal Archief met het verzoek om de selectielijst vast te stellen. Dit concept werd in september 2020 voorgelegd aan een externe deskundige, in overeenstemming met artikel 3, sub d, van het Archiefbesluit 1995. Van het daaropvolgend overleg over de selectielijst in de periode december 2019 tot en met december 2020 is een verslag opgesteld (zie [bijlage 2](#)).

Vanaf 4 januari 2021 lag de selectielijst gedurende zes weken ter publieke inzage bij de registratiebalie van de studiezaal en op de website van het Nationaal Archief, hetgeen was aangekondigd in de Staatscourant. Van (historische) organisaties of individuele burgers is geen commentaar ontvangen.

Daarop werd de selectielijst op 10 maart 2021 door de algemene rijksarchivaris namens de minister voor Basis- en Voortgezet Onderwijs en Media en door de minister van Justitie en Veiligheid vastgesteld. Dit besluit is gepubliceerd in de Staatscourant (Stcrt. nr. 17848, d.d. 12 april 2021).

3.7 Afspraken en vooruitkijken

De voorliggende selectielijst is zoveel mogelijk tijdsafhankelijk opgesteld en wordt vastgesteld voor de duur van ten hoogste twintig jaar. Indien noodzakelijk zal de selectielijst in overleg met het Nationaal Archief op onderdelen bijgewerkt worden op grond van wettelijke wijzigingen,

⁴⁹ Te denken valt ook aan de criteria voor het selecteren van persoonsdossiers, die zijn opgesteld door de Commissie nota persoonsdossiers, *Persoonsdossiers: een geval apart*, nota opgesteld in opdracht van het Instituut voor Nederlandse Geschiedenis en het Nationaal Archief door de tijdelijke commissie nota persoonsdossiers (uitgave Nationaal Archief, Den Haag 2006).

Selectielijst van het ministerie van Justitie en Veiligheid vanaf 5 mei 1945

wijziging in taken, spoedeisende bepalingen of vanwege termijnen die op basis van jurisprudentie of de dagelijkse praktijk knellend blijken te zijn. De selectielijst zal na maximaal vijf jaar worden geëvalueerd. Het is mogelijk om de evaluatie ter advisering voor te leggen aan de Commissie advies informatiehuishouding JenV met de vraag of een herziening noodzakelijk is.⁵⁰

⁵⁰ Geïnstalleerd door de plaatsvervangend Secretaris-Generaal van JenV op 17 oktober 2019, instellingsbesluit 19 mei 2020, *Staatscourant* 2020, 26822.

Deel II: Categorieën van te bewaren en vernietigen archiefbescheiden

Cluster 1: Besturingsfuncties

Cluster 1	Besturingsfuncties
Toelichting	<p>Besturingsfuncties betreft een cluster van bedrijfsfuncties gericht op sturing en beheersing van de Rijksdienst in termen van effecten (doelstellingen), resultaten (producten), activiteiten en middelen/budgetten. Besturing omvat zowel het formuleren van doelen als het beheersen (bewaken dat de doelen worden gehaald en daar waar nodig nemen van maatregelen). Het betreft de sturing en de beheersing van primaire en ondersteunende bedrijfsprocessen.</p> <p>We onderscheiden drie typen van besturing:</p> <ul style="list-style-type: none"> • politieke besturingsfuncties <p>De politieke functies formuleren de maatschappelijke doelstellingen die met beleid en uitvoering bereikt moeten worden, bewaken de realisatie daarvan en sturen waar nodig bij. Het gaat hier vooral om effectsturing en -beheersing.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bedrijfsvoering <p>De Algemene Rekenkamer definieert dit als <i>de interne sturing en beheersing van bedrijfsprocessen binnen een organisatie om de beleidsdoelstellingen te kunnen realiseren</i>. Het betreft derhalve de sturing en beheersing van de processen binnen de organisaties van de Rijksdienst.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Externe verantwoording en toezicht <p>De aansturing en beheersing van agentschappen, rechtspersonen met een wettelijke taak (RWT) en Zelfstandige bestuursorganen (ZBO) en/of de sturing en beheersing van lagere overheden (door middel van zogenaamd (inter)bestuurlijk toezicht).</p>
Categorie 1	<p>Organisatie en management: Het maken en uitvoeren van afspraken betreffende de inrichting en besturing van de organisatie Binnen het bereik van deze categorie valt alle documentaire neerslag met betrekking tot de inrichting van de organisatie zoals het instellen van dienstonderdelen. Voorbeelden van overige documentaire neerslag zijn: jaarplannen, managementcontracten, directieplannen, samenwerkingsovereenkomsten, het afleggen van verantwoording over geleverde ondersteuning aan de organisatie (rapportages)</p>
Organisatie en reorganisatie	
Volgnummer	1.1
Werkproces	Het inrichten van de organisatie
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 1.1
<i>Product(en)</i>	Instellings- en opheffingsbesluiten, organisatie- en formatierapporten, mandaatregelingen
<i>Waardering</i>	SA-B1
<i>Toelichting</i>	Onder deze categorie valt alle informatie met betrekking tot de inrichting van de organisatie op hoofdlijnen, zoals bijvoorbeeld het instellen van dienstonderdelen, raden en commissies. Zie ook proces 1.7 onder Benoemingen. Reorganisaties in dit kader vallen ook onder dit werkproces.
Management	
Volgnummer	1.2
Werkproces	Het sturen van de organisatie op bestuurlijk niveau
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 1.3
<i>Product(en)</i>	Agenda's, notulen, verslagen
<i>Waardering</i>	SA-B1

Selectielijst van het ministerie van Justitie en Veiligheid vanaf 5 mei 1945

<i>Toelichting</i>	<p>Onder dit werkproces valt de besluitvorming op centraal niveau, door onder meer de (plaatsvervangend)Secretaris Generaal en de Directoraten Generaal. Overleggremia zijn:</p> <ul style="list-style-type: none"> - de Ministerstaf; - het Stafoverleg; - de brede Bestuursraad; - de Bestuursraad; - de Chief Information Officers Raad (CIO Raad) Justitie en Veiligheid; - de Strategische Bedrijfsvoeringsraad (SBR); - het Directeurenoverleg Personeel (DOP); - de voorportalen van deze overleggremia vanwege de mogelijkheid tot reconstructie van de besluitvorming; - Overleggen met de ondernemingsraden <p>Besluitvormende organen in tijden van crises zijn:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Het Nationaal Kernteam Crisiscommunicatie (NKC); - Interdepartementale Afstemmingsoverleg (IAO); - de Interdepartementale Commissie Crisisbeheersing (ICCb) en - de Ministeriële Commissie Crisisbesluitvorming (MCCb)
Volgnummer	1.3
Werkproces	Het voeren van overleg op keten- en hoofddirectieniveau
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 1.3
<i>Product(en)</i>	Agenda's, notulen en verslagen
<i>Waardering</i>	SA-B1
<i>Toelichting</i>	<p>Informatie uit dit proces wordt blijvend bewaard, omdat de overleggen beschouwd kunnen worden als informatieknooppunten. Overleggremia zijn onder meer:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Overleggen binnen de strafrechtsketen, executieketen, jeugdbeschermingsketen, migratieketen en binnen het domein veiligheid (JenV voert secretariaat); - Het College van Procureurs Generaal bij het Openbaar Ministerie; - de hoofddirecties van de baten-lasten agentschappen en diensten; - de overleggen door de topstructuur van onderdelen ressorterend onder het Openbaar Ministerie, de baten-lasten agentschappen en diensten (bijvoorbeeld directieoverleggen binnen penitentiaire inrichtingen of besluitvorming door de arrondissementsparketten); - de voorportalen van deze overleggremia vanwege de mogelijkheid tot reconstructie van de besluitvorming; - Overleggen met de ondernemingsraden.
Volgnummer	1.4
Werkproces	Het voeren van overig overleg (keten-, directie- en afdelingsniveau)
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 1.4
<i>Product(en)</i>	Agenda's, notulen en verslagen
<i>Waardering</i>	V10
<i>Toelichting</i>	<p>Het gaat in dit proces over alle andere overleggen dan beschreven in de processen 1.2 en 1.3, zoals ketenoverleggen waar JenV niet het secretariaat voert en overleggen door directies/afdelingen. Een voorbeeld van een dergelijk ketenoverleg is het Driehoeksoverleg tussen politie, Openbaar Ministerie en gemeenten. Hier voert de politie het secretariaat en deze informatie wordt daar gewaardeerd als blijvend te bewaren.</p>
Ondernemingsraad	
Volgnummer	1.5
Werkproces	Het voeren van overleg van de ondernemingsraad met de bestuurder
<i>Grondslag</i>	Wet op de ondernemingsraden
<i>Product(en)</i>	Agenda's, notulen, verslagen, adviesaanvragen, instemmingsaanvragen
<i>Waardering</i>	V10

<i>Toelichting</i>	Het betreft alle ondernemingsraden (bijvoorbeeld de Departementale Ondernemingsraad (DOR), Gemeenschappelijke Ondernemingsraad (GOR), Centrale Ondernemingsraad (COR) en lokale ondernemingsraden. Het bewaarniveau van de informatie uit deze overleggen vindt plaats bij de bestuurder (zie werkprocessen 1.2 en 1.3).
Volgnummer	1.6
Werkproces	Het houden van verkiezingen voor de samenstelling van de ondernemingsraden
<i>Grondslag</i>	Wet op de ondernemingsraden
<i>Product(en)</i>	stembiljetten, uitnodigingen, kandidatenlijsten
<i>Waardering</i>	V5
<i>Toelichting</i>	De verkiezingen voor de ondernemingsraad zijn standaard om de drie jaar, maar de ondernemingsraad kan in zijn reglement bepalen dat (een deel van) de leden om de twee of vier jaar aftreden (art. 12 Wor).
Volgnummer	1.7
Werkproces	Het opstellen van een reglement en ondernemingsovereenkomst voor de ondernemingsraad
<i>Grondslag</i>	Wet op de ondernemingsraden
<i>Product(en)</i>	Reglement, ondernemingsovereenkomst
<i>Waardering</i>	V10 na intrekking
<i>Toelichting</i>	De ondernemingsraad regelt zijn eigen werkwijze en legt die vast in een reglement (art. 14 Wor).
Benoemingen	
Volgnummer	1.8
Werkproces	Het leveren van een bijdrage aan benoemingen van ambtenaren op functies die zijn aangewezen voor leden van de Algemene Bestuursdienst (ABD)
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 1.2
<i>Product(en)</i>	Voordracht, advies
<i>Waardering</i>	V7 na advies
<i>Toelichting</i>	Dit werkproces heeft betrekking op benoemingen via de Algemene Bestuursdienst en gedaan door de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. Alle overige processen vallen onder het BSD Mens-en-Werk.
Volgnummer	1.9
Werkproces	Het benoemen, schorsen of ontslaan van voorzitters, secretarissen, leden en ambtelijke adviseurs van formeel ingestelde adviesorganen, stuurgroepen en ondernemingsraden
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 1.2
<i>Product(en)</i>	Besluiten
<i>Waardering</i>	V7 na vervallen benoeming, schorsing of ontslag
<i>Toelichting</i>	Het betreft hier organen die niet zijn opgenomen in het organisatiebesluit JenV, bijvoorbeeld de commissie Visser (tbs-commissie). Benoemingen van functionarissen voor organisatieonderdelen binnen de reikwijdte van het organisatiebesluit vallen onder het BSD Mens-en-Werk.
Jaarplannen en jaarverslagen	
Volgnummer	1.10
Werkproces	Het opstellen van jaarplannen en jaarverslagen op bestuurlijk niveau
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 2.1
<i>Product(en)</i>	Jaarplannen, jaarverslagen, onderzoeksprogrammering
<i>Waardering</i>	SA-B4
<i>Toelichting</i>	Dit betreft de jaarplannen en -verslagen op het centrale niveau van een organisatieonderdeel: (p)SG-cluster, DG-cluster, diensten, agentschappen, penitentiaire inrichtingen, (Rijks) justitiële jeugdinrichtingen, de (voormalig) Rijksklinieken tbs-gestelden en de onderdelen van het Openbaar Ministerie. Onder dit werkproces valt ook de onderzoeksprogrammering zoals deze van

	het WODC.
Volgnummer	1.11
Werkproces	Het opstellen van jaarplannen en jaarverslagen op directie- en afdelingsniveau
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 4.1
<i>Product(en)</i>	Jaarplannen, jaarverslagen
<i>Waardering</i>	V7
<i>Toelichting</i>	De informatie uit de jaarplannen en -verslagen van de dienstonderdelen komen terug in de jaarplannen en -verslagen op bestuurlijk niveau (zie proces 1.10).
Planning en control	
Volgnummer	1.12
Werkproces	Het beheersen van de organisatie
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 1.5
<i>Product(en)</i>	Inkoopplannen, wervingsplannen, bestedingsplannen, voortgangsrapportages
<i>Waardering</i>	V7
<i>Toelichting</i>	Het gaat hier om onder andere de planning- en controlcyclus en werkgroepen over inrichting van JenV. Het besturen van de organisatie onder meer door de inzet van managementinstrumenten en het houden van hierop gericht overleg.
Categorie 2	
Het (mede) opstellen van de rijksbegroting en de ramingen voor de volgende jaren.	
Begroting	
Volgnummer	2.1
Werkproces	Het leveren van een bijdrage aan de Rijksbegroting, evenals de ramingen voor de vier op het betrokken jaar volgende jaren
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 4.1
<i>Product(en)</i>	Rijksbegrotingen, begrotingsstukken, voorjaars- en najaarsnota's, memories van toelichting, wetsontwerpen, meerjarenramingen jaarrekeningen (inclusief accountantsverklaringen), financiële jaarverslagen Rijk (FJR), interne jaarrekeningen en financiële jaarverslagen.
<i>Waardering</i>	V20 bij mutaties met betrekking tot de Rijksbegroting V7 voor overige informatie
<i>Toelichting</i>	Dit proces omvat de JenV bijdrage aan het voorbereiden van de Rijksbegroting in het daarvoor gebruikte financiële systeem IBOS, mede door het voeren van intern overleg en overleg met het Ministerie van Financiën. De IBOS-mutaties geven de verschuivingen weer in de meerjarige budgettaire reeksen van de departementen en welke kosten- en uitgavencomponenten hieraan ten grondslag liggen. De definitieve producten van de begrotingscyclus inclusief de start-, ijk- en verantwoordingsdocumenten worden door het Ministerie van Financiën bewaard.
Categorie 3	
De aansturing van agentschappen, rechtspersonen met een wettelijke taak (RWT) en Zelfstandige bestuursorganen (ZBO) en/of de sturing en beheersing van lagere overheden	
Bestuursdwang	
Volgnummer	3.1
Werkproces	Het uitoefenen van bestuursdwang
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 6.1
<i>Product(en)</i>	Besluiten
<i>Waardering</i>	SA-B3
<i>Toelichting</i>	Het (mede) beslissen tot het staken van werkzaamheden, sluiten van inrichtingen/instellingen of het nemen van andere bestuurlijke maatregelen. Voor informatie over de beheersing van deze organen, zie categorie 1.

Cluster 2: Primaire bedrijfsfuncties

Cluster 2	Primaire bedrijfsfuncties (beleid en uitvoering)
<p>Toelichting</p>	<p>Hieronder worden zowel de primaire beleidsfuncties verstaan als de uitvoeringsfuncties.</p> <p>Beleidsfuncties Onder beleidsfuncties vallen de werkprocessen met betrekking tot beleidsvorming, beleidsimplementatie, <u>beleidsevaluatie</u>, de ontwikkeling van wet- en regelgeving en <u>externe voorlichtingsfuncties</u>.</p> <p>Uitvoeringsfuncties Onder uitvoeringsfuncties wordt verstaan: - de dienstverleningsfuncties van de overheid die gericht zijn op burgers, bedrijven en instellingen en - de handhavingsfuncties (of uitvoerend toezicht) die gericht zijn op het naleven van beleid.</p> <p><i>Dienstverleningsfuncties</i> Veel beleid wordt door de Rijksdienst uitgevoerd voor burgers, bedrijven en lagere overheden. Het uitvoeren van beleid als maatschappelijke dienstverlening, voor zover dit een verantwoordelijkheid is van de Rijksdienst, betreft onder andere: - Onderhoud publieke infrastructures; - Rechtstoepassing zoals het verlenen van vergunningen en heffen en innen van belastingen; - Het voeren van basisregistraties.</p> <p><i>Handhavingsfuncties</i> Denk aan inspecties, strafrechtelijke handhaving of handhaven van (inter)nationale vrede en veiligheid. De handhavingsfuncties zijn in eerste instantie gerangschikt naar het soort recht dat wordt gehandhaafd. Omwille van functiescheiding is onderscheid gemaakt naar: 1. <i>Toezicht en bestuursrechtelijke handhaving</i> betreft: <ul style="list-style-type: none"> o beoordeling of handelingen van burgers en bedrijven in lijn zijn met wet- en regelgeving; o bepalen interventie bij afwijkingen en o het ten uitvoer brengen van de eventuele interventie of sanctie. </p> <p>2. <i>Civiel recht</i> betreft geschillen tussen burgers en bedrijven onderling. Alleen als partijen er niet uitkomen vervult de Rijksdienst een rol in de vorm van civielrechtelijk rechtspraak.</p> <p>3. <i>Strafrechtelijk handhaving</i> is een vorm waarin de Rijksdienst een prominente rol heeft. Daarbij worden er diverse rollen in de handhaving onderscheiden, waartussen ook weer sprake is van functiescheidingen. In de opsporing en vervolging spelen politie en Openbaar Ministerie een belangrijke rol. In de berechting heeft de zittende macht een dominante rol. Ten slotte heeft de Dienst Justitiële Inrichtingen en het Centraal Justitieel Incasso Bureau een belangrijke rol bij de tenuitvoerlegging van sancties.</p> <p>4. <i>(Inter)Nationaal recht gericht op vrede en veiligheid</i> betreft een bijdrage waarbij Defensie een dominante rol vervult. Het gaat hier om het beschermen van het grondgebied, het uitvoeren van militaire operaties (oorlog- en vredesmissies) en de civiele overheidstaak 'handhaven van openbare orde en veiligheid'. Hieronder vallen veel taken van de koninklijke marechaussee en politie.</p>

Categorie 4	
Beleid: Het maken, verantwoorden en uitdragen van beleid. Voorbeelden van de documentaire neerslag van de processen die hieronder vallen zijn: beleidsnotities, -nota's, verkenningen, rapporten, adviezen, strategieplannen, meerjarenprogramma's, visiedocumenten, rekenkameronderzoeken en jaarverslagen (op het gebied van beleid).	
Primair beleid	
Volgnummer	4.1
Werkproces	Het maken, verantwoorden en uitdragen van het primaire beleid
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 2.1
<i>Product(en)</i>	Beleidsadviezen, beleidsnota's, strategische meerjarenplannen, aanwijzingen voor woordvoering, toespraken, (beleids-)evaluatierapporten, antwoorden op Kamervragen, medewerking aan onderzoek Algemene Rekenkamer, moties, toezeggingen, verzoeken van Kamercommissies, parlementaire enquêtes
<i>Waardering</i>	SA-B3
<i>Toelichting</i>	Het gaat over het beleid waar het organisatieonderdeel voor is ingesteld. <ul style="list-style-type: none"> - Het voeren van overleg met betrokken actoren - Het adviseren van de ambtelijke en politieke leiding - Het ontwikkelen, evalueren en (internationaal) uitdragen van beleid - Het gereedmaken van beleid voor implementatie - Het beantwoorden van vragen van het (Europese) Parlement - Het organiseren van (internationale) congressen, conferenties, symposia, burgerpanels en burgerenquêtes betreffende het beleid. Bij congressen, conferenties e.d. geldt: de organisatie die organiseert bewaart. - Het (beleidsmatig en financieel) afleggen van verantwoording aan de politiek over gevoerd beleid. Hieronder vallen parlementaire enquêtes - Het voorbereiden van een standpunt ter inbrenging in de Ministerraad, onderraden, Staten-Generaal en/of (inter)nationale gremia
Ondersteunend beleid	
Volgnummer	4.2
Werkproces	Het opstellen en verantwoorden van het beleid op het gebied van ondersteuning (PIOFACH) van JenV
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 2.2
<i>Product(en)</i>	Beleidsadviezen, beleidsnota's, strategische meerjarenplannen, (beleids-)evaluatierapporten, medewerking aan onderzoek Algemene Rekenkamer, moties, procedures, handleidingen, voorschriften
<i>Waardering</i>	V10
<i>Toelichting</i>	PIOFACH (Personeel, Informatievoorziening, Organisatie, Financiën, Automatisering, Communicatie en Huisvesting) zijn ondersteunende functies die het primaire proces mogelijk maken, maar geen doel op zich zijn.
Beleidsadvisering buiten JenV	
Volgnummer	4.3
Werkproces	Het adviseren van andere organisaties over (uitvoering van) beleid
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 2.3
<i>Product(en)</i>	Beleidsadviezen
<i>Waardering</i>	V20
<i>Toelichting</i>	Het gaat hierbij om adviezen van JenV aan andere (overheids)organisaties, waarbij het andere orgaan de regie heeft en beleidsverantwoordelijk is. Dat kan in de vorm het leveren van schriftelijke input of deelname aan overleg over beleidsonderwerpen. JenV kan bijvoorbeeld het ministerie van BZK adviseren over een nieuwe visie op de woningmarkt, die invloed kan hebben op het verkrijgen van woningen voor ex-gedetineerden. BZK is dossierhouder en bewaart het complete dossier, inclusief het advies van JenV.

Categorie 5	
Deze categorie omvat processen met betrekking tot (Nederlandse en Europese) wet- en regelgeving, verdragen en internationale overeenkomsten. De documentaire neerslag in deze categorie omvat onder meer: wetsontwerpen, wetten, Algemene Maatregelen van Bestuur, Koninklijke Besluiten, verdragen en andere internationale overeenkomsten.	
Maken en evalueren wet- en regelgeving	
Volgnummer	5.1
Werkproces	Het maken en het evalueren van wet- en regelgeving
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 3.1
<i>Product(en)</i>	Wet(sontwerp), Algemene Maatregel van Bestuur, Koninklijk Besluit, verdrag
<i>Waardering</i>	SA-B3
<i>Toelichting</i>	Alle informatie over het voorbereiden, toetsen, evalueren, wijzigen en intrekken van wet- en regelgeving.
Advisering wet- en regelgeving	
Volgnummer	5.2
Werkproces	Het adviseren over wet- en regelgeving aan andere departementen
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 3.2
<i>Product(en)</i>	Adviezen
<i>Waardering</i>	V10
<i>Toelichting</i>	Dit proces geldt wanneer JenV niet de (mede-)opsteller is van wet- en regelgeving. Ontvangt JenV adviezen over wet- en regelgeving die zij zelf opstelt, dan worden deze blijvend bewaard (zie proces 5.1).
Uitvoeringsbepalingen wet- en regelgeving	
Volgnummer	5.3
Werkproces	Het opstellen van nadere bepalingen en/of (tijdelijke) regelingen voor de uitvoering van wet- en regelgeving
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 5.3
<i>Product(en)</i>	Aanwijzingen, circulaire, richtlijnen
<i>Waardering</i>	SA-B3
<i>Toelichting</i>	In voorkomende gevallen worden convenanten gesloten met derden over de uitvoering van wet- en regelgeving. Deze vallen onder werkproces 5.4.
Volgnummer	5.4
Werkproces	Het opstellen en afsluiten van convenanten met derde partijen voor de uitvoering van wet- en regelgeving
<i>Grondslag</i>	Algemene wet bestuursrecht
<i>Product(en)</i>	Convenanten
<i>Waardering</i>	V10 na vervallen
<i>Toelichting</i>	In voorkomende gevallen worden ook convenanten gesloten met derden over de uitvoering van wet- en regelgeving.
Volgnummer	5.5
Werkproces	Het vaststellen van formulieren en tarieven voor de uitvoering van wet- en regelgeving
<i>Grondslag</i>	Algemene wet bestuursrecht
<i>Product(en)</i>	Formulieren, tarieven
<i>Waardering</i>	V5 na vervallen
<i>Toelichting</i>	In wetten kan voor een bepaalde dienst van de overheid een bijdrage van een burger worden gevraagd. Daarvoor wordt jaarlijks een tarief vastgesteld. Dit tarief wordt niet opgenomen in de wetgeving. Ook kan in een wet de invulling van een formulier worden genoemd, zoals voor het aanvragen van een schadevergoeding. Dit formulier zelf is niet opgenomen in de wet.

Categorie 6: externe communicatie	
Het geven van voorlichting en verstrekken van informatie aan pers, burgers, bedrijven, instellingen en andere overheden	
Publieksvoorlichting	
Volgnummer	6.1
Werkproces	Het verstrekken van informatie aan burgers, bedrijven, instellingen en andere overheden
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 5.1
<i>Product(en)</i>	Openbare websites, persberichten, publicaties, tv campagnes, uitingen op sociale media en Rijksoverheid.nl
<i>Waardering</i>	SA-B3 eindproducten V5 overige neerslag
<i>Toelichting</i>	Zie voor het uitdragen van het beleid d.m.v. toespraken: proces 4.1 Primair beleid
Informatieverzoeken	
Volgnummer	6.2
Werkproces	Het afhandelen van informatieverzoeken in het kader van de Wet Openbaarheid van Bestuur (WOB)
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 5.2
<i>Product(en)</i>	WOB-verzoeken, antwoordbrieven
<i>Waardering</i>	SA-B3
<i>Toelichting</i>	WOB verzoeken worden blijvend bewaard vanwege de media-aandacht en het belang van een transparante overheid.
Volgnummer	6.3
Werkproces	Het behandelen van overige informatieverzoeken
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 5.2
<i>Product(en)</i>	Correspondentie
<i>Waardering</i>	V5 met vijf voorbeelddossiers per jaar SA-B3
<i>Toelichting</i>	Onder de term 'informatieverzoek' wordt verstaan: elk schriftelijk stuk dat een overheidsinstantie van een burger ontvangt. Het medium (fysieke brief, e-mail) is hierbij niet relevant. Ook het begrip burger is breed. Het gaat om individuele burgers, maar ook om niet-natuurlijke personen zoals groepen burgers en organisaties/instellingen. Hieronder vallen ook informatieverzoeken in JenV archieven door onderzoekers in het kader van (wetenschappelijk) onderzoek en publicatie. Informatieverzoeken van betrokkenen over de afhandeling van hun zaak vallen niet onder dit proces, maar onder het werkproces waar de desbetreffende zaak onder valt.
Klachten Nationale Ombudsman	
Volgnummer	6.4
Werkproces	Het behandelen van klachten van de Nationale Ombudsman
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 5.2
<i>Product(en)</i>	Klachten van de Nationale Ombudsman, antwoordbrieven
<i>Waardering</i>	V5
<i>Toelichting</i>	Informatie wordt bewaard bij de Nationale Ombudsman.

Categorie 7: Handhaving	
In deze categorie vallen de handhavingstaken van JenV, met name de processen in de strafrechtketen (opsporing, vervolging en tenuitvoerlegging), de migratieketen en het veiligheidsdomein.	
Opsporing, straf- en rechtsvordering en civielrechtelijke taken	
Volgnummer	7.1
Werkproces	Het leiden van een opsporingsonderzoek waarbij niet tot vervolging wordt overgegaan
<i>Grondslag</i>	Wet Rechterlijke Organisatie; Wetboek van Strafrecht; Wetboek van Strafvordering; art.4 en art.6 Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens; Wet Politiegegevens; Aanwijzing opsporingsbevoegdheden; Besluit bewaren en vernietigen niet gevoegde stukken
<i>Product(en)</i>	Oprachtformulier tot inzetten BOB-middelen (Bijzondere opsporingsbevoegdheid) en/of DNA-afname (DNA O); Besluit tot vernietiging resultaten BOB-inzet (incl. proces-verbaal van vernietiging); Besluit tot langer bewaren voor (andere) strafzaak; dossier Tijdelijke Registraties (TR) van verdachten en/of gepleegde strafbare feiten zonder parketnummer
<i>Waardering</i>	<p>Bij een duidelijk vastgestelde overtreding of misdrijf zonder dat het leidt tot strafvordering door het OM</p> <p><i>misdrijven:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - V direct na het vervallen van het recht tot strafvordering door verjaring; - V6 bij een maximale boete, vervangende hechtenis of gevangenisstraf van maximaal 3 jaar; - V12 bij een maximale straf van 3 tot 8 jaar; - V20 bij een maximale straf van 8 tot 12 jaar; - V80 bij een maximale straf van 12 of meer jaar; - V80 bij een maximale straf van 8 of meer jaar voor zedenmisdrijven tegen kinderen. <p><i>overtredingen:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - V direct na het vervallen van het recht tot strafvordering door verjaring; - V3 <p><i>Bijzondere Opsporingsbevoegdheid (BOB);</i> V2 maanden BOB-onderzoeksresultaten met notificeren.</p>
<i>Toelichting</i>	<p>Het Openbaar Ministerie (OM) is de enige instantie in Nederland die verdachten voor de strafrechter kan brengen. Het OM zorgt ervoor dat strafbare feiten worden opgespoord en vervolgd. Daarvoor wordt samengewerkt met politie en andere opsporingsdiensten. Als de politie ergens een misdrijf constateert, gaat het OM over tot vervolging en neemt de verdere leiding van het onderzoek over. De officier van justitie (OvJ) leidt het opsporingsonderzoek. Leiding geven houdt in o.a. aansturing, opdrachten geven aan politie en andere opsporingsinstanties en overleg voeren met het team.</p> <p>TR-zaken zijn ingestelde onderzoeken die (nog) geen strafzaak zijn geworden. Inzet van BOB-middelen en/of DNA-afname is vaak onderdeel van een TR-onderzoek. TR-onderzoeken hebben nooit een parketnummer. Als een zaak een parketnummer krijgt, begint het proces van vervolging (zie proces 7.2). Het betreft in dit proces dus altijd onderzoeken waarbij uiteindelijk niet tot vervolging is over gegaan.</p> <p>De OvJ is opdrachtgever voor BOB-inzet en DNA-afname. Deze opdrachten worden door een andere instantie uitgevoerd, meestal door de politie. De resultaten van bijvoorbeeld een DNA-afname, het DNA-profiel, liggen bij het NFI. Het OM heeft de documentaire neerslag van het geven van de opdracht.</p>

	<p>Bijzondere Opsporingsbevoegdheid (BOB) omvat bijvoorbeeld het aftappen van telefoons, een verdachte schaduwen, hacken, infiltreren en pseudo-aankopen door de politie. In de Wet BOB ligt vastgelegd dat de OvJ binnen twee maanden na inzet van de BOB-middelen moet besluiten wat er met de resultaten van het onderzoek (bijv. verslag van een afgeluisterd telefoongesprek) gebeurt.</p> <p>Als de resultaten van de ingezette BOB-middelen leiden tot een strafzaak worden deze gebruikt als bewijsmateriaal in de betreffende strafzaak. De documentaire neerslag van deze resultaten wordt dan gearchiveerd in het strafdossier van de rechtbank.</p> <p>Indien de resultaten niet direct leiden tot een strafzaak, moeten deze na twee maanden vernietigd worden en de persoon die is afgeluisterd genotificeerd. Van deze vernietiging moet proces verbaal worden opgemaakt door de OvJ.</p> <p>De Aanwijzing opsporingsbevoegdheden stelt dat 'De gegevens die zijn verkregen door de toepassing van de in art. 126cc lid 1 Sv omschreven opsporingsbevoegdheden ook kunnen worden bewaard en gebruikt in een ander strafrechtelijk onderzoek. Deze gegevens kunnen echter niet worden bewaard voor een – nog niet te concretiseren – toekomstig strafrechtelijk onderzoek', dat de gegevens 'mogen worden gebruikt in een ander strafrechtelijk onderzoek' en dat 'Deze officier van justitie zal er dan ook voor moeten zorgen dat de gegevens worden vernietigd in het geval dit strafrechtelijke onderzoek is geëindigd'.</p>
Volgnummer	7.2
Werkproces	Het vervolgen van een of meerdere verdachten in strafzaken
<i>Grondslag</i>	Wet Rechterlijke Organisatie, Wetboek van Strafrecht, art 149a en 149b Wetboek van Strafvordering, Besluit processtukken in strafzaken, art 4 en 6, 39d Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens, Wet OM-afdoening, Besluit OM-afdoening
<i>Product(en)</i>	Procesdossier OM inclusief onderzoeksresultaten (met parketnummer) met eindbeslissing (sepot, transactie, strafbeschikking of afschrift vonnis rechtbank)
<i>Waardering</i>	<p>Bij misdrijven met opgelegde straf:</p> <ul style="list-style-type: none"> - V20 bij veroordeelden met een maximale straf van minder dan 6 jaar of V12 jaar na diens overlijden. Bij recidive wordt de termijn met 20 jaar verlengd indien tegen de betrokkene een einduitspraak in verband met een ander misdrijf is gedaan. In dat geval worden de strafvorderlijke gegevens vernietigd 20 jaar nadat het vonnis is uitgesproken; - V30 bij veroordeelden met een maximale straf van 6 jaar of meer, of V20 jaar na diens overlijden. Bij recidive wordt de termijn met 30 jaar verlengd indien tegen de betrokkene een einduitspraak in verband met een ander misdrijf is gedaan. In dat geval worden de strafvorderlijke gegevens vernietigd 30 jaar nadat het vonnis is uitgesproken; - V50 bij veroordeelden met een maximale straf van meer dan 20 jaar, of V20 na diens overlijden. Bij recidive wordt de termijn met 30 jaar verlengd indien tegen de betrokkene een einduitspraak in verband met een ander misdrijf is gedaan. In dat geval worden de strafvorderlijke gegevens vernietigd 30 jaar nadat het vonnis is uitgesproken; - V80 bij veroordeelden met een maximale straf van meer dan 40 jaar, of een zedenmisdrijf (art. 240b t/m 250 Sr), of V20 na diens overlijden. <p>Bovenstaande bewaartermijnen starten na de eindbeslissing van de rechter of het OM.</p> <p>Bij overtredingen met opgelegde straf:</p> <ul style="list-style-type: none"> - V2 na overlijden; - V5 na eindbeslissing; - V10 na eindbeslissing, met daarbij een vrijheidsstraf of een taakstraf.

<i>Toelichting</i>	Als het opsporingsonderzoek zoals beschreven in werkproces 7.1 leidt tot vervolging wordt de informatie uit dit proces opgenomen in systeem GPS (voorheen COMPAS), inclusief toewijzing strafrechtkenummer (zie proces 7.14) . Dit werkproces resulteert in een afdoening door het OM in de vorm van een sepot of transactie, of een vonnis van de rechtbank. Ook het vervolgen van verdachten in zaken van Hoger Beroep/bij het Gerechtshof vallen hieronder. Daarnaast omvat dit werkproces zaken om een strafzaak heen, zoals correspondentie met advocaten en het leggen van beslag op goederen en geld, tijdens de vervolging of na een vonnis.
Volgnummer	7.3
Werkproces	Het tijdelijk voorzien van een andere identiteit aan een opsporingsambtenaar of een burger in het kader van opsporing van strafbare feiten
<i>Grondslag</i>	Art. 44 lid 1 Politiewet 2012
<i>Product(en)</i>	Besluit, correspondentie
<i>Waardering</i>	V10
<i>Toelichting</i>	De minister kan daarvoor in aanmerking komende bestuursorganen opdragen de noodzakelijke medewerking te verlenen om door hem aangewezen personen tijdelijk van een aan te nemen identiteit te voorzien.
Volgnummer	7.4
Werkproces	Het toetsen van de haalbaarheid en passendheid van vervolging naar aanleiding van een klacht over het seponeren van een strafzaak door de Politie of het Openbaar Ministerie (Klacht Artikel 12 Sv)
<i>Grondslag</i>	Wet Rechterlijke Organisatie; Wetboek van Strafrecht; art. 12 Wetboek van Strafvordering; Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens
<i>Product(en)</i>	Klaagschrift; beslissing van het Gerechtshof; klacht tegen politiesept; klacht tegen de grond van seponeren (klacht sepotcode); advies van de Officier van Justitie
<i>Waardering</i>	V10
<i>Toelichting</i>	Indien de politie een zaak seponeert, kunnen slachtoffers en andere betrokkenen zich daarover beklagen bij de Officier van Justitie (=klacht tegen politiesept). Betrokkenen kunnen zich ook beklagen als het OM een zaak seponeert, dat is een 'Klacht Artikel 12 Sv.', die wordt ingediend bij het Gerechtshof. Dan wordt informatie opgevraagd bij het OM. Het Gerechtshof beslist vervolgens of het OM de zaak terecht geseponeerd heeft. Een klacht tegen politiesept kan leiden tot een artikel 12-klacht. Het gerechtshof toetst of een vervolging van verdachte haalbaar zou zijn en of die vervolging opportuun is. Met name de toepassing van het tweede criterium (toetsing aan het opportuniteitsbeginsel) is soms onduidelijk. Oordeelt het gerechtshof dat aan beide criteria is voldaan, dan beveelt zij de vervolging. Het OM is dan verplicht de verdachte te vervolgen.
Volgnummer	7.5
Werkproces	Het toetsen van de rechtmatigheid van een geweldsaanwending door militairen
<i>Grondslag</i>	Wet op de rechterlijke organisatie; Wetboek van strafvordering; Wet militaire strafrechtspraak
<i>Product(en)</i>	After Action Report (AAR), feitenonderzoek (wat evt. leidt tot strafrechtelijk onderzoek)
<i>Waardering</i>	V80
<i>Toelichting</i>	Bij een geweldsaanwending door een militair tijdens een missie wordt door de commandant ter plaatse een After Action Report (AAR) opgesteld. Een kopie van het AAR gaat naar de Koninklijke marechaussee (Kmar). Het OM heeft een zelfstandige verantwoordelijkheid ten aanzien van de toetsing van de rechtmatigheid van de geweldsaanwending. Indien noodzakelijk kan zij een strafrechtelijk onderzoek gelasten. Indien een strafrechtelijk onderzoek niet in

	<p>de rede ligt, krijgt het dossier de kwalificatie feitenonderzoek. Een grondige verslaglegging is in beide gevallen van belang met het oog op de artikel 12-procedure. Strafrechtelijke onderzoeken en de artikel 12-procedure vallen onder de werkprocessen, 7.2 (Het vervolgen van een of meerdere verdachten in strafzaken) en 7.4 (Het toetsen van de haalbaarheid en passendheid van vervolging naar aanleiding van een klacht over het seponeren van een strafzaak door de Politie of het Openbaar Ministerie, Klacht Artikel 12 Sv).</p> <p>In 1991 is de militaire strafrechtspraak geïntegreerd in het commune strafrechtsbestel en zijn de krijgsraden afgeschaft. Bij de rechtbank en het gerechtshof in Arnhem zijn militaire kamers gevormd en het arrondissementsparket Oost-Nederland is belast met de opsporing en vervolging van strafbare feiten die door militairen zijn gepleegd.</p> <p>De officieren van justitie hebben geen militaire status. Om de militaire deskundigheid van het Openbaar Ministerie te waarborgen is bij het arrondissementsparket Oost-Nederland een bureau verbindingsofficier krijgsmacht ondergebracht. De militair-juristen die door defensie bij dit bureau zijn gedetacheerd, verrichten hun werkzaamheden onder verantwoordelijkheid van de Arnhems hoofdofficier van justitie. De opsporingstaak, ofwel de militaire politietaak, wordt uitgevoerd door de Koninklijke Marechaussee. De Koninklijke Marechaussee is een onderdeel van de defensieorganisatie, maar het gezag over de uitvoering van de militaire politietaak komt toe aan de officier van justitie.</p> <p>De militaire kamers – en daardoor ook de officieren van justitie militaire zaken – zijn bevoegd kennis te nemen van alle strafbare feiten die door militairen zijn gepleegd. Het maakt daarbij voor de bevoegdheid geen verschil of het strafbare feit een gemeen of militair delict oplevert. Evenmin is van belang of de strafbare feiten zijn gepleegd tijdens diensttijd of in een militaire omgeving. Bovendien strekt hun rechtsgebied zich uit over de gehele wereld zodat door de militaire kamers en de officieren van justitie ook kan worden opgetreden tegen feiten die in het buitenland (bv. Duitsland, Mali etc.) zijn gepleegd.</p> <p>De militaire kamer is alleen bevoegd om over Nederlandse militairen te oordelen en daarbij geldt de eis dat de verdachte op de pleegdatum de status had van militair. Het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering zijn overeenkomstig op militairen van toepassing. Aanvullende strafrechtelijke en strafvorderlijke bepalingen zijn neergelegd in het Wetboek van Militair Strafrecht en de Wet militaire strafrechtspraak.</p>
Volgnummer	7.6
Werkproces	Het indienen van een verzoek tot verlenging van een crisismaatregel of zorgmachtiging bij de rechter in het kader van verplichte geestelijke gezondheidszorg
<i>Grondslag</i>	Art. 8, lid 32 Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg (Wvggz); Wet Bijzondere Opnemingen in Psychiatrische Ziekenhuizen (Wet BOPZ); Wet Zorg en Dwang; Wet forensische zorg
<i>Product(en)</i>	Gerechtelijke uitspraak, verzoekschrift voor maatregelen (inclusief informatie over totstandkoming verzoekschrift), informatie over verstrekte justitiële en strafvorderlijke gegevens, ingekomen informatie, correspondentie, aanvraag onvrijwillige medische zorg, medische verklaring, bevinding, beslissing zelfbindingsverklaringen
<i>Waardering</i>	<p>V20 bij gerechtelijke uitspraak: termijn start na beëindigen maatregel of machtiging</p> <p>V5 voor (onderdelen van) verzoekschriften voor maatregelen : termijn start na beëindigen voorbereiding van verzoek of afwijzen/toekennen van verzoek</p>

	<p>V2 voor correspondentie ter verantwoording en/of informeren van derden: termijn start na binnenkomen of uitsturen van berichten.</p> <p>V1 aanvragen voor voorbereiding zorgmachtiging; medische verklaring; bevindingen geneesheerdirecteur; beslissingen tot beëindigen verplichte zorg: termijn start na verkrijging van gegevens of nadat OvJ besluit geen verzoekschrift in te dienen</p> <p>V1 zelfbindingsverklaring: termijn start na afloop van de verklaring</p>
<i>Toelichting</i>	<p>Dit werkproces geschiedt in een civielrechtelijk kader. Het OM heeft een rol in de zorg voor 'personen met verward gedrag'. Deze zorg is geregeld in de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg (Wvggz) en de Wet Zorg en Dwang (Wzd), die per 1 januari 2020 de wet Bijzondere Opnemingen in Psychiatrische Ziekenhuizen (Wet BOPZ) hebben vervangen.</p> <p>De officier van justitie kan de rechter verzoeken een zorgmachtiging te verlenen om verplichte zorg toe te passen. Er is dan sprake van ernstig nadeel maar niet van een acute crisissituatie.</p> <p>Als er wel sprake is van een acute crisissituatie kan de burgemeester een crisismaatregel voor maximaal 3 dagen afgeven. De burgemeester baseert zijn besluit op een medische verklaring die de psychiater opstelt. De psychiater kan hiervoor bij de officier van justitie relevante politie-, justitiële en strafvorderlijke gegevens opvragen. Ook kan de burgemeester de officier van justitie vragen om informatie over eerder afgegeven machtigingen voor verplichte zorg.</p> <p>De officier van justitie kan de rechter verzoeken de crisismaatregel aansluitend te verlengen. De verlenging van de crisismaatregel kan maximaal 6 weken duren.</p> <p>Bij verdachten en veroordeelden kan sprake zijn van een psychische stoornis. De officier van justitie kan de strafrechter dan in sommige gevallen verzoeken om het verlenen van verplichte zorg. Dat staat in de Wet forensische zorg (Wfz).</p> <p>De Wet zorg en dwang (Wzd) regelt de rechten bij onvrijwillige zorg of onvrijwillige opname voor mensen met een verstandelijke beperking of psychogeriatrische aandoening, bijvoorbeeld dementie. In bepaalde gevallen is het OM verantwoordelijk voor het voorbereiden en indienen van een aanvraag voor onvrijwillige zorg bij mensen met een verstandelijke beperking of psychogeriatrische aandoening.</p> <p>Bovenstaande bewaartermijnen zijn voor het OM vastgesteld in de Wvggz. Voor de dossiers die onder de Wet BOPZ gevormd zijn wordt de maximumtermijn uit Wvggz gehanteerd (V20).</p>
Volgnummer	7.7
Werkproces	Het registreren van zittings- en voortgangsgegevens van strafzaken
<i>Grondslag</i>	Wet Rechterlijke Organisatie; Wetboek van Strafrecht; Wetboek van Strafvordering; Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens; Wet USB
<i>Product(en)</i>	Geleidelijsten, zittingslijsten, executielijsten, compaslijsten
<i>Waardering</i>	V5
<i>Toelichting</i>	<p>Dit soort lijsten zijn overzichtlijsten van bijvoorbeeld welke zaken op één dag op zitting komen. Soms maakt een Officier van Justitie hier aantekeningen op, die later in de het strafdossier verwerkt worden. Executielijsten: hierop houdt de administratie bij of van een zaak het executieproces al in gang gezet is en wat de voortgang daarvan is.</p>

Volgnummer	7.8
Werkproces	Het ontvangen van gerechtelijke stukken uit een civiele procedure voor mensen zonder bekende woon- of verblijfplaats voor het stuiten van verjaring van zaken en het opsporen van de betrokkene
<i>Grondslag</i>	Art. 2262 Burgerlijk Wetboek; Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering
<i>Product(en)</i>	Exploten uit civiele procedures
<i>Waardering</i>	V30 na ontvangst
<i>Toelichting</i>	<p>Het OM ontvangt exploten van civiele zaken als het niet gelukt is deze aan te bieden aan de persoon waarvoor ze bedoeld zijn. Het OM moet dan controleren of er nog (andere) adresgegevens van de betreffende persoon bekend zijn, en kan actie ondernemen om de verjaring van de zaak te stuiten.</p> <p>De exploten zijn met name van belang om te kunnen bepalen of de zaken goed zijn betekend en of de verjaring in civiele zaken tijdig is gestuit. De verjaringstermijn van zakelijke rechtsvorderingen is 30 jaar en voor persoonlijke rechtsvorderingen maximaal 20 jaar (art. 2262 BW). Met het oog daarop krijgen de exploten m.b.t. civiele procedures die worden ontvangen bij het OM een vernietigingstermijn van 30 jaar.</p>
Volgnummer	7.9
Werkproces	Het (laten) wijzigen, verbeteren of inschrijven van akten van de burgerlijke stand (geboorte, huwelijk, overlijden)
<i>Grondslag</i>	Burgerlijk Wetboek, Boek 1, art. 1:19a; 1:19b; 1:23a; 1:24; 1:25; 1:25c; 1:26; 1:53; 1:69-1:70a; 1:80a; 1:205; 1:413; 1:426
<i>Product(en)</i>	Verzoekschrift aan de rechtbank tot het wijzigen of erkennen van akten; bevel aan gemeenten tot aanpassing akte
<i>Waardering</i>	V10
<i>Toelichting</i>	<p>Het OM heeft op grond van het Burgerlijk Wetboek, Boek 1 een aantal taken en bevoegdheden met betrekking tot het wijzigen van akten van de burgerlijke stand. Hieronder vallen o.a. de laattijdige geboorteaangifte (verbeteren van een onjuist gespelde naam of andere onvolkomenheid in de aangifte, of een te laat gedane aangifte), het verbeteren van de akten, naamsveranderingen, erkennen en inschrijven van buitenlandse akten van de burgerlijke stand, overlijden van een vermiste persoon erkennen. Ook het stuiten en nietig verklaren van (voorgenomen) huwelijken, of juist het geven van toestemming voor versneld trouwen, vallen hieronder.</p> <p>Informatie over het aanpassen van akten onnatuurlijke dood valt onder werkproces 7.10.</p>
Volgnummer	7.10
Werkproces	Het onderzoeken van de oorzaak van een onnatuurlijke dood en het geven van toestemming voor het begraven of cremen na vaststelling van een onnatuurlijk overlijden
<i>Grondslag</i>	Burgerlijk Wetboek; Wet op de Lijkbezorging
<i>Product(en)</i>	Proces-verbaal opgesteld door de politie (onderzoek oorzaak van overlijden), met een verklaring van de officier voor goedkeuren voor begraven of cremen, schouwverslag, bevel tot aanpassing akte van overlijden
<i>Waardering</i>	V100
<i>Toelichting</i>	<p>Over onnatuurlijke doden komen vaak nog vragen van nabestaanden, ook als de dood geen gevolg was van een misdrijf. Onnatuurlijke doodsoorzaken kunnen het gevolg zijn van bijvoorbeeld een ongeluk, misdrijf/moord/doodslag, zelfmoord of euthanasie.</p> <p>Dit werkproces is ook van toepassing op de dossiers van militairen die een onnatuurlijke dood sterven op missie in het buitenland. Er wordt dan geen After Action Report opgesteld, maar er wordt intern bij Defensie en bij de Koninklijke Marechaussee (Kmar) melding gemaakt. De aanwezige explosievenexperts doen indien mogelijk ter plaatse onderzoek en/of de Kmar voert zo veel als mogelijk haar politietaken uit en maakt het dossier op. Het OM krijgt deze</p>

	dossiers altijd aangeboden en archiveert deze ook vanwege mogelijke vragen van nabestaanden.
Volgnummer	7.11
Werkproces	Het indienen van een verzoek bij de rechter voor het opleggen of intrekken van voogdij, ouderlijk gezag, mentorschap, bewindvoering, onder curatele (bewindsdossiers)
<i>Grondslag</i>	Burgerlijk Wetboek, Boek 1, art. 1:255, 1:260, 1:265b en 1:265c, 1:267, 1:329, 1:379, 1:409, 1:432, 1:451
<i>Product(en)</i>	Verzoekschrift
<i>Waardering</i>	V20 na indienen verzoek
<i>Toelichting</i>	Ter bescherming van een minderjarige of een persoon die 'niet goed voor zichzelf kan zorgen' kan het OM de rechter (kinderrechter of kantonrechter) verzoeken om bijvoorbeeld voogdij of ouderlijk gezag op te leggen, of juist in te trekken, een minderjarige uit huis te plaatsen, iemand onder curatele, bewind of mentorschap te stellen.
Volgnummer	7.12
Werkproces	Het indienen van een verzoek aan de rechter om een rechtspersoon, vennootschap of stichting te ontbinden, een bestuurder te vervangen of de statuten te wijzigen (Insolventiezaken)
<i>Grondslag</i>	Burgerlijk Wetboek, Boek 2, art. 2:19 t/m 2:23, 2:74, 2:185, 2:294, 2:295, 2:298, 2:299, 2:301; Wet controle op rechtspersonen.
<i>Product(en)</i>	Verzoekschrift
<i>Waardering</i>	V10 na indienen verzoek
<i>Toelichting</i>	Het OM kan de rechter verzoeken om ondernemingen/rechtspersonen te ontbinden of de statuten te wijzigen indien daar een goede reden voor is, zoals een faillissement of wanbestuur.
Volgnummer	7.13
Werkproces	Het indienen van een verzoek bij de rechter om een executeur, bewindvoerder of vereffenaar van een erfenis te benoemen of te ontslaan
<i>Grondslag</i>	Burgerlijk Wetboek, Boek 3 (Erfrecht), art. 3:149, 3:164, 3:203, 3:204, 3:206
<i>Product(en)</i>	Verzoekschrift
<i>Waardering</i>	V10 na indienen verzoekschrift
<i>Toelichting</i>	Het Openbaar Ministerie kan de rechter verzoeken om: <ul style="list-style-type: none"> - De erflast te wijzigen of geheel of gedeeltelijk op te heffen - Een erfenis executeur te ontslaan - Een bewindvoerder over een erfenis te ontslaan - Een vereffenaar van een nalatenschap te benoemen of te ontslaan <p>Beslissing op verzoekschrift valt onder verantwoordelijkheid van de rechtbanken.</p>
Volgnummer	7.14
Werkproces	Het verifiëren van de identiteit van verdachten of veroordeelden in strafzaken en het uitgeven van een uniek identificatienummer (SKN nummer)
<i>Grondslag</i>	Wetboek van strafvordering, art. 4 en 6 Wet Justitiële en strafvorderlijke gegevens
<i>Product(en)</i>	SKN nummer, identificatiegegevens (persoonsgegevens, alassen)
<i>Waardering</i>	Bij misdrijven: <ul style="list-style-type: none"> - V20 bij veroordeelden tot een straf van minder dan 6 jaar of V12 jaar na diens overlijden. Bij recidive wordt de termijn met 20 jaar verlengd indien tegen de betrokkene een eindspraak in verband met een ander misdrijf is gedaan. In dat geval worden de justitiële gegevens vernietigd 20 jaar nadat het vonnis is uitgesproken of de strafbeschikking of transactie volledig ten uitvoer is gelegd; - V30 bij veroordeelden tot een straf van 6 jaar of meer, of V20 jaar na diens overlijden. Bij recidive wordt de termijn met 30 jaar verlengd indien tegen

	<p>de betrokkene een einduitspraak in verband met een ander misdrijf is gedaan. In dat geval worden de justitiële gegevens vernietigd 30 jaar nadat het vonnis is uitgesproken of de strafbeschikking of transactie volledig ten uitvoer is gelegd;</p> <ul style="list-style-type: none"> - V50 bij veroordeelden tot een straf van meer dan 20 jaar, of V20 na diens overlijden. Bij recidive wordt de termijn met 30 jaar verlengd indien tegen de betrokkene een einduitspraak in verband met een ander misdrijf is gedaan. In dat geval worden de justitiële gegevens vernietigd 30 jaar nadat het vonnis is uitgesproken of de strafbeschikking of transactie volledig ten uitvoer is gelegd; - V80 bij veroordeelden tot een straf van meer dan 40 jaar of een zedenmisdrijf (art. 240b t/m 250 Sr), of V20 na diens overlijden. <p>Bij overtredingen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - V2 na overlijden; - V5 na verwerking justitiële gegevens of na tenuitvoerlegging van een strafbeschikking of transactie; - V10 na verwerking justitiële gegevens of na tenuitvoerlegging van een strafbeschikking of transactie met daarbij een vrijheidsstraf of een taakstraf, of een geldboete aan een rechtspersoon van de derde categorie of hoger.
<p><i>Toelichting</i></p>	<p>De minister van Justitie en Veiligheid kent aan elke verdachte een strafrechtsketennummer (SKN) toe en beheert de strafrechtsketendatabank (SKDB). De wettelijke taken van de minister met betrekking tot het uitgeven en beheren van het SKN en het beheer van de SKDB worden in mandaat uitgevoerd door de Justitiële Informatiedienst, afdeling Matching (de Matching Autoriteit).</p> <p>Dit betekent dat de uniekheid van een persoon zoveel mogelijk door de Matching Autoriteit (MA) gegarandeerd zal moeten worden. Hierdoor kunnen de ketenpartners ervan op aan dat ze betrouwbare en gematchte gegevens aangeleverd krijgen. Dit bevordert het gebruik door ketenpartners in de strafrechtsketen van dezelfde unieke persoonsgegevens wat identiteitsfraude minimaliseert. De ketenpartners zijn de organisaties die betrokken zijn bij de opsporing, vervolging, berechting en tenuitvoerlegging in het kader van de strafrechtspleging.</p> <p>De ketenpartners die in de uitvoering van hun primaire processen contact hebben met verdachten en veroordeelden (en getuigen) zijn:</p> <ul style="list-style-type: none"> - de politie - de Koninklijke Marechaussee - de vier bijzondere opsporingsdiensten (BOD'en) - buitengewoon opsporingsambtenaren (BOA's) - de Rijksrecherche - het Openbaar Ministerie - de Rechtspraak - de Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI) - het Nederlands Instituut voor Forensisch en Psychiatrie en Psychologie (NIFP) - de instellingen voor jeugdzorg en/of GGZ voor zover zij patiënten of cliënten op strafrechtelijke titel behandelen - de drie reclasseringsinstellingen (3RO) - de Raad voor de Kinderbescherming (RvdK) - de Bureaus Jeugdzorg. <p>Zij moeten handelingen verrichten en beslissingen nemen ten aanzien van verdachten en veroordeelden (en getuigen), en moeten bij gelegenheid van een contactmoment de identiteit van de betrokkene vaststellen.</p> <p>Daarnaast spelen enkele instanties een ondersteunende rol bij de identiteitsvaststelling, in termen van onderzoek en/of registratie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - de Landelijke Eenheid (onderzoeken, registreren en beheren van

	<p>vingerafdrukken)</p> <ul style="list-style-type: none"> - de Justitiële Informatiedienst, ((beheer SKDB en VVI(Voorziening Vingerafdrukken Identificatie), toekennen SKN, Matching Autoriteit)). <p>Het voornaamste systeem dat de afdeling Matching ondersteunt bij de uitvoering van haar taken is de StrafrechtsKetenDataBank (SKDB), die als verwijzindex is opgezet.</p>
Volgnummer	7.15
Werkproces	Het opnemen en verwijderen van justitiële gegevens over misdrijven en overtredingen van veroordeelden (Justitiële Documentatie) en onderzoeksgegevens naar het gedrag of de levensomstandigheden van een persoon (persoonsdossiers)
<i>Grondslag</i>	Art. 4, 6, 15 lid 1 en art 40-51 (titel 3) Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (Wjsg); Besluit justitiële en strafvorderlijke gegevens (Bjsg)
<i>Product(en)</i>	Justitiële Documentatie en het persoonsdossier
<i>Waardering</i>	<p>Justitiële Documentatie: SA-B5</p> <p>Persoonsdossiers: V10 na sluiting van het rapport, dan wel na einde van de opgelegde vrijheidsstraf of vrijheidsbeperkende maatregel</p>
<i>Toelichting</i>	<p>De Justitiële Documentatie (JD) is de wettelijk geregelde, samenhangende gegevensverzameling van justitiële gegevens over misdrijven en overtredingen van veroordeelden (art. 1 onder g Wjsg). Justitiële gegevens zijn persoonsgegevens of gegevens over een rechtspersoon inzake de toepassing van het strafrecht of de strafvordering, die in een gegevensbestand zijn of worden verwerkt. Hieronder vallen ook onherroepelijke vonnissen vanuit een EU-lidstaat of verdragsland van personen met een Nederlandse nationaliteit.</p> <p>De Justitiële Documentatie wordt door Justid beheerd in het justitieel documentatiesysteem (JDS). Na verloop van tijd wordt deze informatie uit JDS verwijderd en overgezet naar de Onderzoeksdatabase Justitiële Documentatie (OBDJ) ten behoeve van onderzoek door het WODC. Uit het uittreksel justitiële documentatie (het 'strafblad') blijkt of de betrokken persoon eerder met Justitie in aanraking is geweest, voor welke strafbare feiten deze verdacht is (geweest), welke strafrechtelijke beslissing is genomen, welke straffen / maatregelen / voorwaarden daarbij zijn opgelegd en wanneer en op welke manier deze straffen / maatregelen zijn uitgevoerd.</p> <p>In verband met strafzaken of bij de tenuitvoerlegging van opgelegde straffen of maatregelen kunnen onderzoeken nodig zijn naar het gedrag of de levensomstandigheden van een persoon. De uitkomsten van deze onderzoeken zijn vastgelegd in een rapport ten behoeve van een rechter, officier van justitie of een selectiefunctionaris. De rapporten zijn afkomstig van de Raad voor de Kinderbescherming, het Nederlands Instituut voor Forensische Psychiatrie en Psychologie / het Pieter Baan Centrum of een (jeugd) reclasseringsinstelling. Het gaat onder meer om de rapportage Pro justitia (zie ook proces 7.32). De rapporten worden in de <u>Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens</u> persoonsdossiers genoemd en worden door Justid bewaard in JDS.</p>
Volgnummer	7.16
Werkproces	Het verstrekken van justitiële, strafvorderlijke en tenuitvoerleggingsgegevens
<i>Grondslag</i>	Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens, art 19, art.39 lid e, lid i en lid j en art.51 lid c; Besluit justitiële en strafvorderlijke gegevens (Bjsg).
<i>Product(en)</i>	Bewijs van verstrekking van justitiële, strafvorderlijke en tenuitvoerleggingsgegevens gegevens; uittreksel justitiële documentatie; neerslag Slachtofferportaal OM

<i>Waardering</i>	V5
<i>Toelichting</i>	<p>De verwerkingsverantwoordelijken over justitiële, strafvorderlijke en tenuitvoerleggingsgegevens mogen onder bepaalde voorwaarden en aan bepaalde partijen deze gegevens verstrekken. Van die verstrekkingen moet tenminste vier jaar een bewijs bewaard worden, aldus artikel 19, 39j en 51c van de Wjsg.</p> <p>Verstrekkingen van justitiële gegevens kunnen (door de minister) gedaan worden aan rechterlijke ambtenaren ten behoeve van de rechtspleging en het uitvoeren van strafbeschikkingen en aan andere personen en instanties vastgelegd in een Algemene Maatregel van Bestuur.</p> <p>Verstrekkingen van strafvorderlijke gegevens kunnen (door het College van Procureurs-generaal) gedaan worden aan Nederlandse rechterlijke ambtenaren: de minister van Justitie en Veiligheid, de politie, instanties belast met de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen, Koninklijke marechaussee en bijzondere opsporingsdiensten, Justitiële Informatiedienst, Minister van Buitenlandse Zaken en de Geneesheer-directeur van een GGZ-instelling.</p> <p>Informatieverstrekking geschiedt ook aan instanties en personen met als doel: het voorkomen en opsporen van strafbare feiten, het handhaven van de orde en veiligheid, het uitoefenen van toezicht op het naleven van regelgeving, het nemen van een bestuursrechtelijke beslissing, het beoordelen van de noodzaak tot het treffen van een rechtspositionele of tuchtrechtelijke maatregel, het verlenen van hulp aan slachtoffers en anderen die bij een strafbaar feit betrokken zijn, of het verrichten van een privaatrechtelijke rechtshandeling door een persoon of instantie die met een publieke taak is belast. Tenslotte wordt ook informatie verstrekt aan andere landen ten behoeve van de strafrechtpleging</p> <p>Verstrekkingen van tenuitvoerleggingsgegevens door het College van Procureurs-generaal of de minister van Justitie en Veiligheid kunnen aan personen of instanties worden verstrekt voor zover dit noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend algemeen belang: de tenuitvoerlegging van een strafrechtelijke beslissing; de voorkoming, opsporing, onderzoek en de vervolging van strafbare feiten; schuldhelpverlening of resocialisatie van betrokkene; bestuurlijk handelen of het nemen van een bestuursrechtelijke beslissing, of; het verlenen van hulp aan slachtoffers.</p>
<i>Volgnummer</i>	7.17
<i>Werkproces</i>	Het verstrekken van telecomgegevens aan opsporings- en inlichtingen- en veiligheidsdiensten
<i>Grondslag</i>	Wetboek van strafvordering; Wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten; art. 7, eerste lid, Besluit verstrekking gegevens telecommunicatie
<i>Product(en)</i>	Kenmerk informatieverstrekking
<i>Waardering</i>	V3
<i>Toelichting</i>	<p>Opsporingsdiensten gebruiken informatie van telecom- en internetaanbieders om verdachten van criminele activiteiten op te sporen. Telecom- en internetbedrijven moeten persoonlijke gegevens die bij IP-adressen, telefoonnummers en e-mailadressen horen, beschikbaar stellen. Het Centraal Informatiepunt Onderzoek Telecommunicatie (CIOT) zorgt ervoor dat die informatie bij de opsporingsdiensten terecht komt.</p> <p>Telecommunicatiebedrijven zijn verplicht om persoonsgegevens van hun klanten beschikbaar te stellen aan het CIOT. Het CIOT sluit deze bedrijven aan op het CIOT-informatiepunt De provider levert elke 24 uur een actueel bestand met klantgegevens aan.</p> <p>De opsporingsdiensten mogen het informatiesysteem niet zomaar raadplegen.</p>

	<p>Opsporingsdiensten mogen alleen informatie opvragen als dit echt nodig is voor onderzoek. Bijvoorbeeld om inlichtingen te verzamelen bij het vermoeden van terroristische activiteiten, om onderzoek te doen naar misdrijven en voor hulpverlening in noodsituaties zoals wanneer iemand die onwel wordt 112 belt, maar niet meer kan vertellen wie hij is of waar hij woont. Via het informatiesysteem kan de politie diegene toch vinden.</p> <p>De minister van Justitie en Veiligheid draagt er zorg voor dat het informatiepunt voor elke informatieverstrekking een kenmerk vastlegt aan de hand waarvan kan worden herleid door welke aanbieder, aan welke bevoegde autoriteit en op welke rechtsgrondslag informatie is verstrekt. De vastlegging wordt gedurende drie jaren bewaard.</p>
Forensisch onderzoek	
Volgnummer	7.18
Werkproces	Het verrichten van onafhankelijk forensisch zaakonderzoek op overwegend technisch, medisch-biologisch en natuurwetenschappelijk gebied en het ter zake daarvan uitbrengen van verslag, met uitzondering van DNA-onderzoek
<i>Grondslag</i>	Besluit alcohol, drugs en geneesmiddelen in het verkeer, Besluit middelenonderzoek bij geweldplegers, Wet op de geneeskundige behandelingsovereenkomst (Wgbo)
<i>Product(en)</i>	Aanvraagformulieren, berekeningsbladen, correspondentie t.b.v. collegiale toetsing, afschriften van verslagen, neerslag voortkomend uit internationale samenwerking, medische dossiers
<i>Waardering</i>	<p>Afschriften verslagen onderzoek verkeer: V 6 maanden na dagtekening verslag indien lager dan wettelijke grenswaarde V5 na dagtekening verslag indien hoger dan wettelijke grenswaarde</p> <p>Afschriften verslagen onderzoek geweldplegers: V 6 maanden na dagtekening verslag indien lager dan wettelijke grenswaarde V5 na dagtekening verslag indien hoger dan wettelijke grenswaarde</p> <p>Overige neerslag (internationaal)onderzoek: V30</p> <p>Medische dossiers: V20 na laatste wijziging</p>
<i>Toelichting</i>	<p>Het proces vindt plaats met het oog op waarheidsvinding in strafzaken. Het zaakonderzoek geschiedt op overwegend technisch, medisch-biologisch en natuurwetenschappelijk gebied. Het zaakonderzoek omvat onder andere het onderzoeken van het bloed van verdachten van rijden onder invloed van alcohol, drugs of rijgevaarlijke geneesmiddelen. Ook kan de politie het NFI laten testen of geweldplegers alcohol en/of drugs hebben gebruikt. Blijkt dit zo te zijn, dan wordt deze informatie gebruikt in het strafproces.</p> <p>Het NFI heeft een samenwerkingsverband met verschillende internationale strafhoven. Zo worden zowel voor het 'Joegoslavië Tribunaal' (International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia) als voor het 'Special Court for Sierra Leone' zaken onderzocht en vindt forensische advisering plaats. De uitgevoerde onderzoeken betreffen met name de gebieden DNA, wapens en munitie, digitale technologie, schrift, spraak en documenten. Ook verricht het NFI forensisch onderzoek en verstrekt het forensisch advies in zaken die bij het Internationale Strafhof ('International Criminal Court') in behandeling zijn. Binnen het kader van forensisch zaakonderzoek ontstaan ook behandelrelaties conform de Wet op de geneeskundige behandelingsovereenkomst (Wgbo). Bijgevolg vormt het NFI ook medische dossiers.</p> <p>De bij Waardering aangegeven termijnen zijn, m.u.v. de termijn V30, wettelijk bepaald. De termijn V30 is door het NFI gekozen op basis van statistisch</p>

	onderzoek van het hergebruik van haar afgesloten dossiers.
Volgnummer	7.19
Werkproces	Het verrichten van onafhankelijk (forensisch) DNA-onderzoek en het ter zake daarvan uitbrengen van verslag
<i>Grondslag</i>	Besluit DNA-onderzoek Wiv 2017, Overeenkomst inzake de Nederlandse DNA-databank Vermiste Personen, Reglement DNA-eliminatie-databank Forensische Opsporing Politie, Besluit vergelijkend onderzoek celmateriaal BES, Besluit DNA-onderzoek in strafzaken, Wet op de geneeskundige behandelingsovereenkomst (Wgbo)
<i>Product(en)</i>	Aanvraagformulieren, berekeningsbladen, correspondentie t.b.v. collegiale toetsing, afschriften van verslagen, DNA-profielen opdracht tot DNA afname bij veroordeelden door het OM (DNA V) verzoekschriften, verklaringen beëindiging dienstverband/overplaatsing, medische dossiers
<i>Waardering</i>	<p><i>Verslagen, alle bijhorende gegevens en DNA-profielen voor DNA-onderzoek inlichtingen- en veiligheidsdiensten:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - V direct na afgifte verslag <p><i>DNA profielen en dossiers DNA onderzoek vermiste personen:</i> bij vermiste personen, verwanten van vermiste personen en niet-geïdentificeerde lijken en/of lijkdelen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - V100 na opname in de databank <p>bij verwanten van vermiste personen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - V direct nadat de vermiste niet langer vermist is of identificatie van het niet-geïdentificeerde lijk of lijkdeel heeft plaatsgevonden, of - V direct na intrekken toestemming <p>bij voormalig vermiste en inmiddels geïdentificeerde personen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - V5 na identificatie vermiste personen <p><i>DNA-profielen, verzoekschriften en verklaringen beëindiging dienstverband/overplaatsing DNA-eliminatie-databank Forensische Opsporing Politie</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - V 6 maanden na beëindiging forensisch dienstverband betrokkene of overplaatsing naar een functie die geen opname in deze databank vereist, of - V direct na schriftelijk verzoek betrokkene. <p><i>DNA-profielen, gegevens en afschriften van verslagen bij vergelijkend onderzoek celmateriaal BES</i> bij onderzoek van referentiemateriaal</p> <ul style="list-style-type: none"> - V direct na bevel rechter-commissaris bij ontrechte verdenking, of - V30 na bevel rechter-commissaris <p>bij onderzoek van sporenmateriaal</p> <ul style="list-style-type: none"> - V direct na bevel rechter-commissaris, of - V18 na bevel rechter-commissaris <p><i>DNA-profielen, gegevens en afschriften van verslagen bij DNA-onderzoek in strafzaken</i> van derden</p> <ul style="list-style-type: none"> - V direct na vaststelling dat het DNA-profiel van de derde niet overeenkomt met het DNA-profiel dat in verband met dezelfde strafzaak is verkregen uit het celmateriaal van een onbekende verdachte of een overleden slachtoffer, tenzij de derde schriftelijk toestemming heeft gegeven dat zijn celmateriaal wordt vernietigd zodra de strafzaak in het kader waarvan zijn celmateriaal is afgenomen, is geëindigd in afzien van verdere vervolging dan wel vrijspraak

	<p>van verdachten waarvan de verdenking is vervallen</p> <ul style="list-style-type: none"> - V direct na ontvangst van bericht van Justid van vervallen verdenking <p>van verdachten of veroordeelden</p> <ul style="list-style-type: none"> - V direct na het vervallen recht tot strafvordering door verjaring - V20 na einduitspraak bij veroordeelden met een maximale straf van minder dan 6 jaar (verlenging mogelijk) of V12 na diens overlijden; - V30 na einduitspraak bij veroordeelden met een maximale straf van 6 jaar of meer (verlenging mogelijk), of V20 na diens overlijden; - V50 na einduitspraak bij veroordeelden met een straf van meer dan 20 jaar, of V20 na diens overlijden - V80 na einduitspraak bij veroordeelden met een straf van meer dan 40 jaar of levenslang, of V20 na diens overlijden <p>van gewezen verdachten</p> <ul style="list-style-type: none"> - V direct na vaststelling dat herziening ten nadele op grond van de wet uitgesloten is, of - V direct na overlijden van betrokkene - V12 na einduitspraak met een maximale straf van minder dan 6 jaar - V20 na einduitspraak met een maximale straf van 6 jaar of meer - V80 na einduitspraak met een straf voor een misdrijf dat niet aan verjaring onderhevig is <p>van overleden slachtoffers, vermiste personen en onbekende verdachten</p> <ul style="list-style-type: none"> - V direct nadat de persoon niet langer vermist is - V12 na vastlegging in de DNA-databank indien betrokkene is overleden als gevolg van of is betrokken bij een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van minder dan zes jaar is gesteld - V20 na vastlegging in de DNA-databank indien betrokkene is overleden als gevolg van of is betrokken bij een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van zes jaar of meer is gesteld - V80 na vastlegging in de DNA-databank indien betrokkene is overleden als gevolg van of is betrokken bij een misdrijf dat niet aan verjaring onderhevig is <p>Medische dossiers</p> <ul style="list-style-type: none"> - V20 na laatste wijziging <p>Overige neerslag (internationaal)onderzoek</p> <ul style="list-style-type: none"> - V30
<p><i>Toelichting</i></p>	<p>Het proces vindt plaats met het oog op waarheidsvinding in strafzaken. Het zaakonderzoek geschiedt op overwegend technisch, medisch-biologisch en natuurwetenschappelijk gebied.</p> <p>Een belangrijk deel van het zaakonderzoek is DNA-onderzoek. Onder strikte voorwaarden mogen de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst of de Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst DNA-profielen laten opstellen door het NFI. Ook wordt DNA-onderzoek gedaan in relatie tot vermiste personen en ten behoeve van Caribisch Nederland. In het geval van een ernstig misdrijf kan het Openbaar Ministerie (OM) besluiten, door het NFI, een grootschalig DNA-verwantschapsonderzoek te laten uitvoeren.</p> <p>Om te controleren of de DNA profielen in de databanken voor strafzaken en vermissingszaken niet vervuild zijn, vergelijkt het NFI deze profielen met DNA profielen uit de in november 2002 in gebruik genomen eliminatiedatabank. De eliminatiedatabank is een verzameling DNA-profielen van mensen die betrokken zijn bij de vervaardiging van DNA-profielen of daar direct of indirect mee in contact kunnen komen.</p> <p>De termijnen met betrekking tot DNA-profielen zijn ook opgenomen in de</p>

	<p>waardering van dit proces omdat er zich buiten de DNA-databanken ook DNA-profielen in de (papier)zaakdossiers bevinden.</p> <p>Het NFI heeft een samenwerkingsverband met verschillende internationale strafhoven. Zo worden zowel voor het 'Joegoslavië Tribunaal' (International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia) als voor het 'Special Court for Sierra Leone' zaken onderzocht en vindt forensische advisering plaats. De uitgevoerde onderzoeken betreffen met name de gebieden DNA, wapens en munitie, digitale technologie, schrift, spraak en documenten. Ook verricht het NFI forensisch onderzoek en verstrekt het forensisch advies in zaken die bij het Internationale Strafhof ('International Criminal Court') in behandeling zijn. Binnen het kader van forensisch zaakonderzoek ontstaan ook behandelrelaties conform de Wet op de geneeskundige behandelingsovereenkomst (WGBO). Bijgevolg vormt het NFI ook medische dossiers.</p> <p>De bij Waardering aangegeven termijnen zijn, m.u.v. de termijn V30, wettelijk bepaald. De termijn V30 is door het NFI gekozen op basis van statistisch onderzoek van het hergebruik van haar afgesloten dossiers.</p>
Volgnummer	7.20
Werkproces	Het beheren van de Nederlandse DNA-databank Vermiste Personen
<i>Grondslag</i>	Overeenkomst inzake de Nederlandse DNA-databank Vermiste Personen
<i>Product(en)</i>	DNA-profielen
<i>Waardering</i>	<p><i>DNA-profielen</i></p> <p>van vermiste personen en niet-geïdentificeerde lijken en/of lijkdelen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - V100 na opname in de databank <p>van verwanten van vermiste personen</p> <ul style="list-style-type: none"> - V100 na opname in de databank, of - V direct nadat de vermiste niet langer vermist is of identificatie van het niet-geïdentificeerde lijk of lijkdeel heeft plaatsgevonden, of - V direct na intrekken toestemming <p>van voormalig vermiste en inmiddels geïdentificeerde personen</p> <ul style="list-style-type: none"> - V5 na identificatie vermiste personen
<i>Toelichting</i>	<p>De DNA-databank voor Vermiste Personen (DVP) heeft als doel om (stoffelijke resten van) ongeïdentificeerde personen te kunnen identificeren via matches met vermiste personen. De DVP maakt juridisch gezien deel uit van het vermiste personen systeem dat beheerd wordt door de Nationale Politie (LBVP). Het NFI doet DNA-onderzoek in opdracht van het LBVP, beheert voor hen de DNA-databank voor Vermiste Personen en beheert ook het celmateriaal waaruit de DNA-profielen worden gegenereerd.</p> <p>De bij Waardering aangegeven termijnen zijn in de Overeenkomst inzake de Nederlandse DNA-databank Vermiste Personen vastgelegd.</p>
Volgnummer	7.21
Werkproces	Het beheren van de DNA-eliminatie-databank Forensische Opsporing Politie
<i>Grondslag</i>	Reglement DNA-eliminatie-databank Forensische Opsporing Politie
<i>Product(en)</i>	DNA-profielen
<i>Waardering</i>	<p><i>DNA-profielen</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - V direct na schriftelijk verzoek betrokkene - V 6 maanden na beëindiging forensisch dienstverband betrokkene of overplaatsing naar een functie die geen opname in deze databank vereist
<i>Toelichting</i>	<p>Opname in de eliminatie-databank is uitsluitend op basis van vrijwilligheid (art. 5 Reglement DNA-eliminatie-databank Forensische Opsporing Politie). Om te controleren of de DNA profielen in de databanken voor strafzaken en vermissingszaken niet vervuild zijn, vergelijkt het NFI deze profielen met DNA profielen uit de in november 2002 in gebruik genomen eliminatie-databank. De eliminatie-databank is een verzameling DNA-profielen van mensen die betrokken zijn bij de vervaardiging van DNA-profielen of daar direct of indirect</p>

	<p>mee in contact kunnen komen. De bij Waardering aangegeven termijnen zijn in het Reglement DNA-eliminatie-databank Forensische Opsporing Politie vastgelegd.</p>
Volgnummer	7.22
Werkproces	Het beheren van de DNA-databank van Caribisch Nederland (Bonaire, Sint Eustatius en Saba)
<i>Grondslag</i>	Besluit vergelijkend onderzoek celmateriaal BES
<i>Product(en)</i>	DNA-profielen
<i>Waardering</i>	<p><i>DNA-profielen</i></p> <p>bij onderzoek van referentiemateriaal</p> <ul style="list-style-type: none"> - V direct na bevel rechter-commissaris bij ontrechte verdenking, of - V30 na bevel rechter-commissaris <p>bij onderzoek van sporenmateriaal</p> <ul style="list-style-type: none"> - V direct na bevel rechter-commissaris, of - V18 na bevel rechter-commissaris
<i>Toelichting</i>	<p>Het NFI doet DNA-onderzoek voor en beheert de DNA-databank van Caribisch Nederland (Bonaire, Sint Eustatius en Saba). De bij Waardering aangegeven termijnen zijn in het Besluit vergelijkend onderzoek celmateriaal BES vastgelegd.</p>
Volgnummer	7.23
Werkproces	Het beheren van de Nederlandse DNA-databank voor strafzaken
<i>Grondslag</i>	Besluit DNA-onderzoek in strafzaken
<i>Product(en)</i>	DNA-profielen
<i>Waardering</i>	<p><i>DNA-profielen</i></p> <p>van derden</p> <ul style="list-style-type: none"> - V direct na vaststelling dat het DNA-profiel van de derde niet overeenkomt met het DNA-profiel dat in verband met dezelfde strafzaak is verkregen uit het celmateriaal van een onbekende verdachte of een overleden slachtoffer, tenzij de derde schriftelijk toestemming heeft gegeven dat zijn celmateriaal wordt vernietigd zodra de strafzaak in het kader waarvan zijn celmateriaal is afgenomen, is geëindigd in afzien van verdere vervolging dan wel vrijspraak <p>van verdachten waarvan de verdenking is vervallen</p> <ul style="list-style-type: none"> - V direct na ontvangst van bericht van justid van vervallen verdenking <p>van verdachten of veroordeelden</p> <ul style="list-style-type: none"> - V direct na het vervallen recht tot strafvordering door verjaring - V20 na einduitspraak bij veroordeelden met een maximale straf van minder dan 6 jaar (verlenging mogelijk) of V12 na diens overlijden - V30 na einduitspraak bij veroordeelden met een maximale straf van 6 jaar of meer (verlenging mogelijk), of V20 na diens overlijden - V50 na einduitspraak bij veroordeelden met een straf van meer dan 20 jaar, of V20 na diens overlijden - V80 na einduitspraak bij veroordeelden met een straf van meer dan 40 jaar of levenslang, of V20 na diens overlijden <p>van gewezen verdachten</p> <ul style="list-style-type: none"> - V direct na vaststelling dat herziening ten nadele op grond van de wet uitgesloten is - V direct na overlijden van betrokkene - V12 na einduitspraak met een maximale straf van minder dan 6 jaar - V20 na einduitspraak met een maximale straf van 6 jaar of meer - V80 na einduitspraak met een straf voor een misdrijf dat niet aan verjaring onderhevig is

	<p>van overleden slachtoffers, vermiste personen en onbekende verdachten</p> <ul style="list-style-type: none"> - V direct zodra de persoon niet langer vermist is - V12 na vastlegging in de DNA-databank indien betrokkene is overleden als gevolg van of is betrokken bij een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van minder dan zes jaar is gesteld - V20 na vastlegging in de DNA-databank indien betrokkene is overleden als gevolg van of is betrokken bij een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van zes jaar of meer is gesteld - V80 na vastlegging in de DNA-databank indien betrokkene is overleden als gevolg van of is betrokken bij een misdrijf dat niet aan verjaring onderhevig is.
<i>Toelichting</i>	<p>In de Nederlandse DNA-databank voor strafzaken worden DNA-profielen opgenomen van: verdachten, veroordeelden, ex-gedetineerden (op vrijwillige basis), overleden slachtoffers, vermiste personen (bij een vermoeden van een misdrijf), ongeïdentificeerde personen (bij een vermoeden van een misdrijf), op een plaats delict aangetroffen of delict gerelateerde sporen. Alle tot deze categorieën behorende DNA-profielen moeten worden opgenomen in de DNA-databank. Indien op een plaats delict meerdere malen hetzelfde DNA-profiel wordt aangetroffen, wordt het slechts één maal opgenomen in de DNA-databank. Verdachten blijven alleen in de DNA-databank als zij nadien veroordeeld worden. Bij het vervallen van de verdenking stelt het Openbaar Ministerie (OM) het Nederlands Forensisch Instituut (NFI) hiervan op de hoogte waarna het NFI het DNA-profiel uit de DNA-databank verwijdert (tenzij er inmiddels een match is opgetreden met een DNA-profiel uit een andere zaak). DNA-profielen van sporen worden verwijderd nadat het NFI van het OM een mededeling heeft ontvangen dat de zaak waaruit het spoor afkomstig is, is afgedaan.</p> <p>De bij Waardering aangegeven termijnen zijn in het Besluit DNA-onderzoek in strafzaken vastgelegd.</p>
Volgnummer	7.24
Werkproces	Het verrichten van Forensisch DNA-verwantschapsonderzoek bij vreemdelingen
<i>Grondslag</i>	Vreemdelingencirculaire 2000 (C)
<i>Product(en)</i>	Aanvraagformulieren, correspondentie met de Immigratie- en Naturalisatiedienst, afschriften van verslagen, DNA-profielen
<i>Waardering</i>	V 6 maanden na afgifte verslag, tenzij schriftelijke aanwijzing van de Immigratie- en Naturalisatiedienst voor langere bewaring
<i>Toelichting</i>	<p>Kleinschalig DNA-verwantschapsonderzoek kan door de Immigratie- en Naturalisatiedienst worden uitbesteed bij het NFI. Dit gebeurt indien bij gezinsherenigings-/gezinsvormingszaken sprake is van bewijsnood. De afstammingsrelatie kan middels DNA-verwantschapsonderzoek worden aangetoond.</p> <p>De waardering voor dit proces is gebaseerd op de bewaartermijn die genoemd is in de <i>Werkinstructie SUA WI 2018/20 Nader onderzoek in de nareisprocedure</i>. Hoewel de geldigheid van deze instructie per 1 juli 2020 is verstreken, houdt het NFI vast aan de termijn die er lag.</p> <p>Kleinschalig DNA-onderzoek bij anderen dan vreemdelingen valt onder de processen 7.19 en 7.23.</p>
Ten uitvoer leggen strafrechtelijke beslissingen en strafbeschikkingen	
Volgnummer	7.25
Werkproces	Het ten uitvoer leggen van een beslissing in een strafzaak door het Openbaar Ministerie
<i>Grondslag</i>	Wetboek van strafvordering; art.4, art.6 en art. 51c Wet Justitiële en strafvorderlijke gegevens; Wet herziening tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen (Wet USB); Besluit tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen; Aanwijzing executie

Selectielijst van het ministerie van Justitie en Veiligheid vanaf 5 mei 1945

<i>Product(en)</i>	Afdoeningsberichten. beschikkingen. beslaglegging, invordering rijbewijzen, ontnemingsschikking, adviezen op gratieverzoeken, voorwaarden voorwaardelijke invrijheidsstelling, strafbeschikkingen, schadevergoedingen
<i>Waardering</i>	<p>Bij misdrijven:</p> <ul style="list-style-type: none"> - V20 bij veroordeelden tot een straf van minder dan 6 jaar of V12 na diens overlijden. Bij recidive wordt de termijn met 30 jaar verlengd indien tegen de betrokkene een einduitspraak in verband met een ander misdrijf is gedaan. In dat geval worden de justitiële gegevens vernietigd 20 jaar nadat het vonnis is uitgesproken of de strafbeschikking of transactie volledig ten uitvoer is gelegd; - V30 bij veroordeelden tot een straf van 6 jaar of meer, of V20 na diens overlijden. Bij recidive wordt de termijn met 30 jaar verlengd indien tegen de betrokkene een einduitspraak in verband met een ander misdrijf is gedaan. In dat geval worden de justitiële gegevens vernietigd 30 jaar nadat het vonnis is uitgesproken of de strafbeschikking of transactie volledig ten uitvoer is gelegd; - V50 bij veroordeelden tot een straf van meer dan 20 jaar, of V20 na diens overlijden. Bij recidive wordt de termijn met 30 jaar verlengd indien tegen de betrokkene een einduitspraak in verband met een ander misdrijf is gedaan. In dat geval worden de justitiële gegevens vernietigd 30 jaar nadat het vonnis is uitgesproken of de strafbeschikking of transactie volledig ten uitvoer is gelegd; <p>V80 bij veroordeelden tot een straf van meer dan 40 jaar of bij een zedenmisdrijf (art. 240b t/m 250 Sr), of V20 na diens overlijden.</p> <p>Bij overtredingen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - V2 na overlijden; - V5 na verwerking justitiële gegevens of na tenuitvoerlegging van een strafbeschikking of transactie; - V10 na verwerking justitiële gegevens of na tenuitvoerlegging van een strafbeschikking of transactie met daarbij een vrijheidsstraf of een taakstraf, of een geldboete aan een rechtspersoon van de derde categorie of hoger.
<i>Toelichting</i>	<p>Dit werkproces omvat de taken van het Openbaar Ministerie (OM) voor de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen. Voor de coördinerende taken die het Centraal Justitieel Incassobureau uitvoert voor de tenuitvoerlegging: zie werkproces 7.26. De taakverdeling is beschreven in de Aanwijzing Executie.</p> <p>Het OM is verplicht de door de rechter opgelegde straffen en maatregelen te executeren. De taken die het OM tijdens de fase van tenuitvoerlegging uitvoert zijn:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Het aanleveren van te executeren beslissingen aan het CJIB; - Het verlengen van de termijn voor het uitvoeren van een taakstraf; - Het stellen van voorwaarden bij voorwaardelijke invrijheidstelling en het toezien op naleving van die voorwaarden; - Het geven van advies in gratieverzoeken; - Het opsporen van veroordeelden waarvan geen vaste woon- of verblijfplaats bekend is; - Het stoppen of opschorten van de tenuitvoerlegging; - Het onderhouden van alle contacten met slachtoffers en hun advocaten en correspondentie met betrokkenen in de fase van de tenuitvoerlegging (advocaten, veroordeelden, ketenpartners).

Volgnummer	7.26
Werkproces	Het administratief coördineren van de uitvoering van strafrechtelijke beslissingen door het Centraal Justitieel Incassobureau
<i>Grondslag</i>	Wetboek van strafvordering; art.4 art.6 en 51cWet Justitiële en strafvorderlijke gegevens; Wet herziening tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen (Wet USB); Besluit tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen; Aanwijzing executie
<i>Product(en)</i>	Last tot tenuitvoerlegging, voortgangsrapportage , correspondentie
<i>Waardering</i>	<p>Bij misdrijven:</p> <ul style="list-style-type: none"> - V20 bij veroordeelden tot een straf van minder dan 6 jaar of V12 jaar na diens overlijden. Bij recidive wordt de termijn met 20 jaar verlengd indien tegen de betrokkene een einduitspraak in verband met een ander misdrijf is gedaan. In dat geval worden de justitiële gegevens vernietigd 20 jaar nadat het vonnis is uitgesproken of de strafbeschikking of transactie volledig ten uitvoer is gelegd; - V30 bij veroordeelden tot een straf van 6 jaar of meer, of V20 na diens overlijden. Bij recidive wordt de termijn met 30 jaar verlengd indien tegen de betrokkene een einduitspraak in verband met een ander misdrijf is gedaan. In dat geval worden de justitiële gegevens vernietigd 30 jaar nadat het vonnis is uitgesproken of de strafbeschikking of transactie volledig ten uitvoer is gelegd; - V50 bij veroordeelden tot een straf van meer dan 20 jaar, of V20 na diens overlijden. Bij recidive wordt de termijn met 30 jaar verlengd indien tegen de betrokkene een einduitspraak in verband met een ander misdrijf is gedaan. In dat geval worden de justitiële gegevens vernietigd 30 jaar nadat het vonnis is uitgesproken of de strafbeschikking of transactie volledig ten uitvoer is gelegd; - V80 bij veroordeelden tot een straf van meer dan 40 jaar of een zedenmisdrijf (art. 240b t/m 250 Sr), of V20 na diens overlijden <p>Bij overtredingen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - V2 na overlijden; - V5 na verwerking justitiële gegevens of na tenuitvoerlegging van een strafbeschikking of transactie;; - V10 na verwerking justitiële gegevens of na tenuitvoerlegging van een strafbeschikking of transactie met daarbij een vrijheidsstraf of een taakstraf, of een geldboete aan een rechtspersoon van de derde categorie of hoger.
<i>Toelichting</i>	<p>Dit werkproces omvat de taken van het Centraal Justitieel Incassobureau (CJIB) voor de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen. Voor de taken die Openbaar Ministerie uitvoert voor de tenuitvoerlegging: zie werkproces 7.25.</p> <p>De taken die onder dit werkproces vallen zijn:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Het coördineren van alle ten uitvoer te leggen straffen en maatregelen. door te bepalen welke straf de veroordeelde wanneer moet ondergaan en wie de straf uitvoert; - Het informeren van ketenpartners door het verstrekken van persoonsgerichte en procesinformatie; - Het administreren van alle uitvoeringsopdrachten en bijbehorende informatie, zodat alle informatie correct, betrouwbaar en herleidbaar is. <p>Om de regie op de uitvoering van strafrechtelijke beslissingen te versterken, coördineert het Centraal Justitieel Incassobureau (CJIB) de uitvoering van straffen. Het CJIB heeft hiervoor het Administratie- en Informatiecentrum voor de Executieketen (AICE) ingericht. De partners in de strafrechtketen kunnen vragen over de tenuitvoerlegging stellen aan het AICE. Dit zijn onder andere het Centraal Justitieel Incassobureau (CJIB), Dienst Justitiële Inrichtingen</p>

Selectielijst van het ministerie van Justitie en Veiligheid vanaf 5 mei 1945

	<p>(DJI), Gecertificeerde Instellingen (GI's), Jeugdzorg Nederland, Justitiële Informatiedienst (Justid), het departement van Justitie en Veiligheid (JenV), Openbaar Ministerie (OM), Politie, Raad voor de Kinderbescherming (RvdK), de Rechtspraak, de reclasseringsorganisaties (3RO), Leger des Heils, Jeugdbescherming & Reclassering, Reclassering Nederland en Stichting Verslavingsreclassering GGZ.</p> <p>Een uitspraak van een rechter of een beslissing van het Openbaar Ministerie leidt tot een strafrechtelijke beslissing. Het AICE ontvangt zo'n strafrechtelijke beslissing van het Openbaar Ministerie. Het AICE bepaalt op basis van het persoonsbeeld welke ketenpartners betrokken worden in de uitvoering van de straf. In dat persoonsbeeld wordt onder meer gelet op openstaande straffen, bijzondere omstandigheden en eventuele slachtoffers.</p> <p>Vanuit het AICE worden de betrokken ketenpartners via een (persoons)gerichte uitvoeringsopdracht (last tot tenuitvoerlegging) voorzien van de benodigde informatie voor de tenuitvoerlegging.</p> <p>Het CJIB bewaakt vervolgens de voortgang van de tenuitvoerlegging en voorziet de gerechten, het openbaar ministerie en de tenuitvoerleggende partijen van informatie over de voortgang.</p>
Volgnummer	7.27
Werkproces	Het innen en incasseren van verkeersboetes
<i>Grondslag</i>	Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (wet Mulder); Algemene wet Bestuursrecht, Wet politiegegevens
<i>Product(en)</i>	Verkeersboete, verzoek om contact, flitsfoto's
<i>Waardering</i>	V5 inclusief flitsfoto's die hebben geleid tot de oplegging van een boete V6 maanden voor flitsfoto's die niet hebben geleid tot oplegging van een boete
<i>Toelichting</i>	<p>De Wet Mulder bepaalt voor veel verkeersovertredingen dat deze volgens het bestuursrecht worden afgedaan, niet volgens het strafrecht. Het gaat om verkeersovertredingen die vaak voorkomen, zoals te hard rijden, dubbel parkeren, kleven, door rood rijden, of geen voorrang verlenen. De administratieve sanctie wordt opgelegd bij een gedagtekende beschikking (bestuurlijke boete inclusief administratiekosten).</p> <p>Onder dit werkproces wordt verstaan de inning, de gerechtelijke incasso en de toepassing van wettelijke dwangmiddelen, vervangende hechtenis en het beheer en de verwerking van dienaangaande gegevens.</p> <p>De Justitiële Informatiedienst (Justid) beheert namens het CJIB flitsgegevens van snelheidsovertredingen en rijden door rood licht. Opgelegde verkeersboetes kunnen online afgehandeld worden via het digitale loket van de Centrale Verwerkingseenheid van het Openbaar Ministerie (CVOM) en het CJIB. Zodra een verkeersboete voldaan is, blijft de foto nog 6 maanden zichtbaar op het digitale loket. Het CJIB, OM en Politie maken gebruik van deze gegevens om een ingediend beroep te kunnen beoordelen of in verband met een politieonderzoek.</p>
Volgnummer	7.28
Werkproces	Het behandelen van beroep- en bezwaarschriften tegen verkeersboetes
<i>Grondslag</i>	Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (WAHV/Wet Mulder); Algemene wet Bestuursrecht
<i>Product(en)</i>	Bezwaar- en beroepschriften van burgers, met beslissing van de OvJ hierop. Verzoekschriften aan de rechter en beslissing rechter.
<i>Waardering</i>	V5
<i>Toelichting</i>	Als een burger het niet eens is met een verkeersboete die hij op grond van de Wet Mulder heeft ontvangen, kan hij hiertegen in beroep gaan bij het Openbaar Ministerie, het parket CVOM. De Officier van Justitie besluit vervolgens of dit

	beroep terecht is of niet. Verder beroep is mogelijk bij de kantonrechter en eventueel later bij het Gerechtshof in Leeuwarden.
Volgnummer	7.29
Werkproces	Het innen en incasseren van boetes bij opgelegde geldelijke sancties in een strafrechtelijk kader
<i>Grondslag</i>	Wetboek van strafvordering, art. 4, art. 6 en art. 51c Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens, Wet politiegegevens
<i>Product(en)</i>	Correspondentie, transactievoorstel, boetevonnis, schadevergoedingsmaatregel, ontnemingsmaatregel, kennisgeving strafbaar feit, strafbeschikking
<i>Waardering</i>	<p>Bij misdrijven:</p> <ul style="list-style-type: none"> - V20 bij veroordeelden tot een straf van minder dan 6 jaar of V12 jaar na diens overlijden. Bij recidive wordt de termijn met 20 jaar verlengd indien tegen de betrokkene een einduitspraak in verband met een ander misdrijf is gedaan. In dat geval worden de justitiële gegevens vernietigd 20 jaar nadat het vonnis is uitgesproken of de strafbeschikking of transactie volledig ten uitvoer is gelegd; - V30 bij veroordeelden tot een straf van 6 jaar of meer, of V20 jaar na diens overlijden. Bij recidive wordt de termijn met 30 jaar verlengd indien tegen de betrokkene een einduitspraak in verband met een ander misdrijf is gedaan. In dat geval worden de justitiële gegevens vernietigd 30 jaar nadat het vonnis is uitgesproken of de strafbeschikking of transactie volledig ten uitvoer is gelegd; - V50 bij veroordeelden tot een straf van meer dan 20 jaar, of V20 na diens overlijden. Bij recidive wordt de termijn met 30 jaar verlengd indien tegen de betrokkene een einduitspraak in verband met een ander misdrijf is gedaan. In dat geval worden de justitiële gegevens vernietigd 30 jaar nadat het vonnis is uitgesproken of de strafbeschikking of transactie volledig ten uitvoer is gelegd; - V80 bij veroordeelden tot een straf van meer dan 40 jaar of een zedenmisdrijf (art. 240b t/m 250 Sr), of V20 na diens overlijden. <p>Bij overtredingen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - V2 na overlijden; - V5 na verwerking justitiële gegevens of na tenuitvoerlegging van een strafbeschikking of transactie;; - V10 na verwerking justitiële gegevens of na tenuitvoerlegging van een strafbeschikking of transactie, met daarbij een vrijheidsstraf of een taakstraf, of een geldboete aan een rechtspersoon van de derde categorie of hoger; - V6 maanden voor flitsgegevens die niet hebben geleid tot oplegging van een boete.
<i>Toelichting</i>	Onder dit werkproces wordt verstaan de inning, de gerechtelijke incasso en de toepassing van wettelijke dwangmiddelen, vervangende hechtenis en het beheer en de verwerking van dienaangaande gegevens.
Volgnummer	7.30
Werkproces	Het innen en incasseren van boetes bij een door een Europees land opgelegde geldelijke sanctie
<i>Grondslag</i>	Verordening (EU) 2018/1805, Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging geldelijke sancties en beslissingen tot confiscatie, Uitvoeringsbesluit wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging geldelijke sancties en beslissingen tot confiscatie, , art. 4, art. 6 en art. 51c Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens
<i>Product(en)</i>	Correspondentie, Europese boete, Europese confiscatiebeslissingen, Europees confiscatiebevel
<i>Waardering</i>	V direct na besluit niet erkennen zaak

	<p>Bij erkennen zaak:</p> <p>Bij misdrijven:</p> <ul style="list-style-type: none"> - V20 bij veroordeelden tot een straf van minder dan 6 jaar of V12 jaar na diens overlijden. Bij recidive wordt de termijn met 20 jaar verlengd indien tegen de betrokkene een einduitspraak in verband met een ander misdrijf is gedaan. In dat geval worden de justitiële gegevens vernietigd 20 jaar nadat het vonnis is uitgesproken of de strafbeschikking of transactie volledig ten uitvoer is gelegd; - V30 bij veroordeelden tot een straf van 6 jaar of meer, of V20 jaar na diens overlijden. Bij recidive wordt de termijn met 30 jaar verlengd indien tegen de betrokkene een einduitspraak in verband met een ander misdrijf is gedaan. In dat geval worden de justitiële gegevens vernietigd 30 jaar nadat het vonnis is uitgesproken of de strafbeschikking of transactie volledig ten uitvoer is gelegd; - V50 bij veroordeelden tot een straf van meer dan 20 jaar, of V20 na diens overlijden. Bij recidive wordt de termijn met 30 jaar verlengd indien tegen de betrokkene een einduitspraak in verband met een ander misdrijf is gedaan. In dat geval worden de justitiële gegevens vernietigd 30 jaar nadat het vonnis is uitgesproken of de strafbeschikking of transactie volledig ten uitvoer is gelegd; - V80 bij veroordeelden tot een straf van meer dan 40 jaar of een zedenmisdrijf (art. 240b t/m 250 Sr), of V20 na diens overlijden <p>Bij overtredingen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - V2 na overlijden; - V5 bij inning verkeersboetes en na verwerking justitiële gegevens of na tenuitvoerlegging van een strafbeschikking of transactie; - V10 na verwerking justitiële gegevens of na tenuitvoerlegging van een strafbeschikking of transactie met daarbij een vrijheidsstraf of een taakstraf, of een geldboete aan een rechtspersoon van de derde categorie of hoger.
<i>Toelichting</i>	Onder dit werkproces wordt verstaan het ondersteunen van de officier van justitie bij het de tenuitvoerlegging van geldelijke sancties en beslissingen tot confiscatie in het geval Europese boetes zijn opgelegd.
Gedragkundig onderzoek en observatie	
<i>Volgnummer</i>	7.31
<i>Werkproces</i>	Het uitvoeren van ambulante onderzoek naar de geestesgesteldheid van een verdachte in strafzaken
<i>Grondslag</i>	Wetboek van Strafvordering, Wet forensische zorg, Wet geneeskundige behandelovereenkomst
<i>Product(en)</i>	Inkomende opdracht, rapportage pro-Justitia en onderliggende stukken
<i>Waardering</i>	V20
<i>Toelichting</i>	Dit onderzoek wordt gedaan in opdracht van een rechter, die het NIFP vraagt dit onderzoek uit te voeren. Het NIFP wijst een deskundige aan of huurt een deskundige in om dit onderzoek uit te voeren. Het onderzoek vindt plaats bij de verdachte thuis of in de werkomgeving van de deskundige, in een ambulante setting.
<i>Volgnummer</i>	7.32
<i>Werkproces</i>	Het uitvoeren van klinisch onderzoek naar en observatie van de geestesgesteldheid van een (jeugdige) verdachte in strafzaken
<i>Grondslag</i>	Wetboek van Strafvordering, Wet op de geneeskundige behandelingsovereenkomst en art. 15 Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens
<i>Product(en)</i>	Klinische dossiers waaronder de rapportage pro-Justitia en onderliggende stukken

<i>Waardering</i>	SA-B3
<i>Toelichting</i>	<p>De rechter kan aan het NIFP vragen de geestelijke toestand van een verdachte door gedragsdeskundigen te laten onderzoeken. De onderzoeken vinden ambuland (proces 7.31) of klinisch plaats. Klinisch onderzoek naar de geestesgesteldheid van volwassenen vindt plaats in het Pieter Baan Centrum (onderdeel van het NIFP) gedurende een periode van zes weken. Voor wat betreft jeugdige verdachten adviseert het NIFP over de noodzaak van forensisch diagnostisch onderzoek, in overleg met de Raad voor de Kinderbescherming. Klinische observatie van jeugdigen vindt plaats in Forensisch Psychiatrisch Centrum Teylingereind te Sassenheim.</p> <p>Vanwege de randvoorwaarden rondom klinisch onderzoek (vrijheidsbeneming gedurende meerdere weken), de aard van de delicten, de intensiteit van het onderzoek, de maatschappelijke impact ervan, het belang van verantwoording en wetenschappelijk onderzoek, worden klinische dossiers permanent bewaard.</p>
Ten uitvoer leggen van vrijheidsstraffen en vrijheidsbenemende maatregelen	
<i>Volgnummer</i>	7.33
<i>Werkproces</i>	Het adviseren over detentiegeschiktheid van een veroordeelde
<i>Grondslag</i>	Wet geneeskundige behandelovereenkomst, Penitentiaire beginselenwet
<i>Product(en)</i>	Advies detentiegeschiktheid en onderliggend onderzoeksmateriaal
<i>Waardering</i>	V20
<i>Toelichting</i>	<p>De Individueel Medisch Adviseur (IMA) van het NIFP adviseert over detentiegeschiktheid van een veroordeelde. Dit kan alle veroordeelden betreffen: de jeugdige, de gedetineerde, de terbeschikkinggestelde en de vreemdeling.</p> <p>Als bij de strafzaak al duidelijk is dat er medische complicaties zijn voor wat betreft de uitvoering van het vonnis, vindt onderzoek plaats naar de detentiegeschiktheid. Het CJIB en DJI kunnen een dergelijk onderzoek aanvragen.</p> <p>De uitslag van het onderzoek is een advies aan het OM, het CJIB en DJI. Het advies kan luiden: detentiegeschikt, -ongeschikt of -geschikt onder voorwaarden en is zes maanden geldig.</p> <p>Hier kan bezwaar tegen worden ingediend. Het NIFP behandelt dit bewaar mits er nieuwe informatie aanwezig is over de medische situatie.</p> <p>De bewaartermijn voor de informatie uit dit proces is gebaseerd op de Wgbo en daarmee (vanaf 1 januari 2020) 20 jaar na afsluiting van het dossier.</p>
<i>Volgnummer</i>	7.34
<i>Werkproces</i>	Het oproepen, plaatsen en doorplaatsen van een justitiabele
<i>Grondslag</i>	Wet herziening tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen (wet USB), Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens
<i>Product(en)</i>	Plaatsingsbeschikking inclusief onderliggende totstandkoming en oproepbrief met onderliggende correspondentie, advies detentiegeschiktheid, opdracht tot opsporing en aanhouding
<i>Waardering</i>	V20 na dagtekening van de oproepbrief
<i>Toelichting</i>	<p>Een zelfmelder is een veroordeelde met een onherroepelijke onvoorwaardelijke vrijheidsstraf, die zich, na een daartoe ontvangen oproep, zelf dient te melden bij een Penitentiaire Inrichting voor het ondergaan van de opgelegde vrijheidsstraf. Die worden binnen vier weken, nadat het CJIB iemand de status van zelfmelder heeft toegekend, opgeroepen door de Divisie Individuele Zaken, om zich te melden bij een inrichting in zijn regio. Een zelfmelder kan uitstel vragen, bezwaar aantekenen tegen zijn oproeping, of een onderzoek van detentiegeschiktheid aanvragen op medische gronden. Hangende de behandeling van het bezwaar of het onderzoek naar detentiegeschiktheid, wordt de last tot ten uitvoerlegging dan opgeschort. Een deel van de zelfmelders komt in de praktijk niet opdagen en probeert onvindbaar te blijven voor Justitie. Als iemand zich niet meldt na een oproep, dan volgt er vanuit CJIB een opdracht aan de politie tot opsporing en aanhouding. Na aanhouding kan het openstaande vonnis alsnog ten uitvoer gelegd worden in een Penitentiaire Inrichting (PI) of Justitiële Jeugdinrichting (JJI).</p>

Selectielijst van het ministerie van Justitie en Veiligheid vanaf 5 mei 1945

	<p>Als iemand na de voorgeleidingszitting 'gehouden' is en in een PI/JJI geplaatst moet worden, komt vanuit het Administratie- en Informatiecentrum voor de Executieketen (AICE) een bericht naar Divisie Individuele Zaken met de benodigde stukken (voorgeleidingsformulier, opheffing schorsing, extract vonnis, last tot tenuitvoerlegging, etc.) en vermelding van eventuele bijzonderheden.</p> <p>Het proces van plaatsing gaat vooraf aan insluiting van een justitiabele in een inrichting. De plaatsingsbeschikking wordt opgenomen in het dossier van de justitiabele (penitentiair dossier, dossier van de jeugdige, verpleegdedossier, de forensische plaatsing en het dossier vreemdelingenbewaring).</p> <p>Een justitiabele kan overgeplaatst worden van de ene inrichting naar de andere, als hij daar zelf om vraagt en zijn aanvraag wordt gehonoreerd. Daarnaast kan de directeur van een inrichting verzoeken om overplaatsing. Deze verzoeken worden allemaal behandeld door een selectiefunctaris. Daarnaast zijn zij belast met overplaatsing naar een inrichting of afdeling met ander regime als iemand is afgestraft, verlof krijgt of vervroegd in vrijheid wordt gesteld.</p>
Volgnummer	7.35
Werkproces	Het bijhouden van een register voor de inschrijving van justitiabelen
<i>Grondslag</i>	Wetboek van Strafvordering, art. 567-569
<i>Product(en)</i>	Inschrijvingsregister (tot circa 1990 op papier), kern-/basisregister personen en identiteit
<i>Waardering</i>	SA-B5
<i>Toelichting</i>	Het gaat om het register dat de hoofden van inrichtingen verplicht zijn om bij te houden voor de inschrijving van personen (justitiabelen) in de inrichting gedurende de tenuitvoerlegging van een straf of maatregel. De inschrijvingsregisters zijn een belangrijke bron voor criminologisch, genealogisch en historisch onderzoek.
Volgnummer	7.36
Werkproces	Het ten uitvoer leggen van vrijheidsstraffen en vrijheidsbenemende maatregelen opgelegd aan jeugdigen
<i>Grondslag</i>	Beginnelenwet justitiële jeugdinrichtingen (Bjj) en Reglement justitiële jeugdinrichtingen (Rjj)
<i>Product(en)</i>	De stukken behorende in het dossier van de jeugdige, zoals bedoeld in art. 63 Bjj en Hoofdstuk 8 Rjj
<i>Waardering</i>	SA-B3
<i>Toelichting</i>	<p>Dit proces betreft de tenuitvoerlegging van vrijheidsstraffen en vrijheidsbenemende maatregelen, door een rechter opgelegd aan jeugdigen. Het gaat hier bij vrijheidsstraffen om jeugddetentie en vervangende jeugddetentie. Bij vrijheidsbenemende maatregelen kan het gaan om voorlopige hechtenis, vreemdelingenbewaring en gijzeling voor zover de leeftijd van achttien jaren nog niet is bereikt, plaatsing in een inrichting voor jeugdigen (PIJ-maatregel), alsmede de tenuitvoerlegging van een machtiging in een geval als bedoeld in artikel 6.2.2, tweede lid, van de Jeugdwet.</p> <p>Gezien de relatief beperkte omvang van de populatie, de kwetsbaarheid en het unieke karakter van de doelgroep en het reeds uitgevoerde onderzoek in opdracht van de Kamer (Commissie Deetman, Samson en De Winter), worden de dossiers vanwege de belangen van verantwoording, wetenschappelijk onderzoek en de recht- en bewijszoekende burger integraal bewaard. De huidige bewaartermijn van tien jaar wordt momenteel in de harmonisatie van de Bjj aangepast in "blijvend te bewaren".</p>

Volgnummer	7.37
Werkproces	Het ten uitvoer leggen van vrijheidsstraffen en vrijheidsbenemende maatregelen opgelegd aan volwassenen
<i>Grondslag</i>	Penitentiaire beginselenwet (Pbw) en Penitentiaire maatregel (Pm)
<i>Product(en)</i>	De stukken behorende in het penitentiair dossier, zoals bedoeld in art. 59 Pbw en art. 36 Pm; de stukken behorende in het inrichtingsdossier, zoals bedoeld in art 37 Pm.
<i>Waardering</i>	Penitentiaire dossiers voor 2008: SA-B3 Penitentiaire dossiers vanaf 2008: - SA-B3 levenslanggestraften - V40 na de invrijheidsstelling, met steekproef SA-B3 Inrichtingsdossiers: - V6 maanden na beëindiging verblijf van gedetineerde in de inrichting met SA-B3 vijf voorbeelddossiers per jaar per inrichting
<i>Toelichting</i>	<p>Het penitentiair dossier omvat tenminste de wettelijk voorgeschreven stukken over het verblijf van de gedetineerde in de inrichting, vanaf de feitelijke insluiting tot aan het einde van de detentie. In de praktijk kunnen ook nog andere documenten van belang zijn en tot het penitentiair dossier worden gerekend, zoals het detentie- en reïntegratieplan (D&R-plan) en de risicoscreener.</p> <p>De Penitentiair maatregel schrijft een (minimale) bewaartermijn voor van 10 jaar na invrijheidsstelling. Vanuit belang van bedrijfsvoering is dit voldoende. Vanuit wetenschappelijk onderzoeksbelang en vanuit het belang van verantwoording worden dossiers van levenslanggestraften permanent bewaard. Dit gaat in Nederland om een relatief gering aantal dossiers van het totale bestand.</p> <p>Voor de overige penitentiaire dossiers geldt dat in het rapport Archief in bewaring is geadviseerd de bewaartermijn van deze dossiers te verruimen tot veertig jaar na invrijheidsstelling. Dit is geadviseerd vanuit het belang van verantwoording. Gedurende deze periode blijft het mogelijk een betrouwbaar beeld te kunnen vormen van de wijze waarop in het kader van de tenuitvoerlegging van vrijheidsstraffen en vrijheidsbenemende maatregelen die aan volwassen zijn opgelegd, is omgegaan met de aan de overheid toevertrouwde personen. De hoofddirectie van DJI heeft zich bij dit advies aangesloten.</p> <p>Vanaf 2008 is er een vrij homogeen en groot bestand van penitentiaire dossiers van gedetineerden, waaruit jaarlijks een aselechte steekproef zal worden getrokken. De nog overgebleven papieren dossiers van voor 2008 zullen worden bewaard (zie ook toelichting in 3.4.3.3).</p> <p>In het inrichtingsdossier wordt de overige op de gedetineerde betrekking hebbende informatie, die niet valt onder het penitentiair dossier, opgenomen. Te denken valt aan informatie over persoonlijke eigendommen die in bewaring zijn genomen of informatie die alleen tijdens de detentieperiode van administratief belang is voor de inrichting.</p>
Volgnummer	7.38
Werkproces	Het informeren van gemeenten over start- en einddatum van detentie van justitiabelen uit hun gemeente
Grondslag	Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens
Product(en)	Meldingen, informatiebladen
Waardering	V10 na deling van gegevens
Toelichting	DJI stuurt gemeenten informatie over begin en einde van detentie van een justitiabele. Dit kan zonder toestemming van een justitiabele. Daarnaast kan de casemanager van DJI ook een informatieblad sturen naar de gemeente. Dit kan alleen als een justitiabele daarvoor toestemming geeft. Hij geeft per basisvoorwaarde (werk en inkomen, onderdak, zorg, schulden, identiteitsbewijs plus zorg voor thuis) toestemming. Samen vullen ze een informatieblad in, waarin verschillende vragen over de leefgebieden worden gesteld. Doel is een

	<p>betere re-integratie van een ex-justitiabele.</p> <p>Sinds mei 2019 versturen penitentiaire inrichtingen gegevens naar gemeenten via de Applicatie Gegevensverstrekking Gemeenten (AGG). Dit vervangt het oude systeem Digitaal Platform Aansluiting Nazorg (DPAN). In 2020 wordt Injus in gebruik genomen. Deze systemen werden en worden ondersteund door Justid.</p>
Volgnummer	7.39
Werkproces	Het indiceren (en financieren) van forensische plaatsingen
<i>Grondslag</i>	Wet forensische zorg, Wet zorg en dwang in werking (tot 2020 Wet Bopz). Handboek Forensische Zorg, editie 5, 2019, Ministerie van Justitie en Veiligheid
<i>Product(en)</i>	Plaatsingsverzoek, indicatiestelling, plaatsingsadvies, plaatsingsbesluit, rapportage over de behandeling
<i>Waardering</i>	V80, terbeschikkingstelling met voorwaarden V20, overige forensische zorg
<i>Toelichting</i>	<p>Een rechter kan een justitiabele bevelen tot behandeling en verpleging. Het doel daarvan is de kans op herhaling (recidive) van strafbaar gedrag te verkleinen. De behandeling moet daarom zijn gericht op de achtergrond van het delictgedrag, de zogenaamde criminogene factoren (forensische zorg).</p> <p>Forensische zorg is geestelijke gezondheidszorg, verslavingszorg en verstandelijke gehandicaptenzorg, die onderdeel is van een (voorwaardelijke) straf of maatregel of de tenuitvoerlegging daarvan, dan wel een andere justitiële titel. Forensische zorg wordt meestal door de rechter opgelegd als onderdeel van een straf of maatregel aan iemand met een psychisch /psychiatrische stoornis of verstandelijke beperking die een strafbaar feit heeft gepleegd (zie ook https://www.forensischezorg.nl/introductie/keten-forensische-zorg/forensische-zorgtitels).</p> <p>Om een justitiabele voor behandeling in een instelling te kunnen plaatsen, is een indicatiestelling voor forensische zorg nodig. Dit wordt gedaan door indicatiestellers die verbonden zijn aan het NIFP. De indicatiesteller indiceert voor zowel de gewenste zorgintensiteit als het noodzakelijke beveiligingsniveau.</p> <p>Op grond van deze tweeledige indicatiestelling doet het NIFP een plaatsingsverzoek aan de Divisie Individuele Zaken (DIZ) van de Dienst Justitiële Inrichtingen. Het is aan DIZ om op redelijke termijn een plaats te vinden op een forensische afdeling in de GGZ of in een forensische kliniek. Op grond van artikel 6.1, eerste lid van de Wfz, ontvangt de justitiabele namens de minister voor Rechtsbescherming een plaatsingsbesluit.</p> <p>De maatregel terbeschikkingstelling met bevel tot verpleging van overheidswege (tbs met dwangverpleging) is een van de titels (zie proces 7.40).</p> <p>Het ministerie van JenV bekostigt forensische zorg nadat een indicatie is gesteld en er geplaatst is op basis van een plaatsingsbesluit. Uitzondering hierop is de titel 'plaatsing ten behoeve van een rapportage pro Justitia (art. 196 Sr). Hiervoor wordt geen indicatie gesteld en wordt door het OM geplaatst in één van de in de wet aangewezen instellingen (Pieter Baacentrum en Teylingereind zie proces 7.32) financiering vindt plaats door zowel OM (verblijf) als de Divisie ForZo/Jeugd (DJI) (diagnostiek en onderzoek).</p> <p>Het Informatiesysteem Forensische Zorg (Ifzo) ondersteunt het totale proces van forensische zorg; van het invoeren van een indicatiestelling tot en met plaatsing bij een gecontracteerde zorginstelling die beschikt over een passend zorgaanbod. De indicerende organisatie maakt in Ifzo de indicatiestelling aan met een indicatiestellingformat. De plaatsers kan vervolgens door Ifzo de meest geschikte zorgplek voor de patiënt vinden bij een gecontracteerde zorgaanbieder. De plaatsingsfunctionaris beslist uiteindelijk bij welke gecontracteerde zorgaanbieder de patiënt geplaatst wordt. Alle indicerende en plaatsende medewerkers en gecontracteerde zorgaanbieders, die werken</p>

	<p>binnen het domein van forensische zorg, werken met Ifzo</p> <p>De bewaartermijn voor tbs met voorwaarden is gebaseerd op de Wjsg. De bewaartermijn voor de overige forensische titels, inclusief de informatie in Ifzo, is gebaseerd op de Wgbo.</p> <p>De minister van JenV subsidieert jaarlijks zorgplaatsen bij particuliere instellingen via een subsidieovereenkomst. Hierin zijn de voorwaarden voor verpleging en behandeling vastgelegd. Voor het financieren van forensische zorg, zie: het verstrekken van subsidies, proces 8.1.</p>
Volgnummer	7.40
Werkproces	Het ten uitvoer leggen van de maatregel terbeschikkingstelling met bevel tot verpleging van overheidswege
<i>Grondslag</i>	Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden (Bvt), Reglement verpleging ter beschikking gestelden (Rvt)
<i>Product(en)</i>	De stukken behorende in het verpleegdedossier, zoals bedoeld in art. 19 Bvt en art. 30 Rvt
<i>Waardering</i>	SA-B3
<i>Toelichting</i>	In art. 32 Rvt is bepaald dat verpleegdedossiers permanent worden bewaard. Dit artikel is aangepast naar aanleiding van het advies van de <i>ad hoc commissie bewaarbeleid tbs dossiers</i> , die de minister van JenV in 2016 heeft geadviseerd om het verpleegdedossier vanuit het algemeen onderzoeksbelang blijvend te bewaren.
Volgnummer	7.41
Werkproces	Het toetsen van verlofaanvragen over ter beschikking gestelden
<i>Grondslag</i>	Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden, Besluit Adviescollege Verloftoetsing tbs, Verlofregeling tbs
<i>Product(en)</i>	Adviezen
<i>Waardering</i>	V15
<i>Toelichting</i>	Het advies wordt ook opgenomen in het verpleegdedossier (zie proces 7.40). Het Adviescollege verloftoetsing (Avt) voert dit proces uit.
Volgnummer	7.42
Werkproces	Het verlenen van medische zorg aan personen gedurende de tenuitvoerlegging van vrijheidsstraffen en vrijheidsbenemende maatregelen
<i>Grondslag</i>	Penitentiaire beginselenwet; Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden; Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen, Burgerlijk Wetboek Boek 7
<i>Product(en)</i>	De stukken behorende in het medisch dossier, zoals bedoeld in boek 7, art. 454 BW (Wet geneeskundige behandelingsovereenkomst, Wgbo)
<i>Waardering</i>	V20
<i>Toelichting</i>	<p>Het hoofd van een inrichting dient te zorgen voor medische zorg voor justitiabelen gedurende hun verblijf in een inrichting. Hij of zij doet dit door de inzet van psychiaters, psychologen, huisartsen, tandartsen, verpleegkundigen en ander medisch personeel. Hij biedt hen de faciliteiten om hun werk binnen de inrichting te kunnen doen, of laat de justitiabele naar de zorgverlener brengen (door de Dienst Vervoer en Ondersteuning). De zorgverlening vindt plaats binnen de kaders van de Wgbo, inclusief de dossiervorming. Wanneer behandeling plaats vindt op initiatief, dan wel onder dwang van het hoofd van de inrichting, wordt informatie daarover in het penitentiair dossier, verpleegdedossier of dossier van een jeugdige opgenomen. Hierbij kan worden gedacht aan urinecontroles (art. 30 Pbw), maar ook aan gedwongen geneeskundige behandeling, als die nodig is om gevaar af te wenden voor de justitiabele of zijn omgeving, als dat naar het oordeel van een arts noodzakelijk is (art. 32 Pbw).</p> <p>Het NIFP helpt de justitiële inrichtingen bij het stellen van kaders voor psychische zorg. Daarnaast heeft het NIFP psychiaters in dienst die zorg leveren in de justitiële inrichtingen en zijn de directeuren Zorg en Behandeling voor de penitentiair psychiatrische centra (PPC) aan het NIFP verbonden.</p>

	Het medisch dossier van een justitiabele blijft in de inrichting tot diens invrijheidstelling. Daarna kan de justitiabele een verzoek indienen om het dossier over te laten dragen aan zijn medisch hulpverlener. Hij dient hiervoor een schriftelijk verzoek in te dienen bij het hoofd van de inrichting. Als hij geen gebruik maakt van dit recht, wordt het dossier conform de hiervoor in de Wgbo gestelde termijn, na 20 jaar vernietigd door JenV.
Volgnummer	7.43
Werkproces	Het bewaken en vervoeren van justitiabelen
<i>Grondslag</i>	Penitentiaire beginselenwet
<i>Product(en)</i>	Bezoekerslijsten, sleutellijsten, tellijsten, overdracht wachtrondes, dienstroosters, vervoersopdrachten, rittenstaten, rapportages
<i>Waardering</i>	V5, met uitzondering van het bestand van PI Veenhuizen, dat als integraal te bewaren is aangemerkt; SA-B3
<i>Toelichting</i>	<p>In penitentiaire inrichtingen worden dagelijks tellingen van de verblijfspopulatie gehouden. Ook zijn er in de inrichtingen allerlei procedures rondom het sleutelbeheer. Bezoekers worden dagelijks geregistreerd op bezoekerslijsten.</p> <p>De Dienst Vervoer en Ondersteuning (DV&O) van DJI verzorgt het vervoer van arrestanten, gedetineerden en vreemdelingen. Dit vervoer vindt plaats tussen inrichtingen, naar rechtbanken, eventuele medische hulpinstanties, et cetera.</p> <p>Het bestand van PI Veenhuizen wordt integraal bewaard. Daarmee wordt bijvoorbeeld ook een beeld van incidentenrapportages (piketmeldingen), bezoekerslijsten en dergelijke bewaard.</p>
Volgnummer	7.44
Werkproces	Het organiseren van geestelijke verzorging aan justitiabelen
<i>Grondslag</i>	Art. 6 Grondwet
<i>Product(en)</i>	Overeenkomsten met geestelijk verzorgers
<i>Waardering</i>	V10
<i>Toelichting</i>	<p>De Dienst Geestelijke Verzorging (DGV) van de Dienst Justitiële Inrichtingen geeft invulling aan het wettelijke recht van alle mensen die justitieel zijn ingesloten om hun godsdienst en levensbeschouwing, individueel of in gemeenschap met anderen, vrij te belijden en te beleven. Het beleid van en inzake DGV wordt bewaard onder het proces beleid (4.1).</p> <p>Voor zover de uitvoering van het werk van DGV in dossiers wordt vastgelegd, wordt dit als onderdeel van het archief van PI Veenhuizen bewaard.</p> <p>DGV begeleidt alle mensen die justitieel zijn ingesloten: gedetineerden, ter beschikking gestelden, jeugdigen en vreemdelingen met professionele ambtsdragers en medewerkers in het omgaan met hun verleden, de actuele levenssituatie en de ontwikkeling van toekomstperspectief. Daarbij is DGV gericht op samenwerking met justitiële en maatschappelijke organisaties.</p>
Gratie	
Volgnummer	7.45
Werkproces	Het behandelen van en het beschikken op verzoekschriften om gratie
<i>Grondslag</i>	Gratiewet; Grondwet art.122, eerste lid; Wetboek van Strafvordering, artikel 6:7:1 tot en met 6:7:8
<i>Product(en)</i>	Verzoekschrift, advies en overige ingewonnen informatie (bijvoorbeeld een ambtsbrief van een andere minister of advies van de Hoge Raad der Nederlanden), verslag van bevindingen, rechterlijk advies, advies van het openbaar ministerie, Koninklijk Besluit
<i>Waardering</i>	SA-B3 in geval van levenslang gestraften of collectieve gratieverlening V25 voor alle overige gevallen met steekproef per tien jaar SA-B3
<i>Toelichting</i>	Gratie is vermindering, verandering of kwijtschelding van een straf of maatregel die de rechter heeft opgelegd. Gratie wordt alleen verleend als het bijdraagt aan een rechtvaardige, menselijke en doelmatige uitvoering van de

	<p>straf.</p> <p>Een verzoek om gratie kan bij Koninklijk Besluit worden verleend, afgewezen, verkort, verlengd, verleend onder voorwaarden (proeftijd, geldsom, onbetaalde arbeid), voorwaarden die gewijzigd of aangevuld worden, herroepen voorwaardelijke gratie en opgeschorte tenuitvoerlegging hangende een gratieverzoek.</p> <p>De gevallen van gratieverlening voor levenslang gestraften en collectieve gratieverlening worden blijvend bewaard. Hiermee kan langdurig verantwoording worden afgelegd aan de maatschappij over waarom opgelegde straffen of maatregelen voor deze bijzondere categorieën veroordeelden alsnog (gedeeltelijk of onder voorwaarden) kwijtgescholden zijn. Het belang van de veroordeelde (rechtvaardigheid, menselijkheid) en de doelmatigheid van de ondergane straf bij gewijzigde omstandigheden geven hierin de doorslag.</p>
Internationale rechtshulp	
Volgnummer	7.46
Werkproces	Het indienen van een verzoek tot uitlevering of overlevering, of het beslissen over een ingediend verzoek tot uitlevering of overlevering
<i>Grondslag</i>	Overleveringswet; Uitleveringswet; Kaderbesluit 2002/584; bilaterale uitleveringsverdragen
<i>Product(en)</i>	Europees aanhoudingsbevel (EAB) en bijbehorend dossier; Uitleveringsverzoek en bijbehorend dossier
<i>Waardering</i>	V25 met vijf voorbeelddossiers per jaar SA-B3
<i>Toelichting</i>	<p>Bij uitlevering gaat het om de overdracht van een persoon naar een andere staat, op verzoek van die staat. Doel van die uitlevering is dat de verzoekende staat deze persoon strafrechtelijk kan vervolgen en/of een strafvonnis kan laten ondergaan.</p> <p>Voor uitlevering is een uitleveringsverdrag nodig. Een uitleveringsverdrag is een verdrag tussen twee of meer staten, waarin zij afspreken wanneer en onder welke voorwaarden het ene land (de aangezochte staat) een persoon aan het andere land (de verzoekende staat) moet uitleveren.</p> <p>Vaak is een voorwaarde voor uitlevering dat het misdrijf dat de persoon gepleegd zou hebben in beide landen een strafbaar feit is: de eis van dubbele strafbaarheid.</p> <p>Zonder uitleveringsverdrag bestaat er geen verplichting om een persoon aan een andere staat uit te leveren. Als de wetgeving van de aangezochte en verzoekende staat toestaat om op vrijwillige basis uit te leveren, dan mag dat. Eerst oordeelt de rechter over de toelaatbaarheid van het uitleveringsverzoek. De Minister van Justitie en Veiligheid neemt vervolgens een besluit om het uitleveringsverzoek toe te staan of te weigeren. Het gaat om een formele, gemotiveerde eindbeslissing.</p> <p>Als de persoon die eventueel wordt uitgeleverd het niet eens is met de beslissing van de minister, dan is het meestal mogelijk daartegen een kort geding aan te spannen.</p> <p>Bij overlevering gaat het om uitlevering tussen lidstaten van de Europese Unie (EU). Via het Europees Aanhoudingsbevel is geregeld dat personen via een eenvoudiger procedure kunnen worden overgedragen van de ene EU-lidstaat aan de andere. Dat heet geen uitlevering, maar overlevering.</p> <p>Tussen de stukken bevinden zich mogelijk ook stukken bevattende strafvorderlijke gegevens in de zin van de WJSG. Dergelijke strafvorderlijke gegevens worden in het strafdossier opgenomen.</p>

Volgnummer	7.47
Werkproces	Het overnemen of overdragen van strafvervolging van of naar het buitenland
<i>Grondslag</i>	Wetboek van strafvordering; art. 6 EU rechtshulpovereenkomst 2000; Europees Verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken (Straatsburg, 20-04-1959); Verdrag aangaande de uitlevering en de rechtshulp in strafzaken tussen het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden (27-06-1962); Overeenkomst inzake de administratieve en strafrechtelijke samenwerking op het gebied van de regelingen die verband houden met de verwezenlijking van de doelstellingen van de Benelux Economische Unie, met Aanvullende Protocollen; Europees Verdrag betreffende de overdracht van strafvervolging (15-5-1972);
<i>Product(en)</i>	Verzoekschriften en meegezonden strafdossiers
<i>Waardering</i>	V12
<i>Toelichting</i>	<p>Overdracht van strafvervolging houdt in: het toezenden van een strafdossier door de justitiële autoriteiten van de ene Staat naar een andere Staat met het verzoek om (verdere) strafvervolging tegen een verdachte over te nemen. Een overdracht van de strafvervolging vindt meestal plaats, indien de verdachte vanuit het land waar het delict is gepleegd, is teruggekeerd naar het land van herkomst en zijn uitlevering niet door eerstgenoemde land wordt gevraagd. Onder dit werkproces wordt niet verstaan dat tevens de verdachte aan de andere Staat overgedragen wordt.</p> <p>Overdracht van strafvervolging is mogelijk op basis van een verdrag, maar kan ook buiten een verdrag om plaatsvinden. In beide gevallen geldt als algemene voorwaarde voor de uitvoering dat zulks in het belang is van de een goede rechtsbedeling.</p> <p>Overdracht van de strafvervolging kan plaatsvinden ten aanzien van ieder strafbaar feit waarvan de (vermoedelijke) dader een niet in Nederland woonachtige vreemdeling is. Indien de berechting in een andere Staat een goed alternatief is voor een strafvervolging in Nederland dan heeft de een overdracht van strafvervolging in principe de voorkeur.</p>
Volgnummer	7.48
Werkproces	Het op verzoek van een andere Staat verlenen van kleine rechtshulp
<i>Grondslag</i>	Europees Verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken (Straatsburg, 20-04-1959); Richtlijn Europees overleveringsbevel (EOB); Verdrag aangaande de uitlevering en de rechtshulp in strafzaken tussen het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden (27-06-1962); Overeenkomst inzake de administratieve en strafrechtelijke samenwerking op het gebied van de regelingen die verband houden met de verwezenlijking van de doelstellingen van de Benelux Economische Unie, met Aanvullende Protocollen; Europees Verdrag betreffende de overdracht van strafvervolging (15-5-1972; Statuut van het Koninkrijk der Nederlanden; bilaterale uitleveringsverdragen
<i>Product(en)</i>	Rechtshulpverzoek; Europees onderzoeksbevel (EOB)
<i>Waardering</i>	V12
<i>Toelichting</i>	<p>Bij de kleine rechtshulp vraagt een ander land aan Nederland om hier handelingen te verrichten voor een strafproces in dat andere land. Dit wordt kleine rechtshulp genoemd, omdat het niet de bedoeling is dat Nederland een essentieel deel van het strafproces van dat andere land overneemt. Voorbeelden zijn het verstrekken van inlichtingen en het verrichten van onderzoekshandelingen of daar medewerking aan verlenen, zoals bijvoorbeeld: personen horen, doorzoeking, inbeslagneming of een strafrechtelijk financieel onderzoek.</p> <p>In veel gevallen worden verzoeken om rechtshulp rechtstreeks via het Openbaar Ministerie of rechtbanken door tussenkomst van een Internationaal Rechtshulp Centrum (IRC) afgehandeld. De rechtshulpverzoeken met de EU</p>

Selectielijst van het ministerie van Justitie en Veiligheid vanaf 5 mei 1945

	<p>lidstaten verloopt via de Internationale Rechtshulp Centra (IRC's) Er werken medewerkers van politie en het openbaar ministerie.</p> <p>De rechtshulpverzoeken uit derde landen (buiten de EU) verlopen via het ministerie van Justitie en Veiligheid. De Afdeling Internationale Aangelegenheden en Rechtshulp in Strafzaken (AIRS) van het Ministerie van Justitie en Veiligheid is in Nederland de Centrale Autoriteit van internationale rechtshulp. AIRS is samen met de Internationale Rechtshulp Centra (IRC's) verantwoordelijk voor de uitvoering van internationale rechtshulp in strafzaken.</p> <p>Rechtshulp binnen de vier landen van het Koninkrijk der Nederlanden is apart geregeld en wordt interregionale rechtshulp genoemd. Bij interregionale rechtshulp gaat het om rechtshulp binnen het Koninkrijk der Nederlanden.</p> <p>Tot slot ontvangt Nederland ook rechtshulpverzoeken van de internationale strafhoven en tribunalen. AIRS is samen met het IRC Den Haag verantwoordelijk voor de uitvoering van deze rechtshulpverzoeken.</p>
Volgnummer	7.49
Werkproces	Het overnemen of overdragen van een ontnemingsmaatregel van of naar het buitenland
<i>Grondslag</i>	Art 31, Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnissen (WOTS); Kaderbesluit 2006/783
<i>Product(en)</i>	Beschikking, verzoekschrift, schikkingsvoorstel
<i>Waardering</i>	V12
<i>Toelichting</i>	<p>Is iemand bijvoorbeeld veroordeeld voor witwaspraktijken, dan moet het geld op de een of andere manier terug naar het land waar het vandaan kwam. Dat geld moet de veroordeelde worden ontnomen. Die ontnemingsprocedure is geregeld in de Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnissen (WOTS).</p> <p>Het Openbaar Ministerie doet (strafrechtelijk) financieel onderzoek. Uit dat onderzoek wordt het aannemelijk dat een bepaald persoon bijvoorbeeld een miljoen euro heeft witgewassen. Het Openbaar Ministerie start dan via een ontnemingsvordering een rechtszaak bij de rechtbank.</p> <p>Tot aan het moment dat de rechter uitspraak doet, kunnen de officier van justitie en de veroordeelde een schikking treffen.</p> <p>De rechter kan iemand die is veroordeeld voor een strafbaar feit een ontnemingsmaatregel opleggen. Daarover doet de rechter apart uitspraak. Degene die de ontnemingsmaatregel opgelegd krijgt, is verplicht de staat een geldbedrag te betalen. Dat geldbedrag is gerelateerd aan het wederrechtelijk verkregen voordeel.</p>
Volgnummer	7.50
Werkproces	Het overnemen of overdragen van de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen van en naar het buitenland
<i>Grondslag</i>	Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnissen (WOTS); Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging vrijheidsbenemende en vrijheidsbeperkende sancties (WETS); Europees Verdrag inzake de internationale geldigheid van strafvonnissen (EVIG) en EGTUL; Verdrag Overbrenging Gevonniste Personen (VOGP) Kaderbesluit 947 over erkenning van proeftijd en alternatieve straffen; Kaderbesluit 829 over erkenning van toezichtmaatregelen; Kaderbesluit 909 over erkenning van vrijheidsstraffen.
<i>Product(en)</i>	Beschikking, verzoekschrift
<i>Waardering</i>	V12 met vijf voorbeeldossiers per jaar SA-B3

<i>Toelichting</i>	<p>In de Wet wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging vrijheidsbenemende en vrijheidsbeperkende sancties (WETS) is de overdracht van strafvonnissen tussen landen binnen de Europese Unie geregeld. De Wet overdracht tenuitvoerlegging strafvonnissen (WOTS) regelt de overdracht van gevangenisstraffen tussen Nederland en andere Staten: vanaf 1 november 2012 geldt de WOTS alleen voor landen buiten de Europese Unie (EU) en voor de EU-landen die hun WETS (nog) niet hebben ingevoerd</p> <p>De taak is belegd bij de Afdeling Internationale Overdracht Strafvonnissen van de Dienst Justitiële Inrichtingen van het Ministerie van Justitie en Veiligheid. Het verstrekken van informatie aan bevoegde instanties over de uitvoering van strafrechtelijke beslissingen bij de overname en overdracht van strafvonnissen van en naar het buitenland wordt uitgevoerd door Administratie- en Informatiecentrum voor de Executieketen (AICE) van het CJIB.</p>
Migratie	
Volgnummer	7.51
Werkproces	Het identificeren en het verifiëren van de identiteit van een vreemdeling op basis van biometrische gegevens en het registreren daarvan
<i>Grondslag</i>	Wet biometrie vreemdelingenketen (Wbvk); artt. 106a en 107 Vreemdelingenwet 2000; art. 8.35 Vreemdelingenbesluit 2000
<i>Product(en)</i>	Vingerafdruk, gezichtsopname, aantekening over het delen
<i>Waardering</i>	<p>V5:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Na afwijzen verlenen machtiging tot voorlopig verblijf; - Na beëindigen rechtmatig verblijf nadat de vreemdeling Nederland aantoonbaar heeft verlaten; - Na aflopen van de geldigheidsduur van een jegens de vreemdeling uitgevaardigd inreisverbod of ongewenstverklaring.
<i>Toelichting</i>	<p>In de Basisvoorziening Vreemdelingen (BVV, artikel 107 Vreemdelingenwet 2000) worden biometrische gegevens verwerkt die op grond van artikel 106a van de Vreemdelingenwet 2000 zijn afgenomen. Met de invoering van de wet Biometrie Vreemdelingenketen is per 1 maart 2014 de Vreemdelingenwet 2000 zodanig gewijzigd dat een uitbreiding van het gebruik van biometrie in de vreemdelingenketen mogelijk werd. Bij de aanvraag van een Machtiging voor Verblijf (MVV) en een verblijfsvergunning is hierbij sprake van een geheel nieuw gebruik. Bij enkele andere processen is slechts sprake van een verruimd gebruik, waardoor bijvoorbeeld afgenomen gegevens ook in de Basisvoorziening voor Vreemdelingen (BVV) opgeslagen mogen worden en in andere ketenprocessen aangewend mogen worden. Het Protocol Identificatie en Labeling (PIL) beschrijft een gestandaardiseerde werkwijze voor onder meer het vernietigen van biometrische gegevens in de migratieketen.</p> <p>De Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V) kan ten gevolge van de Wbvk de identiteit van de vreemdeling verifiëren met behulp van biometrische gegevens in het kader van de terugkeer en het vertrek.</p> <p>Het Hof van Justitie stelt dat het bewaren van biometrische gegevens van onderdanen van derde landen tijdens hun verblijf in Nederland gerechtvaardigd is, gelet op de noodzaak om gedurende die periode de identiteit en de rechtmatigheid van het verblijf van dergelijke onderdanen in die lidstaat overeenkomstig de Vreemdelingenwet 2000 te verifiëren, vooral bij het onderzoek met het oog op een verlenging van een verblijfsvergunning. Het Hof van Justitie acht een dergelijke bewaringstermijn noodzakelijk om te voorkomen dat aanvragen voor een machtiging tot voorlopig verblijf zouden worden ingediend onder de identiteit van onderdanen van derde landen die legaal in Nederland verblijven</p>

Volgnummer	7.52
Werkproces	Het behandelen van aanvragen van migranten tot permanent verblijf in Nederland met toewijzing tot gevolg
<i>Grondslag</i>	Art. 2c, art. 2d, art. 107 Vreemdelingenwet 2000; Vreemdelingenbesluit 2000
<i>Product(en)</i>	Aanvraag, permanent verblijfsdocument (vreemdelingendossier)
<i>Waardering</i>	SA-B3
<i>Toelichting</i>	<p>Dit werkproces omvat het verlenen van het verblijf van een vreemdeling in Nederland en de erkende referenten die bij dit proces betrokken kunnen zijn. Onder <i>blijvers</i> wordt in de praktijk verstaan: vreemdelingen met een inwilliging onbepaalde tijd en vreemdelingen die een naturalisatieverzoek hebben gedaan.</p> <p>De informatie die uit dit werkproces voortvloeit betreft de vreemdelingenadministratie, aangevuld met het register van erkende referenten (zie proces 7.53).</p> <p>De bewaartermijnen voor het proces van visumverlening (90 dagen) inclusief het behandelen van bezwaarschriften, zijn vastgelegd in de selectielijsten van het ministerie van Buitenlandse Zaken.</p>
Volgnummer	7.53
Werkproces	Het erkennen van een natuurlijk persoon of rechtspersoon als referent om een verblijfsvergunning te kunnen aanvragen voor een natuurlijk persoon
<i>Grondslag</i>	Art. 2, onder c, juncto, art. 2, onder d, Vreemdelingenwet 2000; richtlijn 2016/801/EU, PBEU 2016, L132/21
<i>Product(en)</i>	Registratie erkende referenten (organisatiearchief IND)
<i>Waardering</i>	V50
<i>Toelichting</i>	<p>De informatie uit dit proces betreft het register en het organisatiearchief van erkende referenten. Een referent is een Nederlander, een vreemdeling met rechtmatig verblijf en een onderneming of een rechtspersoon. In de praktijk zijn dit altijd werkgevers; organisaties die meestal als rechtspersoon zijn ingeschreven bij de Kamer van Koophandel. De IND noemt dit in de praktijk het organisatiearchief, omdat niet alle organisaties een privaatrechtelijke rechtspersoon zijn in de zin van het Burgerlijk Wetboek, zoals bijvoorbeeld coöperaties, naamloze vennootschappen en besloten vennootschappen. Het kan echter ook om een personenvennootschap of een ZZP'er gaan.</p>
Volgnummer	7.54
Werkproces	Het behandelen van aanvragen van migranten tot permanent verblijf in Nederland met afwijzing tot gevolg
<i>Grondslag</i>	Vreemdelingenwet 2000, Vreemdelingenbesluit 2000
<i>Product(en)</i>	Aanvraag en afwijzing (vreemdelingendossier)
<i>Waardering</i>	V15, met steekproef SA-B3
<i>Toelichting</i>	<p>Dit proces omvat een aantal vormen van afwijzen van aanvragen van migranten tot permanent verblijf in Nederland:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Afwijzen van aanvragen tot het verlenen van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv); - Afwijzen van het verlengen van een verleende machtiging tot voorlopig verblijf waarvan het verblijf eindigt. Als een migrant alsnog in aanmerking komt voor permanent verblijf, dan geldt werkproces 7.52; - Beëindigen van het rechtmatig verblijf nadat de vreemdeling Nederland aantoonbaar heeft verlaten; - Uitvaardigen van een reisverbod of het ongewenst verklaren van een vreemdeling. <p>Onder de groep van vertrekkende migranten wordt verstaan: vreemdelingen met een inwilliging voor bepaalde tijd.</p> <p>De bewaartermijn van vijftien jaar is voor de partijen in de migratieketen</p>

	voldoende lang om informatie over mogelijk terugkerende, afgewezen migranten te kunnen hergebruiken. Voor de bewaartermijn gezichtsopnames en vingerafdrukken (biometrische gegevens): zie werkproces 7.51.
Volgnummer	7.55
Werkproces	Het behandelen van aanvragen door migranten betreffende het verkrijgen van het Nederlanderschap
<i>Grondslag</i>	Vreemdelingenwet 2000, Art 107 lid 1c; Vreemdelingenbesluit 2000; Rijkswet op het Nederlanderschap 1984. art. 22 lid 1
<i>Product(en)</i>	Naturalisatiedossier
<i>Waardering</i>	SA-B3
<i>Toelichting</i>	Het betreft hier naturalisatieaanvragen en overige nationaliteitsaangelegenheden, waaronder het Nationaliteitenregister.
Volgnummer	7.56
Werkproces	Het organiseren van vreemdelingenbewaring en het vertrek van migranten uit Nederland
<i>Grondslag</i>	Vreemdelingenwet 2000; Vreemdelingenbesluit 2000; Wet terugkeer en vreemdelingenbewaring
<i>Product(en)</i>	Vertrekdossiers, laissez passers, dossiers vreemdelingenbewaring
<i>Waardering</i>	V15 met steekproef SA-B3
<i>Toelichting</i>	<p>De Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V) regisseert het vertrek van migranten uit Nederland die zijn aangehouden in het kader van het binnenlands (mobiel) vreemdelingentoezicht, aan wie de toegang is geweigerd in het kader van de grensbewaking, van wie de verblijfsvergunning is ingetrokken, die uitgedoeld zijn of die eenmalig terugreizen naar het betreffende land middels een tijdelijk reisdocument (laissez passer).</p> <p>Voorafgaand aan een uitzetting kan een migrant die onrechtmatig in Nederland is en niet uit zichzelf vertrekt, in bewaring worden gesteld om hem of haar beschikbaar te houden voor vertrek.</p> <p>De hulpofficier van justitie of een aangewezen medewerker van de DT&V legt de vreemdelingenbewaring op. Dit kan alleen als er geen andere mogelijkheden meer zijn die minder ingrijpend zijn en hetzelfde effect hebben en wordt getoetst door een rechter. De duur van bewaring is maximaal 6 maanden. Deze termijn kan worden verlengd tot maximaal 18 maanden.</p> <p>Vreemdelingenbewaring vindt plaats in detentiecentra van DJI.</p> <p>De bewaartermijn van vijftien jaar is voor de partijen in de migratieketen voldoende lang om informatie over mogelijk terugkerende, afgewezen migranten te kunnen hergebruiken. Vanwege de kwetsbaarheid van deze doelgroep en de maatschappelijke beroering die uitzetting kan veroorzaken, wordt een steekproef bewaard.</p>

Beveiligen samenleving	
Volgnummer	7.57
Werkproces	Het identificeren en analyseren van dreigingen en risico's voor het versterken en beschermen van de nationale veiligheid
<i>Grondslag</i>	Organisatiebesluit JenV, Sanctiewet 1977, Sanctieregeling terrorisme 2007-II, Tijdelijke wet bestuurlijke maatregelen terrorismebestrijding, Paspoortwet, Rijkswet op het Nederlanderschap, Wet beveiliging netwerk- en informatiesystemen (Wbni), Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens
<i>Product(en)</i>	Dreigingsanalyses, dreigingsbeelden, fenomeenanalyses, Dreigingsbeeld Terrorisme Nederland (DTN), Cybersecuritybeeld Nederland (CSBN), integrale aanpak plannen bij organisaties
<i>Waardering</i>	SA-B3

Selectielijst van het ministerie van Justitie en Veiligheid vanaf 5 mei 1945

<i>Toelichting</i>	<p>Dit proces betreft het identificeren van dreigingen voor vitale belangen van de samenleving en het coördineren van de integrale aanpak ervan voor het versterken van de nationale veiligheid. Vitale belangen zijn fysieke veiligheid, economische veiligheid, ecologische veiligheid en territoriale veiligheid, alsmede sociale en politieke stabiliteit.</p> <p>Daarnaast omvat dit proces het identificeren van dreigingen en het reduceren de risico's ervan, ter voorkoming van maatschappelijke ontwrichting. Eveneens gaat het om het identificeren en analyseren van dreigingen en risico's op het gebied van extremisme en terrorisme.</p> <p>Tenslotte gaat het om het adviseren over dreigingen van statelijke actoren en het uitvoeren van maatregelen op dit gebied, met als doel een integrale aanpak voor het beschermen van de nationale veiligheid. Dit betreft ook de ondersteuning van ketenpartners in hun aanpak.</p>
Volgnummer	7.58
Werkproces	Het bewaken en beveiligen van personen, objecten, diensten en evenementen
<i>Grondslag</i>	Politiewet 2012, Circulaire met betrekking tot de bewaking en beveiliging van personen, objecten en diensten
<i>Product(en)</i>	Verlag, beveiligingsanalyse en –advies, uitvoeringsinstructie, planning
<i>Waardering</i>	V5 na verlaten rijksdomein of afronden object, dienst of evenement
<i>Toelichting</i>	Dit proces betreft documentatie over de beveiliging van personen, zoals politici, binnen het rijksdomein en aangewezen objecten en/of diensten en grote landelijke evenementen. Het rijksdomein is beschreven in de Circulaire bewaken en beveiligen.
Volgnummer	7.59
Werkproces	Het verhogen van de weerbaarheid op het gebied van cyber security
<i>Grondslag</i>	Organisatiebesluit JenV, Wet beveiliging netwerk- en informatiesystemen (Wbni)
<i>Product(en)</i>	Dreigingsanalyse, dreigingsbeeld, fenomeenanalyse, Dreigingsbeeld Terrorisme Nederland (DTN), Cybersecuritybeeld Nederland (CSBN), integrale aanpak plan bij organisaties
<i>Waardering</i>	SA-B3
<i>Toelichting</i>	Dit proces betreft onder andere de ondersteuning van vitale sectoren. De Wet beveiliging netwerk- en informatiesystemen (Wbni) is sinds 9 november 2018 van kracht. De Wbni regelt de wettelijke taken van het NCSC op het terrein van cybersecurity. Organisaties in vitale sectoren zijn verplicht om ernstige digitale veiligheidsincidenten te melden bij het Nationaal Cyber Security Centrum (NCSC). De Wbni is erop gericht de digitale weerbaarheid van Nederland te vergroten, de gevolgen van cyberincidenten te beperken en maatschappelijke ontwrichting te voorkomen.
Volgnummer	7.60
Werkproces	Het signaleren en detecteren van reisbewegingen
<i>Grondslag</i>	Luchtvaartwet, Besluit beveiliging burgerluchtvaart, Luchtvaart verordening, Wet gebruik van passagiersgegevens voor bestrijding van terroristische en ernstige misdrijven (PNR-wet, passenger name records)
<i>Product(en)</i>	Rapportage, advies, reisgegevens, instructie, plan van aanpak, register passagiersgegevens PNR (TRIP)
<i>Waardering</i>	V5 voor reis- en passagiersgegevens SA-B3 voor overige informatie
<i>Toelichting</i>	Dit proces betreft het voorkomen van terrorisme en ernstige criminaliteit en tevens het beveiligen van de burgerluchtvaart. Verdachten worden gesignaleerd op basis van reisgegevens van luchtvaartpassagiers. Daarnaast omvat dit proces het beoordelen van de beveiligingsplannen van de luchthavenexploitanten en de luchtvaartmaatschappijen en het adviseren van luchthavens en luchtvaartmaatschappijen over beveiliging van de burgerluchtvaart.

Categorie 8: Producten en diensten	
Het leveren van producten en diensten aan personen, bedrijven, instellingen en (lagere of andere) overheden	
<i>Subsidies</i>	
Volgnummer	8.1
Werkproces	Het verstrekken van en verantwoording geven over subsidies
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 10.1; Wet Justitie-subsidies, Algemene wet bestuursrecht
<i>Product(en)</i>	Aanvraag, afwijzing, toekenning subsidie, overzicht, verslag, rapport, eindafrekening
<i>Waardering</i>	SA-B3
<i>Toelichting</i>	De minister van JenV verstrekt subsidies aan rechtspersonen die werkzaam zijn op zijn beleidsterreinen: slachtofferhulp, criminaliteitspreventie, het voorkomen van terrorisme, nazorg- en vrijwilligersactiviteiten bij de sanctietoepassing en onderzoek op het gebied van immigratie en asiel, schuldsanering, reclassering, HALT-afdoeningen, parentale internationale kindontvoering, ondertoezichtstelling en (voorlopige) voogdij minderjarige vreemdelingen. Het overzicht van recente subsidies die JenV verstrekt wordt gepubliceerd (https://opendata.rijksbegroting.nl/#dataset_2). Op basis van Europese regelgeving geldt in proces 8.2 de bewaartermijn V13.
Volgnummer	8.2
Werkproces	Het aanvragen van subsidies uit het Europees Sociaal Fonds ten behoeve van de re-integratie van justitiabelen
<i>Grondslag</i>	Kaderwet SZW subsidies, Subsidieregeling ESF 2014-2020
<i>Product(en)</i>	Aanvraag, afwijzing, toekenning subsidie
<i>Waardering</i>	V13 na ontvangst subsidie
<i>Toelichting</i>	Het ESF kan tot twaalf jaar na de verstrekking van de subsidiegegevens opvragen.
<i>Vergunningen kansspelen</i>	
Volgnummer	8.3
Werkproces	Het verlenen, wijzigen en intrekken van vergunningen voor kansspelen
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 10.1; Wet op de kansspelen
<i>Product(en)</i>	Aanvraag, afwijzing, toekenning en wijziging van vergunningen en adviezen van het College van Toezicht op de kansspelen en van de Kansspelautoriteit
<i>Waardering</i>	V20 na afloop vergunning
<i>Toelichting</i>	De minister van JenV is verantwoordelijk voor het kansspelbeleid en is stelselverantwoordelijk voor het verwezenlijken van de in dit beleid neergelegde doelstellingen. Op 1 januari 1996 is het college van toezicht op de kansspelen opgericht als zelfstandig bestuursorgaan. Deze hield toezicht op de naleving van de Wet op de kansspelen door de vergunninghouders van de landelijke kansspelen (Nederlandse Staatsloterij, Bank Giro Loterij, Sponsor Loterij, Nationale Postcode Loterij, De Lotto, Autotote Nederland en Holland Casino). Daarnaast adviseerde het College de minister over het verlenen, wijzigen en intrekken van de vergunningen voor landelijke kansspelen. De minister verleende dus tot 1 april 2012 de vergunningen. Het college van toezicht is per 1 april 2012 vervangen door de Kansspelautoriteit (KSA). De KSA is als ZBO verantwoordelijk voor het opstellen van een eigen selectielijst. Door het intrekken van de selectielijst Kansspelen (BSD 130) is het huidige proces 8.3 aan de selectielijst JenV toegevoegd voor het bewerken van de archieven van het College van Toezicht op de kansspelen.

Klaag- bezwaar- en beroepschriften	
Volgnummer	8.4
Werkproces	Het behandelen van klachten
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 10.3, art. 16 t/m 27, hoofdstuk IV van de Wet Beëdigde Tolken en Vertalers (Wbtv), art. 9.1 t/m 9.36 hoofdstuk 9 Algemene wet Bestuursrecht
<i>Product(en)</i>	Klaagschriften, beslissingen op klaagschriften, meldingen, gespreksnotities
<i>Waardering</i>	V10
<i>Toelichting</i>	<p>Klaagschriften van burgers worden behandeld conform de eisen die de wetgeving (Algemene Wet Bestuursrecht) stelt. Dit houdt o.m. in dat klaagschriften worden geregistreerd, waarbij de volgende typen klaagschriften worden onderscheiden: klachten over seksuele intimidatie door ambtenaren, klachten over visum- en MVV-procedures; klachten over legalisatie en verificatie van documenten; klachten over het optreden van de overheid over toelating van vreemdelingen; klachten over de wijze waarop een beëdigde tolk of vertaler zich heeft gedragen jegens een vreemdeling; klachten over afgifte van paspoorten en andere reisdocumenten, notariaat, burgerlijke stand, naturalisatie en internationale rechtshulp; klachten over hulpverzoeken van en bijstandverlening aan Nederlanders in het buitenland, inclusief klachten over gedetineerdenbegeleiding en overige klachten.</p> <ul style="list-style-type: none"> •Na behandeling van een klaagschrift kan de burger zich met zijn klacht wenden tot de Nationale Ombudsman. Wanneer de Nationale ombudsman een klacht ontvangt die nog niet door het bestuursorgaan zelf is behandeld, stuurt hij de klacht op grond van het zogeheten kenbaarheidsvereiste (terug) naar het bestuursorgaan met het verzoek om de klacht alsnog en als eerste in behandeling te nemen. •De voornaamste documentaire neerslag van dit proces bestaat uit: reacties op klachten en eventuele jurisprudentie in het geval het een zaak wordt die aan de rechter wordt voorgelegd <p>Voor het behandelen van informatieverzoeken van de Nationale Ombudsman, zie proces 6.4: het behandelen van klachten van de Nationale Ombudsman.</p> <p>Nota bene: klachten via de Nationale Ombudsman die leiden tot aanpassing van beleid en/of wet- of regelgeving worden integraal bewaard en vallen onder de werkprocessen 4.1, 5.1.</p>
Volgnummer	8.5
Werkproces	Het behandelen van bezwaarschriften
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 10.3; art. 3:310, eerste lid Burgerlijk Wetboek
<i>Product(en)</i>	Reacties op bezwaarschriften en eventuele jurisprudentie in het geval het een zaak wordt die aan de rechter wordt voorgelegd.
<i>Waardering</i>	V20
<i>Toelichting</i>	Het Burgerlijk Wetboek bepaalt in artikel 3:310, eerste lid, dat een mogelijke rechtsvordering 20 jaar na de gebeurtenis definitief verjaart. Vanuit deze civielrechtelijke bepaling is het recht op informatie voor de burger geborgd.
Volgnummer	8.6
Werkproces	Het behandelen van (administratieve) beroepschriften
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 10.3; Burgerlijk Wetboek; art. 3:310, eerste lid Burgerlijk Wetboek
<i>Product(en)</i>	Reacties op beroepschriften en eventuele jurisprudentie in het geval het een zaak wordt die aan de rechter wordt voorgelegd
<i>Waardering</i>	V20
<i>Toelichting</i>	Het Burgerlijk Wetboek bepaalt in artikel 3:310, eerste lid, dat een mogelijke rechtsvordering 20 jaar na de gebeurtenis definitief verjaart. Vanuit deze civielrechtelijke bepaling is het recht op informatie voor de burger geborgd. Bezwaar- en beroepszaken in het kader van de Wet Mulder vallen niet onder dit werkproces, zie hiervoor proces nummer 7.29.

Kinderbescherming	
Volgnummer	8.7
Werkproces	Het doen van onderzoek naar en het adviseren over het belang en de positie van het kind in beschermingszaken
<i>Grondslag</i>	Verdrag inzake de rechten van het kind (New York 1989), Wetboek van Strafrecht, Burgerlijk Wetboek.
<i>Product(en)</i>	Melding, rekest (schriftelijk stuk waarmee een verzoekschriftprocedure bij het gerecht wordt ingeleid), advies en onderliggende stukken, correspondentie.
<i>Waardering</i>	SA-B3 in geval van gezagsbeëindigende maatregel; V100 na geboorte voor alle overige gevallen
<i>Toelichting</i>	<p>De Raad voor de Kinderbescherming (de RvdK) doet onderzoek naar de belangen en de positie van het kind in situaties waarin de (fysieke) veiligheid en de ontwikkeling van een kind gevaar lopen.</p> <p>De RvdK kan op basis van verschillende situaties onderzoek instellen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Op verzoek van een gemeente, een Gecertificeerde Instelling (GI, Jeugdbescherming of Jeugdreclassering), Veilig Thuis of de rechtbank. Soms wordt de RvdK ook door buitenlandse (gerechtelijke) instanties of de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden gevraagd onderzoek te doen. - In een crisissituatie waarbij sprake is van een acute en ernstige bedreiging van de (fysieke) veiligheid van kind. De melding komt meestal van Veilig Thuis of de Politie. In geval van nood kan echter iedere burger of organisatie rechtstreeks bij de RvdK melden. <p>Gemeentelijke en justitiële partijen wisselen met elkaar informatie uit over een kind dat jeugdbescherming of jeugdreclassering ontvangt. Dit verloopt via het systeem Collectieve Opdracht Routeer Voorziening (CORV).</p>
Volgnummer	8.8
Werkproces	Het doen van onderzoek naar en het adviseren over het belang en de positie van de jeugdige in strafzaken
<i>Grondslag</i>	Verdrag inzake de rechten van het kind (New York 1989), Wetboek van Strafrecht, Burgerlijk Wetboek,
<i>Product(en)</i>	Advies
<i>Waardering</i>	V direct nadat het kind de leeftijd van 24 jaar heeft bereikt
<i>Toelichting</i>	<p>Bij een melding over een jongere die mogelijk een strafbaar feit heeft gepleegd, heeft de RvdK diverse wettelijke taken:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Als een jongere wordt verdacht van een strafbaar feit adviseert de RvdK de officier van justitie voorafgaand aan het vervolgingsbesluit over de meest effectieve route tot afdoening. De RvdK overweegt in zijn advies daarbij altijd of de zaak zich leent voor toepassing van herstelrecht, bijvoorbeeld <i>mediation</i> in het strafrecht. Het doel hiervan is om partijen samen de materiële en immateriële schade, die ontstaan is door het strafbare feit, binnen de context van het strafproces te laten herstellen. - Als het tot een strafzaak komt, voert de RvdK daarover de casusregie. De RvdK houdt de jongere in alle fasen van het strafproces in beeld en bewaakt de termijnen en procedures. Tevens bewaakt de RvdK de inhoudelijke samenhang tussen de activiteiten van de verschillende ketenpartners om te komen tot een consequente en zinvolle reactie op het gedrag van de jongere. Bij casusregie kijkt de RvdK niet alleen naar de straf maar heeft ook oog voor de situatie waarin de jongere zich bevindt. Als hulpverlening nodig is, beweegt de RvdK de gemeentelijke instanties om die in te zetten. Ook houdt de RvdK toezicht op de begeleiding die de jongere krijgt vanuit Jeugdreclassering. - De RvdK doet onderzoek naar de gezinssituatie van jongeren tussen 12 en 18 jaar. Bij jongeren tussen de 18 en 23 jaar kan de RvdK ook onderzoek doen mits het delict waarvan ze worden verdacht gepleegd is vóór hun achttiende jaar. Bij de andere verdachten van 18-23 jaar kan de RvdK

	<p>geconsulteerd worden door de volwassenenreclassering in het kader van hun onderzoeks- en adviestaak. Op basis van het raadsonderzoek adviseert de RvdK, de officier van justitie en de (kinder)rechter over wat pedagogisch gezien de beste straf en/of zorg is, gegeven de omstandigheden en de ontwikkelingsfase waarin de jongere verkeert. De twee interventies die de RvdK het meest adviseert zijn het opleggen van een taakstraf en/of het opleggen van toezicht en begeleiding door de Jeugdreclassering.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Als de jongere een taakstraf krijgt opgelegd, kan het gaan om een werkstraf en/of om een leerstraf. Het is de taak van de RvdK om de uitvoering van deze taakstraffen te coördineren. Bij een werkstraf zorgt de RvdK voor een passende werkplek voor de jongere. Bij een leerstraf zorgt de RvdK voor een interventie met als doel het gedrag van de jongere te veranderen. <p>Behalve kinddossiers kunnen door de RvdK ook gezinsdossiers zijn gevormd. In dat geval wordt als bewaartermijn van het dossier de leeftijd van het jongste kind aangehouden.</p>
Volgnummer	8.9
Werkproces	Het doen van onderzoek naar en het adviseren over het belang en de positie van het kind in afstammingszaken rond pleegkinderen, adoptie en verzoeken tot afstand
<i>Grondslag</i>	Verdrag inzake de rechten van het kind (New York 1989), Burgerlijk Wetboek
<i>Product(en)</i>	Rekest (schriftelijk stuk waarmee een verzoekschriftprocedure bij het gerecht wordt ingeleid), advies, verklaring van geen bezwaar
<i>Waardering</i>	SA-B3
<i>Toelichting</i>	<p>Het betreft hier zaken waarbij het kind afstamt van andere ouders dan die bij wie ze (zullen) opgroeien. De volgende situaties zijn hier te onderscheiden:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Als mensen de wens hebben een (buitenlands) kind op te nemen, doet de Raad voor de Kinderbescherming een screeningsonderzoek naar deze aspirant-adoptiefouders. - Als mensen het voornemen hebben om een pleegkind op te nemen, doet de RvdK een justitiële screening naar deze aspirant pleegouders; - Als een ouder afstand wil doen van een kind, doet de RvdK onderzoek; - Als er na draagmoederschap afstand wordt gedaan van een kind, doet de RvdK onderzoek; - Als er vermoedens zijn van illegale opnemng van een kind, doet de RvdK onderzoek; - Als de rechter dat verzoekt, doet de RvdK onderzoek naar en adviseert de rechter over een voorgenomen (Nederlandse) adoptie. <p>De dossiers die betrekking hebben op afstammingszaken rond pleegkinderen, adoptie en verzoeken tot afstand worden blijvend bewaard. Nu de RvdK op meerdere gebieden, waarin de geschiktheid als opvoeder van een kind onderzocht wordt, onderzoek doet, bestaat de kans dat zij in de toekomst nogmaals onderzoek zou moeten doen naar de (gezins)situatie. In dat geval dienen de eerdere zorgpunten opnieuw gewogen te worden. Daarnaast moet de aanwezigheid van een eerdere screening gemeld worden aan de verzoekende Voorziening Pleegzorg. Zo worden de Voorzieningen Pleegzorg in de gelegenheid gesteld bij elkaar te informeren over de geschiktheid (los van de juridische Verklaring van geen bezwaar, VGB) van het aspirant pleeggezin.</p> <p>Door blijvende bewaring van de dossiers wordt tevens aan kinderen en hun nageslacht de mogelijkheid geboden om informatie te verkrijgen over hun afstamming. Het recht op afstammingsinformatie is vastgelegd in Nederlandse wetgeving (Wet donorgegevens) en internationale verdragen (art. 7 IVRK en art. 8 EVRM). Internationale verdragen bieden rechtsbescherming voor kinderen op toegang tot afstammingsinformatie (recht van het kind op het kennen van zijn ouders en van zijn achtergrond). Het recht van het kind op</p>

	het kennen van zijn ouders is ook opgenomen in het Verdrag inzake de rechten van het kind (New York, 1989).
Volgnummer	8.10
Werkproces	Het doen van onderzoek naar en het adviseren over het belang en de positie van het kind in gezag- en omgangszaken
<i>Grondslag</i>	Verdrag inzake de rechten van het kind (New York 1989), art 377a-g Burgerlijk Wetboek Boek 1
<i>Product(en)</i>	Advies
<i>Waardering</i>	V100 na geboorte
<i>Toelichting</i>	<p>Als de rechtbank hierom verzoekt heeft de Raad voor de Kinderbescherming een adviestaak wanneer er bijvoorbeeld na een scheiding van ouders beslissingen moeten worden genomen over zaken als:</p> <ul style="list-style-type: none"> - het gezag over een kind; - de verdeling van zorg- en opvoedtaken tussen de ouders; - de hoofdverblijfplaats van het kind; - een omgangsregeling voor het kind en de ouder bij wie het niet woont; - de informatie- en consultatieplicht van de verzorgende ouder naar de andere ouder; - de erkenning van een kind door de biologische vader, wanneer de moeder dit niet wil. <p>De Raad stelt op verzoek van de rechter een onderzoek in en adviseert de rechter welke interventie(s) en welke beslissing het belang van het kind het beste dient.</p>
Volgnummer	8.11
Werkproces	Het beslissen op aanvragen tot het adopteren van buitenlandse pleegkinderen
<i>Grondslag</i>	Haags Adoptieverdrag; Wet opnemng buitenlandse kinderen ter adoptie, Regeling betreffende de verklaring houdende toestemming tot adoptie, Richtlijnen opnemng buitenlandse kinderen ter adoptie 2000
<i>Product(en)</i>	Beginseltoestemming op naam, matchingsvoorstel, afwijzingsbrief, <i>approval</i> (document waarin de namen van de adoptiefouders en het op te nemen kind zijn vermeld en toestemming wordt verleend voor de opnemng van dat kind)
<i>Waardering</i>	SA-B3 V5 indien de beginseltoestemming verlopen is zonder dat een kind is geplaatst.
<i>Toelichting</i>	<p>Het behandelen van aanvragen tot adopteren van buitenlandse pleegkinderen geschiedt op basis van het Haags Adoptieverdrag. De minister van JenV besluit op aanvragen tot het adopteren van buitenlandse pleegkinderen.</p> <p>Hier moet onderscheid gemaakt worden tussen een beginseltoestemming die verstrekt is en waarvan mogelijk de geldigheidsduur is verlengd, maar is verlopen. Daarvoor geldt dat het dossier na het verlopen van de (uiterste) geldigheidsduur wordt afgesloten en na 5 jaar wordt vernietigd.</p> <p>Ook kan het zijn dat naast een beginseltoestemming een matchingsvoorstel is afgegeven, maar dat het verzoek niet is ingewilligd door middel van afgifte van een beginseltoestemming op naam of door middel van een zogenaamde <i>approval</i>. Ook daarvoor geldt dat het dossier vijf jaar na de uiterste datum van de geldigheidsduur van de beginseltoestemming (na afsluiting van het dossier) wordt vernietigd.</p> <p>Wanneer de aanvraag leidt tot opname van een buitenlands pleegkind wordt het dossier (met de beginseltoestemming, het matchingsvoorstel, de beginseltoestemming op naam of een <i>approval</i>) blijvend bewaard. Het dossier wordt afgesloten op het moment dat een kind in het gezin van adoptiefouders is opgenomen. Deze dossiers zijn gewaardeerd als blijvend te bewaren vanwege het belang van het kind, het adoptief gezin en het nageslacht om na</p>

	te kunnen gaan hoe de adoptie tot stand is gekomen en rekening houdend met de ingrijpende gebeurtenis voor de betrokkenen bij adoptie.
Volgnummer	8.12
Werkproces	Het beslissen op aanvragen voor (verlenging van) vergunningen aan erkende instanties ten behoeve van adoptie buitenlandse pleegkinderen
<i>Grondslag</i>	Wet opneming buitenlandse kinderen ter adoptie, artikel 15, Besluit opneming buitenlandse kinderen ter adoptie, Regeling aanvraag vergunning bemiddeling interlandelijke adoptie
<i>Product(en)</i>	Besluit, vergunning
<i>Waardering</i>	SA-B3
<i>Toelichting</i>	<p>Dit werkproces omvat het toewijzen of afwijzen van aanvragen en het intrekken van eerder verstrekte vergunningen door de directie Sanctietoepassing en Jeugd (DSJ). Ook dossiers waarbij erkende instanties zelf hebben besloten hun werkzaamheden te beëindigen, vallen onder dit werkproces.</p> <p>Adoptie buitenlandse pleegkinderen kan alleen plaatsvinden via instanties die hiertoe een vergunning hebben verkregen. De Autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden, onderdeel van DSJ, adviseert de minister over toekenning van vergunningen aan erkende instanties die bemiddelen bij adoptie van buitenlandse pleegkinderen. Deze instanties bemiddelen tussen het land van herkomst en Nederland in adoptiezaken binnen de kaders van de Wet opneming buitenlandse kinderen ter adoptie.</p> <p>Vanuit het belang van verantwoording en reconstructie van de uitvoering van het beleid worden de dossiers over beslissen op aanvragen blijvend bewaard.</p>
Volgnummer	8.13
Werkproces	Het behandelen van inkomende en uitgaande verzoeken tot teruggeleiding en tot het vaststellen van internationale omgang van kinderen op grond van het Haags Kinderontvoeringsverdrag (HKOV)
<i>Grondslag</i>	Het Haags Kinderontvoeringsverdrag van 25 oktober 1980, de Verordening Brussel II bis, de Uitvoeringswet internationale kinderontvoering
<i>Product(en)</i>	Verzoeken tot teruggeleiding of tot vaststelling van een internationale omgangsregeling, begeleidende brieven bij doorgeleiding van verzoeken tot teruggeleiding/vaststelling omgang, correspondentie, informatiebrieven, adviezen, besluiten tot het niet in behandeling nemen van een verzoek,.
<i>Waardering</i>	SA-B3
<i>Toelichting</i>	<p>Dit werkproces omvat de behandeling van verzoeken tot teruggeleiding en verzoeken tot het vaststellen van een internationale omgangsregeling door de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden (Centrale autoriteit). Een ouder of voogd kan een verzoek tot teruggeleiding of tot het vaststellen van een Internationale omgangsregeling indienen bij de Centrale autoriteit. Om een verzoek te doen dient de ouder of voogd het relevante formulier in te vullen en dit met bijlagen toe te sturen naar de Centrale autoriteit. De Centrale autoriteit voert een marginale juridische toets uit alvorens het verzoek verder in behandeling te kunnen nemen. Uitgaande verzoeken worden door de Centrale autoriteit doorgeleid naar Centrale autoriteiten in het buitenland. Als een land niet aangesloten is bij het Verdrag worden de verzoeken doorgeleid via de consulaire route naar de autoriteiten van dat land. De Centrale autoriteit kan in deze zaken corresponderen/contact hebben in deze zaken met verschillende partijen zoals ouders, advocaten, buitenlandse Centrale autoriteiten, OM, politie, Raad voor de Kinderbescherming, GI's, en consulaire zaken.</p>

Volgnummer	8.14
Werkproces	Het behandelen van inkomende en uitgaande zorgmeldingen, informatieverzoeken en verzoeken tot internationale pleegzorgplaatsing in internationale kinderschermingszaken in het kader van de Verordening Brussel II bis en het Haags Kinderbeschermingsverdrag 1996 (HKBV)
<i>Grondslag</i>	Haags Kinderbeschermingsverdrag 1996, Verordening Brussel II bis, Uitvoeringswet Internationale Kinderbescherming
<i>Product(en)</i>	Begeleidende brief bij het doorgeleiden van verzoeken, verzoek tot screening in geval van een inkomend verzoek tot pleegzorgplaatsing, instemmingsbesluit, correspondentie, register
<i>Waardering</i>	SA-B3
<i>Toelichting</i>	<p>Dit werkproces omvat alle activiteiten bij de behandeling van verzoeken over kinderen op het gebied van internationale kinderscherming. Het gaat om kinderschermingsmaatregelen of hulp via de jeugdhulpinstanties in internationaal verband. Het betreft informatieverzoeken, zorgmeldingen of verzoeken tot internationale pleegzorgplaatsing. Alleen (jeugdhulp)instanties kunnen een verzoek indienen bij de Centrale autoriteit Internationale Kinderaangelegenheden (Centrale autoriteit). Ouders kunnen dat bijvoorbeeld niet.</p> <p>De taken van de Centrale autoriteit vloeien direct voort uit het Haags Kinderbeschermingsverdrag 1996 en de Verordening Brussel II-bis, waarin een Verdragsstaat wordt geacht een Centrale Autoriteit in te stellen. In Nederland is de minister van Justitie en Veiligheid aangewezen als de Centrale autoriteit.</p> <p>De Centrale autoriteit is het centrale knooppunt waar internationale kinderscherming zaken langs gaan, zowel ten aanzien van kinderen die vanuit een ander land naar Nederland komen als voor kinderen die vanuit Nederland naar het buitenland gaan. De Centrale autoriteit faciliteert, verwijst, informeert en geleidt verzoeken door wanneer een kind mogelijk internationale bescherming behoeft. Bij consultatie vooraf heeft de Centrale autoriteit ook een besluitvormende taak omdat zij instemmingsbesluiten verleent in internationale pleegzorgverzoeken. De Centrale autoriteit onderhoudt ook de contacten met buitenlandse Centrale autoriteiten.</p> <p>In het Haags Kinderbeschermingsverdrag is de verplichting opgenomen dat de Ca registraties bijhoudt. In het register zijn gegevens opgenomen van kinderen die in het kader van internationale kinderscherming vanuit het buitenland in Nederland verblijven en vanuit Nederland in het buitenland verblijven. Het betreft kinderen waarbij een (overheids)instantie betrokken is. De Nederlandse Ca beheert het register.</p> <p>In het register worden gegevens opgenomen over:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Nederlandse kinderen die vanuit Nederland in het kader een buitenlands verblijf of zorgaanbod in een buitenlands pleeggezin of instelling verblijven; - Buitenlandse kinderen die vanuit het buitenland in het kader een buitenlands verblijf of zorgaanbod in een Nederlands gezin of instelling verblijven; - Buitenlandse kinderen verblijvend in Nederland waaruit van het buitenland een zorgmelding bij de Nederlandse Ca is ingediend. - Nederlandse kinderen verblijvend in het buitenland en waarvoor bij een buitenlandse Ca (of Nederlandse Ca) een zorgmelding wordt ingediend

Benoemingen	
Volgnummer	8.15
Werkproces	Het benoemen van functionarissen in juridische beroepsgroepen
<i>Grondslag</i>	Gerechtsdeurwaarderswet; Wet op het notarisambt; Wet beëdigde tolken en vertalers; Besluit beëdigde tolken en vertalers
<i>Product(en)</i>	Voordracht, advies, benoemingsdocumenten
<i>Waardering</i>	V7 na benoeming
<i>Toelichting</i>	Onder dit werkproces valt onder andere de benoeming van deurwaarders en notarissen. De benoeming geschiedt bij Koninklijk Besluit. De beëdiging van tolken en vertalers geschiedt door de rechterlijke macht.
Volgnummer	8.16
Werkproces	Het benoemen en ontslaan van leden van de Rechterlijke Macht en van de Korpschef bij de Nationale Politie
<i>Grondslag</i>	Politiewet 2012, Wet op de rechterlijke organisatie
<i>Product(en)</i>	Voordracht, advies, benoemingsdocumenten
<i>Waardering</i>	V10 na ontslagbesluit
<i>Toelichting</i>	De benoeming en het ontslag geschieden bij Koninklijk Besluit.
Screening	
Volgnummer	8.17
Werkproces	Het behandelen van aanvragen voor en over het verkrijgen van een Verklaring Omtrent Gedrag (VOG)
<i>Grondslag</i>	VOG NP artikel 28 t/m 39 Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens en de beleidsregels VOG NP-RP 2013 Continu Screenen: artikel 22a en 22b Besluit justitiële en strafvorderlijke gegevens, Besluit Personenvervoer 2000, de Wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen en het Besluit landelijk register kinderopvang, buitenlandse kinderopvang en personenregister kinderopvang
<i>Product(en)</i>	Verklaring Omtrent Gedrag
<i>Waardering</i>	V5
<i>Toelichting</i>	Dit werkproces omvat de behandeling voor het toe- of afwijzen van aanvragen voor het verkrijgen van een Verklaring Omtrent het Gedrag (VOG). Voor een (nieuwe) baan is vaak een VOG nodig. In sommige branches, bijvoorbeeld de kinderopvang, is dit wettelijk verplicht. Justis handelt de VOG-aanvragen af en is de enige instantie in Nederland die de VOG afgeeft. Een VOG is een verklaring waaruit blijkt dat het (justitiële) verleden geen bezwaar vormt voor het vervullen van een specifieke taak of functie in de samenleving. Bij de beoordeling van een VOG-aanvraag kijkt Justis of er strafbare feiten op naam van de betrokkene staan vermeld in de justitiële documentatie, die een risico vormen voor de functie of het doel waarvoor de VOG is aangevraagd. Sommige strafbare feiten vormen een bezwaar voor de ene baan of stage, maar voor de andere niet. De VOG is een momentopname en kent geen geldigheidsduur.
Volgnummer	8.18
Werkproces	Het behandelen van aanvragen voor het verkrijgen van een Gedragsverklaring Aanbesteden (GVA)
<i>Grondslag</i>	Aanbestedingswet 2012, hoofdstuk 4.1
<i>Product(en)</i>	Gedragsverklaring Aanbesteden
<i>Waardering</i>	V5
<i>Toelichting</i>	Veel overheidsopdrachten moeten worden aanbesteed op grond van Europese aanbestedingsregels. Een aanbestedende dienst kan van de inschrijver op een overheidsopdracht verlangen dat deze een gedragsverklaring aanbesteden

	<p>(GVA) overlegt. Justis verstrekt de GVA namens de minister van Justitie en Veiligheid.</p> <p>Een GVA is een verklaring dat uit een onderzoek is gebleken dat er geen bezwaren zijn dat een natuurlijk persoon of rechtspersoon inschrijft op een overheidsopdracht, speciale-sectoropdracht, concessieovereenkomst voor openbare werken of prijsvraag. Justis raadpleegt daartoe het Justitieel Documentatie Systeem en gaat na of sprake is van relevante beschikkingen van de Autoriteit Consument en Markt of de Europese Commissie.</p> <p>De GVA heeft per 1 april 2013 de 'VOG voor aanbesteding' vervangen.</p>
Volgnummer	8.19
Werkproces	Het afgeven, wijzigen of intrekken van een akte (individuele of categoriale) opsporingsbevoegdheid en aanvragen voor ontheffing van de bekwaamheidseis van buitengewoon opsporingsambtenaren
<i>Grondslag</i>	Wetboek van Strafvordering, artikel 142; Besluit buitengewoon opsporingsambtenaar (Bbo); Beleidsregels buitengewoon opsporingsambtenaar; de Regeling domeinlijsten buitengewoon opsporingsambtenaar.
<i>Product(en)</i>	Besluit m.b.t. de opsporingsbevoegdheid, ontheffingsbesluit, aanwijzing
<i>Waardering</i>	V10 na beëindigen, intrekken of vervallen van de aanwijzing, de opsporingsbevoegdheid of de ontheffing.
<i>Toelichting</i>	<p>Dit werkproces omvat zowel de aanvragen voor afgifte, wijziging of intrekking van de opsporingsbevoegdheid voor een buitengewoon opsporingsambtenaar (boa) als de aanvragen voor ontheffing van de vakbekwaamheidseis. De hoofdofficier van justitie is toezichthouder.</p> <p>Een buitengewoon opsporingsambtenaar (boa) is een ambtenaar met opsporingsbevoegdheid. Dat houdt in dat een boa bepaalde strafbare feiten mag opsporen. Buitengewoon opsporingsambtenaren worden door organisaties of de politie ingezet om de veiligheid te handhaven. Zo zijn er bijvoorbeeld boa's die voor gemeenten het parkeerbeleid handhaven. Maar ook jachtopzichters, milieu-inspecteurs en leerplichtambtenaren zijn boa's. Een boa kan verdachten aanhouden en mag boetes uitschrijven.</p> <p>Er zijn drie soorten aanvragen voor een akte, namelijk voor een individuele boa, voor een individuele boa die onder een categoriaal besluit valt en voor een groep van minimaal vijf boa's die onder een categoriaal besluit vallen.</p>
Volgnummer	8.20
Werkproces	Het vaststellen van de bekwaamheid en betrouwbaarheid van een opsporingsambtenaar bijzondere opsporingsdiensten.
<i>Grondslag</i>	Artikel 7, derde lid van de Wet op de bijzondere opsporingsdiensten en het Besluit bekwaamheid en betrouwbaarheid opsporingsambtenaren bijzondere opsporingsdiensten 2010
<i>Product(en)</i>	Besluit
<i>Waardering</i>	V10 na de vaststelling van bekwaamheid en betrouwbaarheid
<i>Toelichting</i>	<p>Bijzondere opsporingsdiensten (BOD) kunnen de vaststelling tot bekwaamheid en betrouwbaarheid van een opsporingsambtenaar bij Justis aanvragen.</p> <p>Met de vaststelling tot bekwaamheid en betrouwbaarheid kan de BOD-er aantonen dat hij voldoet aan de eisen van bekwaamheid en betrouwbaarheid die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van zijn functie. Screeningsautoriteit Justis verstrekt het besluit namens de minister voor Rechtsbescherming. Het hoofd van het functioneel parket is toezichthouder.</p>

Volgnummer	8.21
Werkproces	Het behandelen van aanvragen voor ontheffing op grond van de Wet Wapens en Munitie (WWM)
<i>Grondslag</i>	Wet wapens en munitie, Regeling wapens en munitie, Circulaire wapens en munitie
<i>Product(en)</i>	Besluit
<i>Waardering</i>	V10 na beëindiging van de ontheffing.
<i>Toelichting</i>	Dit werkproces omvat naast het behandelen van de aanvraag voor ontheffing ook de intrekking of wijziging van een ontheffing. In Nederland is wapenbezit en zijn handelingen met wapens verboden. Er zijn wel uitzonderingen op het wapenverbod. Die zijn er in de vorm van vergunningverlening door de korpschef met de mogelijkheid van administratief beroep bij de Minister van JenV (zie proces 8.6) en deze mogelijkheid van ontheffingverlening door de Minister van JenV met de mogelijkheid van bezwaar.
Volgnummer	8.22
Werkproces	Het behandelen van verzoeken om advies op grond van de wet Bibob en het verstrekken van informatie op basis van artikel 11a Wet Bibob
<i>Grondslag</i>	Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Wet Bibob); Besluit bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Besluit Bibob)
<i>Product(en)</i>	Adviezen en informatieverstrekkingen
<i>Waardering</i>	V8 voor adviezen V2 voor informatieverstrekkingen
<i>Toelichting</i>	Het Landelijk Bureau Bibob is onderdeel van Justis en voert op verzoek van bestuursorganen en rechtspersonen met een overheidstaak integriteitsscreeningen uit aan de hand van de Wet Bibob. Het Bureau heeft twee wettelijke taken: - Adviseren van bestuursorganen (zoals de burgemeester, het college van burgemeester en wethouders en het college van Gedeputeerde Staten) en rechtspersonen met een overheidstaak over de mate van gevaar van misbruik van vergunningen, subsidies, aanbestedingen en vastgoedtransacties. - Voorlichten en adviseren van bestuursorganen over de implementatie en toepassing van de Wet Bibob.
Volgnummer	8.23
Werkproces	Het behandelen van voorstellen tot toekenning van onderscheidingen
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 10.1; Reglement op de Orde van de Nederlandse Leeuw en de Orde van Oranje-Nassau
<i>Product(en)</i>	Verzoeken om onderscheidingen, registratiegegevens van toegekende onderscheidingen
<i>Waardering</i>	V3 na toekenning van de onderscheiding
<i>Toelichting</i>	Voor het toekennen van een koninklijke onderscheiding wordt een ingediend voorstel in een aantal stappen beoordeeld. Als eerste geeft de betrokken burgemeester advies, daarna volgt advies van de commissaris van de koning, advies van het Kapittel voor de Civiele Orden en daarna volgt de voordracht en het ontwerp-Koninklijk besluit door minister 'die het aangaat'. Als de persoon die wordt voorgesteld voor een lintje verdiensten heeft op het terrein van JenV, is dat 'de minister die het aangaat'. Als deze de eerder gegeven adviezen volgt en de voordracht tekent, kan die door naar de Koning ter ondertekening als Koninklijk Besluit
Volgnummer	8.24
Werkproces	Het behandelen van verzoeken van particuliere beveiligingsorganisaties en/of recherchebureaus
<i>Grondslag</i>	Wet, Regeling en beleidsregels particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus (Wpbr, Rpbr)
<i>Product(en)</i>	Vergunningen, ontheffingen, toestemming of ander besluit

<i>Waardering</i>	V10 na beëindigen vergunning, ontheffing of toestemming en na vaststelling gelijkwaardige EU-vergunning of beslissing op overtreding
<i>Toelichting</i>	Dit werkproces omvat: - verlenen, weigeren, intrekken toestemming leidinggevende - verlenen, weigeren, intrekken vergunning voor in stand houden beveiligingsorganisatie of recherchebureau - verlenen, weigeren, intrekken ontheffing opleidingseisen (art 8, derde lid Wpbr) - vaststelling gelijkwaardige EU-vergunning - beslissing op overtredingen (Wbpr en Rpbr) - verlenen, weigeren, intrekken toestemming buitenlandse beveiligingsmedewerker
Rechtspersonen	
Volgnummer	8.25
Werkproces	Het vrijwillig verplaatsen van de zetel van een rechtspersoon
<i>Grondslag</i>	Rijkswet vrijwillige zetelverplaatsing, Wet vrijwillige zetelverplaatsing derde landen
<i>Product(en)</i>	Toekenning, afwijzing
<i>Waardering</i>	SA-B3
<i>Toelichting</i>	Ingevolge de Rijkswet vrijwillige zetelverplaatsing kan de plaats van vestiging van een in Nederland, Aruba, Curaçao of Sint Maarten gevestigde vennootschap worden overgebracht naar een ander deel van het Koninkrijk der Nederlanden. Voor verplaatsingen vanuit het buitenland naar Nederland gelden de bepalingen uit de Wet vrijwillige zetelverplaatsing derde landen. De zetelverplaatsing is slechts mogelijk indien zij op grond van oorlog, onmiddellijk oorlogsgevaar, revolutie of daarmee vergelijkbare buitengewone omstandigheden in het belang van de vennootschap geboden is. Deze zetelverplaatsing wordt geregeld met een wijziging van de statuten van de vennootschap. Voorafgaand aan die bijzondere omstandigheden dient de goedkeuring van de Minister van JenV gevraagd te worden voor de statutenwijziging.
Volgnummer	8.26
Werkproces	Het behandelen van een verzoek om ontheffing structuurregime
<i>Grondslag</i>	Burgerlijk Wetboek, boek 2
<i>Product(en)</i>	Verzoeken, ontheffingsbesluiten
<i>Waardering</i>	V10 na het onherroepelijk worden van de beslissing op het verzoek
<i>Toelichting</i>	Grote vennootschappen die aan bepaalde criteria voldoen, hebben de verplichting tot het instellen van een Raad van Commissarissen. Deze verplichting is vastgelegd in het BW. Ook de mogelijkheid om een ontheffing voor deze verplichting aan te vragen ligt hier in vast. Deze ontheffing kan worden verleend door de Minister van Justitie en Veiligheid.
Volgnummer	8.27
Werkproces	Het behandelen van aanvragen voor de verstrekking van voorschotten in het kader van de Garantstellingsregeling curatoren (GSR)
<i>Grondslag</i>	Burgerlijk Wetboek, Boek 2; Garantstellingsregeling curatoren 2012
<i>Product(en)</i>	Besluit
<i>Waardering</i>	V10 na beëindiging garantstelling
<i>Toelichting</i>	Als een bedrijf failliet gaat, stelt de rechter een curator aan. Die onderzoekt de reden van het faillissement. Soms blijft er na het faillissement niet genoeg geld over voor dit onderzoek. De curator kan dan gebruik maken van de garantstellingsregeling curatoren (GSR). Deze garantstellingsregeling vergoedt kosten voor bepaalde juridische acties, bijvoorbeeld wanneer de curator een vooronderzoek wil doen of een rechtsvordering wil instellen jegens de bestuurder. Een bestuurder die onverantwoordelijke risico's nam, kan persoonlijk aansprakelijk worden

	<p>gesteld.</p> <p>Het doel van de GSR is onder meer om faillissementsfraude tegen te gaan.</p> <p>Justis bepaalt of er genoeg redenen zijn om in aanmerking te komen voor een garantstelling. Als dat zo is, staat de minister van Justitie en Veiligheid garant voor het salaris en een onkostenvergoeding van de curator.</p>
Volgnummer	8.28
Werkproces	Het verstrekken van een risicomelding of informatie op grond van de Wet Controle op rechtspersonen
<i>Grondslag</i>	Wet controle op rechtspersonen, Besluit controle op rechtspersonen
<i>Product(en)</i>	Risicomelding, informatieverstrekking
<i>Waardering</i>	<p>V 3 maanden indien gegevensverzameling uit automatische analyse geen aanleiding geeft tot handmatig onderzoek</p> <p>V 6 maanden indien handmatig onderzoek niet leidt tot risicomelding</p> <p>V2 na verstrekken risicomelding</p> <p>V5 na de informatieverstrekking (art. 6, derde lid, Wet controle op rechtspersonen)</p>
<i>Toelichting</i>	<p>Justis voert de Wet controle op rechtspersonen uit. Het doel van deze wet is misbruik door bedrijven (rechtspersonen) voorkomen en bestrijden. Denk aan bedrijven die meewerken aan – of worden gebruikt voor – fraude, witwassen, drugshandel of milieucriminaliteit.</p> <p>Justis screent bedrijven, de bestuurders en andere bij deze bedrijven betrokken personen/bedrijven doorlopend op hun betrouwbaarheid. Bij de screening gebruikt Justis de instrumenten proactieve risicomelding, risicomelding op verzoek en informatieverstrekking.</p> <p>Justis analyseert op vastgestelde momenten, bijvoorbeeld bij de oprichting van het bedrijf of een bestuurswisseling, de gegevens van bedrijven, hun bestuurders, aandeelhouders en hun directe omgeving. Deze analyse gebeurt geautomatiseerd, waarbij gekeken wordt of er in het verleden relevante strafrechtelijke feiten zijn geweest en/of er betrokkenheid was bij faillissementen (proactieve risicomelding). Indien het systeem een verhoogd risico constateert volgt een tweede fase van handmatige analyse door een analist. Op basis van de aan Justis ter beschikking staande gegevens, wordt beoordeeld of er een verhoogd risico bestaat op bijvoorbeeld witwassen of belastingfraude. Constateert Justis een verhoogd risico, dan wordt een risicomelding afgegeven aan een bevoegde opsporende of toezichhoudende instantie, die belast is met het voorkomen en bestrijden van dit risico. Dergelijke instanties kunnen ook zelf om een risicomelding vragen bij Justis gedurende een lopend onderzoek (risicomelding op verzoek).</p> <p>In een informatieverstrekking staan de relevante relaties tussen de gecontroleerde (rechts)personen en de personen en bedrijven die daarbij betrokken zijn.</p> <p>Gegevens in de informatieverstrekking zoals relevante faillissementen en ontbindingen komen uit het handelsregister, het Centraal Insolventieregister en openbare bronnen. De informatieverstrekking bevat geen strafrechtelijke of fiscale informatie en geen risico-inschatting.</p>
Volgnummer	8.29
Werkproces	Het behandelen van aanvragen voor een verklaring van geen bezwaar in het kader van preventief toezicht vennootschappen
<i>Grondslag</i>	Wet documentatie vennootschappen (geldig tot en met 30 juni 2011)
<i>Product(en)</i>	Afwijzing van een aanvraag, verklaring van geen bezwaar
<i>Waardering</i>	V5 na inwerkingtreding van de Wet controle op rechtspersonen (1 juli 2011)
<i>Toelichting</i>	Het preventief toezicht vennootschappen is komen te vervallen na inwerkingtreding van de Wet Controle op Rechtspersonen.

	<p>Het doel van het preventief toezicht op vennootschappen was voorkoming en bestrijding van misbruik van een vennootschap, waaronder het voorkomen en bestrijden van het plegen van misdrijven en overtredingen van financieel-economische aard door middel van een vennootschap. Mogelijk misbruik van vennootschappen werd beperkt door het uitvoeren van een toets naar de voornemens bij de oprichting en door een criminele en financiële antecedententoets ten aanzien van (mede) beleidsbepalende personen voorafgaand aan de oprichting van een vennootschap, dan wel door een toets voorafgaand aan een statutenwijziging van een vennootschap. Naar aanleiding van deze toets volgde het verstrekken of weigeren van de zogeheten verklaring van geen bezwaar. Indien de verklaring van geen bezwaar werd afgegeven kon een NV of BV worden opgericht of de statuten worden gewijzigd.</p>
Burgerlijke stand	
Volgnummer	8.30
Werkproces	Het behandelen van een verzoek om geslachtsnaamswijziging
<i>Grondslag</i>	Art. 1: 7 Burgerlijk Wetboek en het Besluit geslachtsnaamswijziging (Bgn) en de Regelen betreffende verzoeken tot naamswijziging en tot naamsvaststelling
<i>Product(en)</i>	Beschikkingen
<i>Waardering</i>	SA-B3
<i>Toelichting</i>	Een aanvraag voor een wijziging van een achternaam of vaststelling van een geslachtsnaam wordt ingediend bij Justis. Justis beslist namens de minister voor Rechtsbescherming of de achternaam mag worden gewijzigd. Aanvragen voor de wijziging van een voornaam worden niet door Justis behandeld. Deze worden ingediend bij de rechter.
Volgnummer	8.31
Werkproces	Het behandelen van een verzoek om ontheffing bij een huwelijk
<i>Grondslag</i>	Art. 1: 41 Burgerlijk Wetboek
<i>Product(en)</i>	Besluit
<i>Waardering</i>	SA-B3
<i>Toelichting</i>	Wie in Nederland wil trouwen moet zich aan bepaalde regels houden. Zo mogen beide partners geen broer en zus zijn. Soms kan van deze regels worden afgeweken, bijvoorbeeld in het geval van erkenning of adoptie. Er is dan sprake van huwelijksdispensatie. Verder was het tot 2015 mogelijk om een ontheffing van de minimum leeftijd aan te vragen. Sinds 2015 moeten beide partners 18 jaar of ouder zijn en mag hiervan niet worden afgeweken.
Volgnummer	8.32
Werkproces	Het behandelen van een verzoek om te trouwen bij volmacht
<i>Grondslag</i>	Art 1: 66 Burgerlijk Wetboek
<i>Product(en)</i>	Besluit
<i>Waardering</i>	V5
<i>Toelichting</i>	Wie in Nederland wil trouwen moet zich aan bepaalde regels houden. Zo moeten beide partners allebei voor de ambtenaar van de burgerlijke stand verschijnen. Soms kan van deze regels worden afgeweken, bijvoorbeeld omdat één van de partners hiertoe niet in staat is. Er is dan sprake van trouwen bij volmacht. Verder moeten beide partners 18 jaar of ouder zijn. Hiervan kan niet worden afgeweken.
Volgnummer	8.33
Werkproces	Het beheren van de akten Dubbelen Burgerlijke Stand (DBS)
<i>Grondslag</i>	Burgerlijk Wetboek, Art. 1: 18d; Besluit Burgerlijke Stand 1994, art. 22, derde lid en art. 30, eerste lid en de daarbij behorende regelingen "Verzending tekst Latere Vermeldingen bij dubbelen akten burgerlijke stand" en "Papier, andere gegevensdragers en middelen voor de opmaak van de akten van de burgerlijke stand"

Selectielijst van het ministerie van Justitie en Veiligheid vanaf 5 mei 1945

<i>Product(en)</i>	Dubbel of afschrift van akte en latere vermelding (Dubbelen BS)
<i>Waardering</i>	SA-B5
<i>Toelichting</i>	Volgens het Burgerlijk Wetboek en het Besluit Burgerlijke Stand worden akten en latere vermeldingen in tweevoud opgemaakt door de ambtenaar van de Burgerlijke Stand. Eén exemplaar blijft bij de desbetreffende gemeente en één exemplaar gaat naar de minister van JenV (DGRR). Het beheer van de DBS is een wettelijke taak (Besluit Burgerlijke Stand 1994) die door Justid wordt uitgevoerd. Uit de parlementaire geschiedenis van het Besluit Burgerlijke Stand blijkt dat de wetgever van mening is dat de DBS blijvend moeten worden bewaard. Dit geldt zowel voor de dubbelen van de akten als voor de latere vermeldingen.
Volgnummer	8.34
Werkproces	Het verlenen van een vergunning voor de doorgifte van persoonsgegevens aan een derde land of internationale organisaties
<i>Grondslag</i>	Art. 77, tweede lid, Wet bescherming persoonsgegevens
<i>Product(en)</i>	Vergunning
<i>Waardering</i>	V5 na intrekking vergunning door de toezichthouder
<i>Toelichting</i>	Binnen internationale organisaties of multinationals vindt doorgifte van persoonsgegevens plaats tussen de verschillende vestigingen. Zijn er vestigingen buiten de Europese Unie, dan kunnen deze organisaties interne gedragscodes opstellen voor het gegevensverkeer binnen de eigen organisatie. Dit worden bindende bedrijfsvoorschriften oftewel binding corporate rules (BCR) genoemd. In BCR legt een organisatie de waarborgen vast voor de bescherming van persoonsgegevens bij doorgifte naar landen zonder passend beschermingsniveau. Sinds de AVG is deze taak komen te vervallen bij Justis en verplaatst naar de Autoriteit Persoonsgegevens (AP). De vergunningen worden ingetrokken door de AP.
Erkenning EU beroepskwalificatie	
Volgnummer	8.35
Werkproces	Het beslissen op het verzoek om erkenning van een EU-beroepskwalificatie
<i>Grondslag</i>	Algemene wet erkenning EU-beroepskwalificaties, Algemeen besluit erkenning EU-beroepskwalificaties, diverse ministeriële regelingen per beroep
<i>Product(en)</i>	Beschikking
<i>Waardering</i>	V25 na beslissing
<i>Toelichting</i>	Op basis van richtlijn nr. 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (PbEU L 255) is in Nederland de Algemene wet erkenning EU-beroepskwalificaties uitgewerkt, het Algemeen besluit erkenning EU-beroepskwalificaties en diverse ministeriële regelingen per beroep. De erkenning van een aantal gereguleerde beroepen valt onder de minister van JenV. Die besluit op basis van deze wet- en regelgeving of een migrant als gekwalificeerd kan worden beschouwd om een dergelijk beroep uit te oefenen.
Passief kiesrecht	
Volgnummer	8.36
Werkproces	Het verstrekken van verklaringen passief kiesrecht
<i>Grondslag</i>	Art. 1, eerste lid, sub c, Richtlijn 2013/1/EU tot wijziging van Richtlijn 03/109/EG van de Raad van Europese Gemeenschappen; Art. 54, tweede lid, Grondwet; Art. Y 38 Kieswet.
<i>Product(en)</i>	Verklaring, beslissing
<i>Waardering</i>	V6
<i>Toelichting</i>	Dit werkproces betreft het binnen vijf werkdagen na ontvangst van een verzoek afgeven van een verklaring dat een persoon met de Nederlandse nationaliteit die woonachtig is in een andere EU-staat en zich aldaar kandidaat stelt voor de verkiezingen van het Europees parlement al dan niet is

Selectielijst van het ministerie van Justitie en Veiligheid vanaf 5 mei 1945

	uitgesloten van het kiesrecht (verklaring passief kiesrecht).
--	---

Categorie 9	
Het vertegenwoordigen van de Minister of de Staat in bestuursrechtelijke procedures voor (inter-) nationale gerechtelijke instanties	
Vertegenwoordigen minister of Staat	
Volgnummer	9.1
Werkproces	Het vertegenwoordigen van de Minister of de Staat in internationale gerechtelijke procedures
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 12.1
<i>Product(en)</i>	Processtukken, vonnissen
<i>Waardering</i>	SA-B3
<i>Toelichting</i>	Hierbij kan het bijvoorbeeld gaan om zaken tussen Nederland en een andere staat voor het Internationaal Gerechtshof. De coördinatie in dit soort zaken ligt doorgaans bij het ministerie van Buitenlandse Zaken; het ministerie van JenV levert een belangrijke inhoudelijke bijdrage.
Volgnummer	9.2
Werkproces	Het vertegenwoordigen van de Minister of de Staat in nationale gerechtelijke procedures anders dan in beroepszaken
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 12.2
<i>Product(en)</i>	Processtukken, vonnissen
<i>Waardering</i>	V20 na uitspraak
<i>Toelichting</i>	Het kan om civiel- en bestuursrechtelijke zaken gaan, bijvoorbeeld in kort geding.

Categorie 10: Het onderhouden van (internationale) betrekkingen en samenwerkingsverbanden	
Deze categorie betreft processen over het presenteren van JenV aan de (internationale) gemeenschap, zoals de organisatie van (inter-)nationale congressen, conferenties en symposia over het gevoerde beleid. Voor inbreng van standpunten in internationaal overleg: zie categorie 2.	
Betrekkingen en samenwerkingsverbanden	
Volgnummer	10.1
Werkproces	Het verzorgen van het gastheerschap voor de vertegenwoordiging van landen en internationale organisaties
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 13.1
<i>Product(en)</i>	Correspondentie, uitnodigingen
<i>Waardering</i>	V20
<i>Toelichting</i>	Het verzorgen van gastheerschap voor internationale organisaties, zoals bijvoorbeeld het Internationaal Strafhof. Hier hoort ook promotie en lobbywerk bij om internationale organisaties te verleiden voor Nederland te kiezen als land van vestiging. Deels is dit vluchtig (het bezoeken van recepties) en slechts deels vastgelegd in officiële memo's en mailberichten. Deels is dit wel terug te vinden in codeberichten van BZ; BZ coördineert.
Volgnummer	10.2
Werkproces	Het verzorgen van (logistiek van) staatsbezoeken, bezoeken van regeringsleiders, hoge ambtenaren, handelsmissies en uitwisselingsprogramma's
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 13.5
<i>Product(en)</i>	Correspondentie, uitnodigingen
<i>Waardering</i>	V10
<i>Toelichting</i>	De inhoudelijke bijdrage aan een werkbezoek valt onder proces 4.1. Als JenV aansluit bij een Staatsbezoek, een handelsmissie of een uitwisselingsprogramma vindt hierover correspondentie plaats; BZ coördineert. De bewaartermijn is ten opzichte het GWR verruimd van vijf naar tien jaar.
Volgnummer	10.3
Werkproces	Het uitvoeren van belangenbehartiging
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 13.3
<i>Product(en)</i>	Correspondentie, uitnodiging
<i>Waardering</i>	SA-B2
<i>Toelichting</i>	Het verzorgen van bi- en multilaterale samenwerking, het onderhouden van relaties met organisaties, het vormgeven van samenwerking; BZ coördineert.
Volgnummer	10.4
Werkproces	Het aangaan van internationale samenwerkingsverbanden op JenV terrein
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 13.7
<i>Product(en)</i>	Verdragen en internationale afspraken
<i>Waardering</i>	SA-B2
<i>Toelichting</i>	Het afsluiten van bijvoorbeeld verdragen over internationale rechtshulp en afspraken op dat gebied. (zie hiervoor de processen 7.46 - 7.50)
Volgnummer	10.5
Werkproces	Het deelnemen aan (internationale) organisaties
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 13.8
<i>Product(en)</i>	Correspondentie over lidmaatschap, vergaderingen en dergelijke
<i>Waardering</i>	V10 na beëindiging lidmaatschap
<i>Toelichting</i>	DJI neemt bijvoorbeeld deel aan Europris; promoting professional prison practise, waarin een aantal Europese landen hun kennis en ervaring op het gebied van gevangenisbeleid delen. Het gaat hierbij om de deelname; beleidsmatige inhoudelijke bijdragen vallen onder proces 4.1 (beleid). De bewaartermijn is ten opzichte het GWR verruimd van vijf naar tien jaar.

Categorie 11: Crises, calamiteiten, rampen	
Het leveren van overheidsdiensten bij crises, calamiteiten, rampen	
Crises, calamiteiten en rampen	
Volgnummer	11.1
Werkproces	Het coördineren en/of treffen van maatregelen bij een nationale crisis, calamiteit of ramp
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 14.1; Organisatiebesluit JenV; Wet veiligheidsregio's; Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme, Straatsburg , 27 januari 1977; Verdrag van de Raad van Europa ter voorkoming van terrorisme, Warschau, 16 mei 2005
<i>Product(en)</i>	Besluit, advies, voorlichtingsmateriaal, procedure, verordening, correspondentie
<i>Waardering</i>	SA-B3
<i>Toelichting</i>	Voorbeelden van een nationale crisis, calamiteit of ramp zijn de Schipholbrand, MH17-ramp of de coronacrisis. De NCTV is aangewezen om namens het rijk de crisiscommunicatie en -coördinatie uit te voeren
Volgnummer	11.2
Werkproces	Het treffen van voorbereidingsmaatregelen voor een crisis of calamiteit en het toetsen daarvan
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 14.2; Tijdelijke wet bestuurlijke maatregelen terrorismebestrijding; Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme, Straatsburg , 27 januari 1977; Verdrag van de Raad van Europa ter voorkoming van terrorisme, Warschau, 16 mei 2005
<i>Product(en)</i>	Beschikking over meldplicht, contactverbod, uitreisverbod, gebiedsverbod en dergelijke
<i>Waardering</i>	V10
<i>Toelichting</i>	Dit werkproces omvat de ondersteunende werkzaamheden in geval van het coördineren van een crisis, ramp of calamiteit, zoals personele inzet of budgettering. De processen van de Nationale Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid zijn/worden opgenomen onder categorie 7; bij dit proces gaat het om bijdragen van overige organisatieonderdelen van het ministerie van JenV.

Cluster 3: Onafhankelijke functies

Cluster 3	Onafhankelijke functies
Toelichting	<p>Onafhankelijke functies worden ingericht om activiteiten te ontplooiën voor overheid en parlement, zonder dat (vermeende) verstrengeling van belangen met specifieke overheidsorganisaties plaatsvindt.</p> <p>Onafhankelijke functies zijn onder andere:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kennis- en adviesfuncties, gericht op het ter beschikking stellen van kennis en advies aan parlement en regering en aan andere onderdelen van de Rijksdienst. Te denken valt aan de adviezen van Algemene Rekenkamer, de Hoge Raad, de nationale Ombudsman, het Centraal Bureau voor de Statistiek en Centraal Planbureau en bijvoorbeeld de SER; • Controle-, toezicht-, onderzoeks- en handhavingsfuncties m.b.t. functioneren van de overheid en/of m.b.t. resultaten van dienstverlening door de overheid. Het beleidsontwikkelingsproces zelf moet ook gestuurd worden. Het is van belang dat het beleid haalbaar voor de beslissers is en acceptabel voor de betrokkenen. Hiertoe worden taken voor controle, toezicht en onderzoek ingericht om de balans tussen haalbaarheid en de mate van acceptatie te bewerkstelligen.
Categorie 12	
<p>Onder deze categorie vallen werkprocessen over onafhankelijk uitgevoerd onderzoek en inspecties. Het betreft zowel incidentele als structurele onderzoeksopdrachten, wetenschappelijk, statistisch en ander onderzoek uitgevoerd door JenV of uitgevoerd door een derde partij in opdracht van JenV. Te denken valt aan onderzoek uitgevoerd door het WODC of uitgevoerd in opdracht van het WODC. Hieronder valt ook het onderzoek dat is uitgevoerd door tijdelijke of permanente commissies die zijn ingesteld door de minister van JenV, zoals de Commissie Geweldsmisdrijven. Onder controle-, toezicht- en handhavingsfuncties vallen onder andere Commissies van toezicht, de Inspectie JenV of inspecties uitgevoerd door de Auditdienst Rijk en andere partijen in opdracht van JenV.</p>	
Kennis en advies	
Volgnummer	12.1
Werkproces	Het voorbereiden en (laten) uitvoeren van onderzoek en het publiceren van de onderzoeksresultaten
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 8.1
<i>Product(en)</i>	Onderzoeksopdrachten, startnotities, eindrapporten, adviezen, publicaties
<i>Waardering</i>	SA-B3
<i>Toelichting</i>	<p>Dit werkproces omvat: het opstellen van programma's en protocollen, het vaststellen van onderzoeksopdrachten, het samenstellen van begeleidingscommissies project- en themagroepen, het eindproduct van (wetenschappelijk) onderzoek en het opstellen, vaststellen en publiceren van adviezen en eindrapporten. Voor onderzoeksgegevens, zie proces 12.2.</p> <p>Dit werkproces is van toepassing op onder meer de kennis- en adviesfunctie bij de organisatieonderdelen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Wetenschappelijk Onderzoeks- en Documentatie Centrum (WODC); - Adviescommissie Vreemdelingenzaken (ACVZ); - Nederlands Forensisch Instituut (NFI); - Raad voor de strafrechtstoepassing (RSJ, voor advisering over individuele casuïstiek, zie werkproces 12.5); - College voor de Rechten van de Mens: onderzoek, advies en voorlichting op het beleidsterrein van mensenrechten.

Volgnummer	12.2
Werkproces	Het verzamelen van gegevens ten behoeve van het verrichten van onderzoek
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 8.2; Regeling taken NFI
<i>Product(en)</i>	Brongegevens
<i>Waardering</i>	V20
<i>Toelichting</i>	<p>Gegevens die verzameld zijn ten behoeve van het doen van (wetenschappelijk) onderzoek worden 20 jaar bewaard en kunnen binnen deze termijn hergebruikt worden als dat noodzakelijk is voor het verrichten van nieuwe onderzoeken. Daarnaast moet worden vastgesteld onder welke voorwaarden de onderzoeksgegevens worden opgeslagen.</p> <p>In voorkomende gevallen kan het noodzakelijk zijn om onderzoeksgegevens blijvend te bewaren in het belang van wetenschappelijk onderzoek, waaronder statistiek, en vanuit het belang van verantwoording. Reconstructie van de onderzoeksresultaten aan de hand van de onderzoeksgegevens geeft dan de doorslag.</p> <p>Dit werkproces is van toepassing op onder meer de kennis- en adviesfunctie bij het organisatieonderdeel Nederlands Forensisch Instituut (NFI).</p>
Volgnummer	12.3
Werkproces	Het behandelen van meldingen ten behoeve van het verrichten van onderzoek
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 8.1
<i>Product(en)</i>	Melding, gespreksverslag
<i>Waardering</i>	SA-B3
<i>Toelichting</i>	<p>Dit proces heeft betrekking op meldingen die burgers in het kader van onderzoekscommissies doen van bepaalde misstanden die onder verantwoordelijkheid van het ministerie van JenV hebben plaatsgevonden. Daarnaast kunnen medewerkers van het ministerie van JenV een melding doen bij de onafhankelijke Integriteitscommissie JenV. Een melding kan gaan over een vermoeden van een misstand, integriteitsschending of benadeling vanwege een interne melding.: https://www.meldpuntintegriteitjenv.nl/</p>
Volgnummer	12.4
Werkproces	Het verzorgen van opleidingen en het delen van kennis en expertise op de beleidsterreinen van JenV
<i>Grondslag</i>	Organisatiebesluit JenV; Regeling taken NFI
<i>Product(en)</i>	opleidingsmateriaal
<i>Waardering</i>	V20 na vervanging door nieuw lesmateriaal V100 voor referentiemateriaal NFI
<i>Toelichting</i>	<p>Onder dit werkproces vallen onder meer de opleidingen die verzorgd worden door het kennis- en opleidingscentrum van het NFI (de NFI Academy), het Opleidingsinstituut van de DJI, de Nationale Academie voor Crisisbeheersing van de NCTV en de beleidsacademie van het bestuursdepartement van JenV.</p> <p>Het NFI houdt in het kader van haar rol als kennis- en expertisecentrum (indien van toepassing geanonimiseerde) referentiebestanden bij. Objecten zoals opgenomen in de Landelijke Verzameling Kogels en Hulzen vallen buiten de werking van deze selectielijst.</p>
Volgnummer	12.5
Werkproces	Het uitbrengen van onafhankelijk advies over individuele casuïstiek op de beleidsterreinen van Justitie en Veiligheid
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, categorie 8 Beginselenwet Verpleging ter beschikking gestelden (Bvt); Reglement Verpleging ter beschikking gestelden Rvt); Algemene wet gelijke behandeling (AWGB); Wet gelijke behandeling van mannen en vrouwen (WGB); Wet gelijke behandeling op grond van handicap of

Selectielijst van het ministerie van Justitie en Veiligheid vanaf 5 mei 1945

	chronische ziekte (WGBH/CZ); Wet gelijke behandeling op grond van leeftijd bij de arbeid (WGBL); Wet onderscheid arbeidsduur (WOA); Wet onderscheid bepaalde en onbepaalde tijd (WOBOT)
<i>Product(en)</i>	Vragen van burgers, adviezen, rapporten, oordelen van het College voor de Rechten van de Mens
<i>Waardering</i>	V20, met vijf voorbeelddossiers per adviesorgaan per jaar SA-B3
<i>Toelichting</i>	<p>Dit werkproces omvat de advisering over individuele casuïstiek inclusief de bemiddeling en behandeling van klaagschriften. Advisering over bijvoorbeeld de evaluatie van beleid of wet- en regelgeving valt onder werkproces 12.1.</p> <p>Onafhankelijke adviesraden die op dit terrein adviseren zijn onder meer:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Raad voor de strafrechtstoepassing (RSJ); - Adviescollege verloftoetsing tbs (Avt) voor het toetsen van verlofaanvragen van ter beschikking gestelden; - De Centrale Toetsingscommissie (CTC); - College voor de Rechten van de Mens voor het beoordelen of er sprake is van discriminatie; - Landelijke Adviescommissie Plaatsing Langdurige Forensisch Psychiatrische Zorg (LAP); - Adviescollege Weigerende Observandi; - Nationaal rapporteur mensenhandel en seksueel geweld tegen kinderen. <p>De uitgebrachte adviezen worden 20 jaar bewaard door de desbetreffende adviesorganen. De adviezen waar door JenV besluiten over zijn genomen, worden bewaard door de dienstonderdelen van JenV. Bijvoorbeeld: het Avt adviseert over de verlofaanvragen van een ter beschikking gestelde (tbs). Het onderliggende dossier wordt 20 jaar bewaard bij het Avt, het eindproduct wordt opgenomen in het verpleegdedossier van de betreffende ter beschikking gestelde (zie proces 7.40).</p>
<i>Volgnummer</i>	12.6
<i>Werkproces</i>	Het op aanvraag beschikken op een verzoek om een (aanvullende) uitkering uit het Schadefonds Geweldsmisdrijven
<i>Grondslag</i>	Wet schadefonds geweldsmisdrijven
<i>Product(en)</i>	Aanvraag, beschikking
<i>Waardering</i>	V15 na afhandeling aanvraag, met vijf voorbeelddossiers per jaar SA-B3. Indien er bezwaar of beroep tegen de beslissing wordt aangetekend wordt het dossier heropend en vervalt de bewaartermijn. De bewaartermijn gaat opnieuw in na afhandeling van het bezwaar of beroep.
<i>Toelichting</i>	<p>Het Schadefonds Geweldsmisdrijven (SGM) verstrekt eenmalige uitkeringen aan mensen die door een geweldsmisdrijf ernstig lichamelijk of psychisch letsel hebben opgelopen. Ook verstrekt de CSGM uitkeringen aan nabestaanden van slachtoffers die door een geweldsmisdrijf of door een schulddelict zijn overleden.</p> <p>Het SGM bestaat uit een bureau (secretariaat) en een commissie. De beschreven taak is gemandateerd door de commissie aan het bureau. De secretaris van de commissie, tevens de directeur van het bureau, beslist over aanvragen voor een uitkering uit het Schadefonds Geweldsmisdrijven. De secretaris wordt ondersteund door juridisch behandelaren van zijn bureau.</p>
<i>Volgnummer</i>	12.7
<i>Werkproces</i>	Het behandelen van bezwaar- en beroepschriften naar aanleiding van een door het Schadefonds Geweldsmisdrijven vastgestelde beschikking
<i>Grondslag</i>	Wet schadefonds geweldsmisdrijven
<i>Product(en)</i>	Bezwaarschrift, beroepschrift, herbeschikking
<i>Waardering</i>	V15 na afhandeling van het bezwaar of beroep, met één voorbeelddossier per

	jaar, dossiers met precedentwerking en één dossier bij wijziging beleid inzake toe- of afwijzing van verzoeken om uitkeringen worden uitgezonderd van vernietiging SA-B3.
<i>Toelichting</i>	Dit werkproces omvat de behandeling van bezwaar- en beroepschriften door de commissie. Tevens valt hieronder het herbeschikken op een eerdere beslissing die door de rechtbank is vernietigd.
Volgnummer	12.8
Werkproces	Het uitvoeren van de bepalingen uit het Europees Verdrag inzake Schadeloosstelling van Slachtoffers van Geweldsmisdrijven
<i>Grondslag</i>	Europees Verdrag inzake de schadeloosstelling van slachtoffers van geweldsmisdrijven, Straatsburg, 24-11-1983
<i>Product(en)</i>	Aanvraag, correspondentie
<i>Waardering</i>	V5
<i>Toelichting</i>	Dit werkproces omvat het namens Nederlandse slachtoffers doen van een aanvraag bij een Europese zusterorganisatie en het behandelen van vragen en aanvragen van Europese zusterorganisaties.
Toezicht	
Volgnummer	12.9
Werkproces	Het houden van toezicht op het functioneren van de onderdelen van JenV en / of private organisaties
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 6.1 / 6.2, Regeling vaststelling Aanwijzingen inzake de Rijksinspecties; Wet toezicht op collectieve beheersorganisaties, Algemene wet bestuursrecht, kaderwet ZBO
<i>Product(en)</i>	Adviezen, rapporten, aanwijzingen
<i>Waardering</i>	V20
<i>Toelichting</i>	<p>Hieronder worden onder meer de primaire werkzaamheden van de volgende organisatieonderdelen verstaan:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Het toezicht dat diverse organisatieonderdelen houden op de onderdelen van JenV; - De inspecties die de Inspectie JenV (IJenV) uitvoert bij de onderdelen van JenV; - Adviezen, aanwijzingen en rapporten van het College van toezicht auteursrechten en naburige rechten (CvTA), inclusief het jaarlijks rapport van het college aan de minister van JenV. <p>Bij inspecties is het wettelijk kader van het onderzochte beleidsterrein van kracht.</p> <p>De grondslag voor uitvoering van inspecties van de IJenV en andere organisaties is beschreven in de <i>Regeling vaststelling Aanwijzingen inzake de Rijksinspecties</i>.</p> <p>Bij de inspectie JenV worden drie typen inspecties uitgevoerd:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Incidentenonderzoeken; 2. Systematische onderzoeken; 3. Thematische onderzoeken. <p>Periodieke beelden die voortvloeien uit meerdere inspecties van een instelling die worden gebruikt in advisering aan deze onderdelen: zie proces 4.3.</p>
Volgnummer	12.10
Werkproces	Het toetsen van beslissingen over volwassenen en jeugdigen die een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel ondergaan
<i>Grondslag</i>	Beingselenwet Justitiële Jeugdinrichtingen en Reglement Justitiële Jeugdinrichtingen; Jeugdwet; Penitentiaire beginselenwet; Beginselenwet verpleging terbeschikkinggestelden, Wet forensische zorg

Selectielijst van het ministerie van Justitie en Veiligheid vanaf 5 mei 1945

<i>Product(en)</i>	Uitspraak, rapport, jurisprudentiedatabank
<i>Waardering</i>	V40
<i>Toelichting</i>	<p>De Afdeling rechtspraak van de Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming (RSJ) toetst als beroepsrechter beslissingen die zijn genomen over personen die een vrijheidsstraf of een vrijheidsbenemende maatregel ondergaan. Het gaat om gedetineerden, tbs-gestelden en jeugdigen in justitiële inrichtingen.</p> <p>Behalve om beslissingen van de inrichtingsdirecteur kan het ook gaan over medisch handelen van een inrichtingsarts of beslissingen van de selectiefunctionaris of de minister van Justitie en Veiligheid. Daarnaast kunnen beslissingen worden getoetst ten aanzien van jeugdigen die met een civielrechtelijke titel in een jeugdzorg plus instelling verblijven.</p> <p>De RSJ doet uitspraken in zaken die bijvoorbeeld gaan over plaatsing en overplaatsing, disciplinaire straffen en maatregelen, het wel of niet voorschrijven van medicijnen door een inrichtingsarts en weigering van verlof.</p> <p>Op grond van de Jeugdwet heeft de RSJ een rechtspraaktaak ten aanzien van jeugdigen die op een civielrechtelijke titel in gesloten, niet-justitiële jeugdinstellingen verblijven.</p> <p>De uitspraken van de RSJ zijn bindend, wat betekent dat er geen verdere beroepsmogelijkheid is.</p> <p>De uitspraken van de RSJ worden gepubliceerd op de jurisprudentiedatabank, zie https://www.rsj.nl/jurisprudentie: dit valt onder werkproces 6.1.</p>

Cluster 4: Ondersteunende functies

Cluster 4	Ondersteunende functies
Toelichting	Ondersteunende functies zijn gericht op het ter beschikking stellen van mensen, gebouwen en middelen aan de Rijksdienst zelf ten behoeve van het zo goed mogelijk uitvoeren van de primaire taken. Binnen de overheid worden de ondersteunende functies doorgaans aangeduid met het acroniem PIOFACH (Personeel, Informatievoorziening, Organisatie, Financiën, Automatisering, Communicatie en Huisvesting).
Categorie 13: Ondersteunende functies	
Ondersteunende functies zijn gericht op het ter beschikking stellen van mensen, gebouwen en middelen aan de Rijksdienst zelf ten behoeve van het zo goed mogelijk uitvoeren van de primaire taken. Het gaat voornamelijk om die diensten die worden opgenomen in producten en diensten catalogi, inclusief de kaders en instrumenten die daarvoor worden ontwikkeld en ingezet. De documentaire neerslag van deze processen is zeer omvangrijk en veelvormig.	
<ul style="list-style-type: none"> • Zie voor jaarverslagen van de accountantsdiensten betreffende het afleggen van verantwoording aan de Kamer: de processen in categorie 2. • Zie voor het opstellen en verantwoorden van het beleid op het gebied van ondersteuning (PIOFACH): Secundair beleid 	
Sinds 2010 is het beheer van de meeste personeelsdossiers ondergebracht bij P-Direkt en opgenomen in de selectielijst BSD Mens-en-werk	
Personeel	
Volgnummer	13.1
Werkproces	Het uitvoeren van beleid op het gebied van personeel
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 9.1
<i>Product(en)</i>	Organisatieadvies, departementale maatregel, functiewaardering, beloning en vergoeding, centrale opleidingsvoorziening (inclusief interne en externe scholing), personeelsactiviteit en -vereniging, Arbodienst, (schending) van integriteit, feitenonderzoek
<i>Waardering</i>	V10
<i>Toelichting</i>	Onder dit werkproces worden alle andere processen verstaan dan de processen in BSD P-Direkt (168): Mens en werk, over het personeelsdossier.
Informatie en ICT	
Volgnummer	13.2
Werkproces	Het uitvoeren van beleid op het gebied van informatievoorziening
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 9.1
<i>Product(en)</i>	Dienstverleningsovereenkomst, advies, interne procedure, werkinstructie, architectuurdocument,, autorisatieschema, gebruikerslijst, systeemdokumentatie, monitor (rapportage datakwaliteit, gebruik van systemen), loggegevens, hash-waarde
<i>Waardering</i>	V5 na vervallen
<i>Toelichting</i>	Onder dit proces vallen de uitvoerende processen over het informatiebeheer, informatiebeveiliging, automatisering en telecommunicatie (informatie- en communicatietechnologie). Te denken valt aan het afhandelen van meldingen over datalekken en het uitvoeren van Privacy Impactanalyses (PIA). Zie voor informatieverzoeken de processen in categorie 6. In dit proces gaat het om het beschikbaar stellen, het (door)ontwikkelen en beheren van applicaties. Hieronder vallen ook lifecyclemanagement, informatiebeveiliging, functioneel en technisch beheer. De informatie die

	<p>Justid hierbij creëert zijn onder meer adviezen, rapporten, risico-inventarisaties en systeemdokumentatie. Een ander voorbeeld is het beheer en beschikbaar stellen van DigiJust door het Dienstencentrum van JenV.</p> <p>Dit proces moet ook worden gezien vanuit het perspectief van informatie-uitwisseling tussen ketenpartners met behulp van ketenvoorzieningen.</p> <p>De Justitiële Informatiedienst (Justid) levert en beheert een aantal ketenvoorzieningen, waaronder</p> <ul style="list-style-type: none"> - de Strafrechtsketendatabank (SKDB); - het Justitieel documentatiesysteem (JDS); - het Informatieportaal Justitiabelen (Injus); - het Generiek Casus Ondersteunend Systeem (GCOS); - het Centraal Digitaal Depot (CDD+); - Elektronisch Berichtenverkeer (EBV); - Digitale handtekening; - Basisregister Communicatie Service (BCS); - Collectieve Opdracht Routeer Voorziening (CORV); - Centraal Informatiepunt Onderzoek Telecommunicatie (CIOT). <p>De BCS ontsluit op dit moment de Basisregistratie Personen (BRP, voorheen GBA), het Handelsregister (NHR) en de registers van de RDW. In de toekomst zullen mogelijk ook andere registraties worden aangesloten.</p>
Volgnummer	13.3
Werkproces	De vaststelling van documenten met betrekking tot ordening, selectie, vernietiging, vervreemding, vervanging en overbrenging van archief
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 9.2
<i>Product(en)</i>	Verklaring van overbrenging, vernietiging en vervreemding, documentair structuurplan, ordeningsplan, selectielijst, vervangingsbesluit
<i>Waardering</i>	SA-B4
<i>Toelichting</i>	Onder dit proces vallen beleidsdocumenten zoals genoemd onder "producten".
Organisatie	
Volgnummer	13.4
Werkproces	Het uitvoeren van beleid op het gebied van organisatie
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 9.3
<i>Product(en)</i>	Procedure, werkinstructie, handboek
<i>Waardering</i>	V5 na vervallen
<i>Toelichting</i>	Het vastleggen van procedures van de administratieve organisatie, juridische zaken, milieu, privacy. Zie voor het instellen van organisatieonderdelen, raden en commissies: proces 1.1 Organisatie en reorganisatie. Zie voor jaarplannen en jaarverslagen de processen 1.10 en 1.11.
Financiën	
Volgnummer	13.5
Werkproces	Het uitvoeren van beleid op het gebied van financiën
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 9.4
<i>Product(en)</i>	Rapportage (o.a. auditing), contract, beschikking, (Europese) aanbesteding
<i>Waardering</i>	V7
<i>Toelichting</i>	Dit proces omvat het voeren van de boekhouding, het verrichten en ontvangen van betalingen en de administratieve verwerking daarvan, uitvoeren van de interne accountancy en inkoop. Voor huur-, koop- en verkoopcontract van panden: zie proces 13.8. Voor contract en (subsidie)beschikking in het kader van de uitvoering van activiteiten: zie proces 8.1

Facilitaire diensten	
Volgnummer	13.6
Werkproces	Het verrichten van facilitaire diensten
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 9.5
<i>Product(en)</i>	Vergaderzaalreservering, tellerstand en reprobon (reprodiensten), opdracht voor catering en schoonmaakdiensten, post- en koeriersdienst, chauffeursdienst en ter kennisgeving ontvangen stuk
<i>Waardering</i>	V1
<i>Toelichting</i>	Hieronder vallen alle zaken die niet vallen onder personeel, informatievoorziening, organisatie, financiën, interne communicatie of huisvesting.
Interne communicatie	
Volgnummer	13.7
Werkproces	Het uitvoeren van beleid op het gebied van interne communicatie
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 9.5
<i>Product(en)</i>	Interne communicatie-uiting, communicatieplan
<i>Waardering</i>	V5
<i>Toelichting</i>	Dit proces betreft uitsluitend interne communicatie. Zie voor woordvoering: proces 4.1 Primair beleid. Zie voor (overige) externe informatie de processen in categorie 6: externe communicatie.
Huisvesting	
Volgnummer	13.8
Werkproces	Het uitvoeren van beleid op het gebied van huisvesting
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0, proces 9.7
<i>Product(en)</i>	Koopcontract, huurcontract
<i>Waardering</i>	V10 na beëindiging overeenkomst
<i>Toelichting</i>	Dit proces omvat het regelen van huisvesting voor organisatieonderdelen, opstellen huur- en koopcontracten, verbouwingen, inrichten rijksgebouwen en aanvragen gemeentelijke vergunningen
Juridische ondersteuning	
Volgnummer	13.9
Werkproces	Het bieden van juridische ondersteuning
<i>Grondslag</i>	GWR 2.0
<i>Product(en)</i>	Adviezen
<i>Waardering</i>	V10
<i>Toelichting</i>	Dit proces omvat het adviseren over contracten en mandaatregelingen, over een zogenaamde <i>disclaimer</i> , over het zorgdragen voor publicaties in <i>de Staatscourant</i> en over het sluiten van convenanten met andere overheidsinstellingen. Voor het adviseren over beleid, zie: categorie 4 (primair beleid). Voor het adviseren over (de implementatie van) wet- en regelgeving, zie: proces 5.2 Adviseren wet- en regelgeving.

Bijlagen

Bijlage 1 Lijst van afkortingen

AAR	After Action Report
ABD	Algemene Bestuursdienst
ACVZ	Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken
AGG	Applicatie Gegevensverstrekking Gemeenten
AICE	Administratie- en Informatiecentrum voor de Executieketen
AIRS	Afdeling Internationale Aangelegenheden en Rechtshulp in Strafzaken
Art	Artikel
AVG	Algemene Verordening Gegevensbescherming
Awb	Algemene wet bestuursrecht
AWGB	Algemene Wet Gelijke Behandeling
B	Bewaren
BAvt	Bureau Adviescollege verloftoetsing tbs
Bbo	Besluit buitengewoon opsporingsambtenaar
BCS	Basisregister Communicatie Service
BES	Bonaire, Sint-Eustatius, Saba
Bgn	Besluit geslachtsnaamwijziging
BiB	Belangen in Balans
BIBOB	Zie: wet BIBOB
Bjj	Beginselenwet Justitiële Jeugdinstellingen
Bjsg	Besluit justitiële en strafvorderlijke gegevens
BOA	Buitengewoon Opsporingsambtenaar
BOB	Bijzondere Opsporingsmiddelen
BOD	Bijzondere Opsporingsdienst
BOPZ	Zie: Wet BOPZ
BRP	Basisregistratie Personen
BSD	Basis Selectiedocument
Bvgt	Besluit verstrekking gegevens telecommunicatie

Selectielijst van het ministerie van Justitie en Veiligheid vanaf 5 mei 1945

Bvt	Beginselwet verpleging ter beschikking gestelden
BVV	Basisvoorziening Vreemdelingen
BW	Burgerlijk Wetboek
BZ	Ministerie van Buitenlandse Zaken
BZK	Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
CA	Centrale Autoriteit voor internationale rechtshulp
CDD+	Centraal Digitaal Depot
CIO	Chief Information Officer
CIOT	Centraal Informatiepunt Onderzoek Telecommunicatie
CJIB	Centraal Justitieel Incassobureau
COR	Centrale Ondernemingsraad
CORV	Collectieve Opdracht Routeer Voorziening
CRM	College voor de Rechten van de Mens
CSBN	Cybersecuritybeeld Nederland
CTC	Centrale Toetsingscommissie
CVOM	Centrale Verwerkingseenheid van het Openbaar Ministerie
CvTA	Commissie van Toezicht auteursrechten en naburige rechten
DBS	Dubbelen Burgerlijke Stand
DG	Directoraat-generaal
DGM	Directoraat-generaal Migratie
DGPenV	Directoraat-generaal Politie en Veiligheidsregio's
DGRR	Directoraat-generaal Rechtspleging en Rechtshandhaving
DGSenB	Directoraat-generaal Straffen en Beschermen
DGV	Dienst Geestelijke Verzorging
DI&I	Directie Informatievoorziening en Inkoop
DJI	Dienst Justitiële Inrichtingen
DOP	Directeurenoverleg Personeel
DOR	Departementale Ondernemingsraad
DPAN	Digitaal Platform Aansluiting Nazorg

Selectielijst van het ministerie van Justitie en Veiligheid vanaf 5 mei 1945

D&R	Detentie & Re-integratie
DSJ	Directie Sanctietoepassing en Jeugd
DTN	Dreigingsbeeld Terrorisme Nederland
DT&V	Dienst Terugkeer en Vertrek
DV&O	Dienst Vervoer en Ondersteuning
DVP	DAN-databank voor Vermiste Personen
EAB	Europees aanhoudingsbevel
EAR	Enterprise Architectuur Rijksdienst
EBV	Elektronisch Berichtenverkeer
EOB	Europees overleveringsbevel
ESF	Europees Subsidiefonds
EU	Europese Unie
EVRM	Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens
FJR	Financiële Jaarverslagen Rijk
FPC	Forensisch Psychiatrisch Centrum
FPK	Forensisch Psychiatrische Kliniek
GCOS	Generiek Casus Ondersteunend Systeem
GI	Gecertificeerde Instellingen
GGZ	Geestelijke Gezondheidszorg
GOR	Gemeenschappelijke Ondernemingsraad
GSR	Garantstellingsregeling curatoren
GVA	Gedragsverklaring aanbesteden
GWR	Generiek Waarderingsmodel Rijksoverheid
HKBV	Haags Kinderbeschermingsverdrag
HKOV	Haags Kindontvoeringsverdrag
IAO	Interdepartementale Afstemmingsoverleg
ICCb	Interdepartementale Commissie Crisisbeheersing
Ifzo	Informatiesysteem forensische zorg
IJenV	Inspectie Justitie en Veiligheid

Selectielijst van het ministerie van Justitie en Veiligheid vanaf 5 mei 1945

IKO	Internationale Kindontvoeringen
IMA	Individueel Medisch Adviseur
IND	Immigratie- en Naturalisatiedienst
INJUS	Informatieportaal Justitiabelen
IRS	Internationaal Rechtshulp Centrum
IVRK	Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind
JD	Justitiële Documentatie
JDS	Justitieel Documentatiesysteem
JenV	Justitie en Veiligheid
JJI	Justitiële Jeugdinstelling
Justid	Justitiële Informatiedienst
Justis	Justitiële Uitvoeringsdienst Toetsing, Integriteit, Screening
KB	Koninklijk Besluit
Kmar	Koninklijke Marechaussee
Ksa	Kansspelautoriteit
LAP	Landelijke adviescommissie plaatsing longstay Forensische Zorg
MCCb	Ministeriele Commissie Crisisbesluitvorming
MVV	Machtiging tot voorlopig verblijf
NCSC	Nationaal Cyber Security Centrum
NCTV	Nationaal Coördinator Terrorismedebestrijding en Veiligheid
NFI	Nederlands Forensisch Instituut
NHR	Nederlands Handelsregister
NIFP	Nederlands Instituut voor Forensische Psychiatrie en Psychologie
NKC	Nationaal Kernteam Crisiscommunicatie
NRGD	Nederlands Register Gerechtig Deskundigen
NWM	Nieuwe waarderingsmethodiek
OM	Openbaar Ministerie
OvJ	Officier van Justitie
Pbw	Penitentiaire beginselenwet

Selectielijst van het ministerie van Justitie en Veiligheid vanaf 5 mei 1945

PI	Penitentiare Inrichting
PIA	Privacy Impactanalyse
PIL	Protocol Identificatie en Labeling
PIOFACH	Personeel, Informatievoorziening, Organisatie, Facilitair, Automatisering, Communicatie, Huisvesting
Pm	Penitentiare maatregel
PNR	Wet gebruik van passagiersgegevens voor bestrijding van terroristische en ernstige misdrijven
PPC	Penitentiair Psychiatrisch Centrum
pSG	plaatsvervangend secretaris-generaal
RCN	Rijksdienst Caribisch Nederland
Rgbs	Richtlijn gegevensbescherming strafrecht
RIO	Rapport Institutioneel Onderzoek
Rjj	Reglement justitiële jeugdinrichtingen
RvdK	Raad voor de Kinderbescherming
RWT	Rechtspersoon met een wettelijke taak
RSJ	Raad voor de Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming
Rvt	Reglement verpleging ter beschikking gestekden
SA-B	Systeem Analyse - Bewaar criterium
SBR	Strategische Bedrijfsvoeringsraad
SG	Secretaris-generaal
SGM	Schadefonds Geweldsmisdrijven (Commissie en Secretariaat)
SIO	Strategisch informatieoverleg
SKDB	Strafrechtsketendatabank
SKN	Strafrechtsketennummer
Sr	Wetboek van Strafrecht
Stcrt.	Staatscourant
Sv	Wetboek van Strafvordering
Tbs	Terbeschikkingstelling
TR	Tijdelijke registratie

Selectielijst van het ministerie van Justitie en Veiligheid vanaf 5 mei 1945

USB	Zie: Wet USB
V	Vernietigen
VGB	Verklaring van Geen Bezwaar
VOG	Verklaring omtrent gedrag
VVI	Voorziening Vingerafdrukken Identificatie
Wahv	Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (Wet Mulder)
Wbni	Wet beveiliging netwerk- en informatiesystemen
Wbtv	Wet beëdigde tolken en vertalers
Wbvk	Wet biometrie vreemdelingenketen
Wet BIBOB	Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur
Wet BOPZ	Wet Bijzondere Opnemingen in Psychiatrische Ziekenhuizen
Wet Mulder	Zie: Wahv
Wet USB	Wet herziening tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen
Wets	Wet Wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging strafrechtelijke sancties
Wfz	Wet forensische zorg
WGBH/CZ	Wet gelijke behandeling op grond van een handicap of chronische ziekte
WGBL	Wet gelijke behandeling op grond van leeftijd bij de arbeid
Wgbo	Wet geneeskundige behandelovereenkomst
Wiv	Wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten
Wjsg	Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens
WOA	Wet onderscheid arbeidsduur
WOB	Wet Openbaarheid van Bestuur
WOBOT	Wet onderscheid bepaalde en onbepaalde tijd
WODC	Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum
Wor	Wet op de ondernemingsraden
WOTS	Wet Overdracht Tenuitvoerlegging Strafvonnissen
Wpbr	Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus
Wpg	Wet politiegegevens
Wro	Wet op de rechtelijke organisatie

Selectielijst van het ministerie van Justitie en Veiligheid vanaf 5 mei 1945

Wvggz	Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg
WWM	Wet wapens en munitie
Wzd	Wet zorg en dwang
ZBO	Zelfstandig bestuursorgaan
3RO	Drie Reclasseringsorganisaties

Bijlage 2 Verslag overleg (conform Archiefbesluit 1995)

Verslag van het ingevolge artikel 5, eerste lid sub d. van het Archiefbesluit 1995 gevoerde overleg tussen het Ministerie van Justitie en Veiligheid (JenV) en het Nationaal Archief met betrekking tot de selectielijst, zoals bedoeld in artikel 2, eerste lid, van het Archiefbesluit 1995, voor de archiefbescheiden van het Ministerie van Justitie en Veiligheid (JenV) en rechtsvoorgangers over de periode vanaf 5 mei 1945

Den Haag, december 2020
[persoonsgegevens]

Selectiedoelstelling en belangen

Tijdens het opstellen van de selectielijst en tijdens het gevoerde overleg is rekening gehouden met de in artikel 2, sub c van het Archiefbesluit 1995 genoemde waarde van de archiefbescheiden als bestanddeel van het cultureel erfgoed en het onder sub d van hetzelfde artikel genoemde belang van de in de archiefbescheiden voorkomende gegevens voor overheidsorganen, voor recht- of bewijszoekenden en voor historisch onderzoek.

Als uitgangspunt van het overleg gold de selectiedoelstelling voor blijvend te bewaren archief, die in 2010 als volgt is geformuleerd:

Waardering, selectie en acquisitie van archieven heeft tot doel het bijeenbrengen en veiligstellen van bronnen die het voor individuen, organisaties en maatschappelijke groeperingen mogelijk maken hun geschiedenis te ontdekken en het verleden van staat en samenleving (en hun interactie) te reconstrueren. Daartoe dienen de archieven of onderdelen van archieven veilig gesteld te worden die:

- a. representatief zijn voor wat in de samenleving is vastgelegd;*
- b. representatief zijn voor de activiteiten van de leden (personen en organisaties) van een samenleving;*
- c. door waarnemers als belangrijk, bijzonder of uniek worden beschouwd omdat ze de belangrijke, bijzondere en unieke maatschappelijke ontwikkelingen, activiteiten, personen en organisaties in een bepaalde periode weerspiegelen.*

(Kamerbrief van OCW en BZK aangaande selectieaanpak archieven, 17 december 2010).

Organisatie van het overleg

Het overleg over de concept-selectielijst tussen de vertegenwoordigers van de zorgdrager en de vertegenwoordiger van de algemene rijksarchivaris vond mondeling en schriftelijk plaats in de periode december 2019 tot en met december 2020. De concept-selectielijst werd tevens voorgelegd aan een externe deskundige, in overeenstemming met artikel 3, lid 1, sub d, van het per 1 januari 2013 gewijzigde Archiefbesluit 1995.

Aan dit overleg werd door de volgende personen deelgenomen:

als archief- en materiedeskundigen namens de zorgdrager:
[persoonsgegevens] Beleidsadviseur informatievoorziening DJI

[persoonsgegevens] Senior recordmanager Dienstencentrum JenV

[persoonsgegevens] Adviseur informatievoorziening DJI

als vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris:

[persoonsgegevens] Senior Medewerker Waardering en Selectie

[persoonsgegevens] Senior Medewerker Waardering en Selectie

als externe deskundige:

[persoonsgegevens]

Daarbij aansluitend is op 17 december 2020 een Strategisch Informatieoverleg (SIO) gehouden. Aan dit overleg werd door de volgende personen deelgenomen:

namens de zorgdrager:

[persoonsgegevens] Beleidsadviseur informatievoorziening JenV

[persoonsgegevens] Directeur Directie Informatievoorziening en Inkoop JenV

[persoonsgegevens] Programmamanager Stukken Beter JenV

[persoonsgegevens] Beleidsadviseur informatievoorziening DJI

namens het Nationaal Archief:

[persoonsgegevens] de algemene rijksarchivaris

[persoonsgegevens], Adviseur Strategisch Relatiemanagement

als externe deskundige:

[persoonsgegevens]

Verslag van het overleg

Reikwijdte van de selectielijst

De voorliggende selectielijst geldt voor de periode vanaf 5 mei 1945 - datum van het einde van de Tweede Wereldoorlog – aangezien nog archief uit de periode vanaf die datum bewerkt moet worden.

De volgende selectielijsten worden voor alle handelingen ingetrokken voor zover van toepassing op het Ministerie van JenV en vastgesteld voor de minister van JenV:

- BSD 001 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie Coördinatie algemeen regeringsbeleid vanaf 1945. Stcrt. 18-03-2009/53;
- BSD 002 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Medische Beroepen en Opleidingen over de periode vanaf 1945. Stcrt. 19-03-2009/54;
- BSD 003 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Oorlogsgetroffenen vanaf 1945. Stcrt. 24-05-2007/98;
- BSD 004 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie Beleidsterrein Telecommunicatie en Post in Nederland vanaf 1945-1990. Stcrt. 11-03-2009/43, 48, 68;
- BSD 006 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Planning Voorzieningen gezondheidszorg vanaf 1945. Stcrt. 29-05-2007/100;
- BSD 007 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Bekostiging en verzekering van de gezondheidszorg vanaf 1941. Stcrt. 28-11-2006/232;
- BSD 008 Selectielijst neerslag handelingen Minister Justitie beleidsterrein Vaststelling van tarieven in de gezondheidszorg vanaf 1945. Stcrt. 15-11-2007/222;

- BSD 010 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Gefinancierde Rechtsbijstand vanaf 1945. Stcrt. 10-03-2008/49;
- BSD 010 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein zorg voor de rechtspleging 1945–2002. Stcrt. 17-03-2008/54;
- BSD 011 Rectificatie selectielijst voor de neerslag handelingen Minister van Justitie en de onder hem ressorterende actoren op het beleidsterrein Nationaliteiten over de periode vanaf 1945' vastgesteld 17 maart 2003. Stcrt. 27-11-2011/7152;
- BSD 011 Selectielijst neerslag handelingen beleidsterrein Nationaliteiten over de periode vanaf 1945. Stcrt. 06-05-2003/86;
- BSD 012 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Kwaliteit van de Nederlandse wetgeving vanaf 1945. Stcrt. 14-02-2007/32;
- BSD 015 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Beheer van de Rijksbegroting vanaf 1945. Stcrt. 11-09-2006/176;
- BSD 015 Basis Selectie Document beleidsterrein beheer van de rijksbegroting 1945-1993. Stcrt. 08-10-2001/194;
- BSD 016 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Burgerluchtvaart vanaf 1945. Stcrt. 02-09-2008/169;
- BSD 020 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Militair materieel vanaf 1945. Stcrt. 24-04-2007/79;
- BSD 021 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Scheepvaart en maritieme zaken over de periode vanaf 1945. Stcrt. 07-07-2008/128;
- BSD 023 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Toelating Vreemdelingen vanaf 1945. Stcrt. 09-02-2010/1754;
- BSD 023 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie en onder hem ressorterende actoren op beleidsterrein toelating vreemdelingen 1945-1993. Stcrt. 23-05-2002/95;
- BSD 032 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Flora en Fauna vanaf 1945. Stcrt. 21-02-2007/37. Rect. Stcrt. 01-03-2007/43;
- BSD 035B Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Pachtaangelegenheden vanaf 1945. Stcrt. 14-07-2008/133;
- BSD 040 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein regulering en toezicht bank- en kredietwezen vanaf 1940. Stcrt. 26-11-2007/229;
- BSD 042 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Studiefinanciering vanaf 1945. Stcrt. 04-06-2006/127;
- BSD 045 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein rijkshuisvesting vanaf 1945. Stcrt. 26-07-2007/142;
- BSD 046 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Voorlichting van de rijksoverheid, 1945. Stcrt. 14-06-2007/112;
- BSD 047 Selectielijst neerslag handelingen Minister Justitie beleidsterrein Inkomens- en arbeidsvoorwaardenbeleid vanaf 1945. Stcrt. 16-02-2007/34;
- BSD 050 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Militaire Operatiën vanaf 1945. Stcrt. 05-03-2007/45
- BSD 054 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Gewasbescherming vanaf 1945. Stcrt. 11-12-2006/241;
- BSD 056 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Nationale ombudsman (1964) 1982. Stcrt. 23-10-2007/204;
- BSD 067 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Toezicht Verzekeringsbedrijf vanaf 1940. Stcrt. 01-04-2008/63;

- BSD 068 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Constitutionele Zaken vanaf 1945. Stcrt. 21-06-2007/117;
- BSD 071 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Kunsten vanaf 1945. Stcrt. 30-05-2007/101;
- BSD 072 Selectielijst voor de neerslag van de handelingen van de Minister van Justitie als vakminister en de onder hem als vakminister ressorterende actoren op het deelbeleidsterrein arbeidsverhoudingen bij de overheid over de periode 1945-1995 (1997). Stcrt. 16-10-2001/200;
- BSD 073 Selectielijsten deelbeleidsterrein Arbeidsvoorwaarden voor ambtenaren en arbeidscontractanten in de sector Rijk in de periode 1945-1996. Stcrt. 16-10-2001/200, Stcrt. 17-10-2001/201;
- BSD 074 Selectielijst neerslag handelingen van de Minister van Justitie beleidsterrein Buitensectorale Arbeidsvoorwaarden 1945 tot heden. Stcrt. 30-10-2007/210;
- BSD 075 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie deelbeleidsterrein formatiebeleid, arbeidsmarktbeleid en personeelsontwikkeling en mobiliteit. Stcrt. 16-10-2001/200, Stcrt. 17-10-2001/201;
- BSD 076 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie deelbeleidsterrein Arbeidsomstandigheden bij de overheid 1945-1996. Stcrt. 16-10-2001/200, Stcrt. 17-10-2001/201;
- BSD 077 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie deelbeleidsterrein Personeelsinformatievoorziening en –administratie 1945-1996. Stcrt. 16-10-2001/200, Stcrt. 17-10-2001/201
- BSD 078 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Herverzekering van export- en importkredieten en investeringsgaranties vanaf 1945. Stcrt. 12-07-2007/132;
- BSD 087 Selectielijst neerslag handelingen Stichting Reclassering Nederland op het beleidsterrein Reclassering over de periode 1948–1999. Stcrt. 21-07-2004/137;
- BSD 089 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Sociale Voorzieningen 1940–2004. Stcrt. 11-04-2006/72;
- BSD 090 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Wapens en Munitie periode 1945–1997. Stcrt. 24-11-2005/229;
- BSD 092 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Overheidsinformatievoorziening over de periode 1945–1999. Stcrt. 29-07-2004/143;
- BSD 094 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Milieubeheer vanaf 1945. Stcrt. 24-04-2009/78;
- BSD 095 Selectielijst neerslag handelingen van het Ministerie van Veiligheid en Justitie en taakvoorganger op het beleidsterrein Toezicht Rechtspersonen, over de periode vanaf 1945. Stcrt. 02-07-2012/13216;
- BSD 098 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie en onder hem ressorterende actoren op beleidsterrein weerkorpsen en beveiligingsorganisaties. Stcrt. 06-07-2000/128;
- BSD 100 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Politie 1945–1993. Stcrt. 06-11-2007/215;
- BSD 101 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Adelsbeleid, adelsrecht en decoratiestelsel vanaf 1945. Stcrt. 05-12-2007/236;
- BSD 104 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Beroepenkwaliiteit vanaf 1940 (1945). Stcrt. 18-10-2007/202;

- BSD 106 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Bescherming van Persoonsgegevens 1968. Stcr. 16-04-2007/73;
- BSD 107 Selectielijst neerslag handelingen beleidsterrein Gezondheid en welzijn van dieren over de periode vanaf 1945. Stcr. 31-03-2003/63, Stcr. 01-04-2003/64;
- BSD 108A Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Prijsbeleid, vanaf 1945. Stcr. 23-10-2007/205;
- BSD 111 Selectielijst handelingen beleidsterrein Aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen over de periode 1964–2000. Stcr. 04-06-2011/104;
- BSD 112 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Sanctiebeleid over de periode 1991–2001. Stcr. 10-01-2006/7;
- BSD 116 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Internationale Rechtshulp in strafzaken vanaf 1945. Stcr. 22-05-2006/99;
- BSD 117 Selectielijst neerslag handelingen Minister Justitie beleidsterrein Voeding- en productveiligheid vanaf 1945. Stcr. 07-03-2007/47;
- BSD 118 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Auteursrecht periode (1912) 1945–2000. Stcr. 29-11-2005/232;
- BSD 119 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Gratie vanaf 1945. Stcr. 05-12-2006/237;
- BSD 123 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Verslavingsbeleid 1945-. Stcr. 26-02-2007/40;
- BSD 124 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Rechterlijke macht periode vanaf 1950. Stcr. 08-01-2007/5;
- BSD 125 Selectielijst neerslag handelingen beleidsterrein Cultuurbeheer over de periode 1945–2000: Ministerie van Justitie. Stcr. 28-10-2004/208;
- BSD 129 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Patiëntenbeleid 1945-. Stcr. 09-08-2007/152;
- BSD 130 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Kansspelen 1945–2000. Stcr. 19-07-2007/137;
- BSD 131 Selectielijst neerslag handelingen beleidsterrein Emancipatie en gelijke behandeling over de periode vanaf 1965. Stcr. 28-07-2004/142;
- BSD 131 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Emancipatie en Gelijke Behandeling 1945 tot heden. Stcr. 12-11-2007/219;
- BSD 135 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Gevangeniswezen en Terbeschikkingstelling vanaf 1945. Stcr. 25-02-2008/39;
- BSD 138 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Bevolkingsadministratie en reisdocumenten vanaf 1945. Stcr. 05-04-2007/68;
- BSD 139 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Friese taal vanaf 1945. Stcr. 12-04-2007/71;
- BSD 140 Selectielijst neerslag handelingen Minister Justitie beleidsterrein Lijkbezorging vanaf 1948. Stcr. 01-02-2007/23;
- BSD 142 Selectielijst neerslag handelingen minister van Justitie beleidsterrein Bestuurlijk en financiële organisatie lagere overheden vanaf 1945. Stcr. 30-01-2007/21;
- BSD 143 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Organisatie Rijksoverheid vanaf 1945. Stcr. 15-10-2007/199;
- BSD 144 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Zondagswet 1945-. Stcr. 12-02-2007/30;
- BSD 145 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Buitenlandse Economische Betrekkingen vanaf 1945. Stcr. 10-10-2006/197;

- BSD 148 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Industrie- en technologiebeleid vanaf 1945. Stcrt. 17-10-2006/202;
- BSD 150 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Regionaal en Ruimtelijk Economisch Beleid 1945-. Stcrt. 05-10-2007/193;
- BSD 151 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Geldzuivering, over de periode 1942-1986. Stcrt. 25-10-2007/207;
- BSD 152 Selectielijst voor neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Justitiële Jeugdzorg 1945-2000. Stcrt. 27-02-2006/41;
- BSD 153 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Beleid Openbaar Ministerie periode vanaf 1950. Stcrt. 02-12-2005/235;
- BSD 154 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Vermogensrecht vanaf 1945. Stcrt. 25-03-2008/58;
- BSD 155 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Voedselvoorziening en agrarisch markt- en prijsbeleid (1934) 1945-2000. Stcrt. 12-10-2007/198;
- BSD 156 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Binnenvisserij 1945-1999. Stcrt. 20-03-2006/56;
- BSD 157 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Landbouwkwaliteit en voedselveiligheid en kwaliteit uitgangsmateriaal en biotechnologie vanaf 1945. Stcrt. 21-05-2007/95;
- BSD 160 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Media, Letteren en bibliotheken vanaf 1945. Stcrt. 26-03-2008/61;
- BSD 162 Selectielijst neerslag handelingen beleidsterrein Natuurlijke Personen vanaf 1945. Stcrt. 13-02-2008/31;
- BSD 163 Selectielijst neerslag handelingen Minister Justitie beleidsterrein Justitiële documentatie en verklaringen omtrent het gedrag vanaf 1945. Stcrt. 01-08-2007/146;
- BSD 170 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Toerisme vanaf 1945. Stcrt. 28-02-2007/42;
- BSD 172 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Notarissen vanaf 1945. Stcrt. 13-11-2007/220;
- BSD 182 Selectielijst neerslag handelingen Minister van Justitie beleidsterrein Gerechtsdeurwaarders vanaf 1945. Stcrt. 10-03-2008/49;
- BSD 188 Selectielijst neerslag handelingen minister Justitie beleidsterrein Gefinancierde Rechtsbijstand en Rechtshulp vanaf 1975. Stcrt. 08-01-2009/348;
- Selectielijst voor het Schadefonds Geweldsmisdrijven over de periode vanaf 1976 (actualisatie 2014). Stcrt. 09-12-2015/44312;
- Selectielijst ingediend door het ministerie van Justitie voor de neerslag van de handelingen van het Nederlands Forensisch Instituut over de periode vanaf 1945. Stcrt. 16-11-2009/17122;
- Selectielijst, ingediend door het Ministerie van Veiligheid en Justitie voor de administratieve neerslag van het handelen van het Centraal Justitieel Incasso Bureau (CJIB) over de periode vanaf 1990. Stcrt. 16-12-2011/22764.

Selectiedoelstelling en waarderingsgrondslag

Waardering en selectie vindt tegenwoordig plaats in het kader van de hierboven opgenomen, in 2010 geformuleerde selectiedoelstelling, en met behulp van de in 2015 door het Nationaal Archief geïntroduceerde nieuwe waarderingsmethodiek (zie de publicatie *Belangen in balans, een handreiking voor waardering en selectie van archief-*

bescheiden in de digitale tijd), waarbij waarderings tot stand zijn gekomen na uitvoering van een systeemanalyse en een risicoanalyse. De nieuwe waarderingsmethodiek is verder uitgewerkt door het gebruik van vijf Systeem Analyse - Bewaarcriteria (SA-B).

Deze bewaarcriteria worden aangevuld met de mogelijkheden tot uitzondering van vernietiging van archiefbescheiden op basis van artikel 5, eerste lid, sub e, van het Archiefbesluit 1995: deze worden omschreven in onderdeel 3.5 van de selectielijst.

Opmerkingen bij de toelichtende tekst

De vertegenwoordigers van de zorgdrager vermelden in de leeswijzer dat de werkprocessen waar mogelijk een hoog abstractieniveau hebben. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris kunnen zich in dit uitgangspunt vinden. Wel benadrukken zij dat de koppeling tussen de categorieën en betrokken organisatieonderdelen van het Ministerie van JenV steeds mogelijk moet zijn. Verdere verfijning van de processen bij het toekennen van bewaartermijnen dient ook steeds mogelijk te zijn.

De oorspronkelijk vermelde ingangsdatum '1945' is op vraag van de vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris aangescherpt tot de (symbolische) datum '5 mei 1945'.

Het onderdeel 1.1. Doel en aanleiding is op vraag van de vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris ingekort en toegespitst op de JenV-specifieke ontwikkelingen op het gebied van waardering en selectie.

Over onderdeel 1.3 is veel overleg gevoerd over de omschrijving van de reikwijdte van de voorliggende selectielijst. De vertegenwoordigers van de zorgdrager hebben op vraag van de vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris verduidelijkt welke organisaties of organisatieonderdelen al dan niet onder deze reikwijdte vallen en deze afbakening onderbouwd. Het huidige organisatiebesluit is daarbij kaderstellend, maar niet leidend.

Een onderwerp van gesprek daarbij is de Commissie schadefonds geweldsmisdrijven. Deze is immers door de wet van 6 maart 2019 omgevormd van een ZBO met rechtspersoonlijkheid in een ZBO zonder rechtspersoonlijkheid. Dat houdt ook in dat vanaf 1 april 2019, de datum van inwerkingtreding van deze wet, niet langer de Commissie, maar de Minister van Justitie de zorgdrager is. De vertegenwoordigers van de zorgdrager geven aan dat er bij de overgang van rechtspersoonlijkheid geen afspraken zijn gemaakt over zorg voor het archief. Deze lacune heeft tot gevolg dat de Minister van Justitie en Veiligheid stilzwijgend zorgdrager voor het gehele archief van de Commissie is geworden. De voorliggende selectielijst heeft daardoor betrekking op het gehele archief van de Commissie.

Bijzondere aandacht wordt besteed aan de Forensisch Psychiatrische Centra (FPC) en de Forensisch Psychiatrische Klinieken (FPK), die voor de tenuitvoerlegging van de maatregel terbeschikkingstelling met bevel tot verpleging van overheidswege onder de reikwijdte van de voorliggende selectielijst vallen. De vertegenwoordigers van de zorgdrager hebben deze afbakening bepaald in overleg met de betrokken organisaties. Dit is bevestigd door middel van een aan alle algemeen directeuren gerichte brief d.d. 29 september 2020. Ook de Inspectie Overheidsinformatie en Erfgoed is van deze afbakening op de hoogte gebracht. Door de opname in deze selectielijst is een consistente lijn uit het verleden gevolgd dat de minister van Justitie zorgdrager is voor

deze archieven. Deze keuze is niet lichtzinnig gemaakt en bekeken vanuit verschillende invalshoeken. Hiervoor is draagvlak bij de uitvoerende instanties. De nota van toelichting bij het Besluit Forensische Zorg legt dit zorgdragerschap nog bij andere partijen. De vertegenwoordigers van de zorgdrager zijn zich hiervan bewust, maar benadrukken dat een onderbouwing hiervoor ontbreekt. JenV bekijkt of een en ander ook nog op een andere manier verankerd kan worden, zodat elke twijfel over de interpretatie van het zorgdragerschap wordt weggenomen.

Ook de Particuliere justitiële jeugdinstellingen (JJI), die voor de tenuitvoerlegging van een aan de jeugdige opgelegde vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel vallen onder de reikwijdte van de voorliggende selectielijst. Hierover is geen enkel twijfel.

Voorts hebben de vertegenwoordigers van de zorgdrager in overleg met het Nederlands Register Gerechtelijk Deskundigen (NRGD) afgesproken dat de voorliggende selectielijst niet van toepassing is op de NRGD en dat deze organisatie zelf een selectielijst zal en kan (laten) op- en vaststellen. Ook die interpretatie van het zorgdragerschap is verantwoord.

Tot slot vragen de vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris of de selectielijst ook betrekking heeft op de organisatiedelen van JenV die binnen de Rijksdienst Caribisch Nederland (RCN) actief zijn op Bonaire, Sint Eustatius en Saba. De vertegenwoordigers van de zorgdrager geven aan dat de processen in principe ook voor deze organisatieonderdelen goed toepasbaar zijn en halen het voorbeeld aan van Justitiële Inrichting Caribisch Nederland op Bonaire: voor deze gelden net dezelfde processen en waarderingen als de in Nederland gevestigde justitiële inrichtingen. Wel verduidelijken zij in het onderdeel 1.3 dat het politie- en brandweerkorps Bonaire, Sint Eustatius en Saba enkel voor de processen van beleid en financiering onder het zorgdragerschap van JenV valt. Voor de uitvoerende processen vallen de korpsen daarentegen onder de (Archiefwet) BES.

Voor hoofdstuk 2 hebben de vertegenwoordigers van de zorgdrager op verzoek van de vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris onderdeel 2.2 zodanig uitgewerkt dat deze voldoende inzicht biedt in de belangrijkste historisch-institutionele ontwikkelingen sinds 1945 en dus als systeemanalyse kan dienen.

Ook onderdeel 2.3 is in nauw overleg tussen de vertegenwoordigers van beide partijen zodanig ingevuld dat duidelijk is dat de processen van de selectielijst in overeenstemming zijn met de voor het archief van JenV geldende ordeningsstructuur, zoals artikel 6, lid 2 van het Archiefbesluit eist. Met andere woorden: de voorliggende selectielijst is in praktijk toepasbaar. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris vragen voorts hoe e-mailarchivering ingericht is. De vertegenwoordigers van de zorgdrager antwoorden dat binnen het Ministerie van Justitie en Veiligheid momenteel de regel geldt dat medewerkers archiefwaardige e-mails opslaan in het desbetreffende zaakdossier.

De vertegenwoordigers van de zorgdrager schetsen in hoofdstuk 3 en dan met name in onderdeel 3.3 onder andere de verhouding tussen de Archiefwet en de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG). Zij verduidelijken op vraag van de vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris dat de koppeling tussen de persoonsgegevens en de waarderingen via de verwerkingsregisters van de diverse JenV-onderdelen zal verlopen. Dit verklaart waarom de voorliggende selectielijst op procesniveau geen beschrijvingen bevat van de aanwezige persoonsgegevens.

De door de vertegenwoordigers van de algemene archivaris aangereikte 'systeemanalyse-bewaarcriteria' worden door de vertegenwoordigers van de zorgdrager

overgenomen en toegepast. Die laatsten merken evenwel op dat deze criteria weinig ruimte bieden voor de bewaring van uitvoeringsinformatie. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris beamen dat deze criteria nog steeds de staat als belangrijkste uitgangspunt nemen. Zij geven aan dat het criterium 'SA-B3 Processen die betrekking hebben op (tijdelijke) cruciale ontwikkelingen c.q. procedures' opgevat mag worden als structurele cruciale ontwikkelingen c.q. procedures voor de ruimere maatschappij. Dit inzicht wordt ook meegenomen bij onlangs opgestarte doorontwikkeling van de publicatie *Belangen in balans* door het Nationaal Archief.

De vertegenwoordigers van de zorgdrager stellen voor om voor sommige processen een steekproef te trekken. De steekproefmethodiek wordt op vraag van de vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris in onderdeel 3.4.3.2 verantwoord door de overname van de methode eenvoudige aselechte steekproef in de Handleiding steekproeven (september 2019) van het Nationaal Archief. Bovendien nemen vertegenwoordigers van de zorgdrager zelf het initiatief om in onderdeel 3.4.3.3 die keuze voor elk proces uitgebreid toe te lichten, een initiatief dat door de vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris toegejuicht wordt. De vertegenwoordigers van de zorgdrager opperen voorts om bij de migratieketen één proces- en organisatieonderdeel-overstijgende steekproef te trekken. Concreet luidt hun voorstel om bij een steekproef niet alleen een dossier inzake de afwijzing, maar van diezelfde migrant ook diens dossier inzake de vreemdelingenbewaring én diens dossier inzake de terugkeer te bewaren. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris wijzen dit voorstel af omdat een steekproef een afspiegeling moet zijn van een homogene populatie. Dat zijn in dit geval en op dit moment drie verschillende populaties, namelijk dossiers inzake migranten die afgewezen worden, dossiers inzake migranten die vreemdelingenbewaring ondergaan en dossiers inzake migranten die terugkeren. De steekproef zou dan enkel representatief zijn voor het proces van afwijzing, niet per se voor de overige processen. De creatie van één geïntegreerd (keten)dossier zou een dergelijke overkoepelende steekproef overigens wel mogelijk maken.

Bij het onderdeel 3.4.3.4. omtrent voorbeelddossiers spreken de vertegenwoordigers van de zorgdrager en van de algemene rijksarchivaris af dat in dat geval jaarlijks vijf dossiers blijvend bewaard worden. Deze worden aselekt aangeduid, bijvoorbeeld met behulp van een 'random getallen generator'.

De vertegenwoordigers van de zorgdrager vermelden in onderdeel 3.4.3.5 dat het archief van de Penitentiare Inrichting (PI) Veenhuizen volledig bewaard zal worden. Voor de onderbouwing verwijzen zij ook naar het rapport 'Archief in bewaring', dat is vastgesteld door de hoofddirectie van de Directie Justitiële Inrichtingen op advies van de werkgroep archiefwaardering DJI. Deze werkgroep met daarin externe deskundigen heeft gewezen op het belang van dit archief. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris stemmen daarop in met de voorgestelde waardering. Wel vragen zij dat een link naar het online te publiceren rapport 'Archief in bewaring' aan de selectielijst toegevoegd wordt: de vertegenwoordigers van de zorgdrager willigen dit verzoek in.

Tot slot wordt in overleg tussen de vertegenwoordigers van beide partijen in onderdeel 3.5.1 de hotspotmonitor voor het Ministerie van JenV ingericht conform de aanbevelingen van de eerder in de tekst reeds aangehaalde nieuwe waarderingmethodiek.

De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris vragen of het mogelijk is om een gedetailleerde, tot op handeling- en procesniveau uitgewerkte concordans tussen de afgesloten Basis Selectie Documenten (BSD) en de voorliggende selectielijst op te stellen

en als bijlage toe te voegen. De vertegenwoordigers van de zorgdrager geven aan dat ze niet over een dergelijke concordans beschikken en dat opstellen ondoenlijk is gezien de omvang van handelingen in de in te trekken BSD's. Wel benadrukken ze dat de waarderingen in de BSD's steeds zijn meegenomen bij het bepalen van de waarderingen in de voorliggende selectielijst. Daarop verzoeken de vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris om dit ook in onderdeel 3.4.1 te vermelden, een verzoek dat door de vertegenwoordigers van de zorgdrager wordt ingewilligd.

Meer algemeen geven de vertegenwoordigers van de zorgdrager aan dat de voorliggende selectielijst volledig is. Wel wijzen zij op de aanwezigheid van het archief 'Voorwaardelijke Invrijheidstelling' uit de periode 1950-1978 (toegang 2.09.115) in het Nationaal Archief. Hoewel de voorwaardelijke invrijheidsstelling ook in de periode 1978-2019 werd toegepast, is de neerslag daarvan sindsdien opgenomen in het penitentiaire dossier.

De externe deskundige geeft in diens advies aan dat de selectielijst logisch gestructureerd, helder geformuleerd en goed onderbouwd is. Naar zijn oordeel stelt het burgers in staat kennis te nemen van bewaartermijnen en van de onderliggende gronden en motieven.

Bespreking van afzonderlijke werkprocessen

Werkproces 1.2: Het sturen van de organisatie op bestuurlijk niveau

De vertegenwoordigers van de zorgdrager hebben in een eerder concept van de selectielijst verduidelijkt dat dit proces ook van toepassing was op ketenoverleggen waarbinnen JenV het secretariaat voert. Na een opmerking van de vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris dat dit niet helemaal strookt met de beschrijving van het proces én dat niet duidelijk is hoe de waardering luidt wanneer JenV niet het secretariaat voert, beslissen de vertegenwoordigers van de zorgdrager om een afzonderlijk proces voor ketenoverleggen en bijpassende waarderingen toe te voegen. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris zijn het echter wel eens met het voorstel van de vertegenwoordigers van de zorgdrager om ook de besluitvormende organen in tijden van crises onder dit proces te scharen.

Werkproces 1.4: Het voeren van overig overleg (keten-, directie- en afdelingsniveau)

De vertegenwoordigers van de zorgdrager en van algemene rijksarchivaris bespreken de waardering van 'het Driehoeksoverleg tussen politie, Openbaar Ministerie en gemeenten'. Verschillende overheidsorganisaties zijn bij dit overleg betrokken en de vraag is of de neerslag van dit overleg op het niveau van JenV – en dan meer in het bijzonder het OM – blijvend bewaard moet worden. Navraag door de vertegenwoordigers van de zorgdrager leert dat deze informatie in de selectielijst voor de Nationale Politie gewaardeerd wordt als blijvend te bewaren en dat gemeenten deze informatie na één jaar vernietigen. De vertegenwoordigers van beide partijen zijn het eens dat deze informatie dan bij het OM na verloop van tijd - in dit geval na 10 jaar - vernietigd kan worden.

De externe deskundige oppert in diens advies dat voor de democratische controle wenselijk is om een langere bewaartermijn van 20 jaar te hanteren indien de stukken alleen op het niveau van JenV worden bewaard. De vertegenwoordigers van de zorgdrager wijzen er echter op dat de toelichting bij dit proces expliciet stelt dat het geval van ketenoverleggen enkel betrekking heeft op die overleggen waar JenV niet het secretariaat voert. Voor het 'Driehoeksoverleg' is dat de Nationale Politie, waar de desbetreffende archiefbescheiden conform de selectielijst van de Nationale Politie ook

blijvend bewaard zullen worden. Voor de overleggen op directie- en afdelingsniveau wordt het belang voor democratische controle dan weer klein geacht, omdat deze eerder betrekking hebben op operationele kwesties. De vertegenwoordigers van de zorgdrager kiezen er bijgevolg voor om de termijn 10 jaar niet aan te passen. Wel wordt in de toelichting verduidelijkt dat de verslagen van het Driehoeksoverleg door de Nationale Politie gewaardeerd zijn als blijvend te bewaren.

Werkproces 1.5: Het voeren van overleg van de ondernemingsraad met de bestuurder

Het was aanvankelijk niet duidelijk of dit proces van toepassing was op het archief van de bestuurder, dan wel dat van de ondernemingsraden. De vertegenwoordigers van de zorgdrager verduidelijken dat dit proces opgesteld is vanuit het oogpunt van de ondernemingsraad. Ter verduidelijking passen zij de beschrijving van het proces en de toelichting aan.

Werkproces 1.6: Het houden van verkiezingen voor de samenstelling van de ondernemingsraden

Dit werkproces wordt door de vertegenwoordigers van de zorgdrager toegevoegd nadat de vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris er op hadden gewezen dat een dergelijk proces ontbrak.

Werkproces 1.10: Het opstellen van jaarplannen en jaarverslagen op bestuurlijk niveau en werkproces 1.11: Het opstellen van jaarplannen en jaarverslagen op directie- en afdelingsniveau

De vertegenwoordigers van de zorgdrager verduidelijken in de toelichting de afbakening van de verschillende niveaus na een opmerking van de vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris. Die laatste waren van mening dat het onderscheid onvoldoende duidelijk was en dus de (verantwoording van de) selectie bemoeilijkte.

Werkproces 1.12: Het beheersen van de organisatie

Voor de externe deskundige is niet duidelijk wat het product 'inkoopplannen' precies behelst. En dus ook of de bewaartermijn 'V7' (vernietigen na 7 jaar) hiervoor geschikt is. De vertegenwoordigers van de zorgdrager verduidelijken dat in inkoopplannen belangrijkste trends, doelstellingen, inkoopstrategieën en aanbestedingsplannen gepresenteerd worden. Net als de andere bij het proces opgesomde producten is het dus een meer algemeen managementinstrument.

Werkproces 2.1: Het leveren van een bijdrage aan de Rijksbegroting, evenals de ramingen voor de vier op het betrokken jaar volgende jaren

De externe deskundige adviseert om de waardering 'V20' (vernietigen na 20 jaar) te wijzigen in 'V8'. Met het argument dat het interne stukken zijn, waarvan het eindresultaat ook te vinden is in de parlementaire stukken. Hij meent dan ook dat het volstaat om deze stukken voor de duur van twee kabinetsperioden - dus 8 jaar - te bewaren. De vertegenwoordigers van de zorgdrager beamen dat de termijn ingekort kan worden. Zij kiezen evenwel voor een termijn van 10 jaar omdat deze ook elders in de selectielijst gehanteerd wordt voor vergelijkbare processen. Wel wordt de waardering 'V20' op uitdrukkelijke vraag van de proceseigenaar voor één subcategorie archiefbescheiden behouden, en dan met name voor de mutaties met betrekking tot de Rijksbegroting. Deze geven immers de verschuivingen weer in de meerjarige budgettaire reeksen van de departementen en welke kosten- en uitgavencomponenten hieraan ten grondslag liggen: voor hun reconstructie is het van belang deze informatie langere tijd te

bewaren.

Categorie 3: De aansturing en beheersing van agentschappen, rechtspersonen met een wettelijke taak (RWT) en Zelfstandige bestuursorganen (ZBO) en/of de sturing en beheersing van lagere overheden

De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris merken op dat de selectielijst geen proces 'Standaard toezicht op andere overheidsorganisaties zoals ZBO's' voorziet en op dit punt afwijkt van het Generiek waarderingmodel Rijksoverheid. De vertegenwoordigers van de zorgdragers antwoorden dat het Ministerie van JenV wel taakorganisaties aanstuurt, maar geen toezicht houdt op het functioneren van RWT's, ZBO's, etc. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris zijn het eens dat in dat geval dit proces niet opgenomen moet worden.

Werkproces 4.2 Het opstellen en verantwoorden van het beleid op het gebied van ondersteuning (PIOFACH) van JenV

De externe deskundige adviseert om de waardering 'V20' (vernietigen na 20 jaar) te wijzigen in 'V8'. Met het argument dat dit een ondersteunend proces is. Hij meent dan ook dat het volstaat om deze stukken voor de duur van twee kabinetsperiodes - dus 8 jaar - te bewaren. De vertegenwoordigers van de zorgdrager beamen dat de termijn ingekort kan worden. Zij kiezen evenwel voor een termijn van 10 jaar omdat deze ook elders in de selectielijst gehanteerd wordt voor vergelijkbare processen.

Werkproces 5.2: Het adviseren over wet- en regelgeving aan andere departementen

De externe deskundige adviseert om de waardering 'V20' (vernietigen na 20 jaar) te wijzigen in 'V8'. Met het argument dat dit een minder cruciaal proces is. Hij meent dan ook dat het volstaat om deze stukken voor de duur van twee kabinetsperiodes - dus 8 jaar - te bewaren. De vertegenwoordigers van de zorgdrager beamen dat de termijn ingekort kan worden. Zij kiezen evenwel voor een termijn van 10 jaar omdat deze ook elders in de selectielijst gehanteerd wordt voor vergelijkbare processen.

Werkproces 6.1: Het verstrekken van informatie aan burgers, bedrijven, instellingen en andere overheden

Een waardering in een eerder concept van de selectielijst luidt 'SAB-3'. Deze waardering is op vraag van de vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris gewijzigd in 'SAB-3 eindproducten, V5 overige neerslag'. Zij zijn immers van mening dat het volstaat om alle eindproducten van de communicatie (websites, persberichten, publicaties, enz.) blijvend te bewaren.

Werkprocessen 6.2: Het afhandelen van informatieverzoeken in het kader van de Wet Openbaarheid van Bestuur (WOB), 6.3: Het behandelen van burgersvragen en 6.4: Het behandelen van klachten van de Nationale Ombudsman

De vertegenwoordigers van de zorgdrager hadden aanvankelijk één proces 'Het behandelen van verzoeken om informatie' met uiteenlopende waarderingen voorzien. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris merken op dat dit moeilijker toe te passen is en adviseren om het proces op te delen in drie verschillende processen met dito waarderingen. De vertegenwoordigers van de zorgdrager nemen dit advies over. Voorts merken de vertegenwoordigers van de zorgdrager op dat de waardering van de WOB-verzoeken verschilt van departement tot departement. De vertegenwoordigers van de zorgdrager beamen dat op dit punt geen rijksbrede consensus bestaat. WOB-verzoeken werden tot enkele jaren geleden - en ook in het Generiek Waarderingmodel

Rijksoverheid - standaard gewaardeerd als te vernietigen. Dat is veranderd door de inbreng van externe deskundigen bij de vaststelling van selectielijsten, die meer waarde hechten aan WOB-verzoeken en voor hun blijvende bewaring pleiten. Rekening houdend met die tendens gaan de vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris akkoord met het voorstel om dergelijke verzoeken in de selectielijst van JenV te waarderen als permanent te bewaren.

Werkproces 7.1: Het leiden van een opsporingsonderzoek waarbij niet tot vervolging wordt overgegaan

De waardering maakt aanvankelijk melding van het uitgangspunt dat dit proces van toepassing was 'Bij een duidelijk vastgestelde overtreding of misdrijf maar zonder dat het leidt tot een eindbeslissing van rechtbank of OM'. De externe deskundige oordeelt dat hier sprake is van een problematische gedachtegang: hoe heeft men een overtreding of misdrijf vastgesteld zonder een beslissing van rechtbank of OM? Hij adviseert bijgevolg om dit uitgangspunt anders te formuleren, zodat duidelijk is welke belangen spelen. De vertegenwoordigers van de zorgdrager nemen naar aanleiding van dit advies het proces nogmaals grondig onder de loep en voeren diverse aanpassingen door. Een eerste is het wijzigen van de beschrijving het werkproces van 'Het leiden van een opsporingsonderzoek' in 'Het leiden van een opsporingsonderzoek waarbij niet tot vervolging wordt overgegaan'. Daarmee wordt duidelijk(er) dat de gegevens van het strafonderzoek waarbij wel tot vervolging wordt overgegaan, onder proces 7.2 vallen. Voorts wordt in het veld met de waardering de gecontesteerde zin 'Bij een duidelijk vastgestelde overtreding of misdrijf maar zonder dat het leidt tot een eindbeslissing van rechtbank of OM' vervangen door de zin 'Bij een duidelijk vastgestelde overtreding of misdrijf zonder dat het leidt tot strafvordering door het OM'. Dat maakt inzichtelijk dat ofwel overtredingen of misdrijven worden vastgesteld zonder dat een verdachte bij het OM bekend is, ofwel overtredingen of misdrijven worden vastgesteld waarbij een verdachte bij het OM bekend is, maar het OM beslist om niet tot vervolging over te gaan. Daarbij aansluitend worden ook de waarderingen 'V direct na het vervallen van het recht tot strafvordering door verjaring' toegevoegd en de waardering 'Bij (nog) niet vastgesteld misdrijf of overtreding: V5' geschrapt. De overige termijnen zijn gebaseerd op de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens en worden bijgevolg behouden.

Werkproces 7.2: Het vervolgen van een of meerdere verdachten in strafzaken

De vertegenwoordigers van de zorgdrager suggereren om voor dit proces een streekproef te trekken of voorbeelddossiers te bewaren. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris stellen echter voor om dit proces te waarderen als te vernietigen. Steekproeven en voorbeelddossiers vinden zij minder geschikt wegens het groot aantal organisatieonderdelen en de erg uiteenlopende categorieën misdrijven en overtredingen. Bovendien worden zaken die tot een veroordeling leiden (ook) deels blijven bewaard op het niveau van de Rechtspraak. Het Openbaar Ministerie kan tot slot steeds gebruik maken van de in onderdeel 3.5 van beschreven mogelijkheden om archiefbescheiden uit te zonderen van vernietigen.

Naar aanleiding van de opmerkingen van de externe deskundige omtrent proces 7.1 verduidelijken de vertegenwoordigers van de zorgdrager zowel in het veld met de waardering als in het veld met de toelichting dat gegevens van het strafonderzoek waarbij wel tot vervolging wordt overgegaan, onder dit proces vallen. Voorts verduidelijken zij uit eigen beweging dat in het geval van recidive langere termijnen gelden.

Werkproces 7.5: Het toetsen van de rechtmatigheid van een geweldsaanwending door militairen

De vertegenwoordigers van de zorgdrager waarderen dit proces als 'V80' (vernietigen na 80 jaar). De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris zijn het eens met vernietiging aangezien zaken die tot een veroordeling leiden op het niveau van de Rechtspraak blijvend bewaard worden. Overige zaken kunnen zo nodig uitgezonderd worden van vernietiging conform de criteria in onderdeel 3.5. Wel vragen ze daarbij aansluitend waarop de termijn van 80 jaar is gebaseerd. De vertegenwoordigers van de zorgdrager antwoorden dat deze gebaseerd is op de langste termijn in de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (Wjsg) omdat strafvervolging na geweldsaanwending door een militair levenslang kan worden toegepast. De verjaring vindt slechts plaats na overlijden.

De externe deskundige pleit in diens advies voor een waardering 'V40' (vernietigen na 40 jaar). Met het argument dat de feiten al door andere instanties zijn beoordeeld. En wegens het risico dat de betrokken militair, diens familie en (klein)kinderen telkens opnieuw met de feiten geconfronteerd zouden worden. De vertegenwoordigers van de zorgdrager zijn evenwel van mening dat de in de vorige alinea opgesomde argumenten de keuze voor V80 afdoende onderbouwen. Navraag bij de proceseigenaar leert ook dat het belang van het slachtoffer primeert op dat van de betrokken militair. Tot slot verzekeren zij de externe deskundige dat langere bewaring niet impliceert dat de informatie volledig openbaar is. De desbetreffende wet- en regelgeving (Wob, AVG) blijft onverkort gelden tot op het moment van vernietiging.

Werkproces 7.11: Het indienen van een verzoek bij de rechter voor het opleggen of intrekken van voogdij, ouderlijk gezag, mentorschap, bewindsvoering, onder curatele (bewindsdossiers)

De externe deskundige is van mening dat deze beslissingen een enorme impact op het leven van individuen. En dat het goed voorstelbaar is dat de betrokkenen hun eigen dossier willen raadplegen om het verloop van het eigen leven en de invloed van andermans beslissingen te kunnen reconstrueren. Zijn advies luidt bijgevolg om de bewaartermijn te verhogen, van 'V10' (vernietigen na 10 jaar) naar 'V40' (vernietigen na 40 jaar). De vertegenwoordigers van de zorgdrager vinden dit een terechte argumentering, maar kiezen uiteindelijk voor de waardering 'V20' omdat diezelfde termijn door de Rechtspraak gehanteerd wordt. Voorts grijpen zij de gelegenheid aan om de ingangsdatum te wijzigen, van 'na afloop gezag' in 'na indienen verzoek'.

Werkproces 7.6: Het indienen van een verzoek tot crisismaatregel of zorgmachtiging bij de rechter in het kader van verplichte geestelijke gezondheidszorg

De vertegenwoordigers van de zorgdrager geven voor dit proces aan dat zij noodgedwongen erg specifieke, op documenten geënte waarderingen – zoals een waardering 'V1' (vernietigen na 1 jaar) voor bijlagen bij een verzoekschrift - moeten opnemen omdat dit zo door de Wvggz voorgeschreven wordt. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris beamen dat hiervan niet afgeweken kan worden.

Werkproces 7.8: Het ontvangen van gerechtelijke stukken uit een civiele procedure voor mensen zonder bekende woon- of verblijfplaats voor het stuiten van verjaring van zaken en het opsporen van de betrokkene

De vertegenwoordigers van de zorgdrager voorzagen aanvankelijk twee termijnen, namelijk 'V30 bij zakelijke rechtsvordering' en 'V20 bij persoonlijke rechtsvordering'. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris twijfelden over de toepasbaarheid

aangezien deze opdeling een arbeidsintensieve en bijzonder foutgevoelige handmatige selectie zou vereisen. De waardering wordt daarop door de vertegenwoordigers van de zorgdrager gewijzigd in 'V30 na ontvangst' (vernietigen na 30 jaar).

Werkproces 7.10: Het onderzoeken van de oorzaak van een onnatuurlijke dood en het geven van toestemming voor het begraven of cremen na vaststelling van een onnatuurlijk overlijden

De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris hebben de indruk dat dit proces twee verschillende processen overkoepelt en suggereren om deze op te splitsen. De vertegenwoordigers verzekeren echter dat dit één proces is én aansluit op de voor het archief geldende ordeningsstructuur. De procesbeschrijving en -indeling worden bijgevolg behouden.

Werkproces 7.14: Het verifiëren van de identiteit van verdachten of veroordeelden in strafzaken en het uitgeven van een uniek identificatienummer (SKN nummer)

De waardering van dit proces is deels gebaseerd op de hoogte van de strafmaat van begane misdrijven. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris vragen hoe de termijnen zich verhouden indien één persoon meerdere misdrijven pleegt. Daarop verduidelijken de vertegenwoordigers van de zorgdrager in het veld met waarderingen dat deze termijnen ingaan na het laatst gepleegde misdrijf. Daaraan wordt op advies van de vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris 'of na overlijden' aan toegevoegd.

De externe deskundige is van mening dat de waardering 'V5 na verwerking strafvorderlijke gegevens of na tenuitvoerlegging van een strafbeschikking...' te ruim en te algemeen geformuleerd is. Hij vraagt om te specificeren voor welke overtredingen en sancties deze termijn geldt. De vertegenwoordigers van de zorgdrager vinden dit een terechte opmerking, maar dienen er ook op te wijzen dat zij voor deze formulering gehouden zijn aan artikel 6 van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (Wjsg). Een aanscherping en verduidelijking zou dus op het niveau van wet- en regelgeving gerealiseerd moeten worden. Voorts verduidelijken zij uit eigen beweging dat in het geval van recidive langere termijnen gelden.

Werkproces 7.15: Het opnemen en verwijderen van justitiële gegevens over misdrijven en overtredingen van veroordeelden (Justitiële Documentatie) en onderzoeksgegevens naar het gedrag of de levensomstandigheden van een persoon (persoonsdossiers)

Het voorstel van de vertegenwoordigers van de zorgdrager luidt om de neerslag van dit proces te waarderen als blijvend te bewaren. De vertegenwoordigers zijn het eens dat dit een potentieel waardevolle historische bron is, maar wijzen erop dat deze informatie door handeling 84 van het Basis Selectie Document 163 Justitiële Documentatie heel expliciet wordt gewaardeerd als te vernietigen conform de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (Wjsg).

De vertegenwoordigers van de zorgdrager stellen evenwel dat in de Wjsg, nader uitgewerkt in het Besluit justitiële en strafvorderlijke gegevens (Bjsg), limitatief is vastgelegd welke strafrechtelijke gegevens geregistreerd moeten worden en tevens gedurende welke periode welke persoon/instantie voor welk doel daarvan inhoudelijk kennis mag nemen (doelbinding). Justitiële gegevens kunnen met het oog op de doelen waarvoor die gegevens dienen, worden verwerkt ten behoeve van beleidsinformatie en wetenschappelijk onderzoek en statistiek, onder de voorwaarde dat de resultaten daarvan (in beleidsnotities, publicaties, e.d.) geen persoonsgegevens bevatten (art. 15 eerste lid Wjsg). Dit wordt door de Wjsg aangemerkt als een zwaarwegend algemeen

belang voor verdere verwerking van gegevens.

Om wetenschappelijk onderzoek te kunnen verrichten naar de Nederlandse strafrechtspleging en naar de criminele carrières van justitiabelen vanaf 1945 acht ook de Nederlandse organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek (NWO) de betreffende justitiële gegevens essentieel. Bovendien zijn deze gegevens cruciaal voor onderzoek naar lange termijn criminele carrières, intergenerationele criminaliteitspatronen (vanaf 1865) en criminaliteit in tijden van maatschappelijke turbulentie, zoals oorlogen en economische crises. Om onderzoeksvragen die gericht zijn op recidive, bijvoorbeeld naar de effectiviteit van interventies in termen van recidivevermindering goed te kunnen beantwoorden, is het van belang om ook het strafrechtelijk verleden in beeld te hebben. Dergelijke gegevens zijn niet alleen nodig voor de kwaliteit van beleidsinstrumenten zoals de Recidive Monitor, maar ook ten behoeve van historisch criminologisch onderzoek.

De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris stemmen in met de voorgestelde waardering.

De commissie informatiehuishouding JenV zal in de loop van 2021 adviseren over de justitiële documentatie, hetgeen mogelijk kan leiden tot nieuwe inzichten.

Werkprocessen 7.18: Het verrichten van onafhankelijk forensisch zaakonderzoek op overwegend technisch, medisch-biologisch en natuurwetenschappelijk gebied en het ter zake daarvan uitbrengen van verslag, met uitzondering van DNA-onderzoek en 7.19: Het verrichten van onafhankelijk (forensisch) DNA-onderzoek en het ter zake daarvan uitbrengen van verslag

De vertegenwoordigers van de zorgdrager geven voor deze processen aan dat zij noodgedwongen erg specifieke, op bepaalde gegevens geënte waarderingen moeten opnemen omdat dit zo door diverse wet- en regelgeving voorgeschreven wordt. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris beamen dat hiervan niet afgeweken kan worden. Zelfs niet wanneer blijkt dat – zoals de vertegenwoordigers van de zorgdrager signaleren - deze waarderingen in praktijk bijzonder moeilijk toe te passen zijn.

De vertegenwoordigers van de zorgdrager verwijzen in de toelichting bij deze processen ook naar de samenwerking met internationale strafhoven. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris wijzen erop dat deze vermelding impliceert dat deze informatie ook onder de reikwijdte van de selectielijst valt. De vertegenwoordigers van de zorgdrager geven aan zich hiervan bewust te zijn.

Werkprocessen 7.21: Het beheren van de DNA-eliminatie-databank Forensische Opsporing Politie, 7.22: Het beheren van de DNA-databank van Caribisch Nederland (Bonaire, Sint Eustatius en Saba), 7.23: Het beheren van de Nederlandse DNA-databank voor strafzaken

Een concept van de selectielijst maakt aanvankelijk melding van één proces 'Het onderhouden en beheren van een DNA databank'. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris wijzen erop dat het Nederlands Forensisch Instituut (NFI) meerdere DNA-databanken lijkt te beheren. Daarop voorzien de vertegenwoordigers van de zorgdrager één proces voor elke databank. De vertegenwoordigers van de zorgdrager voorzien ook een proces voor de databank van Caribisch Nederland. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris wijzen erop dat deze vermelding impliceert dat deze databank ook onder de reikwijdte van de selectielijst valt. De vertegenwoordigers van de zorgdrager geven aan zich hiervan bewust te zijn.

Werkproces 7.27: Het innen en incasseren van verkeersboetes

Een concept van de selectielijst maakt melding van de waardering 'V8' (vernietigen na 8 jaar). Dat wijkt af van de waarderingen 'V5' en 'V7' in het Basis Selectie Document 112 Centraal Justitieel Incasso Bureau. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris vragen waarom deze termijn is verlengd en of deze ook geldt voor flitsfoto's. Navraag door de vertegenwoordigers van de zorgdrager leert dat dit voorstel gebaseerd was op de termijn 'V7' voor financiële stukken en op de wens om één uniforme termijn te hanteren. Zij beamen dat dit geen louter financiële stukken zijn en wijzigen de termijn in 'V5'. Bovendien is het volgens hen wenselijk en mogelijk om flitsfoto's die niet hebben geleid tot oplegging van een boete te vernietigen na zes maanden: ook deze bepaling wordt aan het veld waardering toegevoegd.

De externe deskundige vraagt daarbij aansluitend in diens advies of de waardering 'V5' wel geschikt is voor de flitsfoto's. Hebben burgers de boete betaald, dan vervalt het belang om deze te bewaren. De vertegenwoordigers van de zorgdrager verduidelijken dat de bewuste foto's een onlosmakelijk onderdeel van de zaak vormen. En ook na de betaling van de boete nog opgevraagd (kunnen) worden. Bijgevolg achten zij het nodig om de desbetreffende flitsfoto's vijf jaar te bewaren. De waardering 'V5' wordt bijgevolg behouden voor flitsfoto's die hebben geleid tot de oplegging van een boete.

Werkproces 7.30: Het innen en incasseren van boetes bij een door een Europees land opgelegde geldelijke sanctie

De externe deskundige is van mening dat lichte overtredingen (zoals lichte snelheidsovertredingen) van de bewaartermijn uitgezonderd kunnen worden. De bewaring dient volgens hem geen enkel doel. De vertegenwoordiger van de algemene rijksarchivaris merkt evenwel op dat JenV de informatie ontvangt en beheert, wat impliceert dat de informatie ook gewaardeerd moet worden: bewaartermijn inkorten zou wel een mogelijkheid zijn. De vertegenwoordigers van de zorgdrager beslissen daarop om de bewaartermijnen in kwestie niet aan te passen. Met het argument dat zij ook hier gebonden zijn aan de termijnen van de Wet Justitiële en strafvorderlijke gegevens (Wjsg). Zij grijpen het advies ook aan om op eigen initiatief in het veld met waarderingen de waardering 'V 6 maanden voor flitsgegevens die niet hebben geleid tot oplegging van een boete' te schrappen. Het overleg met de proceseigenaar leert immers dat van dergelijke gegevens geen sprake blijkt te zijn. JenV incasseert alleen als het land van herkomst de boete niet rechtstreeks geïncasseerd krijgt, dat land een verdrag met Nederland heeft afgesloten én de vordering aan Nederland heeft overgedragen. Tot slot verduidelijken zij uit eigen beweging dat in het geval van recidive langere termijnen gelden.

Werkproces 7.34: Het oproepen, plaatsen en doorplaatsen van een justitiabele

De vertegenwoordigers van de zorgdrager voegen in het veld met de waardering aan de waardering 'V20' de woorden 'na dagtekening van de oproepbrief' toe na een kanttekening van de vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris dat de precieze ingangsdatum niet helemaal duidelijk was. Met name door de volgende zin in de toelichting: 'Een deel van de zelfmelders komt in de praktijk niet opdagen en probeert onvindbaar te blijven voor Justitie'. Voor de vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris volstaat deze toevoeging.

Werkproces 7.35: Het bijhouden van een register voor de inschrijving van justitiabelen

De vertegenwoordigers van de zorgdragers hadden aanvankelijk in de toelichting opgemerkt dat dit register door de hoofden van particuliere en rijksjustitiële inrichtingen

wordt bijgehouden. Na een opmerking van de vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris dat de registers van de particuliere inrichtingen mogelijk niet onder de toepassing van de Archiefwet en dus buiten de reikwijdte van de lijst vallen, schrappen de vertegenwoordigers van de zorgdrager veiligheidshalve elke verwijzing naar particuliere inrichtingen. Maar zij wijzen ook op het Wetboek van Strafvordering dat het bijhouden van een dergelijk register verplicht. Beide partijen zijn het in ieder geval eens dat deze inschrijvingsregisters een bijzonder waardevolle bron zijn en dat de precieze afbakening van de reikwijdte van de lijst voor dit proces en deze neerslag verder onderzoek vergt.

Werkproces 7.36: Het ten uitvoer leggen van vrijheidsstraffen en vrijheidsbenemende maatregelen opgelegd aan jeugdigen

Dit proces wordt door de vertegenwoordigers van de zorgdrager gewaardeerd als blijvend te bewaren. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris zijn het eens dat dit een primaire bron voor onderzoekers kan vormen, maar stellen ook de vraag hoe dit te verzoenen is met artikel 71, lid 1 van het Reglement justitiële jeugdinrichtingen dat stelt dat het dossier van de jeugdige na 10 jaar vernietigd moet worden. De vertegenwoordigers van de zorgdrager wijzen evenwel op de bepaling van artikel 71, lid 2 dat stelt dat van vernietiging afgeweken kan worden indien 'de vernietiging ... in strijd is met een aanmerkelijk belang van een ander dan de jeugdige'. Dat belang is volgens hen onderbouwd in het rapport 'Archief in bewaring', dat is vastgesteld door de hoofddirectie van de Directie Justitiële Inrichtingen op advies van de werkgroep archiefwaardering DJI. Deze werkgroep met daarin externe deskundigen heeft gewezen op het belang van blijvende bewaring van deze dossiers vanuit verantwoording en wetenschappelijk onderzoek. Bovendien wordt deze nieuwe bewaartermijn door de wetgever meegenomen in de lopende harmonisatie van de Beginselenwet Justitiële Jeugdinrichtingen (Bjj). De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris stemmen daarop in met de voorgestelde waardering. Wel vragen zij dat een link naar het online gepubliceerd rapport 'Archief in bewaring' aan de selectielijst toegevoegd wordt: de vertegenwoordigers van de zorgdrager willigen dit verzoek in.

Werkproces 7.37: Het ten uitvoer leggen van vrijheidsstraffen en vrijheidsbenemende maatregelen opgelegd aan volwassenen

De vertegenwoordigers van de zorgdrager stellen voor om van de onder dit proces vallende penitentiaire dossiers een steekproef te trekken en deze steekproef blijvend te bewaren. Het potentiële erfgoedbelang van een dergelijke steekproef wordt onderkend door de vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris, maar zij wijzen ook op de mogelijk hiermee tegenstrijdige bepaling van artikel 39, lid 2 van Penitentiaire Maatregel, dat stelt dat de bescheiden, opgenomen in het penitentiair dossier, na 10 jaar vernietigd worden. De vertegenwoordigers van de zorgdrager halen evenwel lid 2 van datzelfde artikel aan, dat bepaalt dat hiervan afgeweken kan worden indien dit 'in strijd is met een aanmerkelijk belang van een ander dan de gedetineerde'. Dat belang is volgens hen voldoende onderbouwd in het rapport 'Archief in bewaring' Dit rapport onderbouwt ook de keuze om alle dossiers van levenslanggestraften te waarderen als permanent te bewaren. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris stemmen daarop in met de voorgestelde waardering. Wel vragen zij dat een link naar het online gepubliceerd rapport 'Archief in bewaring' aan de selectielijst toegevoegd wordt: de vertegenwoordigers van de zorgdrager willigen dit verzoek in.

De vertegenwoordigers van de zorgdrager geven aan dat van de penitentiaire dossiers uit de periode vóór 2008 geen steekproef kan worden getrokken. Dit betreft papieren

dossiers, waarvan het merendeel in de loop der jaren is vernietigd. Er zijn naar schatting nog ongeveer twee- tot vierduizend dossiers bewaard gebleven, onevenredig verdeeld over de inrichtingen en over de periode van 1945 tot 2008. Beide partijen spreken af dat deze dossiers blijvend worden bewaard. Hiermee kan alsnog een – zij het fragmentarisch – beeld worden gevormd van de detentie gedurende deze periode.

Werkproces 7.42: Het verlenen van medische zorg aan personen gedurende de tenuitvoerlegging van vrijheidsstraffen en vrijheidsbenemende maatregelen

De externe deskundige is van mening dat de bewaartermijn 'V20' (vernietigen na 20 jaar) vrij lang en vrij ongespecificeerd. Zijn advies luidt om deze in te korten tot 'V10'. De vertegenwoordigers van de zorgdrager repliceren dat zij zich aan de bepalingen willen houden aan de op 1 januari 2020 in werking getreden Wet geneeskundige behandelingsovereenkomst (Wgbo). En dat de verlenging van de bewaartermijn van 15 tot 20 jaar juist één van de vernieuwingen van deze wet is. De termijn inkorten zou dus indruisen tegen de letter en de geest van de wet. Wat moeilijk te verdedigen is, ook gelet op de voorbeeldfunctie die JenV heeft.

Werkproces 7.44: Het organiseren van geestelijke verzorging aan justitiabelen

De vertegenwoordigers van de zorgdrager stelden voor om van dit proces voorbeelddossiers te bewaren. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris merken op dat als enige mogelijke product de minder interessante ogende 'overeenkomsten met geestelijke verzorgers' worden vermeld. Daarom vragen zij welke andere stukken nog in een dossier aangetroffen kunnen worden die de bewaring van voorbeelddossiers kunnen rechtvaardigen. Navraag door de vertegenwoordigers van de zorgdrager leert hen dat de overeenkomsten enige neerslag van dit proces zijn. Zij beamen dat deze weinig historische waarde hebben en wijzigen daarom de waardering in 'V20' (vernietigen na 20 jaar).

De externe deskundige pleit in diens advies voor een kortere bewaartermijn. Zelfs vanuit het oogpunt van veiligheidsoverwegingen bij religieus gemotiveerde misdrijven is deze termijn zijn inziens te lang. De vertegenwoordigers van de zorgdrager benadrukken dat dit proces géén betrekking heeft op individuele justitiabelen. Maar in lijn met andere, vergelijkbare processen waar naar aanleiding van het advies van de externe deskundige termijnen worden ingekort van 20 jaar naar 10 jaar wijzigen zij ook voor dit proces de waardering in 'V10'. Voorts stellen zij vast dat de beschrijving van het proces tot misverstanden kan leiden. Zij wijzigen daarom de beschrijving 'Het bieden van geestelijke verzorging aan justitiabelen' in 'Het organiseren van geestelijke verzorging aan justitiabelen', zodat duidelijker is wat het werkproces behelst.

Werkproces 7.51: Het identificeren en het verifiëren van de identiteit van een vreemdeling op basis van biometrische gegevens en het registreren daarvan

De vertegenwoordigers van de zorgdrager voorzien aanvankelijk een waardering 'V5' (vernietigen na 5 jaar) voor gezichtsopnames en vingerafdrukken. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris wijzen hen op artikel 8.35 van het Vreemdelingenbesluit, dat voor verschillende omstandigheden verschillende ingangsdata van deze vernietigingstermijn voorziet. De vertegenwoordigers van de zorgdrager nemen deze ingangsdata over. Diezelfde gezichtsopnames en vingerafdrukken worden aanvankelijk ook vermeld bij het werkproces 7.54: Het afwijzen van aanvragen van migranten tot permanent verblijf in Nederland. Deze vermelding wordt vervangen door een kruisverwijzing, zodat duidelijk is dat gezichtsopnames en vingerafdrukken enkel op basis dit proces gewaardeerd en geselecteerd (kunnen) worden.

In zijn advies pleit de externe deskundige voor een langere bewaartermijn 'V20' (vernietigen na 20 jaar). Met het argument dat dergelijke gegevens van belang kunnen zijn voor het bestrijden van ernstige misdaden zoals mensenhandel, terrorisme en georganiseerde misdaad. En voor een goede uitvoering van het immigratiebeleid en wetgeving. De vertegenwoordigers van de zorgdrager wijzen er evenwel op dat de bestaande wet- en regelgeving die ruimte niet biedt. Artikel 107, lid 9 van de Vreemdelingenwet 2000 stelt dat gezichtsopnames en vingerafdrukken nooit langer worden bewaard dan 10 jaar na diverse ingangsdata. Het hoger reeds artikel 8.35 van het Vreemdelingenbesluit heeft deze bewaartermijn nog verder ingekort tot 5 jaar na diverse ingangsdata. Bovendien wordt daarin expliciet het volgende gesteld: 'de in de vreemdelingenadministratie opgenomen gezichtsopnames en vingerafdrukken worden niet langer bewaard dan...'. De regering heeft dus uitdrukkelijk bepaald dat deze termijnen maxima zijn. Vandaar de beslissing van de vertegenwoordigers van de zorgdrager om de waardering 'V5' te behouden.

Werkproces 7.53: Het erkennen van een natuurlijk persoon of rechtspersoon als referent om een verblijfsvergunning te kunnen aanvragen voor een natuurlijk persoon

De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris merken dat bij proces 7.52 verwezen wordt naar de erkenning van referenten en vragen of dit niet als een afzonderlijk proces in de selectielijst opgenomen moet worden. De vertegenwoordigers van de zorgdrager voegen daarop dit proces toe.

Werkproces 7.55: Het behandelen van aanvragen door migranten betreffende het verkrijgen van het Nederlanderschap

Op de vraag van de vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris wat deze 'overige nationaliteitsaangelegenheden' in het veld met toelichting zijn, voegen zij als voorbeeld het Nationaliteitenregister toe.

Werkproces 7.58: Het bewaken en beveiligen van personen, objecten, diensten en evenementen

Dit proces wordt in een concept van de selectielijst door de vertegenwoordigers van de zorgdrager gewaardeerd als blijvend te bewaren. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris zijn echter van mening dat wegens het eerder uitvoerend karakter beter gekozen kan worden voor vernietigen, in combinatie met de diverse mogelijkheden om uit te zonderen van vernietiging. Bijvoorbeeld na een tot hotspot uitgeroepen incident. Of eventueel voor een bijzonder gebouwencomplex. De premisse is dus dat de informatie vernietigd kan worden indien zich nooit opmerkelijke incidenten afgespeeld hebben. De vertegenwoordigers van de zorgdrager stemmen in met dit voorstel en wijzigen de waardering in 'V20' (vernietigen na 20 jaar).

De externe deskundige meent dat deze termijn nog ingekort kan worden tot 'V5' (vernietigen na 5 jaar). Volgens hem volstaat dit om bij incidenten de gehanteerde aanpak nogmaals onder de loep te nemen. De vertegenwoordigers van de zorgdrager onderschrijven deze argumentatie en wijzigen de waardering in 'V5'. Een nadere aanscherping betreft het moment waarop de bewaartermijn ingaat: in plaats van na afsluiting dossier volgt de zorgdrager hier het criterium 'na verlaten van het rijksdomein' uit de Circulaire bewaken en beveiligen.

Werkproces 8.1: Het verstrekken van en verantwoording geven over subsidies

De oorspronkelijk, door de vertegenwoordigers van de zorgdrager voorgestelde waardering luidt 'V10 na ontvangst eindafrekening van betreffende instantie'. De

vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris stellen de vraag of bepaalde subsidieregelingen wegens hun onderwerp niet in aanmerking kunnen komen voor blijvende bewaring, zoals migratie, prostitutie en contraterrorisme. De vertegenwoordigers van de zorgdrager beamen dat dit proces cruciale ontwikkelingen in de Nederlandse maatschappij kan documenteren. Het onderscheid is echter moeilijk te maken op basis van het onderwerp van de subsidieregeling. De vertegenwoordigers van de beide partijen spreken daarop af om dit proces te waarderen als blijvend te bewaren. Ook omdat uit bestaande overzichten blijkt dat het aantal door JenV uitgekeerde subsidies verhoudingsgewijs laag ligt. Bij een actualisering van de selectielijst kan (de toepassing van) die waardering geëvalueerd worden en zo nodig verfijnd worden.

Werkproces 8.3: Het verlenen, wijzigen en intrekken van vergunningen voor kansspelen

De vertegenwoordigers van de zorgdrager voegen dit proces toe om de bewerking van het archief van het voormalige College van Toezicht op de kansspelen mogelijk te (blijven) maken. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris stemmen in met de waardering 'V20' in de veronderstelling dat de vergunningdossiers zelf geen specifieke erfgoedwaarde hebben. Dit is afwijkend van het in te trekken BSD Kansspelen (Stcrt 2007/137), maar sluit aan op de waardering van gelijksoortige dossiers bij de Kansspelautoriteit. De vergunningen/ beschikkingen voor loterijen zijn daarnaast ook in de Staatscourant gepubliceerd.

Werkproces 8.4: Het behandelen van klachten

De externe deskundige stelt voor om de reikwijdte van dit proces te beperken tot de klachten die ontvankelijk en het uiteindelijk gegrond worden verklaard. Om te vermijden dat zonder reden dossiers over ambtenaren worden bijgehouden. De vertegenwoordigers van de zorgdrager verduidelijken dat klachten over ambtenaren slechts één mogelijke categorie zijn. De vertegenwoordiger van de algemene rijksarchivaris voegt daaraan toe dat ook de niet ontvankelijk verklaarde en ongegronde klachten gewaardeerd en geselecteerd moeten worden. En dat ook daar een afweging tussen de verschillende belangen (o.a. privacy versus verantwoording) gemaakt moet worden. Vandaar de keuze van de vertegenwoordigers van de zorgdrager om bij de waardering geen differentiatie op basis van (on)ontvankelijkheid te voorzien. En dus de waardering 'V10' te behouden.

Werkproces 8.7. Het doen van onderzoek naar en het adviseren over het belang en de positie van het kind in beschermingszaken

De vertegenwoordigers van de zorgdrager voorzien voor alle overige adviezen - in de zin van andere dan deze met gezagsbeëindigende maatregel - aanvankelijk de waardering 'V direct nadat het jongste kind de leeftijd van 24 jaar heeft bereikt', wat in lijn is met het bestaande Basiselectiedocument Kinderbescherming. Vervolgens vervangen zij deze waardering door 'V 100 na geboorte', met het argument dat een kind levenslang informatie over zichzelf bij de Raad voor de Kinderbescherming (RvdK) kan opvragen. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris vragen dat deze ingrijpende wijziging uitgebreider beargumenteerd en verantwoord wordt. Na intern beraad verduidelijken de vertegenwoordigers van de zorgdrager dat de dossiers van de RvdK unieke informatie bevatten. Sommige stukken zoals het rapport van de RvdK en het verzoekschrift worden aan de rechter overgemaakt, maar de onderliggende stukken - met deels informatie van de melders, deels informatie uit eigen onderzoek - niet. Voorts leert de ervaring van de RvdK dat de betrokkenen doorgaans op latere leeftijd hun dossier willen raadplegen, wat de keuze voor een langere termijn verklaart. Tot slot signaleert de RvdK dat sprake is van een hoog (500/jaar) en stijgend aantal inzagen. De

vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris menen dat daarmee de keuze voor een langere termijn voldoende onderbouwd is.

Werkproces 8.9: Het doen van onderzoek naar en het adviseren over het belang en de positie van het kind in afstammingszaken rond pleegkinderen, adoptie en verzoeken tot afstand

De vertegenwoordigers van de zorgdrager (Raad voor de Kinderbescherming en het Ministerie van Justitie en Veiligheid) en de algemene rijksarchivaris zijn het eens om dit proces te waarderen als blijvend te bewaren op basis van het bewaarcriterium 'SA-B3'. De Raad voor de Kinderbescherming, het ministerie van Justitie en Veiligheid en het Nationaal Archief gaan gezamenlijk in goed vertrouwen invulling geven aan de uitvoering van dit besluit op basis van de uitgebrachte adviezen van de Inspectie Overheidsinformatie en Erfgoed en de Adviescommissie Informatiehuishouding van het Ministerie van JenV.

Werkproces 8.10: Het doen van onderzoek naar en het adviseren over het belang en de positie van het kind in gezag- en omgangszaken

De vertegenwoordigers van de zorgdrager voorzien aanvankelijk de waardering 'V direct nadat het jongste kind de leeftijd van 24 jaar heeft bereikt', wat in lijn is met het bestaande Basisselectiedocument Kinderbescherming. Vervolgens vervangen zij deze waardering door '100 na geboorte', met het argument dat een kind levenslang informatie over zichzelf bij de RvdK kan opvragen. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris vragen dat deze ingrijpende wijziging beargumenteerd en verantwoord wordt. Na intern beraad verduidelijken de vertegenwoordigers van de zorgdrager dat de dossiers van de RvdK unieke informatie bevatten. Sommige stukken zoals het rapport van de RvdK en het verzoekschrift worden aan de rechter overgemaakt, maar de onderliggende stukken - met deels informatie van de melders, deels informatie uit eigen onderzoek - niet. Voorts leert de ervaring van de RvdK dat de betrokkenen doorgaans op latere leeftijd hun dossier willen raadplegen, wat de keuze voor een langere termijn verklaart. Tot slot signaleert de RvdK dat sprake is van een hoog (500/jaar) en stijgend aantal inzagen. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris menen dat daarmee de keuze voor een langere termijn voldoende onderbouwd is.

Werkproces 8.12: Het beslissen op aanvragen voor (verlenging van) vergunningen aan erkende instanties ten behoeve van adoptie buitenlandse pleegkinderen

De vertegenwoordigers van de zorgdrager hadden aanvankelijk een afzonderlijk proces 'Het afwijzen van aanvragen voor vergunningen aan instanties ten behoeve van adoptie van buitenlandse pleegkinderen' voorzien. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris menen dat deze ook blijvend bewaard kunnen worden wegens het belang van deze materie en de vermoedelijk beperkte omvang van de archiefbescheiden. De vertegenwoordigers van de zorgdrager hebben dit advies overgenomen door het proces te schrappen en in de toelichting van dit proces te verduidelijken dat dit ook betrekking heeft op de afgewezen aanvragen.

Werkprocessen 8.13: Het behandelen van inkomende en uitgaande verzoeken tot terugleiding en tot het vaststellen van internationale omgang van kinderen op grond van het Haags Kinderontvoeringsverdrag (HKOV) en 8.14: Het behandelen van inkomende en uitgaande verzoeken over zorgmeldingen, pleegzorg en informatieverstrekking in internationale kinderschermingszaken in het kader van het Haags Kinderbeschermingsverdrag 1996

Deze processen waren aanvankelijk gewaardeerd als te vernietigen. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris vragen of deze niet gewaardeerd zouden kunnen worden als blijvend te bewaren, zowel wegens de grote impact op individuen en hun families als het belang voor later onderzoek. De vertegenwoordigers van de zorgdrager beamen dat heel wat betrokkenen op latere leeftijd een inzageverzoek indienen. En dat de overheid ook hier op lange termijn verantwoording over moet kunnen (blijven) afleggen. De beide waarderingen worden daarom gewijzigd in 'SA-B3'.

Werkproces 8.17: Het behandelen van aanvragen voor en over het verkrijgen van een Verklaring Omtrent Gedrag (VOG)

De vertegenwoordigers van de zorgdrager polsen naar de keuze voor de waardering 'V5' (vernietigen na 5 jaar). Die lijkt hun verhoudingsgewijs lang aangezien een VOG een momentopname is en doorgaans een geldigheidsduur van 3 tot 6 maanden heeft. De vertegenwoordigers van de zorgdrager verwijzen daarop naar artikel 19 van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (Wjsg), die stelt dat de elke verstrekking van justitiële gegevens ten minste vier jaar wordt bewaard. Bovendien is deze termijn reeds gevoelig korter dan deze in het Basis Selectie Document 163 Justitiële documentatie, waarin handeling 31 nog een waardering 'V10' (vernietigen na 10 jaar) voorschrijft. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris zijn het eens met het behoud van de waardering 'V5'.

Werkproces 8.21: Het behandelen van een aanvraag om ontheffing o.g.v. de Wet Wapens en Munitie (WWM)

De waardering van dit proces luidt 'V10 na beëindiging van de ontheffing'. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris vragen of steeds bekend is wanneer de ontheffing beëindigd wordt. Bijvoorbeeld wanneer meerdere ontheffingen gecombineerd worden. De vertegenwoordigers van de zorgdrager antwoorden dat deze termijn in nauw overleg met proceseigenaars is bepaald en bijgevolg verondersteld wordt goed toepasbaar te zijn.

Werkproces 8.22: Het behandelen van verzoeken om advies op grond van de wet Bibob en het verstrekken van informatie op basis van artikel 11 Wet Bibob

De vertegenwoordigers van de zorgdrager verduidelijken dat de enigszins afwijkende waardering 'V8 voor adviezen' al rekening houdt met een toekomstige wijziging van de wet Bibob. Die verlengt de hergebruiktermijn van 2 tot 5 jaar. Daarbij wordt dan een bijkomende termijn van 3 jaar opgeteld om rekening te houden met eventueel bezwaar e.d.

Werkproces 8.27: Het verstrekken van voorschotten Garantstellingsregeling curatoren (GSR)

Dit proces wordt gewaardeerd als 'V10 na beëindiging garantstelling'. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris vragen of steeds bekend is wanneer de garantstelling beëindigd wordt. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris antwoorden dat deze termijn in nauw overleg met proceseigenaars is bepaald en bijgevolg verondersteld wordt goed toepasbaar te zijn.

Werkproces 12.1: Het voorbereiden, (laten) uitvoeren van onderzoek en het publiceren van de onderzoeksresultaten

De vertegenwoordigers van de beide partijen zijn het eens dat de waardering van de onderzoeksdata een uitdaging is omdat hun waarde kan variëren van onderzoek tot

onderzoek. De oplossing bestaat eruit om in de toelichting te vermelden welke overwegingen daarbij de doorslag kunnen geven. Voorts spreken zij af dat voor meldingen een afzonderlijk proces 12.3 wordt voorzien.

Werkproces 12.3: Het behandelen van meldingen ten behoeve van het verrichten van onderzoek

De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris wijzen op de recente trend om bij onderzoeken naar gevoelige politiek-maatschappelijke kwesties een meldpunt in te richten, waar burgers de mogelijkheid krijgen om hun persoonlijke ervaringen te delen. Zij menen dat dergelijke informatie blijvend bewaard moet worden, zowel vanuit het oogpunt van verantwoording als vanwege het belang voor later onderzoek. Voorwaarde is uiteraard wel dat de neerslag van dit proces onder het zorgdragerschap van het Ministerie van Justitie en Veiligheid valt: sommige meldpunten worden immers bewust bij een andere organisatie ondergebracht en zo op afstand van het ministerie geplaatst. De vertegenwoordigers van de zorgdrager nemen deze suggestie over door dit proces aan de selectielijst toe te voegen.

Werkproces 12.6: Het op aanvraag beschikken op een verzoek om een (aanvullende) uitkering uit het Schadefonds Geweldsmisdrijven

De vertegenwoordigers van de zorgdrager stellen in een concept van de selectielijst voor om jaarlijks zowel vijf voorbeelddossiers met precedentwerking als één voorbeelddossier bij wijziging beleid blijvend te laten bewaren. De vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris zijn van mening dat deze aanpak vereenvoudigd kan worden. De blijvende bewaring van vijf voorbeelddossiers per jaar volstaan om (de evolutie van) het proces en de inhoud van de dossiers te illustreren. Dossiers met precedentwerking kunnen dan weer uitgezonderd worden op basis van de in onderdeel 2.5 opgenomen criteria. De vertegenwoordigers van de zorgdrager zijn het eens met dit voorstel en wijzigen de waardering in die zin.

Werkproces 13.1: Het uitvoeren van beleid op het gebied van personeel

De externe deskundige is in diens advies van mening dat een bewaartermijn van 10 jaar te lang is aangezien met dit proces geen individuele belangen gemoeid zijn. Hij pleit er daarom voor de termijn in te korten tot 5 jaar. De vertegenwoordigers van de zorgdrager kiezen er echter voor om de waardering 'V10' te behouden, omdat deze in lijn is met de waardering van andere, gelijkaardige processen.

Verder is een aantal werkprocessen naar aanleiding van vragen van de vertegenwoordigers van de algemene rijksarchivaris nader verduidelijkt of toegelicht.

Over de formulering en waardering van de overige werkprocessen waren de betrokken partijen het eens.

Verslag van het Strategisch Informatieoverleg

Het Strategisch Informatieoverleg heeft de 'Selectielijst van het Ministerie van Justitie en Veiligheid en rechtsvoorgangers vanaf 5 mei 1945' geaccordeerd. Tijdens het overleg zijn zowel het proces als het eindresultaat besproken, maar dit leidde niet tot andere inzichten en bijhorende aanpassingen.